

1 - 2008

Nya Livsluft

EFS & SALT I SYDSVERIGE

Vart tog du vägen,
Torbjörn Larspers?

Gästkrönika
Anders Sjöberg

Så här glad är Evalotta Kjellberg
Läs mer om henne och
EFS-kyrkan i Örskelljunga

Redaktören har ordet

Redaktionsruta

Nya Livsluft nr. 1 / 2008
Ärgång 1
- tidningen för
EFS & Salt i Sydsverige

Adress: Nya Livsluft, EFS i Sydsverige,
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare: Allan Svensson
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org

robert@kreativabudskap.se

*Manus ska vara redaktören tillhanda
senast:*

Den 5/2 för nr. 2. Plan.utg.dag 15/3 2008
Den 5/4 för nr. 3. Plan.utg.dag 1/5 2008
Livsluft kommer ut med 8 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:

Helsida	2.700:-
Halvsida	1.500:-
1/4 sida	900:-
1/8 sida	500:-
1/16 sida	275:-

Tryck: Norra Skåne Offset, Hässleholm
Tel: 0451 - 74 51 11

Redaktionen förbehåller sig
rätten att redigera insänt
material.

Så går vi mot ljusare tider! Våren kommer så småningom och med den värmen och ljuset. Längtar du som jag?

Vet du, jag längtar mest efter Världens Ljus - Jesus. Jag vet att vi alla har så svårt att få det över våra läppar, orden känns så klumpiga och alltför stora för våra små munnar. Vilka ord? Jo, "Jesus jag älskar dig" eller "Jesus jag längtar efter mer av dig". Jag är övertygad om att det är välsignat att uttala orden högt, att när vi ber själva eller med andra uttala de där orden som vi faktiskt känner men samtidigt blygs lite grann inför.

Du kan ju öva dig på orden i avskildhet, göra dem bekväma för dig och fundera på om det verkligen är så i ditt liv. Så kan denna lilla "Jesusrörelse" få sprida sig i våra gemenskaper och rätt som det är så upptäcker vi att Jesus har blivit tydligare för oss och vi ser hans verk ibland oss.

Gud välsigne dig!

Robert Södertun

INNEHÅLL

sid. 3	Horisont	sid. 13	Distriktet runt Vi besöker EFS i Örskelljunga
sid. 4	Vart tog du vägen, Torbjörn Larspers?	sid. 15	Familjespalten
sid. 6	Helig rot	sid. 16	Jabboks vad
sid. 7	Gästkrönika	sid. 18	Julfirande i Hörby
sid. 8	Fönster mot världen	sid. 19	Almanackan
sid. 9	Salt:s Ungdomsbilaga		

HORISONT

Vi får gå på Bönevägen

Vart är världens ekonomi på väg? Hur ska det gå med den amerikanska bolånekrisen som varje minut också påverkar oss i Sverige? Kommer 2008 att innebära nya ras på börserna? Kommer inflationen att ta fart igen? Bli det nya alarmerande rapporter om den globala uppvärmningen? Kommer det att uppstå nya oroshärdar som innebär lidande för så många människor?

I en tid med stora orosmoln behöver du och jag söka oss in mot centrum. Varje tid i världshistorien har behövt människor vars liv är förankrade i något oföränderligt och oförstörbart. Människor som har fått nåden att upptäcka "bönevägen", den väg som innebär ett överlämnande av sig själv och andra i Guds allsmåttiga händer. Om inte vi som blivit drabbade av Guds närvaro i denna värld bär på trygghet, vem skall då göra det? Om inte föräldrarna genom trofast närvaro och kärlek förmedlar trygghet till sitt barn, vem skall då göra det?

Varje dag du vaknar så vill Jesus viska in i ditt liv: "Mitt barn, känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig. I min faders hus finns många rum. Skulle jag annars säga att jag går bort för att bereda plats för dig? Och lika säkert som att jag nu går bort och bereder plats för dig, skall jag komma tillbaka och hämta dig till mig, för att också du skall vara där jag är." (Fritt parafaserat av mig från Joh 14:1-3)

År 2008 behöver många bedjare. Allt EFS-arbete, nationellt såväl som i andra länder, behöver trogna före-

bedjare. Kanske du skulle skriva en bönelista? Då får du gärna ta med något av nedanstående.

Be gärna för EFS i Sydsveriges ledarkonferens den 4-5 april på Glimåkra Folkhögskola. Folder om denna konferens kommer i dagarna. Inbjudna är alla EFS:are i Skåne och Blekinge som vill bli ännu mer skickliga till tjänst för vår Herre och uppdragsgivare. Till dig som arbetar på fredagen vill jag säga: Har du möjlighet att ta semester den 4/4 så kan du vara med båda dagarna, annars är du välkommen att ansluta fredag kväll eller lördag morgon. Vi som jobbar med konferensen är glada över att kunna erbjuda talare som: *Anders Sjöberg, Bo Brander, Lena Olsson, Per-Eive Berndtsson, Agne Nordlander, Marie-Louise Nilsson, Tomas Nygren, Paula Öqvist m.fl.* Be att Guds Ande får genomsyra dagarna till ny glöd och framtidstro i vårt arbete.

Be gärna också för distriktets årsmöte den 19 april i EFS-kyrkan på Metallgatan i Ängelholm. Be att

kloka beslut skall fattas och att dagen får genomsyras av gott förvaltarskap.

Ett annat förbönsämne är EFS årskonferens som kommer att vara i Halmstad den 1-4 maj. Parallellt med konferensen ordnas en blåsarfest och vi kommer bl.a. att få lyssna till ett nyskrivet verk om profeten Jonas liv. Öppningsmötet är på torsdagen kl. 13.00 och det blir en speciell ständiekonsert på fredagskvällen. Be att EFS i Halmstad får kraft att arrangera, samtidigt som de nyss köpt in Kornhill (ett äldreboende) och flyttat hela sin verksamhet dit.

Be också för våra missionsföreningar, våra anställda, våra folkhögskolor, våra gårdar och deras framtid, vår missionsföreståndare och hans personal, yttre missionen, EFS styrelse på distrikt och riks, ja listan kan göras mycket längre. År 2008 behöver många tryggt förankrade bedjare - och glöm inte, du är med Jesus när du ber.

*Allan Svensson, distriktsföreståndare
EFS i Sydsverige*

RÅDGIVAREN AB
rekommenderar

Villor: www.hem1.se

Garage: www.bjorklidens.com

Kyrkor: www.falkvikskyrkan.se

Vart tog du vägen, Torbjörn Larspers?

Även om det inte är så länge sedan jag flyttade från Sydsverige till uppsalatrakten bad Livsluft mig att skriva några rader och berätta vart jag tog vägen och vad jag och familjen gör idag.

Efter att ha varit biträdande medarbetare under några år anställdes jag som predikant, senare pastor, i Eslövskretsen 1998. Under åren 1999-2001 satt jag i distriktsstyrelsen i Syd. Jag prästvigdes 2001 och vikarierade som distriktsföreståndare i omgångar 2001-2005, både istället för Paul Persson och tillsammans med honom. Ordinarie distriktsföreståndare i Syd var jag sedan från våren 2005.

I januari 2007 började jag som samverkanssekreterare på EFS kansli i Uppsala. Familjen flyttade till Alunda, ett litet samhälle 3 mil nordväst om staden. Som samverkanssekreterare arbetar jag

med relationen EFS-Svenska kyrkan, eller hellre relationen mellan EFS och resten av Svenska kyrkan som jag vill kalla det då EFS ju är en del av kyrkan. Jag arbetar även med antagningen av nya präster för tjänst i EFS, arbetar för samarbetskyrkorna och har under året februari 2007 - februari 2008 arbetat som tf. chef för EFS utvecklingsavdelning, den avdelning jag är knuten till.

Familjen (fru Maria, Hanna 9 år, Johannes 7 och Andreas 2,5) har det bra. Maria arbetar som specialpedagog på en gymnasieskola inne i Uppsala där hon hjälper elever som har det svårare med studierna och barnen går i skola och förskola. Alunda är ett mindre samhälle på 2000 invånare. Vi har ingen anknytning hit tidigare men samhället är lagom stort och kommunikationerna in till Uppsala är goda. Barnen har fått lekkamrater och vi lär känna människor allteftersom.

Jag skrev tidigare att jag efterträdde Bertil Hedlund som samverkanssekreterare. Bertil arbetade under flera år med Lekmannalivprojektet. Detta arbete har på ett sätt fått en fortsättning i EFS nyetableringsarbete, det projekt som årsmötet beslutade om 2003. Vad vi märker nu är att flera nya EFS-sammanhang kommer till. Detta gäller både rena nystarter och grupper i Svenska kyrkan som vill koppla sig till EFS. För att samtala med lekmanagrupper i Svenska kyrkan som funderar på att koppla sig till EFS har jag under det senaste året varit i både Bohuslän, Skåne och Stockholm. Under 2006 och 2007 anslöt sig lekmanagrupper i Malmö (Skrävlingevännerna, Rosengård), Timrå, Hedemora och Vemdalen till EFS. Från sommaren 2008 stöttar EFS ekonomiskt ett intressant nyetableringsarbete tillsammans med Svenska kyrkan i Haparanda, Norrbotten. Haparanda växer kraftigt efter det att Ikea etablerade ett varuhus där. Haparanda församling, EFS i Norrbotten och EFS riks genom Pionjärfonden vill stötta kyrkans totala arbete där, bland annat arbetet med alphagrupper. Förhoppningen är att en EFS-grupp ska kunna bildas där. De lekmanagrupper i Svenska kyrkan som ansluter sig till EFS säger att de gör det för att finna gemenskap, stöd och utveckling i sitt engagemang. Detta arbete känns spännande och utmanande! Just nu upplever vi vind i seglen. Kanske är det så att Lekmannalivprojektet var för

tidigt ute för 7-8 år sedan, att Svenska kyrkan inte såg behovet av aktiva lekmanagrunder som tar ansvar lika tydligt som nu?

Ett annat område som jag arbetar med är en större översyn som nu sker av avtal och överenskommelser EFS-Svenska kyrkan. Här sitter jag med i en arbetsgrupp som ska ge förslag på uppdateringar. Både EFS och Svenska kyrkan är månna om att med överenskommelsen från 1989/90 som grund bygga vidare.

Min frus föräldrar bor i Staffanstorp varför vi är i Syd-sverige ganska mycket under loven. Vi saknar Syd på många sätt och tycker att det är roligt

att komma ned och hålla kontakten med vännerna i Skåne och Blekinge. Jag trivdes mycket bra på mitt tidigare arbete i Syd och är tacksam för åren hos Er. Jag tänker ofta på alla missionsvänner och medarbetare i Skåne och Blekinge, alla missionsförningar och sammanhang. Här finns många fina och varma minnen.

Välkomna att hälsa på när ni har vägarna till Uppsala-Stockholm! All välsignelse!

*Maria & Torbjörn Larspers
Johan Marménsväg 39
752 32 Alunda
Tel. 0174-105 37,
0706-999 381*

25 ÅRS JUBILEUM I LERBERGET

Fyra biskopar och en ärkebiskop har besökt Lerbergets kyrka sedan kyrkan invigdes andra advent 1982. Den senaste i raden var biskop Antje Jackelén som predikade i samband med kyrkans tjugofem års jubileum andra advent 2007.

Tidigare biskopar har varit Olle Nivenius, sommarboende lerbergsbo i många år och den som var en av initiativtagarna till samarbetskyrkan, biskop Per Olov Ahrén som invigde kyrkan, biskopen och ärkebiskopen KG Hammar som kom till kyrkans "barnkalas" när kyrkan fyllde tio..., biskop Christina Odenberg som gjorde ett besök för några år sedan och vann de flestas gillande när hon på kyrkkaffet avslöjade att hon höll på Helsingborg i fotboll (undertecknad var speciellt förtjust över detta) och nu på 25-års dagen biskop Antje Jackelén. Biskopen menade i sitt tal att nu var barnkalasets tid över och församlingen hon såg framför sig var både mogen och myndig.

Dagarna blev riktiga festdagar för alla åldrar. Lördagens program innehöll både humor och allvar med inbjudna gäster och med ungdomar som en gång

växt upp i kyrkan och nu spelade sketcher som fick prästen (undertecknad) och kyrkomusikern Boel Toresdotter att huka sig... (vi har båda varit med i 25 år och det går inte obemärkt förbi!) Det känns bra när man kan skratta i kyrkan!

Vid söndagens jubileumsmässa predikade biskopen och Lerbergets kyrkokör tillsammans med EFS brass svarade för sång och musik. Vid kyrkkaffet hölls festliga och bra tal av bland andra församlingens kyrkoherde Pernilla Håkansson Olsson, Gunnel Andersson från distriktsstyrelsen, Kurt Åberg och Ola Pålsson (en gång "lillpräst" i Lerberget och i dag kyrkoherde i Höganäs). Kollekten uppgick till närmare 10.000 kronor plus 50 Euro !!!

*Lennart Uddling,
Lerberget*

OAS-helgerna heter nu:

Förnyelse Evangelisation Enhet

Nästa helg arrangeras i

EFS-kyrkan Helsingborg

29 feb. - 1 mars 2008

**Medverkande: Agne Nordlander,
Kerstin Oderhem, Evalotta Kjellberg,
Marie-Louise Nilsson, Martin Börjesson
Martin Börjesson med lovsångsteam**

Fredag 19.30
Lördag 10.00
Seminarie 13.30 samt
15.30
Lördag 19.00

Mer info i kommande folder.

För info och frågor:
Ingemar Bjärneroth
bjarneroth@telia.com
Tel 0708-71 98 38

sensus
STUDIEFÖRBUND

HELIG ROT

Irenaeus av Lyon

Det händer att vi hör människor hänvisa till klassisk kristen tro och på det sättet anvisar sin undervisning till något man menar har sitt ursprung hos Jesus Kristus och på det sättet är ett evigt, tidlöst budskap från himlen till oss. Det är bra. Men tyvärr är inte allt Gud som glimmar.

Kristi kyrka har ett uppdrag att i sin tid förstå evangeliet, att lyssna till den Heliga Anden som vill påminna oss om allt som Jesus har sagt. Jesus i sin tur förmedlar endast det som han sett Fadern göra. Treenighetens mysterium. Vi får vägledning av lärjungen Johannes, när han inleder ett av sina brev med orden: *Det som var till från begynnelsen, det vi har hört, det vi har sett med egna ögon, det vi har skådat och tagit på med våra händer, det är vårt ärende: livets ord.* Det som bär vår kyrkas undervisning vidare är just detta. Vi kan kalla det med ett fint ord, apostolisk succession. Vi tar emot det och vi lämnar vidare, vi hittar inte på. Vi tar inte bort någonting. Det lovar varje präst i sin prästvigning.

Denna kamp för vi idag och den fördes inte minst av Irenaeus. Genom det han gjorde har han lämnat efter sig en stabil grund för kyrkan att stå på sedan dess. Det första han får ta tag i efter sin biskopsvigning är att hålla stånd mot en rörelse som kallades montanismen. En rörelse som vi mycket väl kan stöta på än idag i olika former. Starkt karismatisk, med en tydlig dragning åt en sträng moralisk livshållning och som kom med apokalyptiska budskap om Jesu snara återkomst och en extatisk förkunnelse. Det finns mycket i en sådan rörelse som vi känner oss bekväma med men överdrifter ska vi inte vara bekväma med. Irenaeus menade att Guds Ande verkar i människor utan att beröva dem deras sunda förnuft.

Det som dock gjort Irenaeus mest känd är hans kamp emot det som kallas för gnosticism. I en av de två böcker som finns bevarade från honom lägger han fram sin tanke om vad som krävs av kyrkan för att bevara den klassiska kristna tron. Det första är behovet av en skriftkanon, en bibel som består av de böcker vi kan anse som tillförlitliga. Skrifter som är inspirerade av den

Heliga Anden. Det andra är ett troget ledarskap i varje församling som tar emot sitt budskap från apostlarna och förvaltar evangeliet i församlingen. Det tredje är just detta, de fattar beslut utifrån traditionen. Så här kommenterar Irenaeus gnosticismen: Gott och ont, säger de, är bara en fråga om personliga åsikter - inget är ont i sig själv. En bibelkanon, ett ledarskap som lever i den övertagna traditionen var för Irenaeus det säkraste skyddet mot denna godtycklighet. Så är det fortfarande. Vi har också vår brottningskamp mot godtycklighet. Det är förfärande lockande att låta teologin vila på min egen känsla av vad som är rätt och riktigt. Det har lett många församlingar till främlingskap inför evangeliet.

Källor: Kristen spiritualitet, red. Per Beskow, Libris; Arvet från kyrkofäderna, Ezra Gebremehdin, Artos; 21 Kyrkofäder, Peter Halldorf, Cordia

Irenaeus av Lyon föds antagligen år 130 även om det finns olika uppgifter om det. Han är uppväxt i Smyrna i Mindre Asien, en av de sju platser som får en hälsning av Johannes i Uppenbarelseboken. Denna församling har under hans uppväxt en mycket betydelsefull biskop, Polykarpos, som dör under en av otaliga förföljelser mot kyrkan. Om detta kan du läsa i de Apostoliska fäderna som har getts ut på Verbum förlag. Kanske var Irenaeus lärjunge till den store Polykarpos, han som i sin tur var lärjunge till lärjungen som Jesus älskade, Johannes. Irenaeus har gått i den bästa av skolor. Han kommer att senare i livet bli biskop i södra Frankrike, i staden Lyon. Hans biskopsvigning sker år 177 och han räknas i kyrkohistorien som en av de antignostiska fäderna. Kampen mot gnosticismen pågår än idag och den har genom historien tagit sig många uttryck. Han dör 70 år gammal år 200 och genom sitt liv och exempel är han värd att fortfarande kommas ihåg. Bland annat är det Irenaeus som tydligast driver frågan om behovet av en bibelkanon och att evangeliernas antal skall vara fyra. Han är också en av de kyrkoledare som tidigast formlar en medveten teologi som kyrkan skall hålla sig till, det som vi kan kalla för traditionen. Den formuleras i vad Irenaeus kallade trosregeln som är föregångare till de trosbekännelser som växer fram drygt 100 år efter Irenaeus död.

Jonathan Andersson, Hjälmared
jonathan.andersson@hjalpared.se

GÄSTKRÖNIKA

ANDERS SJÖBERG

En Missionsrörelse

EFS - en missionsrörelse i Svenska kyrkan. Så presenteras ofta EFS identitet som inomkyrklig rörelse. En kort sats med syfte att uttrycka vad EFS identitet är. Därför är det viktigt att reflektera kring och återkommande belysa vad detta påstående innebär.

Vad står begreppet missionsrörelse för? Och vad betyder det att vi är en rörelse – i Svenska kyrkan?

Ordet "Mission" betyder sändning och i relation till den kristna församlingen, till Kristi kyrka, är det kopplat till uppdraget kyrkans Herre gav sin församling när han avslutat sin jordiska gärning. Vart och ett av de fyra evangelierna betonar det.

Johannes citerar: *Som Fadern har sänt mig sänder jag er*, Joh 20: 21. Och Lukas uttrycker sändningen med följande ord: *Detta är alltså vad skriften säger: Messias skall lida och uppstå från de döda på tredje dagen, och syndernas förlåtelse genom omvändelse skall förkunnas i hans namn för alla folk, med början i Jerusalem. Ni skall vittna om allt detta*, Luk 24:46-47. Markus med formuleringen: *Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen*, Mark 16:15.

Och Matteus slutligen berättar att Jesus sa: *Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i faderns och Sonens och den helige Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut*, Matt 28:18-20.

Kristi mission

Den Mission – sändning - Kristi kyrka fått är alltså utifrån dessa bibelsammanhang sammankopplad med Jesu uppdrag: sändningen han fick av sin Fader (Johannes). Den syftar till, att med Jesu död och uppståndelse

som grund, förmedla budskapet om syndernas förlåtelse (Lukas), ett uppdrag med konsekvenser för hela skapelsen (Markus) och dess mål är att alla folk ska bli Jesu lärjungar (Matteus).

Missionen har alltså inte sitt upphov i församlingen utan är given av Fadern till Sonen som sedan förmedlat den till sin församling.

Som del av Kristi kyrka bär Svenska kyrkan också uppdraget och som rörelse i denna kyrka har även EFS delaktighet i det.

Som rörelse i vår Svenska kyrka vill vi alltså vara med om att betona, inspirera till och att tillsammans med andra fortsätta fullgöra den sändning som Kristus gett: att nå dem som ännu inte nåtts av evangeliet och göra det på ett sätt så hela skapelsen påverkas.

Hur kan det ske?

Apostlagärningarna är berättelsen om hur de första kristna tog itu med detta uppdrag. Därför finns här viktigt material att spegla vår tid och vårt arbete gentemot vad gäller missionens utförande.

Missionsarbetet är i Apostlagärningarna hjärtpulsen i församlingens liv. Uppdraget att föra ut budskapet om Jesus och effekterna

av hans frälsningsverk – hans liv, död, uppståndelse och himmelfärd – formar Lukas berättelse från början till slut. Därför utmanar Apostlagärningarnas budskap varje kyrka och varje missionsorganisation att ständigt rannsaka sig om Jesu uppdrag att nå de ännu inte nådda - första punkt när det gäller självförståelse och handlingsprogram. Vagar vi se utanför och bortom den egna gruppens behov och ramar och på nytt bli gränsöverskridande? Jesus kallar...

Anders Sjöberg, missionsföreståndare EFS

Foto: Josefin Casteryd

Fönster mot världen

Hollywoodcelebriteter bekänner färg som kristna i olika sammanhang och visar sig spela en betydande roll för Guds rike. Allt berättat på beliefnet.com. Bland de mer framstående nämns Mel Gibson, Denzel Washington, Angela Basset och Martin Sheen.

Ja, det finns fler kristna än vad vi tror.

Kyrkor mobiliserar för äktenskapet. Så skriver Världen idag och berättar vidare att flera samfund nu har kommit in med remissvar på förslaget om könsneutral äktenskapslag. Skarp kritik mot förslaget riktas bl.a. från pingströrelsen, EFS, Katolska kyrkan och Frälsningsarmén.

Kristna palestinier hotas. Tidningen Dagen berättar att dessa är en försvinnande liten majoritet på Västbanken. Militanta islamister och ekonomiska problem driver bort kristna från deras bibliska hemtrakter, säger en israelisk forskare. Han anklagar världen för att tuga om de kristnas desperata läge i de palestinska områdena.

Här finns ett viktigt böneämne. De kristna palestinierna liksom de messiastroende judarna har en besvärlig situation i sina hemländer.

Helandemöten på Internet. Man kunde för någon vecka sedan följa stora möten som ägt rum i Valencia, Venezuela. Det predikades om helande, om Guds kärlek och vad Jesus gjort och gör. Ingen förbön ägde rum men helade människor fick komma upp på scenen och visa och berätta.

En mamma blev totalförslamad när hon födde sin dotter för sex år sedan, vid en följande operation. Hon hade alltså inte hållit sin dotter i sina armar på sex år. Nu fick man se hur hon sprang runt på scenen med en förvånad och förvirrad sexårig flicka i famnen medan glädjetårarna strömmade nedför kinderna. Det och mycket annat gick att följa.

Alphagrupp i riksdagen. För andra året i rad anordnas alphakurs i maktens korridorer. Sex personer med riksdagen som arbetsplats har under hösten gått en kurs. Deltagarna tänker nu fortsätta att träffas i en bibelsamtalsgrupp, säger initiativtagaren Annelie Enochson (kd). Det är riksdagens kristna grupp tillsammans med S:ta Clara församling som genomfört kursen.

Det finns hopp ...

Ny bok av Runar Eldebo. Tidigare har vi kunnat läsa t.ex. Kristen i landet lagom. Nu kommer Runar med boken *Tillbaka till Jesus*. Runar beskriver själv hur han både somnar och vaknar med tankar om Jesus. Han säger att det känns alltmer främmande med det kristna "paketet" men Jesus fascinerar mer och mer. Ett boktips nu i vår.

Kulturveckan på Råå

EFS-kyrkan på Råå

10 - 13 mars kl 19

16 mars kl 17

Tema:

PÅ LIV OCH DÖD

Föredrag kring livets och dödens olika skeden

Musikinslag

Ingen entréavgift

Kollekt

Servering

Program kommer på www.efskykanraa.se

Ungdoms bilagan

tobias hulthén

Tåg och trängsel, beslutsamma steg från målmedvetna människor, tagna i snabb takt för att vinna kampen mot klockan. Malmö Central är full av liv denna onsdagskväll, upptäcker jag. Mitt i allt detta vimmel står han, Tobias Hulthén, ordförande för Salt Sydsverige.

Stillheten och lugnet i Betaniakyrkan är en påtagligt skön kontrast till myllret minuterna före. Tobias känns hemvan i lokalerna. Här har han vuxit upp, tillsammans med familj och vänner. Idag, med 24 födelsedagar bakom sig, bor han kvar i Malmö och har bara några få veckor kvar tills yrkestiteln civilingenjör är införskaffad. Därefter väntar sju spännande veckor på resande fot i Sydostasien. Dit ska han åka tillsammans med några vänner, innan han ger sig ut i arbetslivet. Tobias har varit kristen hela sitt liv, Gud har alltid känts självklar för honom. Konfirmationen gav honom dock mersmak och en djupare inblick i vad livet med Jesus innebär. Läger och den gemenskap han fann där kom att få stor betydelse för honom. Nu vill och önskar han kunna ge vidare till andra ungdomar, det han själv upplevde som tonåring.

Konfirmationen var en punkt i Tobias liv där hans tro fick växa. En annan viktig del, som han berättar om, var året efter gymnasiet. Han, som många andra studenter fick erfara känslan av att ha tid som man inte längre tvunget behövde plugga på. Tobias hann ägna sig mer åt bibelläsning och annan kristen litteratur, vilket hjälpte honom att växa ännu mer som kristen.

Engagemanget i Salt följde naturligt efter att ha varit ledare på ett flertal läger och ha suttit med i Ungdomsutskottet, fram till Salts grundande. Ledarskapet följde även där, då han blev vald till ordförande.

- Tanken slog mig: hur ska jag klara det här? Nog för att jag tycker om att organisera och hålla i många trådar, men jag kan inte allt. Det kan däremot Gud. Så länge jag litar på honom kommer han att hjälpa mig.

Tobias vill att Salt ska vara en möjlighet för ungdomar att samlas, lära känna nya människor och slussas in i EFS. Han poängterar vikten av att peka på att Salt och EFS är ett.

Något som Tobias värdesätter högt, är att försöka ha med Gud i vardagen, hela tiden. Hur litet och oväsentligt något än kan kännas, kan vi be för det. Han menar att det är viktigt att inte bara bygga sin tro på stora sammanhang, utan att låta sig fascineras över småsaker, vardagliga händelser man inte alltid tänker på.

FORTSÄTTNING PÅ NÄSTA SIDA

**Nya Livslufts Ungdomsbilaga
FEBRUARI 2008**

Ett magasin av, med och för
unga i Skåne och Blekinge.

Om du är på en föreläsning om jordens uppbyggnad - wow! Låt dig förundras över Guds skapelse!

Det är inte alltid lätt att vara på topp, eller ens att vara kristen. Tvärtom, kan det vara en daglig kamp. Tobias tror inte att kallelserna behöver kännas svåra. En kristen har ingen garanti för att slippa nivå eller problem.

Trösta på Gud. Han är precis bredvid dig hela tiden. Om något är efter hans vilja kommer han att hjälpa dig och du kommer känna glädje i det du gör. Om du utsätts för svåra saker kommer du efteråt att ha en fröjd som människa. Be och lyssna efter svar!

Att komma tillbaka på stationen får jag sälla mig till folket med de beslutsamma stegen. Likväl kör tåget utan att stanna. Fast besluten om att inte klaga, tar jag tillfället i akt att glädjas och förundras över de små, vardagliga sakerna, som är så lätta att förbise. Till slut kommer jag att jag bor i ett land med fungerande järnvägstrafik, som håller tiderna...

✍️ SOFIA FORSSMAN

frågan

En könskonferens fick framföra sina jobbigaste teologiska funderingar till elva präster. I varje nummer presenterar vi en liten del av resultatet.

Vad tycker Gud om sex?

Marie-Louise Nilsson, Inspiratör Efs Syd, svarar: Gud gillar sex! Det är ofta en ganska vanligt förekommande åsikt att Gud är emot sex och är man kristen så är man lite allmänt reserverad och hämmad. Men jag tror på en Gud som har skapat både människan och sexualiteten.

När man läser de första kapitlen i bibeln kan man se att sex fanns med redan i början. Gud skapade människan med en längtan efter sex. Att sex skulle vara det mest intima och finaste mellan en man och en kvinna. Bibeln går till och med så långt att Gud säger att man blir ett, både andligt, själsligt och kroppsligt med den person man har sex med.

Just därför att sex är något som går så djupt i mänskliga känslor, tror jag att vi också så lätt kan bli svikna om vi hanterar vår sexualitet fel. Gud har gett oss ramar för att skydda oss från att bli skadade! Ramarna är satta av omtänksamhet och för att vi verkligen ska kunna njuta av sex på ett tryggt sätt. Guds tanke är att man ska dela detta intima och överlätna och livslånga relation. Inte att man ska ge det till hur många som helst, hur som helst. Så tror jag att man blir otroligt skör och sliten som människa.

✍️ SAMMANSTÄLLT AV PETER SVENSSON

en kristen idrottstradition

Onsdagen den 2 januari gick Cup Gul 2007 av stapeln i idrottshallen i Munka Ljungby. En fotbollsturnering som varit med i snart ett decennium. I årets, eller rättare sagt förra årets turnering deltog nio lag. Det segrande laget - "P Fojra" - gick hem med glatt hjärta, stor ära och en blänkande pokal.

Lagen samlades vid halv elva-tiden då de ansvariga gick igenom regler och ledde en bön om guds beskydd. Därefter ljöd visselpipan och första matchen var igång. Högt tempo, snygga mål och kvalificerade räddningar. Det gällde att ge allt i gruppspelet - poängförlust kunde innebära att man inte tog sig till slutspel. Det massiva publikuppbådet hjälpte till att lyfta fram lagen och höja deras spel.

16 matcher och 208 spelade minuter senare var det dags för semifinal för de fyra trötta, men ändå segervissa lag som tagit sig dit. Hunger efter mat fanns inte, eftersom de flesta utnyttjat sin matbatt och tryckt ner en 200-grams hamburgare med extra pomes och stor läsk. Men man hungrade efter segern och pokalen, som stod bredvid planen och blänkande. Ville man nå ändra fram var man tvungen att släppa blicken från glansen och lyfta den mot målet.

Med slutspelet kom också pressen och nervositeten smygande med felpass och andra misstag som resultat. Andra semifinalen var så jämn att den gick till förlängning. Man plockade bort en man från varje lag och tiden sattes igång. Trötta ben och hög puls - ett misstag och allt skulle vara över. Efter två minuter plockades ytterligare en spelare bort, och det var nu spel två mot två. Tillsist kunde även den andra semifinalen avgöras och till det förlorande laget säger jag - Kom igen! Det kommer fler chanser i nästa Cup Gul.

Klockan var nu närmre fyra och en vinnare skulle utses. Finalen sparkades igång - tempot var högt och den lilla skara som stannat kvar för att se finalen vrålade. Själva matchen blev en underhållande tillställning med schyst spel och snygga mål. Ingen förlängning behövdes - vinnaren var utsedd efter full tid. "P Fojra" kunde lyfta bucklan i skyn efter en fotbollsdag fylld av glädje och kärlek.

Tänk vad en liten fotboll kan göra. En fotboll måste vara ett gudskedskap. Denna dagen hade samlat cirka 100 ungdomar, varav en stor del inte kom från kristna sammanhang. Det blev inte bara en turnering, utan också en evangelisationsdag. En gemensam bön innan matchstart och Gud var inbjuden - inget märkvärdigt och inget skrämmande. En dag som denna tror jag har stor inverkan på människor och kanske sätter den igång tankeverksamheten och väcker en längtan efter gemenskap.

Att en fotboll kan förena så många vet ju alla om, men man blir ändå lika förvånad varje gång. Denna dagen blev jag extra förvånad. Det hade inte varit några stora affischer ute på stan om detta, men ryktet spred sig ändå, och jag blev väldigt glad när jag kom dit på morgonen och fann en massa vänner till mig som jag aldrig haft en tanke på att ta med till kyrkan. Även om det kanske inte blev någon stor väckelse under denna turnering, så fick många ändå se och uppleva kristen gemenskap.

Till sist vill jag ägna ett stort tack till Erik Alnervik och Peter Svensson som anordnat turneringen. Bra gjort. Och sedan ett ord till alla er andra: Idrott är ett utmärkt sätt att möta människor och Gud på. Så var inte rädd för att dra ihop ditt fotbolls-, innebandy-, volleyboll- eller curlinglag - eller din dansgrupp - till nästa turnering. Var rädd om dina vänner - i kyrkan såväl som utanför kyrkan.

✍️ SIMON STARFELT, Ängelholm ✎ ANDERS EBEFELDT

vittnesbörd

År 2004 konfirmerades min bror, efter att ha varit på ett läger på Heljarödsgården. På den tiden var jag inte alls aktiv i kyrkan, och hade knappt någon kontakt med kristna personer utanför min familj. Men just då, efter att ha sett min bror lägga sitt liv i Guds händer, kände jag att jag också ville göra det. Jag ville lägga mig i Guds trygga händer och ge mitt liv till honom.

Den hösten började jag dansa i en kristen dansgrupp och blev därefter mycket mer aktiv i kyrkan. Jag fick nya kristna vänner, lärde mig mer om Jesus, och fick dessutom dansa till hans ära.

Två år senare satt jag i bilen på väg upp till Heljaröd. Jag var jättenervös, men direkt när jag kom dit släppte nervositeten och jag fick den underbaraste tiden i mitt liv. Att åka på konfirmationsläger är verkligen det bästa jag gjort i mitt liv. Det var också under de här veckorna som jag kände som allra mest att Gud var närvarande.

på äventyr

Här kommer en liten hälsning från fem små UMU-galningar i Afrika! För er som inte känner till UMU (Ungdom Med Uppgift), så är det en internationell missionsorganisation som är helt great! Jag deltar i något som kallas DTS (Decipleship Training School) vilket består av en lektionsfas på 3 månader och en outreach-fas på 2 månader. Vi spenderade vår lektionsfas i Israel, men organisationen har baser över hela världen, så valet är ditt! Ok, där slutar min reklam för UMU.

Just nu är jag, plus fyra andra äventyrare, på outreach i Afrika. Vi kommer att spendera två månader här, tre veckor har gått när jag skriver detta. Vi har varit i Kenya, och just nu är vi i Etiopien. Om ca 3 veckor åker vi vidare till Djibouti och sen bär det av till Israel igen.

Jag blev ombedd att skriva om hur en vanlig dag ser ut här i Afrika, men ingen dag är den andra lik. Det är ett äventyr varje dag! Vi har gjort lite av varje, skulle man kunna säga - vi har predikat i de lokala kyrkorna, arbetat mycket på olika barnhem, blivit rånade big time, spenderat många timmar på intressanta bussar tillsammans med kycklingar och allt möjligt roande. Vi har flytt landet (Kenya) pga av situationen som råder i samband med presidentvalet, vi har svettats onaturliga mängder och diarré är en kär vän här och vi har ätit saker jag helst inte vill tänka på. Men det gör ingenting, för vi har sett Guds ofattbara kraft röra sig i nationer, städer, byar, familjer, vänner och i det innersta av våra hjärtan. Jag har nog aldrig skrattat så mycket som vi gör här, och jag har nog aldrig känt mig mer levande än jag gör här. Livet med Gud är ett äventyr!

Jag skulle vilja berätta om en händelse under lägret. Jag upptäckte genom den här händelsen att Gud inte behövde visa sig direkt för mig, utan att han kunde visa sig genom andra personer.

Det var en dag, ungefär i mitten av lägret, då jag precis fått reda på att vår hund där hemma skulle avlivas. Jag älskar våra husdjur, och ser dem som familjemedlemmar. Därför tyngde detta ner mig ganska mycket. Jag försökte att inte tänka på det under dagen, men på kvällen, under vår andakt, kom alla tankar och känslor. Just den här kvällen fick vi chansen att tända ett ljus för någon eller något. Mitt ljus tändes såklart för min hund, och jag bad att allting skulle gå bra för henne. Men jag kände mig osäker, och ville ha en bekräftelse från Gud att allting verkligen skulle ordna sig. Precis då, när jag satt där och tänkte, kom en av mina konfa-kompisar fram till mig och la sin hand på min axel, och jag kände en sådan värme i hela kroppen. Då visste jag att allting skulle bli bra, allting skulle ordna sig till slut. Jag fick bekräftelse på att Gud finns, och att han aldrig överger mig.

✍ SARA GYDENIUS, Lund

Trots allt som händer runt omkring, att alla våra värdesaker är borta, att våra kroppar är helt ur spel och betar sig på alla möjliga intressanta sätt, att vi ibland svettas dygnet runt, att folket runt omkring oss kan göra mig tokig, att vi inte alltid riktigt förstår eller ser frukten av det vi gör, att vi ibland känner oss galna, att trots allt detta kunna lyfta våra händer mot Gud och känna Kraften hos vår övergrymma Gud Jesus Kristus fylla oss igen och igen och igen... Det är så sjukt häftigt att jag skulle kunna skriva ett par böcker, men tiden rinner iväg!

Imorgon kommer vi åka vidare till Dire Dawa här i Etiopien, och där kommer vi bland annat att bygga hus och vara en resurs där vi behövs. Det är dock plan A, så vem vet, vi kanske befinner oss någon helt annanstans och gör något helt annat, för plan B,C,D eller möjligtvis plan E kanske klickar in.

Livet leker och endast Gud vet vad som väntar, men en sak vet vi: Gud är galet övergrym och fantastisk och så mycket mer än vi någonsin kan tänka eller föreställa oss!

Guds rika välsignelse och Frid!

✍ ANGELICA MÖLLER, UMU Afrika

UNDERVISNING: med en bön för året

Nu har vi passerat ännu ett nyår, och jag får påminna mig om att skriva 2008. Jag har kommit en liten bit in på det nya året, och jag har fortfarande möjlighet att infria mitt nyårslofte. Varför är vissa av oss sådana att vi ger löften, eller snarare uttrycker förhoppningar, just vid nyår? Jag tror att vi gör det eftersom vi då befinner oss vid en brytpunkt; ett tillfälle då vi ser tillbaka och samtidigt blickar framåt.

I förra numret skrev Jenny så bra om detta att få börja om på nytt. Även om vi ser tillbaka på ett år som även inneburit misslyckanden, så kallar Gud oss om och om igen att vända om till honom och ta emot och leva i hans förlåtelse. Min bön för året är att mitt liv ännu mer ska få präglas av Guds löften till mig. Jag har löften från Herren själv om att få vara ett Guds barn:

"Men åt alla dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn." (Joh 1:12)

Jesus ger oss också löftet om att alltid vara med oss till tidens slut. Jesus visade genom sitt liv att Han har makt att förlåta synder och när han gav sitt liv på korset, så har jag löfte om att Han gjorde det i mitt ställe.

"I honom och genom hans blod har vi friköpts och fått förlåtelse för våra överträdelse - så rik är den nåd med vilken Gud har låtit all vishet och klokhet flöda över oss." (Kol 1:7-8)

Jag vill leva detta år med en bön om att få hålla fast vid Guds löften och leva mitt liv genom dem. Jesus manar oss om att be i hans namn, och jag tror det handlar om att komma i ett rätt förhållande inför honom. Mitt tillträde till den Evige Guden i bön bygger helt på det Jesus gjort för mig genom sin död och uppståndelse.

Jesus lär oss också att be (läs i Matt 6:5-15) när han ger oss bönen Vår Fader. Denna bön som vi ofta kallar Herrens bön, kan också få bli din bön inför året 2008.

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat.

- Jag vill komma inför dig Gud, i tillbedjan och tacksamhet utifrån vem Du är. Du den högste, du som skapat himmel och jord, låt ditt namn bli känt och erkänt.

Låt ditt rike komma.

- Jag ber att sanningen om dig ska utbredas. Låt fler människor i vårt land, i min skola, i min familj få lära känna dig mer under detta år. Jag ber för mina vänner som ännu inte lärt känna dig. Ditt rike i mitt liv? Ja, Gud, jag ber om att få tänka dina tankar, drömma dina drömmar och stå i det du kallar mig till.

Låt din vilja ske, på jorden så som i himlen.

- Tänk vad som kan hända om vi fortsätter att ställa oss till förfogande för Jesus. Låt din bön för 2008 bli en bön om att få stå i Guds vilja.

✍ MAGNUS LENNARTSSON, EFS-kyrkan i Ängelholm

lärlingaskolan i Örnsköldsvik

2007 var första gången EFS i Örnsköldsvik tog det stora steget och ordnade en lärlingaskola. Idén och visionen om att utbilda lärlingar till tjänst i Guds rike i form av en lärlingaskola föddes hos pastorerna Jonas Hallabro och Jonas Nordén under fjolåret. Genom att dela detta med andra arbetskolleger märkte de att både Salt och Hollands folkhögskola delade deras längtan och vision och de kunde tillsammans rita upp linjerna och målen för en ny folkhögskolelinje.

Målsättningen var tydlig: att fördjupa lärlingskapet i Kristus hos varje elev så att tron inte stannar vid en lära utan alltid får praktiska konsekvenser och att var och en ska få komma i tjänst med de gåvor som Gud har lagt ner i en.

Jag har själv fått den stora förmånen att vara med på denna utbildning under dess första levnadsår och vill gärna berätta om min syn på skolan. Även om jag vet att det inte är möjligt att uttrycka min tacksamhet över att lärlingaskolan faktiskt är verklighet, så är det ändå där jag borde börja. Att Herren på alla sätt har gjort det möjligt för mig och mina vänner i klassen att dagligen få träffas i gemenskap med Kristus, rustas med Hans ord och kraft och bli den del som Gud från skapelsens början hade tänkt för mig är så obeskrivligt stort. Min glädje och lycka över att få vara en lärlunge till Jesus både på statliga papper och i hjärtat är gränslös.

Vi märker tydligt i klassen att skolan är sprungen ur Guds vilja, att det ligger på Hans hjärta att fler människor ska få möjligheten till att studera Hans ord och gå djupare in i Hans hemligheter och Hans rike. Ofta begränsar vi kristna oss själva med att tänka att vi är färdiga i vår relation till Gud eller att man har tillräckligt med kött på benen eller skinn på näsan för att klara av en "kall vinter" på egen hand. Men dessa tankar är aldrig rätt. Hela

livet är tänkt att vara en lärlingaskola. I den får vi undervisas av Gud och praktisera det Liv som Han ger oss. Detta kan man göra på vilket jobb eller i vilken skola som helst, men det är fantastiskt att under ett år konkret få gå på denna livets skola. Här vill vi lära oss att som kristna bli beroende av varandra och framförallt av Gud. Så känner någon att det finns saker som fattas i ens liv eller att man har en outhärdlig hunger efter Guds förhållande i ens liv så vill jag varmt rekommendera denna linje!

I år består klassen av en härlig blandning på fem Kristus-törstiga individer. Vi är några som tagit tjänstledigt från våra jobb (Det är möjligt!), en av oss tog ett break i lärostudierna och vi alla njuter av friheten att ständigt få andas frisk luft och äta gott bröd. Dagarna präglas av undervisning, bön och diskussion. I och med att vi är en liten klass detta första år så kan vi allihopa ta stor plats och oftast gå till botten med tankar och funderingar som kommer upp under lek-tioner eller självstud-

ier (diskussionerna kan bli livliga!). Vi är väldigt olika människor, kommer från olika sammanhang och har unika erfarenheter och därmed skiljer sig våra tanke sätt om Gud åt. Men detta är aldrig ett hinder för oss att lovsjunga, prisa och ta del av en och samma Fader, men friheten finns att vara olik den andre och det är, som medlem i Guds familj, skönt att upptäcka.

Våra dagar börjar med en morgonandakt i kyrkan, sedan har vi oftast två stora lektionspass i Café UH: s lokaler innehållande en rad olika ämnen. Ämnena som behandlas är bland annat: GT- och NT-kunskaper, frälsningshistoria, Bibelstudiemetodik, lärlingaskap, Bibelsyn, människosyn, gåvoupptäckande, tillbedjan, själavård/förbön, samtidigt innehåller detta praktiska tillämpningar. Det förekommer rätt ofta att gästföreläsare kommer utifrån en eller ett par dagar och behandlar särskilda ämnen, vilket också bringar en ekumenisk bredd i föreläsandet.

✍ PETER SVENSSON, Örnsköldsvik 📷 ARNE SELANDER

redaktion sökes

Redaktionen vill först av allt passa på att tacka för det positiva gensvar vi fått på första numret av Ungdomsbilagan. Tack också till alla er som hör av er och vill skriva och fota till tidningen!

Tyvärr är det ändå så att Ungdomsbilagan bara lever så länge någon vill sätta ihop den, och vi i redaktionen är i dagsläget två man kort. Om du känner dig manad eller känner någon som vill hjälpa till, hör av er till oss! Speciellt söker vi någon från distriktets östra och södra delar. Det redaktionella arbetet är inte särskilt tungt, men kul!

ungdomsbilagan tipsar

15 februari -
23 februari

ÅRE. Årets skid- och brädresa
Finns platser kvar!

4 april

GLIMÅKRA. Ledarkonferens
Glimåkra folkhögskola

10 april

ÄNGELHOLM. Årsmöte Salt
Sydsverige

Våra aktivitetstips hämtar vi främst från kalendern på www.saltsydsverige.nu. Vi vill därför uppmuntra ledare och arrangörer i HELA distriktet att lägga upp er info där, genom att skicka ett mail med all information till webmaster@saltsydsverige.nu. Inget evenemang är för stort eller för litet!

mer info på www.saltsydsverige.nu

ungdoms
bilagan

redaktion

IZA MÖLLER
SOFIA FORSSMAN
OSKAR SIMONSSON

Har du frågor? Vill du sitta med i Ungdomsbilagans redaktion, eller vill du hjälpa till med text eller foto? Vi gör Ungdomsbilagan tillsammans! Skicka genast ett mail till ungdomsbilagan@efssyd.org

Vi besöker EFS i Örkelljunga

I vår serie där vi presenterar olika EFS-föreningar i Syd-sverige har turen nu kommit till EFS-kyrkan i Örkelljunga. Vi träffade prästen Evalotta Kjellberg för ett samtal om föreningens verksamhet och den mångårige medlemmen Evert Abrahamsson guidar oss sedan genom kyrkans 90-åriga historia.

Hur många medlemmar har församlingen?

66 stycken. Plus 10-15 barn och ungdomar.

Är ni inne i en positiv eller negativ trend när det gäller medlemsantalet?

Vi är inne i en positiv trend. Vi märker en numerär ökning men också att folk trivs här. Det kommer mer och mer folk på gudstjänsterna och vi har ökat med 80 procent om man slår ut söndagsgudstjänsterna över en sexårsperiod. Vi snittar 50-60 personer varje söndag, ibland fler och ibland färre. Det är mest "hemlösa" kristna som kommer men även några nyfrälsta.

Samarbetar ni med andra församlingar i Örkelljunga på något sätt?

Ja, med Svenska Kyrkan har vi ett par gudstjänster gemensamt varje år. Och vårt arbete med de daglediga har vi tillsammans med pingstkyrkan eller korskyrkan som den heter här i byn. Vi har också något som kallas ÖKR, Örkelljunga kristna råd och där samlas alla kyrkor och församlingar i byn ett par gånger per år för gemensamma arrangemang.

Vad sysslar ni annars med just nu?

Vi har byggt ett själavårdsrum här i församlingslokalen och vi erbjuder egna medlemmar men även folk i byn enskilda samtal och det är en rolig grej vi har börjat med nyligen. Sedan har vi börjat ett samtal med socialnäm-

Evalotta Kjellberg, präst i EFS-kyrkan i Örkelljunga

den i Örkelljunga och det känns roligt att vi kan rätta ut vår hand och se vad vi kan hjälpa till med i samhället. Det har resulterat i att vi har bjudit in några invandrargrabbar att vara med i den pingisgrupp som vi har varannan onsdag.

Ni bytte namn på församlingen för ett tag sedan, från Betania till EFS-kyrkan, varför då?

Därför att ordet Betania sa ingenting om vad vi håller på med, vi kunde lika gärna vara en frimärksklubb, men alla vet vad en kyrka är. Och sedan ville vi ha med EFS och då blev det EFS-kyrkan eftersom det är den organisationen vi är med i.

Församlingen i Örkelljunga fyllde 90 år 2007, hur firades det?

Vi firade med en jubileumsgudstjänst som vi bjöd de olika för-

eningarna och församlingarna att närvara vid. Bland annat visade Evert Abrahamsson en PowerPoint-presentation över EFS-kyrkans (Betanias) historia. Det var kul och det var mycket folk som kom.

Finns det något som du skulle du vilja ändra på i föreningen i dag?
Inget som jag vill ändra på direkt. Vi har inget ungdomsarbete men inte heller så många ungdomar och det finns inte resurser för det i dag. Det jag tycker är viktigt är att vi jobbar mer med att utveckla söndagsskolearbetet även om de som jobbar med det

i dag gör ett bra jobb. Vi har ganska många barn och att utveckla arbetet med söndagsskolan tycker jag är ett område som har hög prioritet.

Något mer?

Jag skulle önska att vi kunde komma igång med ännu en Alpha-grupp. Det skulle kännas meningsfullt men är inte så lätt i den här byn. Det finns en del fördomar om oss kristna och det stoppar många från att komma till oss. Tyvärr är det så här men då gäller det för oss att vi lever på ett sätt som ändrar den attityden. Det är en utmaning som vi har.

Text och bild:

Ola Olofsson, Helsingborg

Fakta om

Evalotta Kjellberg

Sysselsättning: Präst inom EFS i norra Skåne, 80 procent i Örskelljunga och 20 procent uppdelat på fem andra föreningar sedan sex och ett halvt år tillbaka.

Utbildning: I grunden är jag brevbärare (trappstudsare) och sedan har jag en fyraårig teologisk utbildning från Johan-nelund.

Ålder: 44.

Bor: Örskelljunga.

Familj: Nej, det är jag och mina loppor.

Intressen: Matlagning, Norge och fjällvandring.

Betania missionsförening i Örskelljunga har fyllt 90 år

Den rosenianska väckelserörelsen nådde även örskelljungatrakten under senare delen av 1800-talet. I själva samhället byggdes ett missionshus som invigdes år 1878. Trakten besöktes flitigt av predikanter, huvudsakligen från Hässleholms missionsförening.

Men så kom den uppsplitande striden om bibeltrohet som kulminerade vid EFS konferenser 1909 och 1910 och som ledde till att sällskapet Bibeltrogna Vänner bildades. Majoriteten av missionsvännerna i Örskelljunga slöt sig till denna nya organisation och därmed blev missionshuset här deras samlingspunkt. Från 1915 stod det inte längre öppet för dem som mera sympatiserade med EFS linje.

Efter ett par år av provisorium beslöt så EFS-gruppen att bilda Missionsföreningen Betania och satsade på ett eget missionshus med samma namn, färdigt på hösten 1917. Vid invigningen på nyåret följande år talade bland annat VSM:s ordförande Anders Åberg och predikant Axel Erlandsson från Kvidinge. Ett bevarat programblad ger en glimt av tidssituationen genom notisen att man till kaffeserveringen då själv måste ta med socker och bröd. Det var ju kristid under första världskrigets sista år.

Enligt stadgarna ville föreningen verka på den evangelisk-lutherska beaktelsens grund genom att i Betania ordna ”uppbyggelseföredrag” och driva ”söndagsskole-, ungdoms- och annan för Guds rikets befrämjande nyttig verksamhet.”

Ordförande nästan från början och fram till 1932 var folkskollärare Karl Edvard Svensson. Därefter tog skraddarmästare Mag-

nus Pålsson vid och under större delen av 1940-talet skötte Joel Asklund ordförandeklubban.

Ända fram till slutet av 1940-talet var vi för predikoverksamheten nästan helt beroende av resepredikanternas månadsturer från VSM och Traktatsällskapet. Ombud härifrån deltog därför också i båda dessa organisationers årsmöten.

Av de många predikanter från VSM som besökte oss under sina turer kan nämnas Otto Persson, Axel Rosenkvist, Börje Jönsson, och naturligtvis hemmasonen Gunnar Johansson samt Uno Olsson - han med gitarren. Av Traktatsällskapets predikanter minns jag särskilt Johannes Wessmark.

För kontinuiteten i ungdomsarbetet var det värdefullt att vi från 1948 fick Sven-Olof Lundqvist som deltidsanställd predikant. I mitten av 1950-talet avlöstes han för ett par år av Allan Sundling. År 1959 beslöt man att tillsammans med Skånes Fagerhult och Åsljunga bilda en krets och att därvid kalla Einar Larsson som predikant. Han delade då sin tjänst mellan kretsen och EFS riks. Han fungerade under en stor del av 1970-talet också som föreningsordförande. Mellan åren 1978 och 1991 var Lennart Arvidsson anställd som predikant. De följande åren var för oss en

En juniorsamling i mitten av 1950-talet i den lilla stugan intill Betania. Som fyra från vänster i den bakre raden syns vår dåvarande predikant Allan Sundling. Känner någon i övrigt igen sig på bilden?

prövosam tid under vilken vi fick hjälp omväxlande av Jan Cada och Glenn Sjöberg och under en kortare period också av Britt Thurffjell, tills vi år 2001 hade glädjen att hälsa Evalotta Kjellberg välkommen bland oss.

Om de olika verksamhetsformerna berättar KE Svensson i VSM:s 75-års minneskrift 1931 att förutom månadspredikningarna ordnades större möten och ungdomsfester under sommaren och vid julen, vidare att söndagsskola bedrevs med omkring 60 deltagande barn och att juniorverksamhet och en Solglimtsförening påbörjats 1925.

En ungdomsförening hade faktiskt bildats redan före missionsföreningen och den fick namnet Örkelljunga Kristliga ungdomskrets. Den hade egen styrelse och kassaförvaltning och den svarade för söndagsskole- och juniorverksamheten. Det är intressant att följa ungdomsföreningens verksamhet i de protokoll som fördes vid varje sammankomst. Huvudpunkten vid nästan varje samling var samtal kring ett valt bibelord. Någon av medlemmarna var utsedd att inleda. Oftast avslutades mötet med en bönestund på knä. Protokollen föredrogs sedan vid nästa tillfälle. Man kan också utläsa att både en sångkör och musikförening var i funktion.

Ordet "ungdom" var tidvis ett mycket relativt begrepp. Skräddarmästare Magnus Pålsson hade redan hunnit bli 72 år då han avgick som ungdomsföreningens ordförande. Och andra som varit med från ungdomsföreningens start ville inte gärna lämna den förening där de kände sig så hemma. Då De Ungas Förbund införde en åldersgräns på 45 år för medlemskap i ungdomsföreningarna blev det hos oss en lång diskussion. Men förslaget gick till slut igenom och det medförde då att hela styrelsen på en gång föll för åldersstreck och fick bytas ut. I början av 1960-talet genomfördes inom EFS den nyordningen att existerande ungdomsföreningar skulle uppgå i respektive missionsförening och ungdomsarbete bedrivs som Ungdomsgrupp (UG) med eller utan formell medlemsanslutning. Och i den formen har ungdomsarbetet sedan dess bedrivits, dock med vissa avbrott.

En kort presentation som denna rymmer bara några glimtar

av en nittioårig historia. Men vår tacksamhet går till alla dem som genom åren tjänat med förkunnelse eller som ordförande, styrelseledamöter, ledare och medhjälpare i söndagsskola, i juniorgrupps-, pojkggrupps- och solglimtsverksamhet, skött vaktmästarysslor, fungerat i festkommittéer och värdgrupper och med kollekter och bidrag stött verksamheten ekonomiskt. Sist men inte minst tänker vi på alla som i förbön nedkallat Guds rika välsignelse över vår verksamhet.

Evert Abrahamsson, Örkelljunga

Familjespalten

In Memoriam Karl-Gustaf Råwall

Några tankar med anledning av Karl-Gustaf Råwalls bortgång.

I tre sammanhang har jag fått möta Karl-Gustaf och det första var i Betaniakyrkan i Malmö. Han var vår ordförande i många år och tillhörde de allra trognaste gudstjänstbesökarna. Vid sammanträdena visade han konsten att fatta snabba och riktiga beslut. Våra pastorer med familjer tog han mycket väl hand om, vilket betydde mycket för dem. Vi uppskattade honom mycket för att han för Betanias räkning lade ner det mesta av den fritid han hade.

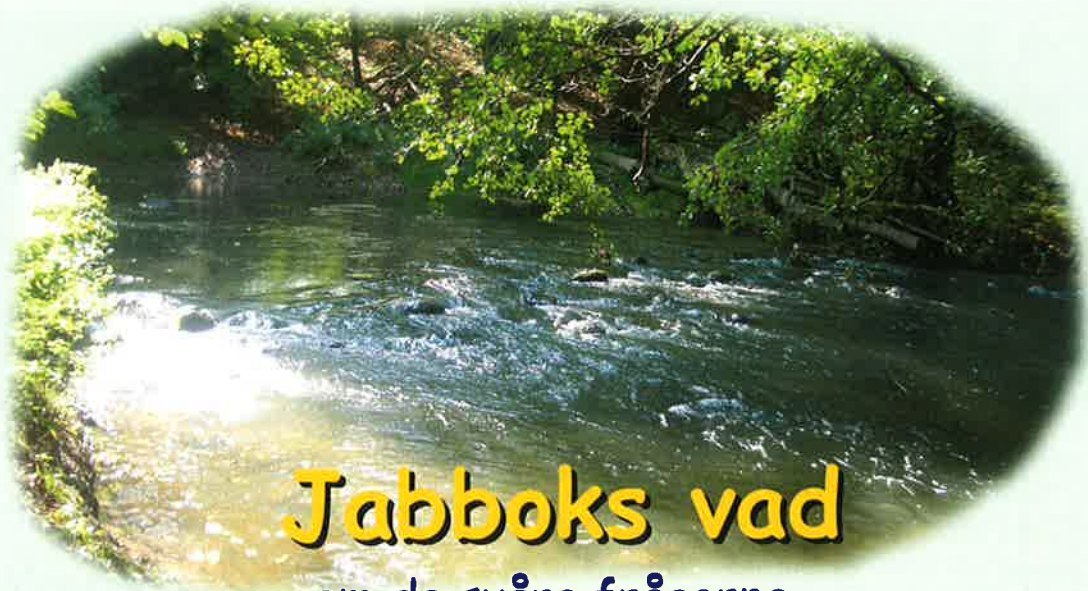
I arbetet har jag också fått se Karl-Gustaf. Han hade stor kunskap om fartyg och besatt en nyckelposition i Kockums. Han kunde både konstruera och kostnadsberäkna. Som försäljningsdirektör var han mycket på resande fot. Han deltog också vid ett tillfälle i Svenskt Näringslivs delegation i Asien under ledning av prinsparet Bertil och Lilian.

Som personlig vän har jag haft förmånen att dela många tankar med Karl-Gustaf och för det känner jag stor tacksamhet.

Ingemar Rosenkvist, Malmö

Sedan 1978 har Karl-Gustaf tillsammans med hustrun Rosa bott på Råå och tillhört EFS-kyrkan på Råå. Karl-Gustaf avled den 8 december 2007, 88 år gammal.

Red.

Jabboks vad

om de svåra frågorna

Är Gud ansvarig för det onda?

Bibelns samlade vittnesbörd säger att Gud är personlig, allsmäktig, helig, kärleksfull och fullkomligt god. Ser man på den beskrivningen av Gud och samtidigt på den värld som vi lever i så väcks omedelbart den mycket berättigade frågan: Hur kan Gud vara god och allsmäktig när det finns så mycket ondska och lidande i världen? Denna fråga är sannolikt det största hindret för många människor att kunna tro på Gud.

Redan de gamla grekerna funderade över detta. De var filosofer och ställde därför frågan mycket systematiskt. Det kunde se ut ungefär som följer.

Förutsättningarna är följande: Det finns en Gud och det finns ondska.

Gud antingen vill ta bort ondskan men kan inte eller så kan han men vill inte, eller så varken kan eller vill han ta bort ondskan eller, som sista möjliga logiska alternativ, så både vill och kan Gud ta bort ondskan.

Om Gud VILL men inte KAN så är han maktlös – vilket inte stämmer med Guds nödvändiga egenskaper.

Om Gud KAN men inte VILL så är han ond – vilket inte heller stämmer in på Guds egenskaper.

Om han varken KAN eller VILL så är han både maktlös och ond – och är därmed inte Gud.

Om han både KAN och VILL vilket är det enda rimliga antagandet om Gud, varifrån kommer då ondskan eller varför tar Gud inte bort den?

Detta är en mycket rimlig fråga. Och det är en mycket svår fråga som inga filosofiska argument eller idéer kan ge ett helt och hållet tillfredställande svar på.

En del bibelställen gör att det ligger nära till hands att svara ja på frågan om Gud är ansvarig för det onda. När

Gud genom profeten Jesaja talar till den persiske kungen Kyros, så presenterar Gud sig på följande sätt:

Jag är Herren, ingen annan finns, ingen är Gud utom jag. Jag rustar dig till strid, fastän du inte känner mig, för att alla i öst och i väst skall inse att det inte finns någon mer än jag. Jag är Herren, ingen annan finns. Jag ger ljus och skapar mörker, jag bringar lycka och skapar ofärd. Jag, Herren, gör allt detta.

Men vi kan inte söka svaret på lidandets problem och onskans ursprung i enstaka bibelverser utan behöver se till det samlade helhetsbudskapet.

Det är förvisso sant att Bibeln inte, som många andra religioner, hävdar en dualistisk syn på världen där en god och en ond makt som är jämnstarka kämpar om herravärdet och tillsammans balanserar universum. Gud har enligt bibeln verkligen ALL makt och djävulen har ingen makt alls annat än den makt som han lurar oss människor att tro att han har.

Men Guds helighet och eviga kärlek, som bibeln ger otaliga vittnesbörd om, slår fast att ondska inte finns och inte kan finnas i honom.

Men hur ska vi då se på den ondska och det lidande som ju otvivelaktigt finns i världen? Var kommer den ifrån? Vem är upphov till den?

Det finns mycket lidande i världen som vi människor är orsak till. Det är orimligt att säga att det är Guds fel att en rattfyllerist mejar ner fem personer på ett övergångsställe. Eller att skylla på Gud för att ozonlagret håller på att gå sönder eller att en kärnkraftsreaktor får härdsma. lta.

Vi är alla mer eller mindre bidragande till mycket av det lidande som finns i världen. Såvida vi inte

hävdar att vi aldrig i vårt liv gjort en enda självisk handling eller sagt ett ont ord om eller till en annan människa.

Så det enda sättet som Gud skulle kunna göra sig av med all ondska och allt lidande skulle vara att göra sig av med oss eller att göra oss till viljelösa robotar som bara gör de goda saker som vi då skulle vara programmerade att göra.

Men bibeln hävdar att Gud har skapat oss människor med en fri vilja att välja mellan det som är gott eller det som inte är det. Och denna fria vilja kan skapa både glädje och lidande.

Men, säger någon, kan inte Gud stoppa de handlingar som människor står i begrepp att göra? Då skulle Gud ständigt behöva gå in och ändra naturlagarna. Fyleristens bil skulle bli ett flygplan och lyfta just innan övergångsstället, avgaser och luftföroreningar skulle bli till syre, en kniv på väg mot en kropp skulle förvandlas till en blomma.

En sådan värld skulle det bli en mardröm att leva i. Regelbundna naturlagar är en nödvändig trygghet för att livet inte ska bli en bisarr och helt oförutsägbar kaostillvaro där man aldrig skulle kunna veta vad man skulle vänta sig nästa sekund.

Min och många andras erfarenhet är att Gud visst ingriper på ett övernaturligt sätt ibland. Men i grunden så har Gud själv begränsat sin egen allsmåktighet och måste upprätthålla de spelets regler som han själv har lagt ner i skapelsen.

Men hur är det då med svält, missväxt, oförklarliga sjukdomar, jordbävningar och annat sådant? Även här, även om det kan låta besynnerligt, har människan ibland en del av ansvaret. Varför svälter så många människor i Afrika? Jo, delvis för att vi som tillhör de rika 10% av jordens befolkning använder 90% av jordens tillgångar för att upprätthålla vår höga standard. Alla människor som dör vid jordbävningar då? Om byggföretagen inte snålade så skulle de kunna bygga alla hus så att de håller för en rejäl jordbävning. Det är bevisat att ett välbyggt hus kan stå kvar även vid väldigt höga värden på Richterskalan.

Men det finns också sådant som inte har någon uppenbar mänsklig orsak. Hur förklarar vi detta? Ja, det finns som sagt ingen heltäckande och invändningsfri förklaring till det.

Men Bibelns tre första kapitel ger oss vissa ledtrådar. Gud skapade allt perfekt och därför har vi också en fri vilja eftersom perfektion kräver att vi som är skapelsens krona har en förmåga att självständigt tänka och välja.

Men egoismen och avundsjukan kom in i skapelsen och stängde ute Gud – döden kom in i världen och detta påverkade hela skapelsen. Perfektionen som fanns i Guds tanke vid skapelsens begynnelse gick förlorad. Så enligt Bibeln beror detta att vår värld inte fungerar perfekt på skapelsens revolt mot sin skapare. Man stängde ute själva källan till allt liv, som ju Gud är, och därför kom döden in i skapelsen.

Detta kan ge en förklaring men i mötet med lidande räcker inga teoretiska förklaringar. Det gör det inte heller att säga att lidandet kan ha positiva effekter, även om det är sant. All mänsklig utveckling sker genom en kris. Det behövs ett samspel mellan glädje och lidande för att vi ska mogna till att bli mer och mer hela människor.

Men om någon jag älskar dör så finner jag ingen tröst i att få en förklaring. Det gör lika ont i alla fall.

Så hur långt vi än kommer i den teoretiska förståelsen av detta med lidandets problem så tillhör ändå upplevelsen av och frustrationen över lidandet de villkor som vi får räkna med i livet.

Och om alternativet är att Gud hade låtit bli att skapa människan för att undvika att lidandet blev till eller att han hade skapat oss som marionetter som han styrde helt och hållet så är jag ändå glad att han skapade oss som vi är, trots att vi inte väljer rätt jämt utan sårar eller blir sårade.

Text: Håkan Lindberg, pastor i Hörbykretsen

Foto: Ingela Lindberg, Hörby

Julfirande i Hörby

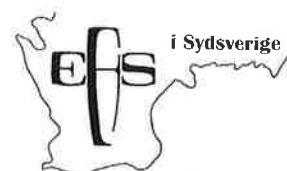
På julafton anordnade EFS i Hörby för första gången ett öppet julfirande i sitt missionshus. Inbjudningar hade, med generöst bistånd av Posten, gått ut till alla hushåll i kommunen. Generositeten hos Hörbykretsens medlemmar och från flera olika företag gjorde att vi kunde ordna detta utan att det blev några stora kostnader för föreningen. Så här första gången var det ju lite av en satsning i blindo eftersom man inte visste om det skulle komma många eller ingen alls.

Men när klockan blev fyra på julafton började folket komma. Under kvällen kom det ungefär fyrtiofem personer som bjöds på glögg, julmat, trevlig samvaro och fick julklappar samt en hyacint med sig när de lämnade oss. De fick lyssna till julevangeliet och uppleva en varm och mycket trevlig gemenskap. Kvällen avslutades sedan, för dem som stannade så länge, med att vi gick ner till Hörby kyrka och firade midnattsmässa

Att det finns ett behov av den här typen av julfirande är tydligt. Det finns så många människor som firar julen i ofrivillig ensamhet. En del av dem vågade sig på att gå till EFS missionshus denna jul och vi hoppas att ryktet om den trevliga kvällen sprider sig så att ännu fler tar mod till sig och kommer nästa julafton.

*Text: Håkan Lindberg, Hörby
Foto: Ingela Lindberg, Hörby*

februari

2	En dag om lovsång, 10.00 EFS-kyrkan Ängelholm Medv. Mattias Martinsson och Håkan Kenne	
5-10	Kulturvecka i Lerberget	1/20
29-1/3	OAS-helg i Helsingborg	1/5

mars

10-16	Kulturvecka i EFS-kyrkan på Råå, Helsingborg	1/8
20-25	Påskdagar, EFS-gården Åsljunga	

april

4-5	Ledarkonferens, Glimåkra	
8-13	Bibelvecka, EFS-gården Åsljunga	
19	Distriktets årsmöte, Ängelholm	12/7

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13

Exp. öppen: tisd, ons, tors

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Mats Hansson, Kramersvägen 6
217 45 Malmö, 040 - 26 44 44

Distriktsföreståndare

Allan Svensson

0451 - 38 80 70

epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent

....

0451-38 80 72

Assistent

Margareta Cada 0451 - 38 80 70

GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson

tel: 0451-388073 / 0703-388074

ml.nilsson@efssyd.org

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29,

042 - 680 24 husmor

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Du kan...
...påverka verksamheten i EFS i Sydsvenskan genom att ställa upp som styrelsekandidat. Valberedningen behöver kandidater. Ta kontakt med Tycho Andersson
Karlfeldts väg 6
245 32 Staffanstorp
Tel. 046-25 31 66

Minnes- och högtidsgåvor

December

Minnesgåvor till K-G Råwalls, Råå minne
Högtidsgåvor till Ove Sturessons, Kalmar, 80-års dag

Totalt inkommet under perioden 600 kr till
distriktets olika verksamhetsområden

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

Posttidning B
Om adressen är felaktig
-var god sänd rätt adress tillsammans
med adressremsan till Nya Livsluft
c/o EFS i Sydsverige, Vallgatan 9
281 31 Hässleholm

Visst finns det änglar ...

KULTURVECKA I LERBERGET

För andra året i rad inbjuder Lerbergets kyrka till kulturvecka 5-10 februari

Preliminärt program:

- Tisdag 5/2 kl 19.00 Lennart Ohlsson berättar om Åke Holm, en av Skånes stora konstnärprofilen, och visar en del av hans produktion, fr.a. hans bibliska figurer.
- Onsdag 6/2 kl 19.00 Stina Backlund, Malmö, spelar verk av kända kompositörer varvat med läsning ur Bibeln.
- Torsdag 7/2 kl 19.00 E. Ärkebiskopen KG Hammar föreläser om "Gudsbilder."
- Fredag 8/2 kl 18.30 (Obs tiden!) Filmafon. Efter filmvisning serveras lättare buffé.
- Lördag 9/2 kl 18.00 Konsert med gospelsångerskan Maria Nordenback, Stockholm.
- Söndag 10/2 kl 10.00 Musikgudstjänst med Maria Nordenback och kyrkans gospelkör.

Frukt, juice, mingel tisdag, onsdag, torsdag. Kvällarna avslutas med psalm och aftonbön.

Reservation för ändringar

2 - 2008

Nya Livsluft

EFB & SALT I SYDSVERIGE

Nyfiken på
Bertil Olsson

Gästkrönika
Tage Öhlund

Läs om bilden på sidan 2

Redaktören har ordet

Redaktionsruta

Nya Livsluft nr. 2 / 2008
Årgång 1
- tidningen för
EFS & Salt i Sydsverige

Adress: Nya Livsluft, EFS i Sydsverige,
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare: Allan Svensson
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org
robert@kreativabudskap.se

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:

Den 1/4 för nr. 3. Plan. utg. dag 1/5 2008
Den 11/5 för nr. 4. Plan. utg. dag 15/6 2008
Livsluft kommer ut med 8 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:

Helsida	2.700:-
Halvsida	1.500:-
1/4 sida	900:-
1/8 sida	500:-
1/16 sida	275:-

Tryck: Norra Skåne Offset, Hässleholm
Tel: 0451 - 74 51 11

Redaktionen förbehåller sig
rätten att redigera insänt
material.

En söndag i februari när jag var ledig åkte hustrun och jag till Fulltofta naturreservat vid Hörby för en skogspromenad. Vi gick långa slingan på ca 4,5 kilometer. Ibland var det skogsbilväg, ibland stock och sten.

Mot slutet av slingan passerade vi Store Damm, en fantastisk plats. En stor sjölik damm med massor av högstubbar både i vattnet och vid sidan om.

Stormen 1999 gav nytt liv åt Store damm. Dammen utgjorde ursprungligen vattenmagasin åt sågverk, benstamp och flera kvarnar. Den tömdes på vatten och området blev planterat med skog. Stormen Carola fällde skogen och dammbotten låg åter synlig. Store damm restaurerades och fylls nu åter med vatten, växtlighet och fågelliv. Dessutom fungerar den som kvävefälla, dvs. kvävet förhindras att transporteras vidare till Ringsjön och ut i havet.

Högstubbarna påminner mig om den tid på kyrkoåret som närmar sig. Stubbarna vittnar om ond bråd död för träden men är samtidigt en nödvändig förutsättning för att djurlivet på insekts- och skalbaggsnivå ska kunna utvecklas. Dessa djur är ju viktiga ingredienser i ett välmående landskap.

Så får stubbarna påminna oss om uttrycket ”genom död till liv”, det som Långfredag och Påsk handlar om.

Ett besök med vandrings skor och pengar till fika rekommenderas.

Robert

INNEHÅLL

sid. 3	Horisont	sid. 9	Salt:s Ungdomsbilaga
sid. 4	Gårdarna under luppen	sid. 13	En tradition som lever
sid. 5	Inspirationsdag för barnledare	sid. 14	Nyfiken på Bertil Olsson
sid. 6	Helig rot	sid. 16	Jabboks vad
sid. 7	Gästkrönika	sid. 18	NFU -NFP ???
sid. 8	Gårdarnas framtid	sid. 19	Almanackan

Ett gott mod – en stor gåva!

Bibels författare berättar ofta sina berättelser utan förskönande omskrivningar. Vi kan läsa om hur det har behagat Gud att genom alla tider låta sitt rike komma genom "vanliga" människor som du och jag. Många är de män och kvinnor i Bibeln som höll på att förlora sin frimodighet men Gud grep in och gav dem en ny kallelse och ett nytt gott mod.

Gemensamt för dem alla var att de behövde komma till en plats där Gud på nytt kunde ge dem ett personligt tilltal. Detta är ett tydligt mönster och varför skulle det vara annorlunda idag?

Abraham behövde komma till en plats där han fick lyfta sin blick och se på himlens otaliga stjärnor och Gud sa: *Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan! Så talrika skall dina ättlingar bli.* 1 Mos. 15:5

Mose behövde de sista dagarna i livet komma upp på berget Nebo för att sedan kunna dö i frid. *Herren sade till honom: "Detta är landet som jag med ed lovade Abraham, Isak och Jakob att ge åt deras efterkommande. Nu låter jag dig se det med dina egna ögon".* 5 Mos. 34:4

Jakob behövde få bli ensam vid Jabboks vad för att få höra: *Ditt namn skall inte längre vara Jakob utan Israel, ty du har kämpat med Gud och människor och segrat.* 1 Mos. 32:28

Hanna blir förd av livet självt in i djup bedrövelse och bitter gråt men det är vid denna plats hon får höra orden: *Gå i frid! Israels Gud skall ge dig vad du har bett honom om. Hanna tackade vördnadsfullt och gick sin väg. Sedan åt hon och såg inte längre sorgsen ut.* 1 Sam. 1:17-18

David behövde komma till Sifs öken, dels för att Saul dag och natt försökte döda honom men också för att få erfara Guds besök och tilltal genom vännen Jonatan. *Men Sauls son Jonatan sökte upp David i Horsha och styrkte honom med löften om Guds beskydd.* 1 Sam. 23:16

Eller som det står i 1982 års översättning: *Men Jonatan, Sauls son, reste sig och gick till David i Hores och styrkte hans mod i Gud.* Är inte detta vackert? Jo det är både vackert och nödvändigt därför att vi är människor som så lätt förlorar vår frimodighet i Gud.

Jeremia ville definitivt sluta arbeta i Guds rike. *Men när jag sade: "Jag vill inte tänka på honom eller vidare tala i hans namn", då blev det i mitt hjärta som om där brann en eld, instängd i mitt innersta. Jag ansträngde mig för att uthärda den, men jag kunde det inte.* Jer. 20:9

Det visade sig att Gud hade mycket mer på dagordningen för Jeremia men hans mod behövde stärkas och han var i behov av ett nytt tilltal från sin uppdragsgivare.

Var befinner du dig i din vandring med Herren? Får jag lov att fråga dig med kvarhållen respekt för ditt inre liv? Vid vilken plats vill Gud möta dig, just nu i denna tid? Har han något att säga dig? Det är klart att han har! Han är Gud! Det är han som vill: *kröna dig med nåd och barmhärtighet, och fylla ditt liv med allt gott, så att du blir ung på nytt som en örn.* Psalt. 103:4-5 Var befinner sig din missionsförening/församling just nu med sitt uppdrag att "göra Jesus känd, trodd och älskad"? Vilken plats behöver din församling komma till?

Kanske kan en sådan plats, där Gud möter med sitt folk i denna tid, vara Glimåkra Folkhögskola den 4-5 april. Har du inte anmält dig ännu till någon del av denna konferens men funderar på att vara med, så skynda dig att ringa till vår expedition. Vi ber om att det ska få bli dagar då vi i efterhand i denna tidning kan få skriva: "Gud talade, och folket lyssnade".

Nu önskar jag dig ett gott mod ifrån Herren själv därför att: *ett brutet mod, tager mörgen ur benen.* Ordsp. 17:22 (1917)

Allan Svensson, distriktsföreståndare

Gårdarna under luppen

Till årsmötet 2007 kom en motion om att göra en undersökning och utvärdering av gårdarna som EFS i Sydsverige äger, nämligen Åsljunga, Åhus och Höllviksstrand. En grupp på tre man, Kenneth Ferm, Rey Råwall från EFS i Sydsverige och Roland Oldbring som "utomstående" tillsattes för att träffa styrelserna för nämnda gårdar och besöka dessa. Man skulle genom att kolla igenom bokslut för de senaste åren få reda på hur det står till med ekonomin. Utredningen skulle också visa distriktets och föreningarnas behov av gårdarna. En värdering av gårdarna skulle göras för att se vad en försäljning skulle ge som eventuellt skulle kunna bättra på distriktets ekonomi. Gruppen skulle också kolla lite på gårdsstyrelsernas sammansättning och kompetens samt undersöka gårdarnas renoverings- och investeringsbehov för de kommande tre åren. Detta var i korta drag gruppens uppgift.

Den 19 januari hölls denna "hearing" i Hässleholm och då skulle en redovisning ske vad gruppen kommit fram till. Det hade kommit ett 70-tal deltagare, bl.a. från gårdsföreningarna, för att höra vad utredningsgruppen hade kommit fram till och deras rekommendationer på vad som bör göras.

En genomgång av de resultat gruppen kommit fram till för de tre gårdarna ska undertecknad kort redogöra för.

ÅSLJUNGA. Gruppens bedömning är att gården bör kunna överföras till gårdsföreningen om följande villkor uppfylls. Ledning och styrelse måste förstärkas affärsmässigt. En budget för underhåll och en verksamhetsplan utarbetas. Om inte detta görs innan 2010 bör fastigheten säljas.

ÅHUS. Samma villkor gäller för Åhusgården. En prissättning som säsongsmässigt speglar efterfrågan på orten bör göras. Gårdsföreningen för Åhusgården bör åtgärda detta före 2010 annars bör gårdsfastigheten säljas

HÖLLVIKSSTRAND. Gruppen menade att gårdsföreningen bedriver en mycket bra verksamhet på gården men att den inte står i rimlig proportion till vare sig fastighetens värde eller framtida driftskostnader. Medel till en takrenovering saknas såväl i distriktets kassa som i gårdens. Gruppens bedömning är att gården bör säljas och de pengar som en försäljning ger satsas på annat ställe.

En försäljning av EFS-gården i Åsljunga skulle i dagsläget kunna ge ca 6 milj. kronor till distriktet, Åhusgården i runda slängar 10 milj. och Höllviksstrand ca 17 milj. kr.

Maria Grahn, styrelsens representant, menade att styrelsen hade delgivit delar av utredningens förslag i höst men i

övrigt inte sett förslaget i sin helhet och därför inte behandlat detta. Maria ställde frågor som: "Är distriktet till för gårdarna eller tvärtom? Kan vi satsa de pengar en försäljning ger på något annat ställe?" Maria berättade att styrelsen hade fått ett brev som hon inte gärna ville läsa upp eftersom det mesta handlade om Höllviksstrand men att den som ville läsa det fick göra detta.

-Flera av oss i styrelsen är engagerade i de olika gårdarna, och vi har olika ståndpunkter så därför kan vi inte göra något gemensamt beslut i frågan, det kan bara årsmötet göra. Vi vet inte om styrelsen har något färdigt förslag till årsmötet så därför är det upp till Er att komma på årsmötet och "tycka" där, sa Maria.

Efter denna redovisning samlades de olika gårdsföreningarna till samtal med delar av utredningsgruppen. En redovisning från de olika grupperna skulle avsluta hearingen.

Det blev mycket diskuterande i de olika grupperna för att "försvara" sin gård. Ingen vill ju att den gård som man tillhör, har jobbat på och haft som sitt andliga hem skall säljas.

Det var en hel del av det som kom fram under denna "gårdshearing".

Folke Persson som motionerat om utredningen fick sista ordet: "Sälj alla gårdarna", var hans budskap.

Text och bild: Per Andersson, Staffanstorp

Inspirationsdag för barn- och ungdomsledare

Lördagen den 12 januari hade jag möjlighet att i mitt nya jobb åka till Lund på en inspirationsdag för barn- och ungdomsledare. Det var Pingstkyrkan i denna stad som arrangerade det hela och det kändes bra som representant från EFS att vara där.

Vi började dagen med ett möte på förmiddagen där Lennart Henricsson talade om att "leda unga till Jesus". Lennart jobbar inom Barn OAS och är en person som är lätt att lyssna på och han har mycket att berätta. Lennart delade spännande vittnesbörd om hur Gud har verkat i hans liv och vi i församlingen lyssnade gärna. Efter att ha hört om att "leda unga till Jesus" hade vi en kort fruktupaus för att sedan lyssna till vittnesbörd och information innan det var dags för Jonas Melin att fortsätta. Jonas, som jobbar vid Mariannelunds folkhögskola, talade om att "lära unga att växa". Han talade bland annat om hur man får personer att känna sig delaktiga och engagerade. Det är inte alla gånger så lätt att koncentrera sig i kyrkbänken och kring detta fick Jonas dela sina tankar med oss.

På eftermiddagen hade vi möjlighet att välja mellan tre olika seminarier. Jag fastnade för "Lennarts verktygslåda" där jag fick en del konkreta tips på hur man kan tänka när man jobbar med barn och kan lägga upp barnmöten. Vi fick höra exempel på hur de tänker och går tillväga inom Barn OAS och mer vittnesbörd. Det är häftigt hur lätt det är att lyssna på vittnesbörd när någon berättar. Tänk vad klok Gud är när Han leder oss igenom livet.

Ett exempel på konkreta tips vi fick handlade om bön. När man ska ha andakt med barnen kan det ges tillfälle för dem att dela böneämnen. Det kan vara vad som helst som ligger på barnens hjärta. När alla barn som vill har

fått säga sitt böneämne kan man tillsammans be för det. Vad Lennart sedan hade gjort vid vissa andakter var att efter barnen fått säga vad som ligger på deras hjärta säga att man på ett sätt redan har bett tillsammans. Att be betyder inte att man måste knäppa händerna eller vara på ett speciellt sätt. Gud är med oss i alla samtal och tankar och hör allt vi pratar om.

Efter seminariet och mumsigt fika samlades vi allihop igen och firade nattvard tillsammans. Kvällen avslutades med ett ungdomsmöte (detta hade jag tyvärr inte möjlighet att delta i) där ett team från en bibelskola i Toronto medverkade.

Får ni tillfälle så passa gärna på att åka på inspirationsdagar som denna och liknande arrangemang. Under dagen fick jag tillfälle att prata med personer från andra kyrkor och samfund och det tyckte jag var roligt. Att det är viktigt med ekumenik var något som underströks denna dag. Bara att det kom personer från många olika samfund tycker jag visar på ett intresse för ekumeniska arrangemang, vilket är roligt. Vi tror alla på samma Gud och jag tror att våra barn- och ungdomssamlingar har mycket gemensamt. Glädjebudskapet är detsamma: Vi är barn i Guds familj och Jesus har gjort allt för att vi ska kunna umgås med Honom.

Är du intresserad av att åka med på liknande arrangemang? Hör av er till mig på malin.henrysson@efssyd.org så kan vi kanske åka tillsammans nästa gång.

Malin Henrysson
T.f. distriktskonsulent

RÅDGIVAREN AB
rekommenderar

Villor: www.hem1.se

Garage: www.bjorklidens.com

Kyrkor: www.falkvikskyrkan.se

Tältmötesserien 2008

20 juni – 29 juni

Vår Fader, Du som är i himlen

Håkan Kenne, Landskrona
Anders Månsson, Ängelholm
Lars-Olof Wäcklen, Ängelholm
Barbro Bjerle, Helsingborg
Hans Johansson, Bjärka-Säby

Lovsång: David Ivarson, Lund

 heljarödsgården

HELIG ROT

Johannes Chrysostomos

Jag har inget emot att erkänna att jag gärna läser deckare och jag blir ofta uppslukad av en spännande men ibland ganska förutsägbar intrig. En välkänd EFS:are jag pratade med en gång delade det intresset, han kallade det för avstängningslitteratur. Så är det nog.

Ofta när jag läser kyrkohistoria kommer jag på mig själv med att nästan ha samma känsla i kroppen. Jag kan uppslukas av intrigerna, vändningarna och de färgstarka gestalterna som kyrkans historia rymmer. Skillnaderna är väl att intrigen inte är så förutsägbar. Nu sitter jag och fördjupar mig i Johannes Chrysostomos och det som hände honom.

Han fick smeknamnet guldmunnen av sina anhängare efter sin enastående förmåga i predikstolen. Den förmåga som med världsliga mått innebar en katastrof för Johannes. Han levde mellan 345-407 och växer upp i romarrikets tredje stad, Antiochia. Han växer upp i en välbärgad familj men tidigt tar hans längtan efter ett överlåtet liv till Gud överhanden och via ett asketiskt munkliv i Syriens öken hamnar han till slut i världsstaden Konstantinopel. Dit blir han lurad av sina anhängare och innan han riktigt förstått hur det gick till är han vigd till patriark i Konstantinopel. Tack vare sina fantastiska predikningar får han en stor skara av anhängare som inte kan se någon annan ledare för kyrkan än denne karismatiske vältalare.

Det hade varit intressant att vara där. Tänk er att sitta i Hagia Sofia, den enorma katedralen, och lyssna till patriarken när han utlägger texten. Åhörarna delas snabbt i olika läger. Det finns de som prisar Gud för att han öppnar sin himmel och utgjuter Anden över folket. Det finns de som skär tänder av ilska. Ska man behöva gå till kyrkan och höra att man skall behöva ta hand om den fattige tiggaren utanför sin dörr eller att det kristna livet faktiskt har ett synligt uttryck? Detta händer Johannes, han äger över huvudtaget inte begåvningen att vara taktisk eller diplomatisk. Sanningen skall alltid förkunnas och det spelar ingen roll

vem som blir drabbad av den. Ofta blev Johannes inblandad i konflikten mellan statens krav på inflytande och kyrkans behov av självbestämmande. Det ger ett eko till dagens situation. Kyrkan lever i världen med de förutsättningar detta skapar, samtidigt skall vi vara en spegel av någonting annat. I Bibelns undervisning ställs det höga krav på oss kristna att spegla himmelens värderingar, dynamik och kärlek.

Johannes förlorar till slut det "världsliga slaget" om makten och han förvisas till rikets utkanter. Kyrkohistorien är full av liknande intriger och om vi tror att vi är befriade från detta idag så misstar vi oss. Frågan om vår relation till världen och den makt som följer med också kyrklig makt är förrädisk. Men när jag läser om Johannes så undrar jag om han egentligen var rätt man på rätt plats? Att han var en stor ledare betvivlar jag inte, han längtar efter att få se det världsliga riket förvandlas av Guds kärlek. Men vad tror du? Vad krävs av våra ledare? Biskopar, pastorer, distriktsföreståndare?

Det finns flera av kyrkans stora gestalter som likt Johannes nästan tvingades att stå i det allra yttersta ledarskapet för kyrkan men som träder tillbaka med orden, biskop kan ingen vara! Vad de uttrycker är just den svåra balansgången mellan att möta intriger, att passa in i världens tankesätt och sin egen uppfattning och tro.

Det är vad Johannes brottades med och som vi idag också bör ägna tid åt. Vad är församlingens kallelse, hur skall kyrkan förhålla sig till dess dubbla natur, i världen men inte av världen, men samtidigt förstå och möta människor av världen för att föra dem till det eviga riket?

Jonathan Andersson, Hjälmared
jonathan.andersson@hjalmares.se

GÄSTKRÖNIKA

TAGE ÖHLUND

Jag vill ge några glimtar från vår tid som anställda i en turistkyrka på Teneriffa. Min erfarenhet från detta arbete säger att svenskar på semester ofta är lättare att nå än under stressig arbetssäsong.

I Los Christianos, där bougainvillean blommar året runt och jakarandaträden ikläder sig en blålila färg när fastlagen börjar, hade vi förmånen att möta många semesterande svenskar, danskar och norrmän under två säsonger.

Där befinner sig kyrkan mitt i världen. Bland höghus, barer och shoppingcentra utgör den en viktig del i turisternas liv. Mitt i alla utbud av nöjen och lekamligt gott så bjuder kyrkan föda för själen. I kyrkans café knyts kontakter. Där utbyts hälsningar, handslag och leenden mellan människor som förut inte kände varandra.

Där är det lätt att bjuda in till allsångsaftnar, föredrag och program av allahanda slag. Första besöket i kyrkan leder ofta till vandring till kyrkan också på gudstjänsttid och inte sällan händer det att vandringen slutar med ett Gudsmöte vid Herrens altare.

I den kyrkan hörde vi ofta samma replik: "Jag är inte så van att gå till kyrkan därhemma men här känns det na-

turligt." En annan vanlig kommentar vid kyrkkaffet efter gudstjänsten var: "Vet du när jag gick till nattvard förra gången? Det var när jag konfirmerades!"

En annan erfarenhet var att samtalen vid kaffebordet inte sällan blev av själavårdande natur. Samtal där vi delade erfarenheter omkring hur livet varit hårdhänt mot oss. Erfarenheter av hur sorgen och glädjen vandrar tillsammans och ibland går alltför nära varandra.

Vi mötte ena stunden människor som flytt bort från smärtan av förluster och var i den djupaste förtvivlan när man kom dem innanför skalet. Någon stund senare kanske vi fick möta två unga människor som ville få vigas samman, och där deras lycka inte gick att ta fel på.

Det var oerhört stimulerande att få arbeta i den lilla kyrkan med de stora möjligheterna. Kyrkan mitt i världen, Kyrkan i det enkla formatet. Kyrkan med den öppna dörren och den låga tröskeln.

En förmån att få vara med om att till moderna sökare få ge vidare orden från Joh. 3:16, "Så älskade Gud världen att han utgav sin ende Son..."

*Med vårvinterhälsning från VM-staden Östersund
Tage Öhlund*

Olika åsikter om gårdarnas framtid

Normalt sett har vi inte plats till insändare i Livsluft. Tidningen kommer också ut alltför sällan för att en insändardebatt ska kunna vara levande. Vi funderar dock på att öppna för möjligheten att anmäla insändare till Livsluft. Då redovisar vi här rubriker innehåll summariskt och hänvisar sedan till distriktets hemsida när det gäller insändarna i sin helhet.

Så får vi också göra denna gång. Två insändare om gårdarna har inkommit till Nya Livsluft samt ett svar på dessa från distriktsstyrelsen. Se också artikeln på sidan 4.

Nedan finns en summering av innehållet.

I övrigt hänvisas till <http://www.efssyd.org/internt/debatt.asp>

Kerstin Andersson skriver i en insändare om hur det har varit under år som gått. Höllviksstrand som distriktsgård har varit ifrågasatt flera gånger.

Kerstin begär svar från gårdsutredningen och distriktsstyrelsen på ett antal frågor före distriktets årsmöte den 19 april.

Slutligen ger Kerstin tre förslag:

1. Behandla oss rättvist! Låt också oss få ta över ägandet precis som de andra gårdsföreningarna eller behåll gården och gör en nysatsning i Höllviken. Satsa på en gårdsföreståndare, som kan göra det möjligt att ha helårsverksamhet.

2. Om det är ekonomisk kris i distriktet, åk ut och berätta vad pengarna ska användas till och starta en insamling för att rädda distriktets ekonomi.

3. Om årsmötet beslutar att sälja gården, sälj den direkt, så vi slipper problem med inställda läger och andra arrangemang och gör pinan kort!

Insändaren skriven av Kerstin Andersson i Staffanstorp kan läsas i sin helhet på

<http://www.efssyd.org/internt/debatt.asp>

Elna Johansson skriver i ett öppet brev om ekonomin kring de olika distriktsgårdarna och menar att alla är jämförbara.

Vidare efterlyser Elna en konsekvensanalys av föreslagna beslut.

Brevet slutar: Jag anser att det redovisas alltför små marginaler, vaga argument och stor osäkerhet kring prognostiserad vinst vid försäljning för att idag kunna fatta ett beslut att sälja Höllviksstrand. Alla tre gårdar har olika förutsättningar och uppgifter vilket också bör beaktas. Jag vill därför uppmana styrelsen att lägga fram ett förslag där alla gårdar får samma chans att bevisa sitt rättmätiga skäl att få finnas kvar. Och då både utifrån ekonomiska faktorer, redovisade visioner och ideella engagemang. Visar det sig att gårdarna inte klarar av uppställda mål, låt oss då ta upp frågan igen.

Insändaren skriven av Elna Johansson i Malmö kan läsas i sin helhet på

<http://www.efssyd.org/internt/debatt.asp>

Distriktsstyrelsen har valt att formulera följande svar:

Distriktsstyrelsen uppdrog åt utredningsgruppen att utreda gårdarna enligt motionen på årsmötet 2007. Utredningsgruppen har gjort ett arbete för att få fram ett underlag för fortsatta diskussioner kring gårdarna. Styrelsens underhandsinformation ledde till att vi också bad dem ta fram en rimlig hyresnivå för gårdarna som ett underlag för kommande hyresförhandlingar.

Distriktsstyrelsen beslöt också att arrangera en dag så att utredningen kunde presenteras för alla intresserade och så att det blev möjligt för fler att framföra sina åsikter. Utredningsgruppen valde att även lägga fram sina rekommendationer baserat på det som kommit fram under utredningen.

Distriktsstyrelsen fick för första gången ta del av utredningen och alla de synpunkter och kommentarer som framkom under gårdsdagen den 19 januari och kommer nu att reflektera över detta för att eventuellt formulera ett förslag till årsmötet den 19 april. Tiden är knapp och något fullständigt förslag är inte möjligt att formulera på denna korta tid. Möjligen kommer styrelsen att formulera ett inriktningsförslag för årsmötet att ta ställning till.

Eftersom det inte finns några beslut fattade i denna stora fråga och då Distriktsstyrelsen inte avser att fatta några beslut utan kommer att överlåta åt årsmötet att fatta beslut så kan vi inte heller besvara frågorna i brevet.

Distriktsstyrelsen

ungdoms bilagan

David Castor

Vissa av oss har ingen aning om vad vi vill göra i framtiden. Andra har varit säkra sedan barnben. Oavsett målmedvetenhet eller ej, kan vi omöjligt säkert veta vad som händer imorgon. Herrens vägar äro outgrundliga. Detta talesätt har David Castor fått erfara. Hans väg fram till prästvigningen har varit allt annat än självklar...

David bor i Eslöv och är präst i Österkyrkan där, en samverkanskyrka mellan EFS och Missionskyrkan. Han är upp vuxen på Hjälmareds folkhögskola, i en kristen familj. David var troende redan som barn, och menar att han är lika kristen nu som när han var två år - skillnaden är kunskapsnivån. Under skoltiden var det sällan han kände sig osäker vid frågor om tro. David har haft - och har - lätt för att lära och kom ofta ihåg bibeltexter och undervisning han fått. Samtidigt kände han ingen press på att behöva ge svar med en gång.

- Alla frågor behöver inte besvaras här och nu. Man kan gå och fråga sin ungdomsledare eller pastor, och sedan återkomma med svaret.

Redan under mellanstadiet visste David att han ville läsa datorteknik på Chalmers. Detta var han fast besluten om fram tills slutet av gymnasiet, då han plötsligt kom på andra tankar. Eller rättare sagt: någon gav honom andra tankar.

"Ska inte du bli predikant med denna röst?" sa tanten som hade kommit fram till David. Det var EFS årskonferens i Linköping, och David stod utanför gudstjänstlokalen och sålde tidningar. Trots att han förklarade att predikoyrket inte var något för honom, gav den gamla damen sig inte. Den magkänsla som infann sig hos David på hemvägen, var svår att släppa. Han hade kommit att tänka på den bön han tidigare bett under dagen, där han på ett konkret sätt frågat om Guds plan för hans liv. Tantens ord skulle visa sig vara värda att lägga på minnet.

Det blev ändå Chalmers för David, men bara för en kort tid. Efter ett års studier gjorde han istället vapenfri militärtjänst, där han tog tid till att be och fundera vidare. Det var dock först en kväll på ungdomsgruppen i kyrkan, då han delade sina tankar med vänner, som det lossnade för David. Det visade sig att ungdomspastorn hade med sig ansökningspapper till Johannelunds teologiska högskola, eftersom hon känt att någon på UG skulle ha dessa. Sedan dess har David inte tvekat på sin kallelse!

Det är långt ifrån alla som får så klart för sig vad man ska göra, som David fick. David påpekar att det är viktigt att inte stirra sig blind i tron att det bara finns en enda sak per person att göra för Gud.

FORTSÄTTNING PÅ NÄSTA SIDA

Nya Livslufts Ungdomsbilaga
MARS 2008
Ett magasin av, med och för
unga i Skåne och Blekinge.

- För en del ligger kallelsen i yrket, men inte för alla. Vissa får kramp under försöken att få reda på vad Gud vill, istället för att vila i kallelsen att leva i gemenskap med Gud. Gud kallar oss att göra hans verk hela tiden, i dem vi är.

Ett tydligt svar på vad man ska göra, innebär inte ett enkelt liv. Bibelkunskap är nödvändigt för en präst, men för David är inte bibelläsningen lätt, utan något han får tvinga sig att ta tid till. Måste man som kristen läsa bibeln? David menar att man behöver avsätta tid till och öva sig i att lära känna Gud, och där är bibeln bra. Utan bibeln är det lätt att skapa sig en egen och felaktig bild av vem Gud är. - Det viktigaste är att hitta en plats där jag kan ha tid med Gud och att då prioritera den. Det kan vara bibelläsning, gudstjänst, andaktsbok... Man får lov att tycka om olika!

Ja, Herrens vägar är sannerligen outgrundliga. Men låt nu oss alla som undrar över vår framtid, vila i att vi först och främst är kallade till att leva med Jesus, som de vi är - Guds älskade barn. Och så kan vi be de enkla orden: "Har du en plan för mig, Gud, så visa det." Det var just den bönen David använde sig av, den där dagen i Linköping.

  SOFIA FORSSMAN

frågan

70 konfirmander fick framföra sina jobbigaste teologiska funderingar till elva präster. I varje nummer presenterar vi en liten del av resultatet.

Varför ska vi dö?

Jonathan Andersson, Bibellinjeföreståndare
Hjälmarreds folkhögskola, svarar:

Det är ett av de stora mysterierna, det är en fråga som många ställer sig. Jag tror den handlar om lite olika saker. Vi är rädda för att dö för att vi inte riktigt vet vad som händer när vi dör. Det finns också så mycket här som vi tycker om att göra och så många människor som vi tycker om. Varför ska vi då dö? Vi har lärt oss att så är det, vi lever och vi ska dö. Att inte acceptera det faktum att döden avslutar vår tid här på jorden, hindrar oss från att leva.

Många är rädda för döden och går omkring och tänker på den hela tiden. Kanske låter vår rädsla för döden göra att vi är rädda för att göra vissa saker för att vi är rädda att något ska hända. Jesus säger att vi inte behöver känna oro, bortanför den gräns som vi kallar döden kan vi känna oss trygga. Någon finns och tar emot oss.

 SAMMANSTÄLLT AV PETER SVENSSON

rapport från årets skidresa

Jag var framme på upphämningsplatsen i Åstorp klockan 17.14. Där stod bussen som skulle ta oss till Åre. Där stod även de människor som skulle förgylla mitt sportlov. På vägen dit satt jag bredvid Bea hela vägen. Vi stannade tre gånger för att borsta tänderna och för att köpa lite godis. Det var svårt att sova, men det gjorde inte så mycket eftersom man alltid hade någon rolig att prata med. Jag tog ändå en liten sovstund i slutet av bussresan för att inte vara allt för trött inför skidåkningen under morgondagen. När jag vaknade igen, såg jag bara vit, härlig snö. Vi hade nått fram till Åre!

Vi började med att åka till Hållandsgården, där vi skulle bo under resten av veckan. Vi blev grupperade i olika rum och bytte om till skidkläder. Vi åkte sedan till "hyrskidan" och hyrde vår utrustning inför skidåkningen. Efter att alla hade hyrt de prylar de skulle ha, åkte vi till skidbacken. Det blev en härlig skidtur, fast man nästan höll på att somna i skidbacken. Vi åkte tillbaka vid tretiden eftersom de flesta var ganska trötta efter den jobbiga uppresan. På vägen till Hållandsgården njöt vi av ett roligt avsnitt av "HippHipp". Vi lekte namnlekar på kvällen och fick sedan, efter en lång längtan, gå och lägga oss.

Tredje dagen blev en mysig dag med en skön skidåkning i Rödkulleområdet. På kvällen njöt vi av en härlig och skojig konsert av Mikael Nilsson, som sjöng och spelade lite låtar för oss. Det blev även allsång, vilket var mycket uppskattat. På måndagen åkte vi till Åre Björnen. Det var väldigt blåsigt och det snöade mycket, så det var många som gick in i värmestugan och spelade kortspel. När vi kom hem blev det snöbollskrig hela kvällen och man var helt slut efteråt. Vi fick sedan njuta av Jonas härliga andakt med lovsång och prat. Dagen därpå åkte vi till Duved, och där kan man verkligen säga att det var bra. Det fanns skidbackar både för

avancerade och för nybörjare och där fanns även en möjlighet att ta sig till Åres skidområde. Vi badade sedan i vedeldad utomhusbalja och bastade. Vi njöt därefter av fantastiskt goda semlor som vår trevliga kock gjorde.

Vi åkte till Rödkullen den 20/2. Där kunde man åka mycket off-pist i skogen. Jag och Erik tog oss även en skidtur i skogen, en tur som slutade med att jag gled ner i den kalla bäcken. Det blev mycket skratt och det var en härlig dag. Under näst sista dagen åkte vi upp till Åreskutan och tog oss en tur där. Det var väldigt soligt och man blev glad av att åka. På kvällen hade vi högmässa i den mysiga lilla kyrkan, med både nattvard och förbön.

Den sista dagen blev en trött dag, där det blev lite skidåkning och många trötta kroppar. De flesta satt i värmestugan och spelade kort och frågesportspel. Det hela avslutades med ett stort snöbollskrig uppe i skidbacken. Hemresan kan jag inte skriva om för jag var så slut att jag sov hela vägen hem.

 GUSTAV LIEDHOLM, Helsingborg DANIELLA ÅBERG

ismaskinen

"Så långt jag ännu lever här i världen lever jag i tron på Guds son, som har älskat mig och offrat sig för mig." Gal.2:20b

Jag vill gärna dela en liknelse som dök upp i mitt huvud och som jag har fått fundera mer över; Tänk dig att du är i en ishall och åker skridskor. Isen är nystipad och du skrider lätt framåt. När du har åkt ett tag blir isen ganska repig och det blir små hack på vissa ställen, som du undviker för att inte snubbla. Du kan inte själv ta bort dessa repor, utan måste då lämna rinken och göra plats för den stora häftiga ismaskinen. Den kan ta bort reporna och göra isen blank och fin igen.

Vad betyder då denna liknelse? Jo, jag tänker att man kan se Jesus som vår "ismaskin". Ibland går

saker och ting snett. Allt blir inte alltid som man tänkt sig och det blir repor och hack i vårt liv. Vissa hack är extra svåra att glömma och ibland kan man fastna i någon jobbig repa. Det vi då kan göra, är att komma till Gud med våra repor och hack och låta Honom ta hand om dem. Jesus får liksom ismaskinen ta bort våra repor, helt och fullt. När Han har tagit bort dem, kommer de inte tillbaka igen, vilken repa det än handlar om. Det kan vara svårt att glömma och lägga det som man bett om förlåtelse för bakom sig. Men reporna är borta! De finns inte längre!

Bön

Tack Far, för att Du alltid vill vara med mig och dela allt med mig. Tack för att jag får komma till dig med det som går snett och tack för att Du tar bort det. Hjälp mig att lita på det och vandra i Ditt ljus.

 MALIN HENRYSSON, Vik, distriktskonsulent

en svettig andakt

Den välbekanta svettlukten letar sig in i näsan när dörren till idrottshallen öppnas. Ljudet av gnisslande gymnastikskor blandas med taktiksnack och skrik efter passningar. Ute på det gröna golvet springer åtta koncentrerade spelare omkring och jagar en innebandyboll.

Klockan är halv sex en lördagskväll och KRIK i Ängelholm är i full gång. KRIK, Kristen idrottskontakt, vill vara en plats där idrott och kristen tro förenas.

-- Jag tror väldigt mycket på konceptet. Det är ett enkelt sätt att ta med en kyrkovan vän, säger Christoffer Kullenberg, en av de ansvariga för verksamheten.

Det finns nio lokalavdelningar runt om i Sverige. Ängelholms verksamhet har funnits i 1,5 år och samlar i snitt 20-25 sportintresserade killar och tjejer varje lördag.

För att starta en KRIK-förening behövs några ledare, en plats att hålla till på och en församling som vill stötta ekonomiskt. Sedan kan aktiviteten med kristen touche dra igång.

Avgörande paus

Plötsligt stannar spelet och alla går med våta pannor mot vattenflaskorna.

- Snyggt mål du gjorde.

- Men såg du vad han gjorde där borta?!

- Jag har nog gått på samma fint minst tre gånger. Efter en stunds analys av första timmens spel sätter sig alla i en ring på golvet. Det är dags för andakt och Jona Albertsson säger några tankvärda ord. Denna stund sätter en kristen prägel på KRIK:s

verksamhet och skiljer den från andra idrottsmanhang.

- Fram tills nu har några få skiftats om att ha andakt, men vi ska snart försöka sprida ut det på fler, berättar Christoffer.

Trots, eller tack vare, andakten är det alltid 2-3 ungdomar med, som inte annars går i kyrkan. Christoffers förhoppning är att de så småningom även ska följa med till ungdomsgruppen i kyrkan och få upptäcka mer av den kristna tron.

Stora planer

Pausen är slut och innebandymatchen drar igång igen. Lagen ställer upp och bollen släpps. Oftast är det just innebandy som gäller, men vill majoriteten av deltagarna göra något annat går det så klart också bra. Bergsklättring, skidor, hela havet stormar - allt är okej, så länge det är praktiskt genomförbart.

KRIK i Ängelholm har långtskridna planer på att anordna en trippel i turneringar. Beachvolleyboll på stranden i sommar, fotboll i september och innebandy i december.

Klockan har tickat iväg till sju och matchen är avblåst. Några spelare går med hängande huvud mot omklädningsrummet, medan andra skrattar och kramar om varandra. Förlorare och segrare finns även på en kristen innebandyplan.

Fotnot: Intresserad av att starta en KRIK-förening? Läs mer på www.krik.se

✍ SARA JOHANSSON, Ängelholm

📷 BENJAMIN ALBERTSSON

UNDERSVNING om att förbli

I Johannes evangeliet, kap 15, berättar Jesus en liknelse om en vinstock och i vers 4 säger han: "Förbli i mig, så förblir jag i er". Det är vid ordet "förbli" som jag vill stanna upp. För vad innebär det egentligen att förbli? Ett lite gammaldags ord kanske. Gamla ord är fina, men förstår man dem inte, så är det dumt. Enligt Svenska akademins ordlista betyder ordet "förbli" bl. a. "bliva kvar, stanna kvar, fortfa ra att vara, hålla fast vid, hålla sig till, inte övergiva."

Har du tänkt på vad praktiskt det är att Jesus förblir i dig? Då kan du göra precis vad du vill och ändå förblir du i Jesus och Jesus förblir i dig! Det är ju särskilt praktiskt när man är ung och vill göra en massa saker; resa, gå bibelskola, åka på missionsresa, plugga, flytta hemifrån, åka jorden runt och så vidare.

Att förbli, det betyder alltså att stanna kvar och att hålla fast vid. Hur modernt är det egentligen i vår tid? När man har gått färdigt skolan, då vill man ut och resa för att göra något annat. Man är ständigt på jakt efter nya upplevelser och ständigt på flykt bort från det trygga, invanda och kanske tråkiga.

När man sen har rest klart, ja då ska/vill man plugga. Man flyttar till en stad och tänker; Ja här stannar jag tills jag är klar, sen sticker jag vidare för att börja jobba någonstans. Sen kanske man träffar en söt pojke eller flicka som så småningom blir ens man eller fru. Och det är ju inte säkert att man bor på samma ställe, så då flyttar man igen. Och sen vill man hitta en lagom stor stad, där husen inte är alltför dyra och där det är tryggt för barnen att växa upp, och då flyttar man igen. Sen växer barnen upp och så småningom kanske de bildar familj. Då vill man flytta dit, eller i alla fall närmare - man flyttar igen. Livet blir ett ständigt flyttande. Ständiga uppbrott och en jakt efter nya upplevelser. En flykt bort från det trygga, invanda, kanske tråkiga.

Är ordet "förbli" ens ett ord som går att använda i vår tid?

Ja, jag tror det. Jag vill tro det! Jag vill be dig att våga tänka om, att våga bli en människa som förblir, som stannar kvar. Dina vänner, din familj och kanske framförallt din församling behöver dig! Jag och min man har bestämt oss för att förbli i Lund på obestämd tid och det av en enda anledning: vår församling. Det är inte alltid kul och det är inte alltid lätt att vara en som stannar kvar, när många andra flyttar runt. Men våga bli som Jesus och gör inte saker bara för din egen skull, utan för andras. Du kanske inte känner för att stanna kvar, men har du tänkt på att din församling och dina vänner kanske behöver just dig? Våga gå mot strömmen, våga bli en som förblir!

✍ CHARLOTTE LIGNELL, EFS-kapellet, Lund

Team till er förening i höst?

Skulle ni vilja få ett gäng ungdomar som kommer till er förening/församling i höst för att stötta er i ert ungdomsarbete? Skulle ni vilja ha en mer aktiv kristen närvaro på er närmaste högstadieskola/gymnasium? I så fall kanske Team Jesus Generation är något för er!

Från och med i år har Salt klivit in som huvudman för Team Jesus Generation, vilket ger oss möjlighet att skicka skol- och församlingsteam till församlingar/föreningar i hela Sverige.

Mer info kan du få på www.tjg.nu.

ungdomsbilagan **tipsar**

4 april

GLIMÅKRA. Ledarkonferens
Glimåkra folkhögskola

18 april

ÄNGELHOLM. Årsmöte Salt
Sydsverige

1 maj

HALMSTAD. EFS Rikskonferens.

17 maj

PÄRUP. Musik & cafékväll kl 19.
Floodgate spelar.

Våra aktivitetstips hämtar vi främst från kalendern på www.saltsydsverige.nu. Vi vill därför uppmuntra ledare och arrangörer i HELA distriktet att lägga upp er info där, genom att skicka ett mail med all information till webmaster@saltsydsverige.nu. Inget evenemang är för stort eller för litet!

mer info på www.saltsydsverige.nu

salt riks informerar

Volontärprogrammet Vill du åka till Ryssland i sommar? Galet välkommen till årskonferens i Halmstad!

Volontärprogrammet vänder sig till dig som är intresserad av att prova din kallelse som missionär. För närvarande har Salt volontärplatser på två skolor, en i Etiopien och en i Tanzania. Innan du åker får du utbildning och språkkurs på SIDA i Härnösand och när du kommer hem får du sprida dina erfarenheter, bland annat genom ett seminarium på TEJP eller Salt och EFS årskonferens. Mer information, berättelser från tidigare volontärer och ansökningshandlingar finns på Salts webbplats: www.salt.efs.nu. Sista ansökningsdag våren 2008 är 1 maj.

"I Etiopien fick jag se vad det kan innebära att dela med sig, att leva generöst. Om vi kom till barnens matsal på skolan var det alltid någon som erbjöd oss en bit bröd eller en banan. Låt oss äta tillsammans; så de, Trots att de hade så lite ville de alltid dela med sig. Det berörde mig djupt och utmanade min syn på att vad det innebär för mig som kristen att vara generös och dela med mig."

Julia Lindelöf, volontär i Addis Abeba, Etiopien, våren 2007

I juni åker ett gäng svenska och finska ungdomar till republiken Mordvinien i Ryssland. Värddar för besöket är den lutherska kyrkan i huvudstaden Saransk, och huvuduppgiften för teamet blir att stötta församlingen i dess lokala arbete.

Detta kan innebära sådant som barnmöten och stugmöten ute i byarna, hembesök hos församlingsmedlemmar eller besök vid universitet, skolor, barnhem och ålderdomshem.

Låter det spännande? Gå i så fall in på www.salt.efs.nu och läs mer! Resan är ett samarbete mellan Salt, Ljus i Öster och Finlands Evangelisk-Lutherska Folkmission, men det är Salt som står för handläggning och utsändande av teamet.

Teamet som åkte förra gången var djupt tagna av vad de fick vara med om, och vi ser detta som en fantastisk möjlighet att få välsigna våra syskon i Öst!

Salts barnkonferens
Kompisar är bland det allra viktigaste i livet och Jesus är den allra bästa kompis. Du som är mellan 4 och 12 år är varmt välkommen till Salts barnkonferens. Där får du lära känna nya kompisar och tillsammans får vi lära känna Jesus. Det blir späckade heldagar!

På förmiddagarna kommer vi att få veta vad det innebär att vara kompis med Jesus, eftermiddagarna kommer att fyllas av utomhusaktiviteter och på kvällarna blir det spännande möten med mycket ös. På lördagseftermiddagen ska vi åka till Halmstads medeltidsby- missa inte det!

Salts ungdomskonferens
Välkommen till Salts ungdomskonferens - en konferens proppad med god undervisning, härlig lovsång och trevligt umgänge, för dig som är 13-25 år!

Välkommen också till Salts öppna forum och årsmöte, som kommer att hållas under fredagen. Där får du vara med och forma Salts framtid. Du är viktig i detta arbete!

Under lördagen kommer du att ha möjlighet att gå på något av de seminarier som finns: Pannkakskyrkan, mission, kär- ett seminarium om relationer, drama eller tillbedjan. På eftermiddagen blir det sedan Saltfest- hur kul som helst!

Mer information om Saltkonferenserna finns på

www.salt.efs.nu

Välkommen till Halmstad!
Planeringsgrupperna

tro

Folk tror att det bara är att vara tyst och sitta stilla.

Och de undrar hur man det kan gilla.

Men nu ska jag säga er ett sanningens ord.

Det handlar om så mycket mer, det handlar om att tro.

Att tro handlar om mycket mer,

Det handlar inte bara om att be,

När man verkligen börjar tro.

Då är det som om över alla sina problem byggs det en bro.

Denna bro byggs inte av trä eller sten.

Den byggs upp av det som finns mellan dig och Gud:

Kärlekens sken

MALIN NILSSON, Hörby

ungdoms
bilagan

redaktion
IZA MÖLLER
SOFIA FORSSMAN
OSKAR SIMONSSON

Har du frågor? Vill du sitta med i Ungdomsbilagens redaktion, eller vill du hjälpa till med text eller foto? Vi gör Ungdomsbilagan tillsammans! Skicka genast ett mail till ungdomsbilagan@efssyd.org

En tradition som lever!

Lillemor Persson, Kerstin Oderhem, Evalotta Kjellberg och Gunilla Persson

Tradition? Javisst! Så har det blivit. Under fem år har missionsföreningarna i norra området av EFS i Sydsverige samlats till områdesgudstjänst i början av året. Så även detta år. Tidigare har gudstjänsten varit förlagd till Västerkyrkan i Hässleholm men i år samlades man på Fastlagssöndagen i EFS-kyrkan, Örkelljunga.

Kerstin Oderhem, Åsljunga, välkomnade till gudstjänsten som inleddes av Inge Wahlquist, Hässleholm. Områdets pastor Evalotta Kjellberg predikade över dagens tema Kärlekens väg och Lillemor Persson, Örkelljunga, sjöng till gitarr och ledde lovsång. En hälsning från Tanzania fick vi av Gunilla Persson, Röke, som nyligen besökt sin gamla arbetsplats, dövskolan i Mwanga. Dessutom medverkade representanter från övriga föreningar i området med bl.a. förbön.

Tradition? Javisst. Så blev det också denna fastlagssöndag. Fastlagsbulle till kyrkkaffet!!

Text och bild: Karin Olsson, Hässleholm

Områdesrådets ordf. Ingrid Ivarsson, Röke samt Maria och Ingemar Arvidsson, Glimåkra

Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA

Nyfiken på Bertil Olsson

Årsmöte!

Lördag 17/5
17.00 Årsmöte
Kvällsmat
19.30 Konsert med
Gospelkören Fearless
från Glimåkra Folkhögskola
Servering

Välkommen!

Mer information på www.hollviksstrand.com

Friskvård för äktenskapet"

10-11 maj 2008
Åhusgården

ANSVARIGA
Lennart & Agneta Albertsson
Lena & Birgitta Jarbo
Lena & Lena Svensson

ANMÄLAN
Senast den 30 mars på
0431-411988
eller 0703-010037 (Agneta o Lennart)

kursen bygger på seminarieundervisning
och par samtal och innehåller inga
situationer då man behöver dela med
sig i grupp

ÄMNEN

- Vikten av att vårda
Det goda samtalet - kommunikation
- Konflikthantering
- Manligt och kvinnligt
- Sexualiteten - en Guds gåva
- Samtalsövningar/Promenader
- Förlåtelsens kraft

KOSTNAD 1650:-/par

ORANGÖR EFS i Ängelholm/ EFS i Syd

Bertil Olsson, f.d. juniorsekreterare i dåvarande Kristianstads Traktatsällskap, fyller i år 90 år. Jag hälsade på Bertil för något år sedan och gjorde en intervju med honom som aldrig kom i tryck men som passar bra att publicera nu. Bertil bor numera i en ort som heter Fritsla på vägen mellan Herrljunga och Borås. Här följer hans berättelse om sitt liv, bl.a. som juniorsekreterare på 40- och 50-talet.

- Det började med väckelsen i Ringamåla när kantor Josef Persson var ledare där. Det arbete Josef lade ner var oerhört betydelsefullt. Han predikade söndag efter söndag och ledde kurser och tog inget betalt för detta. Han ville ha samarbete med prästen i Ringamåla men det gick inte alls. Efter ett möte med prästen så menade hustrun till prästen att den här mannen, Josef Persson, den skulle man inte befatta sig med.

- Jag började i söndagsskolan vid 10-12 års ålder och därefter i juniorföreningen. Som junior var jag med på läger i Vittsjö och åkte dit på ett lastbilsflak tillsammans med ett 20-tal andra juniorer. Detta var år 1932. Jag var ofta med på stugmöten som Josef ordnade. Väckelsen gick då fram som mest i den östra delen av församlingen.

- Jag sökte till tekniska skolan i Södertälje. Jag ville bli affärsman för jag hade läst på Hermods medan en del av mina kamrater sökte till Hagabergs folkhögskola. De undrade varför jag inte skulle gå på Hagaberg. Jag fick ett bra erbjudande av lärare om jobb på Astra. "Olsson skulle passa bra för detta jobbet", menade läraren. Därefter blev jag inkallad till militärtjänst och jag frågade om jag kunde komma tillbaka efter militärtjänsten. Det

kunde jag, menade han. Från åren 1939 till 1941 var det militärtjänst som gällde och jag fick aldrig tillfälle att ringa till Astra om jobbet där. Då ringde kantor Persson och ville ha mig som juniorledare.

- Men jag tyckte inte att jag ville bosätta mej i Ringamåla. Det var Astra som "hägrade" för mig hela tiden. Men jag ställde ändå upp och cyklade ner till missionshuset i Ringamåla på juniormöte, spelade och sjöng. Jag hade nämligen lärt mig att spela fiol och kunde faktiskt sjunga samtidigt. Jag var så nervös men det gick ändå bra och det kändes som upplagt för mig. När jag sedan cyklade hem kom kallelsen från Gud. Josef Perssons kallelse hade nog aldrig hållit, för Gud känner oss. Jag glömmer aldrig hur Guds Ande föll över mig våldsamt. Jag cyklade och grät och sa till Gud: "Ta mig här om du kan använda mig". Så började det. Torsten Persson som då var juniorsekreterare och hade startat ett 40-tal juniorföreningar, skulle åka ut till Afrika. Då reste jag "ungdomstur" med en predikant som hette Sigfrid Svensson. Man gjorde ju så att de "gamle" predikanterna hade en av de yngre med sig när de reste ut i föreningarna. Det var inga johannelundspredikanter. Det var

bönder, snickare och s.k. ”vanligt” folk. Vi träffade Torsten Persson vid ett besök i Åsljunga. Då hade han planerat för att jag skulle bli den nye juniorsekreteraren och göra besök i ett 40-tal juniorföreningar.

-Menar du, Torsten, att jag ska ha hand om alla dessa juniorföreningar? Jag har inte gått på Johannelund, sa jag.

-Det har inte dom andra predikanterna heller gjort, menade Torsten.

- Sedan reste Torsten ut till Afrika och jag fick ta hand om alla juniorföreningarna i Kristianstads Traktatssällskap. Betalningen var då ca 18 kr om dagen som daglönare. År 1955 blev jag anställd och fick så kallad riktig lön. Tre år senare slutade jag som juniorsekreterare och blev kretspredikant i östra Blekinge.

- Jag pensionerades som predikant 1983 efter åtta år i Falköping.

- Det som har fastnat mest i mitt minne är ändå väckelsen i Ringamåla. Där rådde kärlekens ande som jag tyckte inte fanns på andra ställen, sa Bertil

- Har EFS någon framtid? Frågan ställde jag avslutningsvis till Bertil.

- Så länge rörelsen håller fast vid Guds ord, avslutade Bertil.

Där slutar min intervju med Bertil Olsson.

Text och bild: Per Andersson, Staffanstorps

Våren 08

20-23 mars De heliga tre dagarna

Påskfirande 2008. Anmälan: 042-680 24

30 april Valborgsfirande

18:30 Gudstjänst med Kerstin Oderhem
20:00 Majbrasa, korv och bröd,
vårtal och sång vid Skäldervikens strand
21:30 Konsert med Glimåkra Gospel
23:00 café Valborg

16-18 maj Retreat i Pingsttiden

Jonathan Andersson. Anmälan: 042-680 24

 heljarödsgården

Läs mer på vår hemsida: www.heljarodsgarden.se

Det händer på ÅhusGården under våren!

- 16 mars 18.00 Konsert med Gospelkören Face to Face
- 23 mars 18.00 Bön & Lovsång. Medverkan bl.a. av ÅhusGårdens körer Young Voices och RiverHouse
- 6 april 18.00 Bön & Lovsång med Daniel Löfquist och Bertil Carlsson
- 20 april 18.00 Bön & Lovsång med Daniel Löfquist och Bertil Carlsson
- 21 april 18.00 Föreningen ÅhusGårdens Årsmöte.
- 27 april 18.00 Musiksamkväm med Löfquists and friends

Servering vid varje tillfälle. Välkomna!

ÅhusGården

Söndag 27 april kl. 18

Röke Blås och Ingemar Olsson

Konsert i Röda salongen, Hässleholm Kulturhus

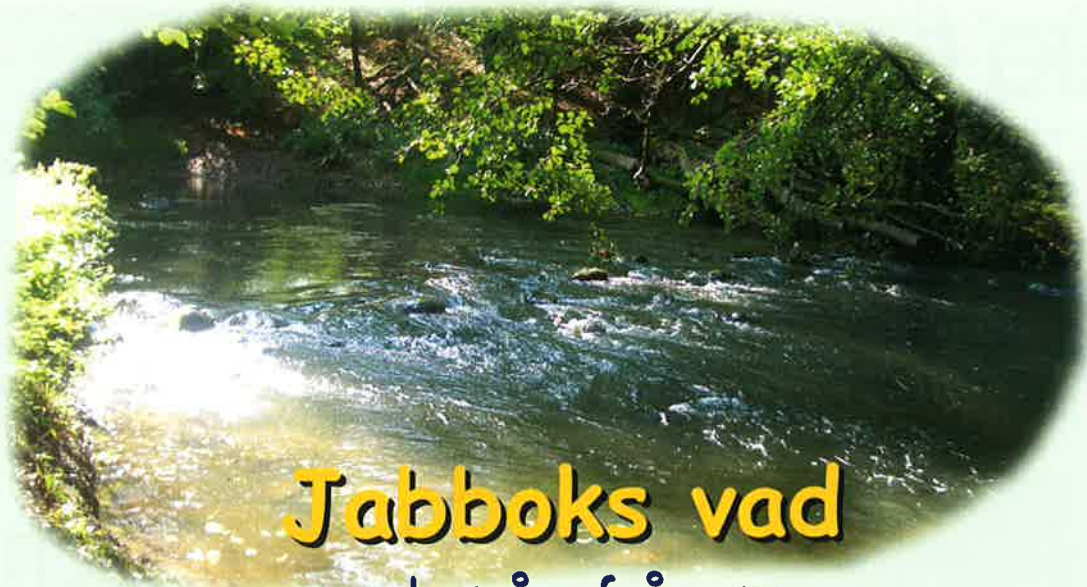
Entré: vuxna 160 kr, ungdom 100 kr
Biljetterna finns att köpa på
Hässleholms Turism 0451-267310

En musikalisk fest
med orkestern Röke
Blås i samarbete med
kompositören, musikern och
rockpoeten Ingemar Olsson

Ingemar Olsson blev känd på 80-talet med musikalen Pappa som spelats runt om i Norden och med sången Du vet väl om att du är värdefull, som idag ingår i psalmboken. Han har också legat på svensktoppen med bland annat Verkligheten är större. Dirigent är Ingemar Karp.

Läs mer på www.rokeblas.nu och
www.ingemarolsson.se

Jabboks vad

om de svåra frågorna

Hur trovärdiga är evangelierna?

När vi ställer oss frågan om Bibeln är trovärdig så gäller den frågan ofta på två plan. Vi kan för det första fundera på om Bibeln är trovärdig som historisk text, alltså: ger den oss tillförlitlig information om saker som en gång har hänt? Vi kan för det andra fundera vidare på om Bibeln är trovärdig till dess innehåll för oss idag, alltså: håller det som står i Bibeln för mig att lita på och att bygga mitt liv på idag?

Jag ska i den här artikeln enbart försöka besvara den förstnämnda frågan.

Evangeliernas trovärdighet som historisk text har blivit väldigt ifrågasatt genom de senaste 250 åren, från det vi kallar för Upplysningen och framåt. Den stora frågan har varit: kan vi verkligen lita på att berättelserna om Jesus har ägt rum och att det har hänt precis så som de fyra evangelierna i Bibeln återger dem?

Boken Da Vinci koden är ett av de senaste exemplen på en ganska hård kritik av de nytestamentliga texternas historiska tillförlitlighet.

- Föddes Jesus verkligen av en jungfru?
- Kunde Jesus ge mat åt 5000 personer fast han bara hade två fiskar och fem bröd?
- Har Jesus verkligen uppstått från de döda?

Fram till år 1700 var Bibeln aldrig ifrågasatt på det här viset. Den diskuterades väldigt livligt men då handlade det om hur den skulle tolkas och inte om den var sann eller inte. Det som hände i och med Upplysningen på 1700-talet var inte att vi fick nya fakta som kunde bevisa att Bibeln var falsk. Nej, det som hände var att vi ändrade filosofi. Tidigare hade en kristen världsbild varit självklar med Gud som skapare och en naturlig del av tillvaron.

Nu ersattes denna uppfattning gradvis av tankar där en-

bart det inomvärldsliga är verkligt. Det är alltså bara det vi kan ta på, se, känna och på så vis bedöma som kan antas existera. Det är ganska solklart att det utifrån ett sådant perspektiv finns mycket att kritisera i evangelierna!

I Bibeln är den självklara utgångspunkten tron på en levande Gud. En Gud som har skapat universum och som själv upprätthåller den ordning som vi kan iakta och beskriva. Han har skapat naturlagarna men samtidigt är universum öppet för honom. Han är suverän över skapelsen och kan välja att handla i världen och bryta de vanliga mönstren. Det är därför som under och profetior är möjligt.

De bibliska texterna består av människors vittnesbörd om att det som är möjligt – eftersom Gud finns – också har hänt. Skaparen har uppenbarat sig och gått in i en direkt förbindelse, kontakt, med människor genom ett antal underbara handlingar i historien.

Den mest underbara handlingen från Guds sida i historien är att han sände oss sin egen son Jesus Kristus. Han lät honom födas som en vanlig människa och ledde honom fram till hans död på ett kors. En död som innebar att han ensam fick ta straffet för alla människors uppror gentemot Gud. Det straff som du och jag egentligen förtjänar, det fick Jesus ta på sig.

När han sedan tre dagar senare uppstår ur graven så är det beviset på att syndens och dödens makt inte längre är verksam på det sätt som den var tidigare. Nu finns det en väg ut ur synden och en väg genom döden – till livet!

Detta är vad evangelierna berättar om i Nya testamentet. Matteus, Markus, Lukas och Johannes har alla fyra skrivit ner sin berättelse om detta underbara som hände för 2000 år sedan. Det känns alltså ganska viktigt för oss att kunna

säga att de fyra evangelierna innehåller trovärdigt material. Frågan är då: gör de det? Hur kan vi vara säkra?

Det finns åtminstone tre områden som bekräftar evangeliernas tillförlitlighet.

Samstämmigheten mellan evangeliernas originalskrifter och de vi har tillgång till idag. Av naturliga skäl finns inga original bevarade av evangeliernas skrifter. Det är ett faktum för alla antika skrifter. Det vi har tillgång till är avskrifter som har gjorts av originalet. Den intressanta frågan blir då: Hur mycket har förändrats i processen?

För att bedöma ett manuskripts tillförlitlighet när det gäller relationen till originalet finns det framför allt två kriterier.

Det första kriteriet är tidsavståndet mellan vårt äldsta manuskript och originalet. Ju kortare avstånd, desto större anledning till förtroende.

Det andra kriteriet är antalet bevarade manuskript. Ju fler manuskript vi har tillgång till, desto större möjlighet har vi att jämföra dem och kontrollera om texten har förändrats under avskrivningsprocessen.

För de flesta antika skrifter har vi idag endast en handfull jämförbara manuskript med ett tidsavstånd på mer än 1000 år till originalet. Detta gäller till exempel skrifter av Aristoteles, Platon och Caesar.

För Nya testamentet är situationen helt annorlunda. Vi har ca 5000 jämförbara manuskript. Det allra äldsta textdokumentet är delar av Johannesevangeliet som har ett tidsavstånd på enbart 30 år från originalet. För huvuddelen av Nya testamentet är tidsavståndet mindre än 150 år. För hela Nya testamentet är det mindre än 300 år. Ingen annan antik text är bättre bevarad med manuskript än Nya testamentet.

Det innebär inte att det som står där är sant men det innebär att vi kan veta att det som står i våra avskrifter med mycket stor säkerhet är det som författarna en gång skrev i originalen!

Tidsavstånd mellan händelse och nedtecknandet.

Evangelierna beskriver händelser som utspelar sig runt 30 e.Kr. Idag vet vi, mycket tack vare delar av evangelietexterna som man har funnit i Egypten, att evangelierna skrevs någon gång under det första århundradet. Det vanligaste bland bibelforskare idag är att datera dem till mellan år 60-90 e.Kr. Det finns de som nämner ännu tidigare datum, de hävdar att de första evangelierna skrevs redan någon gång på 40-talet. Stämmer det är det alltså bara 10 år mellan händelse och nedtecknande. Men vi kan nöja oss med ett tidsavstånd på 30-60 år. Styrkan med detta förblir detsamma. Styrkan är att de personer som funnits med vid händelsen fortfarande var vid liv när nedtecknandet skedde. Det gick alltså att kontrollera uppgifterna!

Evangelierna gör anspråk på att vara ögonvittnesskildringar. När författaren till Johannesevangeliet berättar om hur soldaterna skär upp Jesu sida, som måste ha varit en fruktansvärd syn som etsat sig fast i minnet, så tilllägger han: *"Den som såg det har vittnat om det för att också ni skall tro; hans vittnesbörd är sant, och han vet att han talar sanning"*. Joh. 19:35

Lukas är inte själv ett ögonvittne men han har gjort grundliga undersökningar bland de som varit ögonvittnen. Han inleder sitt evangelium så här: *"Många har redan försökt ge en samlad skildring av de stora händelser som ägt rum ibland oss, så som de har berättats för oss av dem som från första stund var ögonvittnen och blev ordets tjänare, och efter att grundligt ha satt mig in i allt ända från början har nu också jag beslutat att i rätt ordning skriva ner det för dig, högt ärade Theofilos, för att du skall förstå att de upplysningar du har fått är tillförlitliga."* Luk. 1:1-4

Markus var av allt att döma tolk åt Petrus och stod alltså i direkt kontakt med ett ögonvittne (1 Pet. 5:13) och Matteus var högst troligt en utav de tolv, han som Jesus kallade utanför Tullhuset i Kafarnaum (Matt. 9:9).

Evangeliernas anspråk på att vara ögonvittnesskildringar bekräftas av en rad detaljer som finns med i texterna men som egentligen inte har någon betydelse för handlingen. Det är iakttagelser och minnesbilder som fastnar hos personer som varit med om ett verkligt skeende. Ett exempel från Mark. 6: Jesus drar sig undan med sina lärjungar men folket söker upp dem och Jesus börjar undervisa dem. Det är flera tusen personer och fram emot eftermiddagen börjar de bli hungriga och man samlar ihop all mat man har (två fiskar och fem bröd). Då skriver Markus: *"Då lät han dem säga åt folket att slå sig ner i matlag där det fanns grönt gräs"*. Varför skriver Markus att där fanns grönt gräs. Vad spelar det för roll? Ingen alls. Men det bevisar att han var där, att han själv såg händelsen med egna ögon och minns den! Liknande exempel finns det i samtliga evangelier.

Sammanfattning:

Evangelierna kan anses historiskt trovärdiga av tre huvudanledningar:

- Våra avskrifter stämmer väl med de ursprungliga manuskripten.
- De ursprungliga manuskripten författades kort tid efter händelserna de beskriver.
- Författarna till de ursprungliga manuskripten var antingen ögonvittnen eller fick sina uppgifter från ögonvittnen.

Läs din Bibel med stor tilltro till den historiska tillförlitligheten!

Jonas Nordén, Örnsköldsvik

NFU - NFP???

NFU är ju ett begrepp som många i kyrkor och samfund känner till. Det står för Naturlig Församlingsutveckling, ett koncept som utarbetats i Tyskland under ett antal år. Det handlar om att församlingar, f.n. ca 50.000 stycken, skriver en enkät och får sedan ett resultat i form av åtta särdrag som fått ett värde. Man hittar det särdrag som fått lägst värde och då är det detta särdrag som man ska arbeta med för att höja miniminivån.

Jag har varit på årliga handledardagar och då presenterades också NFP, Naturlig Församlingsplantering.

Två dagar i januari tillbringade jag i Centrumkyrkan i Farsta, Stockholm. Vi var väl ett 70-tal handledare från olika samfund som ville lära mer om detta församlings-tillväxtkoncept. Den här gången gästades vi av konceptets grundare Christian Schwartz från Tyskland.

Christian Schwartz

Enkelt kan man säga att de åtta särdragen kan liknas vid en vattentunna med åtta stavar. Stavarna är lite olika långa och tunnan kan bara fyllas med vatten så mycket som den kortaste staven mäter. Genom att höja den kortaste staven kan man höja vattennivån i hela tunnan. På samma sätt, genom att arbeta med det särdrag som har fått lägst värde, kan man höja kvalitén på hela församlingslivet.

De åtta särdragen är: delegerande ledarskap, gåvobaserad verksamhet, hängiven andlighet, funktionella strukturer, inspirerande gudstjänster, livsnära smågrupper, behovsorienterad evangelisation och kärleksfulla relationer.

Under årets handledardagar presenterades ett kompletterande koncept som kallas NFP. Naturlig Församlingsplantering, ett koncept som handlar om omstart och nyetablering av församlingar. Där arbetar man med alla särdragen som om de vore minimifaktorer men i en viss ordning. Två av särdragen genom-syrar hela processen och sedan kommer de övriga till efter

hand. Detta resulterar i kvalitativ tillväxt som i sin tur bidrar till kvantitativ tillväxt.

Detta senare koncept känns mycket spännande och kan mycket väl komplettera NFU även i församlingar som redan är på gång.

Från distriktet reste denna gång Stefan Nordström, Karlshamn och undertecknad, Robert Södertun från Råå – Helsingborg.

Vill du veta mer så hör gärna av dig till någon av oss.

Text och bild: Robert Södertun, Råå - Helsingborg

Senitha Olsson, EFS, Umeå, Stefan Nordström, EFS, Karlshamn och Bengt Svensson, Svenska Kyrkan, Fjärås

		nr/sid
mars		
10-16	Kulturvecka i EFS-kyrkan på Råå, Helsingborg	1/8
16	Konsert med Face to Face, Åhusgården	2/15
20-25	Påskdagar, EFS-gården Åsljunga	
20-23	Påskretreat, Heljarödsgården De tre heliga dagarna	2/15
	Anm. till gården, 042-680 24	
23	Bön och lovsång, Åhusgården	2/15
27	Årsmöte, Heljarödsgården 19.00	
april		
4-5	Ledarkonferens, Glimåkra	
6	Bön och lovsång, Åhusgården	2/15
8-13	Bibelvecka, EFS-gården Åsljunga	
19	Distriktets årsmöte, Ängelholm	12/7
20	Bön och lovsång, Åhusgården	2/15
21	Föreningen ÅhusGårdens årsmöte	2/15
27	Musiksamkväm, Åhusgården	2/15
27	Konsert Röke Blås, Ingemar Olsson, H-holm	2/15
30	Valborgsmässofirande, Heljarödsgården	2/15
maj		
10-11	Friskvård för äktenskapet, ÅhusGården	2/14
16-18	Retreat i Pingsttiden, Heljarödsgården	2/15
17	Årsmöte Höllviksstrand	2/14
juni		
20-29	Tältmötesserie, Heljarödsgården	2/5
juli		
	Sommarcafé Heljarödsgården, söndagseftermiddagar i juli månad	

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
 Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13
Exp. öppen: tisd, ons, tors
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande
 Mats Hansson, Kramersvägen 6
 217 45 Malmö, 040 - 26 44 44

Distriktsföreståndare
 Allan Svensson
 0451 - 38 80 70
 epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom
 Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent
 tf. Malin Henryson
 0451-38 80 72

Kanslist
 Margareta Cada 0451 - 38 80 70
GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson
 tel: 0451-388073 / 0703-388074
ml.nilsson@efssyd.org

EFS-Gården, Åsljunga
 Ånhultsvägen 31
 286 72 Åsljunga
 Tfn: 0435 - 46 00 54,
 46 00 52 (fax)
 E-post: info@efsgarden.com

Heljarödsgården
 Farhultsvägen 383
 263 93 Höganäs
 Tfn: 042 - 680 24
www.heljarodsgarden.se

Sommargården Höllviksstrand
 Höllviksstrandsvägen 2
 236 38 Höllviken
 Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66
 jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckgården, Tjurkö
 370 43 Sturkö
 Tfn: 070 - 654 61 85
 Fax: 0455 - 460 85
 E-post: info@stenbracka.k.se
 Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS
 Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
 Tfn: 044 - 24 00 20
 E-post: ahusgarden@efssyd.org

Minnes- och högtidsgåvor

Januari

Högtidsgåva till Arne Nilssons, Klippan, 85-års dag

Totalt inkommet under perioden 200 kr till
 distriktets olika verksamhetsområden

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

Posttidning B

Om adressen är felaktig
-var god sänd rätt adress tillsammans
med adressremsan till Nya Livsluft
c/o EFS i Sydsverige, Vallgatan 9
281 31 Hässleholm

*Likt vårdagssol i morgonglöd gick Jesus
fram ur natt och död till liv förutan like.
Därför, så länge världen står, det efter
vinter kommer vår också i Andens rike.
Su.Ps. 198:1*

*Bilden tagen av
Per Andersson, Staffanstorp*

Nya Livsluft

EFS & SALT I SYDSVERIGE

David Ivarson spelar
till Guds ära på
Ledarkonferensen

Läs om konferensen i Glimåkra

Fyra strategier i
missionssituationen -
Anders Sjöberg berättade

Mitten:
Ungdomsbilagan!

Redaktören har ordet

Redaktionsruta

Nya Livsluft nr. 3 / 2008
Ärgång 1
- tidningen för
EFS & Salt i Sydsverige

Adress: Nya Livsluft, EFS i Sydsverige,
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare: Allan Svensson
Tel: 0451 - 38 80 70

Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org
robert@kreativabudskap.se

Manus ska vara redaktören tillbanda senast:

Den 11/5 för nr. 4. Plan.utg.dag 15/6 2008
Den 16/6 för nr.5. Plan.utg.dag 15/8 2008
Livsluft kommer ut med 8 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:

Helsida	2.700:-
Halvsida	1.500:-
1/4 sida	900:-
1/8 sida	500:-
1/16 sida	275:-

Tryck: Norra Skåne Offset, Hässleholm
Tel: 0451 - 74 51 11

Redaktionen förbehåller sig
rätten att redigera insänt
material.

Idag (19/4) var jag på distriktets årsmöte. Mycket avhandlades förstås. Jag var mötessekreterare och fick vara på bettet hela dagen.

I en passus om våra distriktsgårdar gick Kerstin Oderhem fram och talade om "den missionella kyrkan", ett uttryck som jag har läst om tidigare.

Det handlar om en kristenhet som inte utför mission som en särskild aktivitet utan som är mission till sitt väsen. Läser vi Nya Testamentet utifrån det perspektivet så ser vi snart att det är just det som det kristna livet handlar om - inte att missionera utan att vara världen ljus etc.

Är inte detta hårklyverier och leder det inte till ett passiviserande av kyrkan och de kristna? För mig blir det istället ett nytt sätt att se på mig själv och den gemenskap jag lever i. Hur är det i kyrkan idag? I mina ögon är vi redan hur passiva som helst. Vi orkar inte längre utföra mission, vi har gett upp hoppet om vad som är möjligt i Europa och Sverige.

Kanske kan ett nytt sätt att se på sig själv hjälpa. Jag är en missionär i allt vad jag gör alltid. "Våga vara den du i Kristus är."

I mina böner tänker jag åt det hållet. Det ger mig hopp i min gyllene medelålder.

Robert Södertun

INNEHÅLL

sid. 3	Horisont	sid. 13	Distriktsstyrelsen rapporterar
sid. 4	Ledarkonferens i Glimåkra	sid. 14	Distriktet runt Vi presenterar Kristofferkerk. i Karlshamn
sid. 6	Helig rot	sid. 16	Jabboks vad
sid. 7	Gästkrönika	sid. 18	Allan bjöd hem
sid. 8	Kulturveckan på Råå	sid. 19	Almanackan
sid. 9	Salt:s Ungdomsbilaga		

HORISONT

Närvaron

Det är med stor tacksamhet jag ser tillbaka på den ledarkonferens vi fick ha på Glimåkra Folkhögskola den 3-5 april. Jag känner tacksamhet då jag tänker på den påtagliga Guds närvaron, skärpan i undervisningen, stillheten då Guds ord förkunnades, responsen från missionsföreningarna, samhörighetskänslan, fokuseringen på uppdraget, bemötandet från skolan och Glimåkra församling och att vi fick vara där tillsammans som en del av Kristi kropp i vårt land. Dagarna gav mig personligen ännu mera tro på att det uppdrag vi en gång som rörelse fått oss anförtrött fortsätter härmed och går nu in i en ny fas och en ny tid.

Uppdraget

Mycket av det som förmedlades kan vi nu praktiskt jobba vidare med ute i våra lokala sammanhang, inte minst utifrån den föreläsning som vår missionsföreståndare Anders Sjöberg höll på fredagsförmiddagen om missionssynen hos de fyra evangelisterna. Den föreläsningen finns nu i bokform med titeln *Uppdraget* och kommer att kunna köpas vid EFS årskonferens i Halmstad den 1-4 maj. Här öppnas möjligheten för varje lokal missionsförening under kommande år att utifrån denna bok anordna samlingar med frågeställningarna: *Vad är vårt uppdrag? Vad är EFS bidrag som missionsrörelse i Svenska kyrkan?*

Integrerad missionssyn

Anders pekade på att mission hos evangelisten Matteus framförallt betyder närvaro och att författaren på olika sätt målar den bilden, inte minst när han hänvisar till namnet Immanuel (Gud med oss). Är det så vi skulle kunna sammanfatta EFS uppdrag? Betyder mission framförallt närvaro? Ja, jag tror att det är detta som är vårt specifika uppdrag år 2008, att våga vara närvarande med nåd och barmhärtighet i den värld som är kommen ur Guds egen hand.

Jag är övertygad om att allt EFS arbete i Skåne och Blekinge ökar närvaron av Kristus framförallt

om vi också stannar upp inför evangelisten Johannes missionssyn vilken Anders sammanfattar med orden: "Mission hos Johannes är att förmedla en relation till Jesus".

Men en fullödig närvaro av evangeliet ser till hela människans behov och inte endast den andliga delen. Låt oss här be om vishet att behålla en integrerad missionssyn där människans fysiska och andliga behov hålls samman i en enhet som vi ser i Jesu omsorg om utsatta, hungrande och sårade människor.

Mission på Jesu sätt

I sin bok ger Anders också ett exempel på hur Jesus agerade som missionär. Hans möte med kvinnan vid Sykars brunn är kulturöverskridande men ger också en bild av hur Jesus möter en människa mitt i hela hennes livssituation. Plötsligt mitt i hennes vardag så sitter skaparen av himmel och jord där och är närvarande i hennes värld. Frågan om hur vi som kyrka och enskilda kristna kan bli vardagligt närvarande i människors liv runt omkring oss är och förblir alltid en viktig och avgörande frågeställning.

Jag tror att tusentals människor i vår del av landet just nu bär på tankar som: "Är detta allt? Vad är meningen med mitt liv? Finns det en Gud? Om jag har rätt så behövs Kristi kyrka mer än någonsin. En kyrka som är närvarande i människors livssituation. Må Gud förbarma sig över oss och på nytt ta oss i sin tjänst. På detta sista beror allt.
Allan Svensson, distriktsföreståndare

Sommarbibelskola 13-17 augusti

I Åsljunga erbjuder vi i sommar några dagar av fördjupning och eftertanke. Temat på dagarna är: "Livet med Gud, mig själv och andra". Seminarier, samtal och egen tid. Lärare: Evalotta Kjellberg, Mikael Artursson, Bengt Castor och Kerstin Oderhem

Välkommen att höra av dig för mer info **0435-460054**
www.efsgarden.com / vackert belägen i nordvästra Skåne

Det gav mersmak!

Det är en första gång för allt och i början av april anordnade EFS i Sydsverige sin första stora ledarkonferens någonsin. En bra bit över 200 personer var samlade på Glimåkra Folkhögskola 4-5 april. Medarbetare träffades också kvällen innan.

*Glimåkra kyrka
Foto: Robert Södertun*

Över 200 personer! Det betyder mer än 10 % av distriktets medlemmar. Det kallar jag succé! Min gissning är att det blir en fortsättning, att vi får träffas under liknande former en gång om året för att bli undervisade, inspirerade, rustade etc.

EFS ordförande Tomas Nygren hade två rejäla pass för oss medarbetare om Lag och Evangelium.

Han har gjort en doktorsavhandling på ämnet och gav oss en del av innehållet. För lekmän som var med blev det nog lite tungt men vi teologer fick lära om Lagens första, andra och tredje bruk samt Evangeliets plats i sammanhanget.

Anders Sjöberg, vår missionsföreståndare, hade också en fantastisk undervisning om var

David Ivarson med lovsångsteam
Foto: Per Andersson, Staffanstorp

tyngdpunkten för mission ligger i de fyra evangelierna och apostlagärningarna.

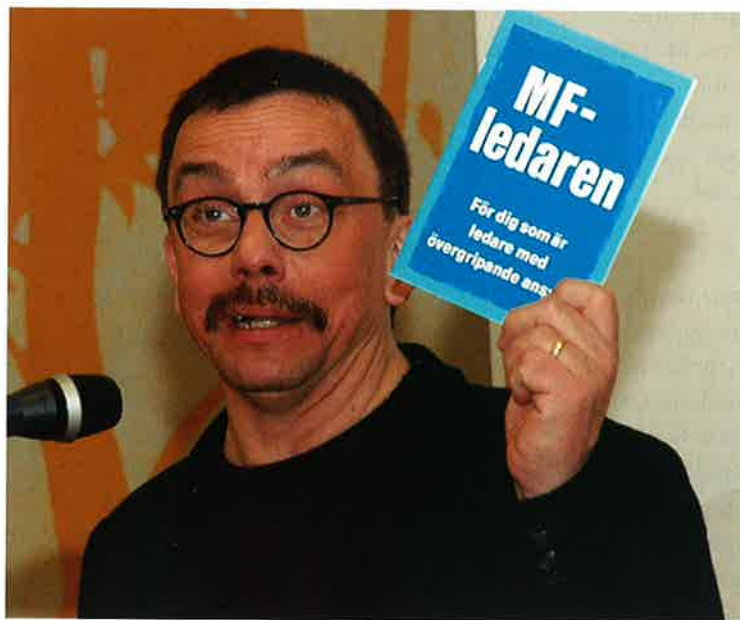
Matteus betonar Guds närvaro i Jesus Kristus, Markus betonar korset, Lukas visar att mission berör hela skapelsen och Johannes betonar relationen till Jesus. Apostlagärningarna visar att mission är gränsöverskridande. På det sättet fick vi tankar om hur vi kan möta människor med evangeliet.

Anders hade också en härlig predikan där han bl.a. talade om *nåd och åter nåd* (Joh 1:16), lagens nåd och evangeliets nåd. För en jude som är glad för sin Gud och sin lag blir det ju en nåd. Glimåkra kyrka bjöd till en fin nattvardstund med bröd och vin i centrum men där också lovsången flödade och tillfälle till förbön erbjöds.

Andra goda talare på konferensen var Agne Nordlander och Per-Eive Berntsson samt alla se-

EFS ordförande Tomas Nygren
Foto: Per Andersson, Staffanstorp

Vår missionsföreståndare Anders Sjöberg
Foto: Per Andersson, Staffanstorp

Per-Eive Berntsson, Halmstad
Foto: Per Andersson, Staffanstorp

minarietalare som också fanns på plats.

Av den stora uppslutningen kan man dra den slutsatsen att konferensen fyller ett behov, en hunger och en törst efter att bli vägledad och utrustad för tjänst i Guds rike. Sverige behöver brinnande kristna fastän motståndet mot klassisk kristendom hårdnar.

I inbjudan skrev vår distriktsföreståndare och initiativtagare till konferensen Allan Svensson så här: *Må så Guds gode helige Ande få bruka denna konferens som sitt eget redskap. Må ledare i Kristi kyrka få en fördjupad relation med kyrkans Herre. Må fler människor i vårt land upptäcka ljuset som strålar från Jesu ansikte.*

Jag tror faktiskt att det blev och blir just så!

Robert Södertun, Ramlösa

Kulturveckan på Råå

Prästen Catharina Segerbank

Vecka 11 anordnades som vanligt kulturveckan på Råå. Temat i år var "På liv och död".

Fem kvällar ägnades åt livet, döden, tiden före födelsen och tiden efter döden.

Intresserade åhörare fick möta en begravningsentreprenör, en ambulanssjüksöterska, en forskare och två präster. Därtill härlig sång och musik samt god gemenskap vid kaffeborden.

Som vanligt hade pastor Robert Södertun också en appell som knöt an till respektive kvälls ämne.

Syftet med dessa kulturveckor är att nya människor ska komma innanför kyrkdörren och därmed komma inom hörhåll för evangeliet och få del av en god kristen gemenskap. Vi återkommer nästa år.

Lilian Rimshult spelade och sjöng

Robert Södertun, Råå

Prästen Staffan Ljungman

Ambulanssjüksköterska Thomas Malmquist

Måndag: Catharina Segerbank: Var dags liv
Tisdag: Johan Claesson: Ur begravningsentreprenörens synvinkel
Onsdag: Jan Wahlström: Om fosterdiagnostikens etik
Torsdag: Thomas Malmquist: På liv och död i en ambulans
Söndag: Staffan Ljungman: Vad händer efter döden?

Stefan Thorsén spelade och sjöng också

Ungdoms bilagan

the choir

Det är något speciellt på gång i Betaniakyrkan i Malmö ikväll. Det känns och det syns, i atmosfär som i blickar. Och framför allt; det hörs. Ett tjugotal ungdomar i åldrarna 15-20 år springer runt, fixar och donar i ett ordnat kaos. Det är kvällen före premiären och ungdomskören "The Choir" har samlats en sista gång för att öva igenom sitt musikkollage "Tro, hopp och kärlek". Jag passar på att prata med tre av medlemmarna strax före genrepets början.

Ida Eliasson, Ludvig Samuelsson och Klara Wikenmo, 18-19 år, delar musikintresset. Tjejerna har varit med sedan starten av kören 2001, och utgjorde då hälften av antalet medlemmar. Idag består kören av 20-25 personer, och leds av Susanne Artursson, Anette Wikenmo och Mona Jespersion. Varje fredag träffas de och repar, för att sedan fika och fortsätta kvällen med kyrkans UG.

- Genom kören får vi träffa människor, dra folk till kyrkan och utvecklas musikaliskt.

Alla tre håller med om att det är oerhört roligt. Det roligaste är att framföra för publik - responsen är alltid väldigt positiv. De lyckas, menar Ida, med att uppnå syftet med kören; att sprida glädje.

"The Choir" riktar inte bara in sig på en genre. De skriver körarrangemang till "vanliga låtar" och bjuder på en bred repertoar, där sång och drama blandas om vartannat. I det nuvarande projektet, musikkollaget "Tro, hopp och kärlek", blandas nytt och gammalt material. Det är för alla åldrar och handlar om livet, samt berör det kristna budskapet. Att Gud är med dem i det de gör märks på flera sätt. Dels genom att de själva har kul och genom den respons de får av andra - människor blir glada och berörda. Dels genom den utveckling som skett, och sker, i kören. Flera av dagens medlemmar har ingen kristen bakgrund. En del är från början nyfikna klasskompisar som undrade vad som hände i Betaniakyrkan på fredagskvällar. Klara fick med sig några från sin klass, varav en del fortsatte att komma.

- Vissa var från början skeptiska, men när de väl kom dit upptäckte de att det var kul. Det är bra med en bestämd aktivitet, i detta fall musik som de tycker om. Jag tror att det är lättare att nå ut så, än med bara någon samtalsgrej, menar Klara. Ida har pratat med en del vänner i kören som inte är direkt kyrkvana:

- De tycker att det är jättekul. De har kunnat bilda sig en uppfattning om kristen tro, och insett att det ju inte är så dumt.

FORTSÄTTNING PÅ NÄSTA SIDA

Nya Livslufts Ungdomsbilaga
MAJ 2008

Ett magasin av, med och för
unga i Skåne och Blekinge.

Ludvig gick med i "The Choir" för att Ida tog med honom dit. Det är inte särskilt många killar med, så han känner sig behövd, men tror att även de andra känner att de är det.

- Vi gör väldigt mycket och alla är väldigt med, säger Ludvig.

"The Choir" ger, men får också tillbaka. Genom glädjesmittande gensvar från publik, blir det ännu roligare att repa. De ser att det faktiskt händer något genom det de gör. Människor blir glada. Ludvig sammanfattar det ganska bra:

- "Tro, hopp och kärlek" och inte ett öga torrt.

Det är nog enklare än vi tror, det där med att göra en annan människa glad. Jesus pratade om att vi ska vara människofiskare. Det kan vi vara både på en körövning en fredagskväll i Malmö eller på en buss då vi lämnar plats åt en annan. Oftast får vi något igen. Det är väldigt svårt att inte le tillbaka mot ett leende.

The Choir har gett ut en skiva, "Hope delivery", som kan köpas genom Betaniakyrkan i Malmö.

 SOFIA FORSSMAN

konfapirr!

Sommaren börjar närma sig, förväntningarna hopa sig och magpirret ger sig allt oftare till känna. Berättelserna om de där magiska veckorna, som man har fått höra så många prata om, ska snart komma i ännu en ny version. Årets konfirmandläger kommer säkert att likna de föregående på flera sätt (busstreck har en underlig förmåga att sträcka sig över generationer), likväl är det något helt nytt, aldrig tidigare upplevt av någon annan.

Jag har pratat med tre av årets konfirmander, varav Clara Strid och Ida Linde ska läsa i Åsljunga och Moa Forssman i Österrike, arrangerat av Betaniakyrkan i Malmö. Alla tre har äldre syskon som konfirmerats och som peppat dem inför sommaren. De ser fram emot lägren och förväntningarna liknar varandra: det ska vara grymt kul och överklassa syskonens!

- Man börjar längta när man hör andra konfirmander berätta, säger Moa.

Varför ska man konfirmeras då? Först tänkte Clara att det bara var kul med läger och att få lära känna nya vänner, men då hon i höstas började gå på fler gudstjänster väcktes en nyfikenhet på att få veta mer om kristen tro. Moa och Ida håller med.

- Jag vill konfas för att det är kul, för att lära mig mer om Gud och för att få nya kompisar, säger Ida.

Vid frågan om något ska bli jobbigt blir avståndet hemifrån ett gemensamt svar. Trots en viss oro för hemlängtan verkar tjejerna oerhört sugna på konfaläger. Det bästa med lägren ska bli:

Ida: Nya kompisar!

Moa: Få veta vad man tror på.

Clara: Att få komma bort från vardagen.

 SOFIA FORSSMAN

frågan

70 konfirmander fick framföra sina jobbigaste teologiska funderingar till elva präster. I varje nummer presenterar vi en liten del av resultatet.

Hur kan jag bli säker på att Gud finns?

Jonas Nordén, Präst, Örnsköldsvik, svarar:

I Bibeln står det: "Det man kan veta om Gud kan de ju själva se; Gud har gjort det uppenbart för dem". Här syftar ordet på skapelsen. När vi ser på skapelsen och allt det fantastiska som finns där, då kan vi bli säkra på att Gud måste finnas. Välutbildade läkare som vet hur människokroppen fungerar konstaterar gång på gång att vi inte kan ha tillkommit av en slump. Hav, berg, blommor, djur, årstider, naturfenomen, kretslopp mm. är alltihop bevis på Guds existens. För att inte tala om våra mänskliga känslor. Vem kan förklara kärlek på ett vetenskapligt sätt? Hur har vår mänskliga moral formats? Gud är ursprunget till detta. Sedan kan man även få "uppleva" Gud på ett mer konkret och personligt sätt. Det gör vi när vi närmar oss och tror på Jesus, Guds Son.

**Huruvida välutbildade läkare ställer sig i frågan om att vi människor har kommit till av en slump är helt och hållet upp till varje enskild läkare*

 SAMMANSTÄLLT AV PETER SVENSSON

ungdomsbilagan tipsar

9-11 maj HELJARÖD. Livdjun - läger, 18-26 år.

9 maj ÄNGELHOLM. Ny Dans - dansfestival. Fri entré.

23-25 maj ÅSLJUNGA. Kraft - läger.

20-29 juni HELJARÖD. Midsommarljus 2008 - läger.

Våra aktivitetstips hämtar vi främst från kalendern på www.saltsydsverige.nu. Vi vill därför uppmuntra ledare och arrangörer i HELA distriktet att lägga upp er info där, genom att skicka ett mail med all information till webmaster@saltsydsverige.nu. Inget evenemang är för stort eller för litet! mer info på www.saltsydsverige.nu

en hälsning från barnkonferensen

Hej!

Jag heter Anders Kullenberg och är sju år. Jag har varit med min familj på Påskkonferensen i Halmstad. Påskkonferensen var på Gullbrannagården lite utanför Halmstad. Jag med på barnkonferensen. Det var BarnOas som höll i den och tillsammans med Lennart, Josefin, Filip och de andra sjöng vi häftig musik som de spelade och så lekte vi olika lekar. Varje dag fikade vi. Vissa dagar åkte en del av gruppen med buss till sporthallen, medan en del av gruppen stannade på lägergården och pysslade. Första gången vi träffades fick alla berätta vad de hette, vi sjöng sånger och lekte lekar. Först hade vi en musiktävling. Därefter tävlade vi i limbo. Vinnarna vann armband både i musiktävlingen och i limbo.

När vi var i sporthallen fick man vara med i grupper som hette Vargarna, Tigrarna (den var jag med i), Hajarna, Delfinerna eller Örnarna. Den dagen vann Vargarna. Efter alla tävlingar var det dags att ta bussen tillbaka till Gullbrannagården. Vi sjöng lite allihop och sen kom föräldrarna och hämtade oss.

Jag och mamma gick till husvagnen och lagade middag. Någon kväll gick vi till restaurangen och åt kvällsmat istället. Det gick bra det med. Det är mysigt att bo i husvagn, det har jag längtat så länge efter.

Tänk att vi äntligen kom iväg till Påskkonferensen och fick sova i husvagn och vara på barnkonferensen och träffa en massa kompisar. Flera av barnen som är med i vår kyrka var också här, så det finns många jag känner redan. Men jag har också träffat en hel del nya kompisar.

BarnOas-ledarna var roliga. De kunde busa en hel del med oss och det tycker jag är kul. De hittade också på så många roliga lekar.

På påskaftonen var vi med de vuxna i Skeppet på förmiddagsgudstjänsten och sen stannade vi

på lägergården hela eftermiddagen. Då sjöng vi sånger och Lennart tokade sig. När vi skulle sjunga låten "Större än Eiffeltornet" kunde Lennart inte texten utan sjöng "Större än Josefin... nej, så var det inte... Större än mitt huvud... nej, så var det inte" Då fick vi barn ropa ut att det var "Större än Eiffeltornet" som var den rätta texten och innan Lennart började sjunga ropade han "Are you ready?" och då skulle vi barn svara "Yeah!!" "Are you ready?" betyder "Är ni redo?" och "Yeah" betyder JAAA, fick vi barn veta.

Lennart hade många häftiga sånger som vi sjöng på barnkonferensen. Sångerna var så bra att jag köpte BarnOas senaste skiva. Skivan heter "Are you ready"; alltså det som Lennart brukar säga till oss. Där sjunger BarnOas "Missa inte festen, Glöm inte bort att be" och andra häftiga låtar som vi sjöng på barnkonferensen.

Nästa dag var sista dagen på påskkonferensen. Det kändes tråkigt. Så fort dagarna gått! Vi kom till Gullbrannagården på skärtorsdagens eftermiddag och nu var det redan påskdagen.

Först var vi med de vuxna inne i Skeppet. Lennart sjöng några av sina häftiga sånger, medan Josefin och Jessica visade rörelserna till sångerna. Alla stod upp och sjöng med. Sen fick vi barn komma fram till scenen, och då fick vi be för alla gamla, det vill säga våra föräldrar och de andra vuxna som var där inne i Skeppet.

På eftermiddagen åkte vi iväg med bussen till sporthallen igen. Till fika blev det min stora favorit: Gräddbullar och saft. Det var roligt att vara i sporthallen, tiden gick fort. Nu var mina dagar här på påskkonferensen slut. Jag hade jättekul, många roliga sånger och många kompisar. Jag längtar redan till nästa års påskkonferens här på Gullbrannagården!

✍ ANDERS KULLENBERG

Lärjunge på Hjälmared

Adrenalin, nervositet, spänning. Jag sitter i kyrkbänken med 70-80 andra besökare i Ljurala Missionskyrka. Jag och mina klasskamrater ska leda gudstjänsten. Efter en veckas förberedelser har nu stunden kommit. Alla har vi vår egen roll; någon är mötesledare, några leder lovsång, en klasskamrat håller i barnens ruta och två av oss predikar. Upplägget är väl genomtänkt och alla bidrar med sitt till helheten. Under våren har vi brottats med oss själva och varandra. Vilka är våra gåvor?

Vi känner varandra väl nu, jag och mina klasskamrater; alla med sin personliga stil, sina morgonrutiner, intressen och små egenheter. Vi kommer från olika delar av landet, någon från utlandet, vi är i olika åldrar: blandat mellan 18 och 53. Vi har alla våra egna livsberättelser, värderingar och förväntningar. Då och då slås jag av förundran: hur kan jag och mina klasskamrater, tio så olika personer trivas och fungera så bra som klass? Jag får medge att det inte alltid är lätt. Vår trygga klassföreståndare och herde Jonathan Andersson har haft sina stunder av huvudbry. Men mitt i våra olikheter har vi hittat något: en stark enhet.

För ett år sedan sökte jag till Bibellinjen på Hjälmareds folkhögskola utanför Alingsås. Jag var trött och uttråkad efter tre tunga år på gymnasiet, jag ville se någonting nytt, komma hemifrån, bygga nya vänskapsrelationer och göra något riktigt roligt. Jag kände en längtan att få avsätta ett år och fokusera på min kristna tro.

Sedan augusti månad har Hjälmared varit mitt hem. Här bor jag tillsammans med 60 andra elever på skolan; elever från allmän linje, Medie och informationslinjen, Idrott och friskvårdslinjen, Hälsocoachlinjen, Polisförberedande profilen och Bibellinjen. En härlig blandning med människor som tillsammans ser till att det alltid händer något på skolans internat. Tillsammans idrottar vi i idrottshallen, ser på film, pratar långt in på natten, har andakter i kapellet, spelar spel och mycket mera.

Bibellinjen har gett mig en fantastisk möjlighet att i en trygg miljö, ställa min tro mot väggen och våga ta brottningsmatchen. Mina törstande sinnen suger åt sig kunskap och min nyfikenhet har fått ett stort spelrum. Men ärligt måste jag också säga: min starka vilja att finna svar på alla frågor har inte alltid infriats, inte alltför sällan studsar fler frågor tillbaka mot mig.

Utanför sal 6 vittnar många elever på skolan om ljudliga skrattsalvor.

- Ni verkar ha roligt!

Leenden, ansiktsuttryck, interna skämt avslöjar: Ja, det har vi! Trots språksvårigheter och förföljelser med slagorden: Gräv bort Skåne, kan jag inte säga annat än: Wow, vilket år!

✍ ERICA ELIASSON, Hjälmareds folkhögskola

midssommarljus 2008

20/7-29/7 äger lägret Midssommarljus rum, för tolfte året i rad, på Heljarödsgården utanför Ängelholm. Här kan du njuta av livet, svensk sommar och av Jesus Kristus tillsammans med andra sköna ungdomar.

Midssommarljus är ett läger riktat till ungdomar från 15 år och uppåt. Lägret går parallellt med heljarödsgårdens tältmötesserie. Midssommarljus målsättning är och har alltid varit att fördjupa människors relation med Gud, samt att vara en plats dit alla kan komma och vara sig själv. Som vanligt är lägret uppdelat i tre delar, och det är fritt för var och en att välja vilken eller vilka delar man vill anmäla sig till. Anmäl dig på www.midssommarljus.se

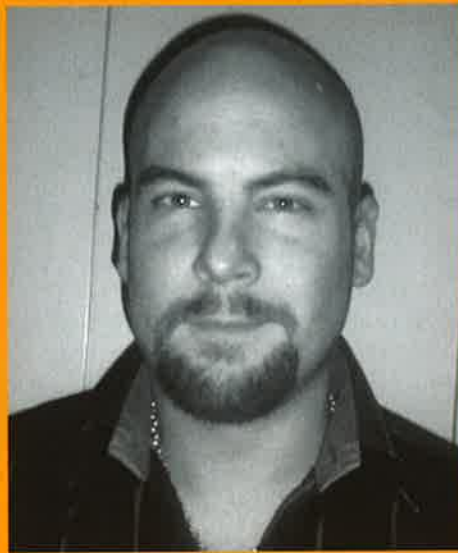

hållands lärjungaskola

Våren 2007 blev Jonny Widell kristen. Han började fundera på vad Gud vill att han skulle göra och han bestämde sig för att fasta och be för att få vägledning. Han upplevde att Gud sa åt honom att slå på TV:n och kanal 10 och att han skulle göra det snabbt. Det första han hör är en man som ber: "... och så ber vi för dig som skall gå bibelskola i höst."

Jonny, som bor med sin familj i Örnsköldsvik, var inte säker på att han var beredd att säga upp sig från jobbet och flytta med hela familjen för att gå bibelskola. Han hade inte heller hört talas om någon bibelskola i Örnsköldsvik. Samtidigt sitter Jonnys fru i köket och bläddrar i en broschyr. När han sen kommer förbi säger hon: "Jonny, har du sett att de ska starta en bibel- och lärjungaskola här i Övik?" Då faller alla bitar på plats för Jonny och dagen efter ansökte han om tjänstledig från jobbet.

Efter ett halvår på Salts och Hållands lärjungaskola i Örnsköldsvik beskriver Jonny lärjungaskolan så här: "Mina ord kan inte på ett rättvist sätt beskriva vad lärjungaskolan har betytt för mig. Allt har varit en enda stor höjdpunkt. Varje dag har varit bättre än föregående trots att man varje dag trott

att man nått absolut klimax av vad en skola skulle kunna ge."

På lärjungaskolan går teori och praktik hand i hand. Betoningen i undervisningen ligger på bibel, efterföljelse och ledarskap. Förutom grundläggande bibelkunskap kommer man också undervisning i ämnen som tillbedjan, gåvoupptäckande, självård, tro, lydnad och ledarskap för en ny tid. Låter det intressant? Mer information finns på www.salt.efs.nu.

Vilka står bakom Lärjungaskolan?

Hållands folkhögskola, Salt - barn och unga i EFS, EFS i Mittnorrland och EFS missionsförening i Örnsköldsvik.

Vad kostar det?

All undervisning är kostnadsfri. Du betalar mat, boende, kurslitteratur, kopiering och resor i samband med undervisning.

Hur gör jag för att ansöka?

Du ansöker på Hållands folkhögskolas hemsida (www.holland.fhsk.se) och skriver även ett personligt brev där du berättar om dig själv. Ansökan skickas senast 30 april. Efter den 30 april antar man endast i mån av plats.

Om jag har frågor, vem kontaktar jag?

Kursföreståndare: Sven-Erik Jönsson

Telefon: 0647-66 55 00 eller e-post: sven-erik.jonsson@holland.fhsk.se

team jesus generation

Från och med 2007 har Salt klivit in som huvudman för Team Jesus Generation. TJG är ett volontärprogram inom Sverige och vänder sig till dig som vill satsa ett år både för att sprida Guds kärlek i skolvärlden och för att stötta ungdomsarbetet i en lokal församling.

Teamåret är upplagt som en kurs på Hjälmareds folkhögskola och i utbildningen ingår 7 veckors

teori. På respektive teamplats bedrivs även projektstudier. Hela utbildningen berättigar till statligt studiestöd (CSN).

För mer info, gå in på www.tjg.nu eller maila till dk@efsvast.se.

Huvudmän: Salt, ungdoms-oas, EFS i Väst-Sverige och Hjälmareds folkhögskola.

saltfonden

Du vet väl att både föreningar och enskilda medlemmar i Salt kan söka pengar ur Saltfonden? På Salts hemsida kan du läsa mer om villkoren för SaltfondenMikro och SaltfondenMakro. Där kan du även läsa om SaltfondenLäger - en möjlighet för dig som behöver ekonomiskt bidrag till ett läger i Salts regi!

Mer info finns på www.salt.efs.nu

vad du har gjort för mig

*Jag sitter här och tänker, på allt du gjort för mig.
Och det enda jag kan ge tillbaks är att säga: jag älskar dig.
Du har gett mig allt, min värld, mitt hopp.
Din kärlek till mig har varken ett slut eller ett stop.
Så snälla ge mitt liv ett mål,
Om du säger till mig att skrika så ska hela världen höra mitt vrål.
Jag kommer inte att bry mig om vad andra säger om mitt val,
Det enda jag kommer att se är vägen till din lyckas sal.
Mitt hjärta glöder, min själ brinner och det är bara för dig
För jag vet att du älskar mig.*

 MALIN NILSSON, Hörby

ungdoms
bilagan

redaktion

IZA MÖLLER
SOFIA FORSSMAN
OSKAR SIMONSSON

Har du frågor? Vill du sitta med i Ungdomsbilagens redaktion, eller vill du hjälpa till med text eller foto? Vi gör Ungdomsbilagan tillsammans! Skicka genast ett mail till ungdomsbilagan@efssyd.org

Distriktsstyrelsen rapporterar:

Under förra året inleddes ett försök med faddrar på våra konfirmationsläger. Några ungdomar ställde upp på helt frivillig basis utan annan ersättning än mat och logi för att finnas med på hela lägret som ett personligt stöd för deltagarna. Faddrarna var alltså inte med som ledare även om man självklart hjälpte till med olika saker ibland. Vid utvärdering efteråt visade det sig att faddrarna hade upplevts mycket positivt av både deltagare och ledare. I år vill distriktsstyrelsen utveckla idén med faddrar till att bli en regelrätt ledarskapsutbildning för att på det sättet behålla det positiva med fadderskapet men även investera i framtida återväxt av ledare. Under sommarens läger kommer några ungdomar att efter ansökan få möjlighet att genomgå denna utbildning under ledning av en personlig handledare. Information om utbildningen kommer att sändas ut separat.

I början av varje år brukar styrelsen få avsätta en hel del tid till att förbereda det kommande årsmötet för distriktet. Så även i år. Förberedelserna innebär att en hel del dokument måste tas fram, uppdateras och kontrolleras. Plats för årsmötet är bestämd sedan långt tidigare men alla praktiska detaljer måste ändå kontrolleras. Verksamhetsberättelse ska tas fram liksom den ekonomiska redovisningen. I år provar vi en ny layout på verksamhetsberättelsen och hoppas att det nya utseendet ska vara mer tilltalande för dig som läsare än tidigare.

Ingenting är bestående, tyvärr inte heller missionsföreningar. Sturkö missionsförening har under senare år kämpat hårt för att med få medlemmar hålla igång sin verksamhet. Till slut var det inte längre möjligt att fortsätta. Sturkö har nu haft sitt andra och konfirmerande

möte angående beslut om att lägga ner föreningen. Styrelsen tackar Sturkö för den goda verksamhet ni under åren har bedrivit och för den betydelse föreningen har haft för bygden.

EU har sedan länge fastställt ett arbetstidsdirektiv. Nu gäller dessa fullt ut även i Sverige. För distriktets del innebär det arbete med att se över och noga planera arbetstiderna för ledare på våra läger och i synnerhet våra konfirmationsläger. I denna del kommer samråd att ske med den fackliga organisationen.

År 2008 innebär en fortsatt tydlig satsning på nyetablering, såväl för oss i distriktet som för EFS Riks. Styrelsen har i syfte att tydliggöra och underlätta detta arbete beslutat att tillsätta ett nyetableringsråd som enligt förslag kommer att ligga under Vuxenutskottets ansvar.

Styrelsen gm Jan Ebefeldt, Allerum

*Skulptur av Rudolph Tegner
Foto: Robert Södertun*

jubilate

60-70-talets ug:are i hörbykretsen
vi träffas till 50-års "jubilate"
den 30 augusti 2008
på åhusgården

intresserad? ta kontakt med

Per Andersson
Flöjtgränd 2
245 42 Staffanstorp
tel. 046 - 257371
pellesfoto@telia.com

Distriktet runt

Kristofferkyrkan

För snart ett år sedan inbjöds ni alla till Karlshamn för att delta och hjälpa till med EFS Årskonferens. Då var det fest i Kristofferkyrkan och i hela staden, men hur ser vardagen ut i kyrkan? Jo, när man tänker efter är den en riktig vardags kyrka!

I höst kan Kristofferkyrkans församling fira tioårsjubileum. Det var 1998 som Kristofferkyrkans församling bildades av EFS Missionsförening och Karlshamns Missionsförsamling. Fusionen har fungerat väldigt bra och vi trivs fortfarande bra ihop. Tyvärr minskar vårt medlemsantal lite från två håll: många var gamla redan då vi gick samman och har nu lämnat jordelivet och många av dem som var barn då har nu lämnat

varje dag. Vad händer i Kristofferkyrkan en måndag t.ex.? Jo, då kan man träffa på styrelsen eller planeringsrådet eller musikrådet eller... kort sagt, måndagen är en vanlig sammanträdesdag. Måndagarna är också den dagen då många går lättare från kyrkan eftersom Viktväktarna har sina samlingar där.

På tisdagarna samlas en grupp glada pensionärer till Alpha-kurs där de samtalar och njuter av en god måltid tillsammans. Den kvällen är det också "gubbabön", dvs. männens cellgrupp för bön och samtal.

Onsdagarna är vikta för musik. Varannan vecka övar projektören och varannan vecka är det Bodekulls Blås lilla orkester som samlas. Då är det också "tjej-cell", kvinnornas cellgrupp. På torsdagarna samlas eftermiddagslediga till Träffpunkten, en livaktig RPG-grupp. De har ett mycket omväxlande program, som lockar många pensionärer som i vanliga fall inte besöker kyrkan. Det kan handla om kåserier, film eller manekänguppvisning - självklart med hembakat fika och en andakt också. Ibland kan man också på torsdagskvällarna höra spridda toner från gospelkörens kompgrupp. Detta är också kvälls-Alphakursens dag som Amelie och Tobias, två av deltagarna, berättar så här om:

-Vi är en relativt bekväm skara som samlas en torsdagskväll i Kristofferkyrkan. Vi har samlats för att gå på Alpha-kurs och lära oss lite mer om hur det är att vara kristen. Alla i denna grupp är redan kristna men vi varierar från

sin barndomsstad för studier och arbete på annat håll. Men vi som stannat jobbar oförtrutet vidare för det vi tror på tillsammans med vår pastor Stefan Nordström som varit oss trogen hela tiden.

I en vardags-kyrka händer det någonting

att ha varit det i ett par år till att vara uppväxt i en troende familj.

Vi samlas och börjar med att äta middag tillsammans och prata om hur vår dag har varit. När vi har kommit till ro så flyttar vi bort till soffan där

en vardagskyrka!

vår pastor och tillika kursledare håller föredrag om olika ämnen. Dagens ämne var "Varför måste Jesus dö?" och han berättade om anledningen till att Jesus skulle dö och vilka problem det löste.

-När han är klar så går vi och tar kaffe eller te, diskuterar dagens ämne, vad vi tycker om det eller något helt annat.

-När klockan blir nio så diskar vi och går sedan åt var sitt håll. Men jag tror att vi hejar lite extra glatt om vi på söndagen ses i kyrkan.

På fredagskvällarna intar ungdomarna caféet i nedervåningen. Då kan det hända en massa roliga grejer: 7-kamp, legobilsrace, semletävling eller le-

ken "byta strumpor med varandra i en sovsäck". En viktig del av kvällen, förutom fiket så klart, är andakten med bön och lovsång.

Lördagarna är vikta för lite längre aktiviteter. Det kan vara Temahelg, som i mars i år när vår pastors namne, biologiprofessor från Umeå, talade om vetenskap och tro när det gäller jordens skapelse. Det kan också vara basarer, Bodekull Gospel and Jazz Orchestra's övning eller skivinspelning (ja, de håller på med en julskiva!), eller som den här vårterminen, när Carlshamn Gospel Choir, Projektkören och Pingstkyrkans kör tränar på gospelmusikalen Befriad under Stefan Nordströms ledning.

Så har vi bara söndagen kvar i vår vecka. Då samlas vi till gudstjänst för att samla krafter inför veckan som ligger framför...och på kvällen träffas gospelkören för övning.

När man skriver ner allt som händer i kyrkan, kan man bli lite fundersam. Arbetar vi bara för att aktivitetslistan ska se bra ut? Nej, min tro är att vi måste möta människor på olika sätt. Hos oss är sången och musiken viktiga missionsfält. Många nya människor har sökt sig till kyrkans orkestrar och körer och en del människor behöver Träffpunktens gemenskap för att våga stiga över tröskeln. Dessa kontakter har sedan i en del fall fått till följd att man velat veta mera om kristen tro och gått vidare i en Alpha-kurs och vi hoppas också kunna starta en Beta-kurs till hösten. Vi ber för att vårt arbete inte bara ska vara aktiviteter för aktiviteternas skull utan att det ska få bära frukt i Guds rike. Trots allt som händer i kyrkan upplever vi ibland att vi kört fast i gamla hjulspår och ber om idéer och inspiration för att locka ännu fler människor inom hörhåll för Guds ord.

Text: Agnetha Larsson, Karlshamn

Foto: Lars-Olof Larsson, Karlshamn

Jabboks vad

om de svåra frågorna

Treenigheten

Inledning

Att tro på en treenig Gud är nog rätt självklart för de flesta kristna. Men vad står det om det i Bibeln och varför är det viktigt att Gud är en treenig Gud?

Historik

Ordet treenighet (lat. Trinitas, grek. Trias) uttrycker att Gud är trefaldig och samtidigt en. Ordet treenighet förekommer inte i Bibeln men själva begreppet är starkt underbyggt där.

Det är egentligen hos kyrkofadern Tertullianus (f. 160 e.Kr.) som begreppet treenighet introduceras när han flitigt använder begreppet i flera av sina debattinlägg om förhållandet mellan de tre personerna i gudomen. Treenigheten blir ”lära” i ordets strängaste betydelse först i den athanasianska trosbekännelsen (fr 5:e eller 6:e århundradet) och accepteras i allt väsentligt av såväl grekisk-ortodoxa kyrkan, romersk-katolska kyrkan och reformationskyrkorna.

Tidigt i kyrkans historia började olika läror spridas om Jesus förhållande till Gud. Det var för att slå fast vad Bibeln och kyrkan lärde och skydda sig mot villoläror som man vid de olika kyrkomötena antog trosbekännelserna. Treenighetsläran är alltså inget teoretiskt, teologiskt, tillkrånglande av läran om gudomen utan ett skydd mot falska läror.

I korthet kan man säga Athanasianum bekänner följande om treenigheten: Det finns en Gud i tre personer och tre personer i en Gud, nämligen Fader, Son och helig Ande. Alla har samma härlighet, är oskapade, eviga, allsmäktiga, gudomliga, härskande. Sonen är född av Fadern, den helige Ande utgår av Fadern och Sonen. Men här är

inte något förr eller senare, eller större eller mindre. Alla tre personerna är tillsammans med varandra lika eviga och lika stora. Därför skall trefaldigheten äras i enheten och enheten i trefaldigheten.

Men vad finns det i Bibeln som talar om treenigheten?

Gamla Testamentet

En huvudpunkt i GT är att förkunna monoteism (tro på en Gud) i en polyteistisk (tro på flera gudar) tid. *Hör, Israel! Herren är vår Gud, Herren är en.* (5Mos 6:4). Profeterna förkunnar ständigt att Gud är den ende guden. Det finns dock antydningar i GT om treenighet, till exempel i Messias-profetiorna och profetiorna om andeutgjutelsen i de yttersta tiderna.

I både Mikas och Daniels bok antyds en människoson av gudomlig härkomst och i Psaltaren 2 och 89 kallas Messias för Guds son. I Ijuset av NT:s tydligare treenighetslära kan man också bland annat se att Gud omnämner sig som ”vi” i skapelseberättelsen, Gud kommer i tre mäns gestalt till Abraham, tre gånger ropar seraferna helig inför Guds tron samt Aron ska med en trefaldig välsignelse lägga Guds namn på israeliterna.

Nya Testamentet

Även i NT är monoteism starkt betonad. *Och detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och honom som du har sänt, Jesus Kristus Joh 17:3.* Till och med i den starkaste treenighetsutsagan i Matt 28:18-20 ...*döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn* står ordet namn i ental i grundtexten. Det finns bara ett namn,

Guds eget.

Det finns dock flera uppenbara sammanställningar av Fader, Son och helig Ande i NT.

I bebådelsehistorien där inget är omöjligt för Gud, skall helig Ande komma över Maria och hon ska föda Guds son. (Luk1:35ff) I Jesu dop proklamerar rösten från himlen (Fadern) att Jesus är Guds son efter det att Guds Ande kommit över honom. (Matt 3:16) I Jesu avskedstal finner vi t.ex. *När Hjälparen (den heliga Ande) kommer, som jag (Sonen) skall sända er från Fadern...* (Joh 15:26). På pingstdagen förkunnar Petrus i den helige Ande kraft Guds frälsningsråd genom Guds son (Apg 2:33). Paulus skriver i Ef 4:4 *En Ande... en Herre (Kristus)... en Gud som är allas Fader*. När nådegåvorna utdelas är det den treenige guden som är verksam. *Nådegåvorna är olika, men Anden densamma. Tjänsterna är olika, men Herren (Kristus) densamme. Verksamheterna är olika, men Gud är densamme, han som verkar i allt och överallt.* (1Kor 12:4-6)

Av detta kan vi dra slutsatsen att hela Nya testamentet är genomsyrat av treenighetstanken och att den genomtränger de heliga skrifterna långt mer än en ytlig läsning kan ge intryck av.

Praktisk betydelse

Har treenighetsläran någon praktisk betydelse idag, spelar det någon roll vad jag tror? På den frågan vill jag svara både ja och nej.

För Gud är det knappast viktigt om vi ber till Fadern, Sonen eller den helige Ande. Det är heller inte avgörande för frälsningen om vi kan reda ut begreppen om Gud som en och tre samtidigt. Gud är ett mysterium som vi inte till

fullo kan fatta och förstå.

Samtidigt är det så att det även idag finns grupper som gör anspråk på kristen tro (Jehovas vittnen och mormonerna), men som inte erkänner den athanasianska trosbekännelsen. Synen på vem Jesus var och är får konsekvenser för frälsning och försoning.

Men det finns också en annan viktig aspekt. Genom kyrkohistorien har grenar på kyrkotrådet lagt olika tonvikt vid de tre personerna i gudomen. Vissa har betonat den första trosartikeln med Gud Fader som skaparen, människans ansvar för skapelsen, alla människors lika värde, fred och rättvisa. Andra åter har betonat den andra trosartikeln, Jesus, försoningen, predikan av evangelium m.m. Så har vi också den karismatiska delen, men även mysticismen som mer betonat Andens verk och den tredje trosartikeln. Dessa grupperingar finns även idag. Och vi i vår tradition inom EFS har alltid starkt betonat den andra trosartikeln.

I Ef 3:19 skriver Paulus att vi ska *lära känna Kristi kärlek som är väldigare än all kunskap, tills hela Guds fullhet uppfyller er*. Hela Guds fullhet innebär inte enbart en djupare kunskap om frälsning och försoning utan kunskap och insikt om Gud, som Fader, Son och helig Ande.

En kyrka som tror på treenigheten ska växa till inom alla tre trosartiklarna så att hela Guds fullhet kommer till uttryck i församlingens liv. Där ska frälsningens budskap gå hand i hand med ansvar för medmänniskan och kampen för fred och rättvisa, likaväl som att gudsriket demonstreras i den helige Andes kraft.

Stefan Nordström, Karlshamn

Nätverket Förnyelse, Evangelisation och Enhet
återgår till att kalla Förnyelsehelgerna
för Oashelger.
Nästa blir i Tollarp
24 - 25 oktober.

Träff hos Allan

Den 5 mars bjöd vår distriktsföreståndare Allan hem oss pastorer i distriktet till sig i Munka Ljungby.

Det blev några timmar av god gemenskap och god mat. Vi pastorer fick tillfälle att dela både våra glädjeämnen och våra eventuella bekymmer med varandra. Allan fick tillfälle att dela sina visioner för distriktet med oss och ledde oss också i ett bibelstudium. Det blev goda samtal som ytterligare fick stärka den goda arbetsgemenskap vi har i vårt distrikt. Vi fick också tillfälle att dela böneämnena med varandra och be tillsammans.

Det känns mycket tydligt att vi är ett pastorskollegium som arbetar åt samma håll, som gläds tillsammans när arbetet har framgång och som bär varandra i bön när det går lite tyngre. Alla delar vi både en tro på och ett hopp om att Anden verkar i våra olika sammanhang och att Gud har en uppgift för våra olika föreningar i utbredandet av sitt rike.

Vi är glada för Allans initiativ och ser fram emot framtida pastorträffar.

*Text: Håkan Lindberg, Hörby
Foto: Robert Södertun, Ramlösa*

nr/sid

maj		
5-10	Skånedagar, EFS-gården Åsljunga	
10-11	Friskvård för äktenskapet, ÅhusGården	2/14
16-18	Retreat i Pingsttiden, Heljarödsgården	2/15
17	Årsmöte Höllviksstrand	2/14
	Åsljunga Gårdsföreningens årsmöte kl.13.00	
25	EFS-gården Åsljunga (förbokas)	
	Morsdag gudstjänst kl.10.00 middag kl.12.00	
juni		
8	Konsert, Dan-Inge Olsson, EFS-gården Åsljunga	
20-29	Tältmötesserie, Heljarödsgården	2/5
juli		
10-2/8	Konfirmandläger, EFS-gården Åsljunga Sommarcafé Heljarödsgården, söndagseftermiddagar i juli månad	
augusti		
9	Loppmarknad och auktion, EFS-gården Åsljunga	
13-17	Sommarbibelskola, EFS-gården Åsljunga	
30	Jubileum Hörbykretsen, Åhusgården	3/13
september		
1-6	Skånska Slott, EFS-gården Åsljunga	
5-7	Återträff konfirmander, EFS-gården Åsljunga	
20	Syföreningsupptakt, EFS-gården Åsljunga	
26-28	Ashram, EFS-gården Åsljunga	
oktober		
7-12	Bibel- o gemenskapsvecka, EFS-gården Åsljunga	
24-25	OAS-helg i Tollarp	

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13

Exp. öppen: tisd, ons, tors

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Mats Hansson, Kramersvägen 6

217 45 Malmö, 040 - 26 44 44

Distriktsföreståndare

Allan Svensson

0451 - 38 80 70

epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent

tf. Malin Henryson

0451-38 80 72

Kanslist

Margareta Cada 0451 - 38 80 70

GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson

tel: 0451-388073 / 0703-388074

ml.nilsson@efssyd.org

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden.com

Heljarödsgården

Farhultsvägen 383

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 24

www.heljarodsgarden.se

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Minnes- och högtidsgåvor

Februari - Mars

Högtidsgåvor :

Siri Carlssons 70-årsdag

Minnesgåvor:

Tora Persson, Allerum Mats Svensson, Glimåkra

Totalt inkommet under perioden Febr-Mars: 600 kr

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

Posttidning B
Om adressen är felaktig
-var god sänd rätt adress tillsammans
med adressremsan till Nya Livsluft
c/o EFS i Sydsverige, Vallgatan 9
281 31 Hässleholm

"Där Herrens ande är, där är frihet."

Foto: Ola Olofsson, Helsingborg

Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA

Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA

Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA

Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA

RÅDGIVAREN AB
rekommenderar

Villor: www.hem1.se

Garage: www.bjorklidens.com

Kyrkor: www.falkvikskyrkan.se

4 - 2008

Nya Livsluft

EFS & SALT I SYDSVERIGE

Nyfiken på
Kerstin Oderhem

Årsmöten och konferenser

efs-historia!

Fader Lundahl i Eritrea

**Mitten:
Ungdomsbilagan!**

Foto: Ola Olofsson

Nyffiken på Kerstin Oderhem

Jag åkte till Åsljunga för ett samtal med Kerstin Oderhem som är kaplan på EFS-gården i Åsljunga. Vi träffades i uterummet hemma på Svedjarevägen.

Kerstin, när man träffar dig är du alltid så glad och du har alltid ett svar tillbaka som känns uppmuntrande. "Oh, du såg mig", tänker man. Varför är du sådan?

Jag tror att jag är en otroligt positiv människa. En del är negativa och allt blir så motigt. Jag tror att jag alltid har haft det med mig att jag är positiv. Jag gläder mig åt småsaker och tycker det är roligt att träffa människor. Om vi får en tjock bok att läsa i skolan så tänker jag inte att det är jobbigt utan tar det som en utmaning. Sådan är jag sedan födseln, tror jag. Jag har en hel del från mina föräldrar. Pappa var en väldig entreprenör som förverkligade många av sina idéer, sådant som andra människor aldrig skulle komma på tanken att göra. Han såg möjligheter och det har format mig mycket.

Växte du upp här i närheten av Åsljunga?

Ja, jag växte upp i Västra Karup vid Båstad och sedan flyttade vi hit, bara några kilometer härifrån.

Var ni med i någon kyrka då?

När mamma och pappa träffades så var mamma pingstvän och pappa var med i Bibeltrogna vänner. När jag var barn var vi med mycket i BV. Jag började på kristna skolan här i Örkelljunga och det var ju människor från många olika sammanhang som var där och jag fick väldigt goda vänner i Helgelseförbundet. Mamma och pappa blev med åren väldigt ekumeniska så vi var med i många olika sammanhang. Vi hade ofta predikanter hemma. Senare har jag varit med i många olika sammanhang själv.

Har du alltid varit kristen?

Ja, det har jag. Visst har jag haft rö-

riga perioder i mitt liv då jag gjort saker som jag inte är stolt över, i tjuogoårsåldern. Jag har många starka gudsoplevelser som barn. Jag predikade och lekte kyrka som barn, jag reste upp en pall och hade som talarstol. Det är kanske inte så konstigt att jag blev predikant sedan.

Mina föräldrar har ju varit djupt troende och var väldigt engagerade. Pappa i BV och mamma kom med i "Women Aglow". Vi var engagerade i mycket, var med på olika konferenser och föräldrarna såg till att jag och min syster kom iväg på kristna arrangemang. När vi var 15-16 år hyrde de en husvagn till oss på Torp och vi fick åka med vänner, för själva jobbade de. Så bodde vi där själva hela veckan och de kom upp på helgen. De såg till att vi fanns i Guds sammanhang.

Du är kaplan på EFS-gården i Åsljunga men vad har du gjort annars i livet?

Jag har gått väldigt många år i skolan. Jag tog "studenten" 1988 och sedan åkte

jag upp till Hållands folkhögskola och gick bibellinjen där ett år. Under de åren växte en längtan i mig att predika och undervisa. Jag upplevde att det var något annat jag skulle göra än att bli militär vilket jag hade tänkt på.

Efter det åkte jag till Hjälmareds folkhögskola och gick Team Jesus Generation och var i Halmstad. Sedan arbetade jag på konditori i Halmstad. Där efter sökte jag in på Svensk Alliansmissionens pastorsutbildning på Kortebo i Jönköping. När jag var klar där visste jag inte riktigt vad jag skulle göra för jag var bara tjugotre år och tyckte att jag var alldeles för ung för att gå in i ansvarighet i en församling.

Jag ringde upp Hans Lundahl på Hållands folkhögskola. Han hade varit min lärare där. Jag sa: "Hej, nu är jag pastor, finns det något jag kan göra?" Han sa: "Nej, inte vad jag vet men vi har en nystartad linje som heter Pionjärlinjen. Nu är du överkvalificerad för den men om du går den ett år så kanske du kan göra något sedan."

Så jag åkte upp dit och gick i skolan ett år till. Det var varvat skola och praktiskt och jag praktiserade i Järpen. När det ännu var till ända så frågade Hans om jag ville bli föreståndare för Pionjärlinjen. Sedan arbetade jag där mellan 1994 och 2005. Eftersom den tjänsten inte var på heltid så fyllde jag ut med städarbete och annat på skolan. Jag hade sju kilometer till skolan och därför sov jag ibland i kökets personalrum när jag skulle börja arbeta tidigt på morgonen. Jag var också köksflicka, diskade och plockade fram mat mm. Jag var också internatföreståndare i ett par omgångar. Receptionisttjänsten hade jag också de sista åren. Jag var också skolans kurator och satt i krisgruppen. Jag var och rotade i allt på hela folkhögskolan och jag kände att alla var mina kolleger.

Träffade du din man Henrik där uppe?

Ja, som sig bör, på folkhögskola. Det var efter Kortebo när jag kom tillbaka. Han hade blivit kristen och gått fritidsledarlinjen och bestämde sig sedan för att gå Bibellinjen. Han började Bibel och jag Pionjär och vi hade en del ämnen tillsammans. Sedan förlovade vi oss året efter och ytterligare ett år senare gifte vi oss. Nu har vi två barn, Samuel som är 10 och Sanna som är 8. De är födda där uppe i Jämtland.

Kallelse och sådant, då? Har du upplevt någon sådan och har den i så fall varit tydlig?

Jag är inte så förtjust i ordet kallelse. Kallelse för mig betyder att jag först och främst är kallad till Kristus. Jag är ganska färgad av Magnus Malm och hans bok Vägvisare. Alla människor har en kallelse och den kallelsen är: "Kom och följ mig". Sedan ger Gud oss olika uppdrag och det kan bli mer eller mindre tydligt. Jag upplevde det otroligt tydligt vid många tillfällen. Jag tror att det började någon gång i tidiga tonåren. Jag var väldigt frimodig som tonåring.

Som fjortonåring började jag i en kör som hette Impuls i Skånes Fagerhult. Jag började känna en längtan efter att vittna och jag gjorde det förfärligt dåligt ibland. Likväl var det så att varje gång vi skulle sjunga så ville jag säga något. Vid ett tillfälle på en camping där vi sjöng och vittnade träffade jag några danskar. Jag gick fram till dem och sa att jag ville att de skulle be för mig. De bad och såg en bild. De visste inte vad den betydde men de delade den med mig. På natten vaknade jag och hade drömt. Då visste jag vad bilden betydde. Vad bilden handlade om var mitt liv och det som skulle komma ut ur mitt liv. Det handlade om att tala Guds Ord. Det som bilden handlade om det ser jag gå i uppfyllelse idag. Det var en otroligt stark upplevelse som jag bär med mig. År 1986 var jag också på ett möte med Women Aglow. Då upplevde jag också väldigt starkt att Gud hade en uppgift för mig och det var ett bibelord som talade väldigt tydligt till mig.

På Hålland var det också flera tillfällen som jag upplevde tilltal kring Andens gåvor. Det var som om det brann i mig när vi pratade om gåvan att undervisa. Jag kände att det här är något för mig. Det bara bankade i mig. Hans Lundahl bad för mig och det talade starkt till mig. Så jag har haft ganska många tillfällen då jag upplevt att Gud har talat till mig.

Kallelsen är att Gud kallar mig till sig och att följa Jesus. Uppdraget är att predika. Det kan se olika ut i olika tider. Hålland var en sak och nu är det andra saker som står för dörren. Min stora längtan och passion är att människor ska få lära känna Jesus.

Du går i skolan nu igen, vad handlar det om?

Det handlar om att jag vill ha en akademisk examen som jag har papper på. Jag måste göra om vissa delar av min utbildning för att få en Teol. Kand. Johannelund har ingen distansutbildning så jag är nu inskriven vid Örebro Teologiska högskola som har en filial i Malmö. Den heter SALT, Skandinavisk Akademi för Ledarskap och Teologi.

Det här handlar ju inte bara om att få papper på utbildningen även om papper är viktiga idag men det är en så otroligt bra utbildning. (ordet otroligt verkar vara ett av Kerstins favoritord, red.anm.) Vi läser ämnen som inte ens fanns tidigare.

Var hittar du kraft och inspiration? När du, som Jesus, ska "gå upp på berget", vad gör du då?

Då läser jag. Jag läser väldigt mycket, just nu mest läxor, men läxorna är makalösa. Jag kan sitta och gråta och jubla över mina böcker. De är så underbara.

Ja, och så trädgården! Och naturen! Jag handarbetar också, broderar och väver flamskväv. Att vara med familjen är också viktigt.

Har du någon eller några förebilder?

Jag har tänkt på det, att mina föräldrar är förebilder för mig. Dom var ivrare för Kristus. Vi hade alltid mycket folk hemma. Det kunde hända att vi skulle ha ett Women Aglow-möte hemma. Då bar vi ut alla möbler och hade mötet hemma i

vardagsrummet och mamma bakade.

Sedan har jag teologiska förebilder som Luther och Rosenius men också Peter Halldorf. Det finns många engelska teologiska förebilder också.

Ingen vild galning som du ser upp till?

Vild galning ... Jo! En som heter Urban Widholm. Han har jobbat med Bibeln till alla. Han bor i Undersåker. Han hade ett projekt som hette Running for the world på 80-talet. Han sprang runt hela jorden i ett bibelmaraton. Det är inte så att jag vill springa bibelmaraton men han såg inga begränsningar. Han såg en vision och arbetade tills han såg den uppfylld. På det viset är han verkligen en förebild.

Hur tror du framtiden ser ut för kristenheten i Sverige?

Jag tror att den ser ljus ut. Jag tror att tiden närmar sig när Jesus kommer tillbaka. Guds hjärta är att människor ska lära känna honom. Hans stora passion är att många, många fler ska vara med då. Det har betts mycket i Sverige i över hundra år och jag kan inte tänka mig att Jesus kommer tillbaka utan att ha hört alla dessa böner. I min värld är det helt orealistiskt att Gud inte skulle komma med en ny besöksetid.

Till sist, är det något du själv vill säga som jag inte har frågat om?

Jag tänker på det där vi var med om i Glimåkra i april, ledarkonferensen, med all glädje och gemenskap. Det tror jag vi behöver. Den helgen upplevde jag Gud ...

Så har en hel förmiddag gått och emellanåt stängde jag av bandspelaren när samtalet flöt iväg. Tack, Kerstin för ett givande samtal. Vi behöver fler sådana samtal i kristenheten.

*Vid mikrofonen, datorn och kameran,
Robert Södertun, Ramlösa*

EFS i Svensköp på kartan

Även denna sommar anordnar EFS Missionsförening i Svensköp tältmöten genom att resa tältkyrkan på den vanliga platsen på Nilssons åker. I år är programmet något annorlunda än tidigare år med en del speciella samlingar.

Första veckan talar pastor Elon Svanell, Stockholm, välkänd förkunnare och tolk av utländska gästtalare. Han är svärson till kyrkosångaren Einar Ekberg och eftersom han kände sin svärfar väl har vi på torsdagskvällen en "Einar Ekberg-afton" med sångaren Mikael Järlestrand från Malmö som gästsolist.

Övriga sångare under den första veckan är Rickarums manskör, musikedirektör Rune Lindqvist Hässleholm och Kusinkören m.fl.

Andra veckan inleds med en cafékväll med pastor Bengt Strömberg, Landskrona m.fl.

Torsdagskvällen bjuder på en "Minns du sången"-kväll med sångaren Per-Gunnar Westin som gästsolist. Fredagskvällen är tänkt som ungdomsinriktad med evangelist Anki Sandqvist, Hörby, som talare och Martin Börjesson, Göteborg, med team svarar för sången. Den egna pastorn Håkan

Lindberg talar lördag kväll och då sjunger Matti Åkesson till Inrid Åkesons ackompanjemang.

Söndagen sista veckan talar pastor Jörgen Lennartsson, Östermalmskyrkan i Kristianstad och sångerskan Erica Möller från Malmö svarar för sången.

Den första söndagen är sammanlyst med Svenska kyrkan i Hörby församling och därifrån medverkar komminister Helena Tomelius, Hörby.

Under vardagkvällarna är det även barnaktiviteter, "Wild Kids" med Lena Nilsson och Tomas Åkesson m. fl. som ledare.

Många har under årens lopp hittat vägen upp på Linderödsåsen och tältmöten i Svensköp och dit går vägen för många från alla samfund och delar av landet även denna sommar. Vi är säkra på detta och ber om Herrens välsignelse över veckorna, för medverkande och mötesdeltagare.

Välkomna till Tältkyrkan i Svensköp 2008!

Carl-Axel Ohlin, Hörby

EFS Tältkyrka i Svensköp sommaren 2008

v.27 2-6 juli

Talare: Elon Svanell

Sångare:

Onsd. Rickarums Manskör

Torsd. Einar Ekberg-afton

Mikael Järlestrand

Fred. Rune Lindqvist

Lörd. Kusinkören

Sönd. Ej klart

v.28 9-13 juli

Onsd. Talare: Bengt Strömberg
Cafékväll

Torsd. "Minns du sången"-kväll

Per-Gunnar Westin

Håkan Lindberg

Fred. Talare: Anki Sandqvist

Martin Börjesson m. team

Lörd. Talare: Håkan Lindberg

Matti Åkesson

Ingrid Åkesson

Sönd. Talare: Jörgen Lennartsson

Erica Möller

Välkomna!

GÄSTKRÖNIKA

Hoppfullt värre

Det har gått ett par veckor sedan sonen fick en i årtal efterlängtd studsmatta. Morgonen efter sade han vid frukostbordet: "Jag kan inte tro att det är sant! Att det står en studsmatta i vår trädgård!"

Lyckan var stor över den 4,3 meter i diameter runda ytan som kunde erbjuda luftfärder både högt och lågt. Visserligen hade ett par kompisar i byn redan studsmattor men det är ju en helt annan sak att kunna släntra ut på gräsmattan hemmavid, sparka av sig skorna och ta sig några hopp.

Sanning att säga såg även jag en utvecklingspotential. Bättre balans, bättre styrka och ökad kondition är ju några av vinsterna om man törs ge sig hän. Jag behärskar nu rumpstuds och att rotera 360 grader i ett hopp. Det är bara att ta sikte på krusbärsbusken, hoppa till och vrida runt så att näsan pekar mot busken igen. Jag kände mig som en vinglande groda i början men nu är det nog lite stilrenare manövrar.

Här om dagen ville sonen slå det långa gräset och annat som växer under mattan med en lie. Det är visserligen ett vasst redskap för en grabb, men han hade ju övat och hanterat den med framgång förr så vi lyfte den gigantiska rundeln åt sidan och han började slå. Jag kikade på honom för att se hur det hela fungerade. Jodå, det såg bra ut. Ända tills han ropade: "Mamma, visst kan jag slå av krolliljorna?"

Nej, det fick han sannerligen inte! Vi tjafsade en stund om dessa växter med lila blomstänglar och när han började svinga lien igen gjorde han det med en ilsket frustrerad bravur och en ökad svängradie. Svisch! Svisch! Ritsch!

Vi frös båda till is. Lien hade svängt in precis under kanten på mattan och orsakat ett hål brett och långt som ett finger i hoppduken. Djup förtvivlan och bitter ånger. Den nya mattan var inte längre ny och fin, utan trasig med risk att gå sönder ännu mer om man hoppade på den. På ett ögonblick hade en hoppfull sommar förvandlats till hopplöst läge. Och det var självförvållat. Och jag önskade så klart att jag hade gjort en massa moment annorlunda, så som en förälder kan göra när något gått snett.

Sonen hulkade fram att jag måste ringa en annan familj i byn och jag anade att där kanske fanns en lösning.

Det visade sig att råttor gnagt hål på deras matta under vintern och att de fått en lagningsatts från tillverkaren. Till vår lättnad hade de en bit lagningsduk över som vi kunde få.

Nu var det till att bränna och smälta hålets kanter med en tändare så att duken inte skulle repa upp sig, likaså lagningsdukens kanter, nåla fast den rejält tilltagna lappen på undersidan av mattan och omsorgsfullt träckla fram och tillbaka med stora stygn, härs och tvärs.

Med försiktighet och tvekan anträdde så den lagade studsmattan av sonen. De låga hoppen ersattes snart av högre och kraftfullare. Lagningen fungerade. Det höll!

Varje gång jag tittar på studsmattan är den nu en påminnelse om hur viktigt det är att tänka efter innan man gör något, och att vidta säkerhetsåtgärder.

Samtidigt är den som en bild av att det kan finnas räddning när man klantar sig och gör fel, så som det kan vara när Guds förlåtelse helar och läker. Även om spåren finns kvar efter vad man gått igenom har man fått den stora nåden att få börja om och man får lämna över i tillit till en kraft som håller och bär när man själv i grunden är skör. Det är hoppfullt.

Lotta Ring, Uppsala

Lotta Ring arbetar på EFS kansli i Uppsala som internationellt inriktad informatör och redaktör för missionsmagasinet *efs.nu*. Ta gärna del av mer information från EFS kansli på webbplatsen *www.efs.nu*. I gästkrönikan delar dock Lotta med sig av en berättelse från vardagen hemma.

I år var det EFS-föreningen i Halmstad tillsammans med EFS i Västsverige som stod värd för EFS årskonferens med temat: "Till jordens yttersta gräns."

Till jordens yttersta gräns

EFS årskonferens i Halmstad

Plåtat och skrivet av:
Per Andersson, Staffanstorps

Konferensen inleddes med missionsförmiddag i Pingstkyrkan. Därefter startade konferensen mer officiellt med s.k. öppningsmöte i sporthallen där Stina Steen och "Röke Blås" medverkade.

Som brukligt är fanns det ett brett utbud av seminarier med olika ämnen. Storseminarium erbjöd konferensens deltagare att göra ett besök på Kornhill som EFS i Halmstad har som sin nya gudstjänstlokal. Per-Eive Berntsson berättade där om starten i Johanneskyrkan och hur man fick tillfälle att köpa Kornhill när Johanneskyrkan blev för liten.

Första dagen innehöll också en missionsgudstjänst där W. Idossa predikade samt bön och lovsång med Ingrid Lundström.

Dansgrupp från EFS i Ängelholm på Salt-gudstjänsten

Salt hade sin ungdomskonferens samtidigt och höll till i Johanneskyrkan.

Agne Nordlander inledde andra dagen med bibelstudium i sporthallen. Ett öppet forum för konferensdeltagarna med EFS styrelse var samling nummer två på fredagen. Här kunde konferensdeltagarna under ledning av Thomas Seidal ställa frågor och ge förslag till EFS styrelse. Kvällens gudstjänst leddes av johannelundseleven Mikael Rastas och Olof Edsinger predikade över ämnet "Mission impossible". Ungdomar från Salt, bland annat en "dansgrupp" från EFS i Ängelholm, medverkade i gudstjänsten.

Efter gudstjänsten var det stipendieutdelning i Immanuelskyrkan där ledarna Börje Andersson och Gunnar Ullberg i Norrjärdens Blås fick ta emot Börje Gustavssons stipendium för 2008 med en check på 15 000 kr.

Marschen mot Stora torg

Innan stipendiekonserten hade Bodekulls Gospel and Jazz Orchestra konsert i Immanuelskyrkan.

Bibelstudiet på lördagsförmiddagen leddes av Anders Sjöberg och han hämtade sitt studium från de fyra evangelierna. Därefter vidtog EFS årsmöte som har haft tendens att dra ut på tiden. Det gjorde det inte denna gång. Orsaken var att några s.k. kontroversiella frågor inte fanns på dagordningen. Här var det också styrelseval och det "lobbades" friskt för de olika kandidaterna.

Under ett uppehåll i årsmötet ställde alla deltagarna upp i ett tåg med blåsarorna i spetsen marscherandes till stora torget där en gudstjänst hölls och där Anders Sjöberg predikade.

Lördagskvällen inleddes med blåsgudstjänst där blåset tillsammans med en del andra aktörer framförde musikstycket Jona, speciellt komponerat för konferensen.

Kvällens gudstjänst stod EFS i Halmstad för och Per-Eive Berntsson predikade över temat "Vision, passion och verklighet."

Söndagen, sista dagen på konferensen, inleddes med bibelstudium av Agne Nordlander och avslutades senare med en sändningsgudstjänst där Anders Sjöberg, Tin Mörk och prästkandidater medverkade. Därmed var

2008 års konferens över och EFS:are från hela Sverige åkte hem stärkta och inspirerade att fortsätta det verk som startade för 152 år sedan.

"Salta skåningar" vid Johanneskyrkan

Ungdoms bilagan

anna-lena odbjer

Rabarberpajen smakar fantastiskt gott. Sommarkvällarna har börjat ge sig till känna i vårt land, och så även denna kväll i Helsingborg. Trädgården är lummig, uterummet är trevligt och Piteå-dialekten är härlig att lyssna till. Jag är hembjuden till Anna-Lena Odbjer. En trogen EFS:are som växte upp i Sjulnäs, en liten by utanför Piteå, men som har bott i Skåne nu sedan många år tillbaka. Hon är 63 år gammal, och har varit kristen lika länge. Tänk, 63 år med Jesus.

Ungdomstiden för Anna-Lena var relativt okomplicerad. En eld gick fram genom bygderna där hon växte upp - den helige Andes eld. Massor av människor tog emot Jesus i sina liv under 1950-talets väckelse. Solglimten och Juniorerna var vad EFS barn- respektive ungdomsgrupper kallades, där aktiviteter som handarbete, bibelstudier och körsång bytte av varandra. Trots en trygg uppväxtmiljö understryker Anna-Lena att hon aldrig känt sig tvungen att bli kristen, det har varit ett eget val.

En mycket betydelsefull tid för Anna-Lena kom när hon fyllde 20. Då började hon på den allmänna linjen på Strömbäcks folkhögskola. Dessa tre år gav tid till eftertanke och utveckling. Plötsligt var det inte självklart att alla var troende - eller att alla trodde likadant som hon. Anna-Lena fick i mötet med människor från olika samfund ompröva sin egen tro och uppfattningar. Vidgade vyer och en större mognad blev resultatet.

Hon är glad att många unga väljer att gå bibelskola. Hon menar att det idag är en annan kamp än när hon själv var ung. Hon gick från lilla trygga Sjulnäs till en "ny värld" där hon fick möta olika människor med olika livssyner. Idag kan det vara tvärtom: uppväxten sker i ett sekulariserat samhälle där en bibelskola kan få bli en trygg oas att hämta kraft ifrån.

I en splittrad värld som denna är det lätt för tvivel och orostankar. Hur kan Gud vara god när så mycket hemskt händer? Anna-Lena har också tvivlat, hon har också ställt sig den frågan, men hon har lärt sig att Jesus håller. Genom allt.

- Livet leker inte alltid, livet är tungt. Men som kristna har vi något mer än oss själva att vara förankrade i. Innerst inne vet jag att det är Jesus som bär mig, så varför skulle jag tvivla? Vad är alternativet till en Gudstro, egentligen?

Anna-Lenas ögon vittnar om tro och styrka. Hon vet vad hon talar om. Ett bibelord som har fått betyda mycket för henne är följande:

FORTSÄTTNING PÅ NÄSTA SIDA

Nya Livslufts Ungdomsbilaga
JUNI 2008

Ett magasin av, med och för
unga i Skåne och Blekinge.

Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er. Låt alla människor se hur fördragsamma ni är. Herren är nära. Gör er inga bekymmer, utan när ni åkallar och ber, tacka då Gud och låt honom få veta alla era önsknningar. Då skall Guds frid, som är mera värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd i Kristus Jesus. (Fil 4:4-7)

- Oavsett hur vi mår får vi lov att tro och känna Guds frid. Vi får lov att sucka "Jesus hjälp mig" och få våra tankar skyddade. Vi kan få hjälp av Gud att tro. Vi tar oss ingen tro - tron får vi genom den helige Ande. Det är den helige Ande som upp-lyser oss.

Den sista frågan som ställs, är om Anna-Lena har något särskilt råd att ge oss unga. Hon svarar:

- Det är viktigt att vara ärlig i sin tro, och inte försöka visa upp en bättre fasad. Man får lov att säga att det kan vara svårt att tro ibland. Styrkan är att vi har någon att luta oss mot. I vissa situationer vet man inte hur man ska klara sig, men Gud hjälper. Jag tycker om psalm 766, trosbekännelsen i Svenska psalmboken - den säger ju allt!

Det är något särskilt med ett sådant här samtal, som förs mellan två personer från olika generationer. Jag känner mig liksom rikare när jag går än när jag först kom.

  SOFIA FORSSMAN

frågan

med Jesus som idol

Det är den 16 maj. Aulan i Rönneskolan i Ängelholm är full av elever. Nervositeten bakom scenen är stor, men förväntan i publiken är större. Credo ska göra en show med Christoffer Hiding, tidigare känd från Idol 2007 - något som väcker både uppmärksamhet och intresse i Ängelholm.

världen och mötte människor i deras liv och talade med dem på deras språk. Det gjorde att människor vågade öppna sig och en dialog kunde börja. Vi ville visa på hur vår synvinkel på livet ser ut, berätta det genom sång, dans och drama. Men samtidigt inte övertala någon eller ge dem pekpinnar om hur man ska leva.

Klockan är några minuter innan elva, snart ska den första showen börja. Förväntan och nervositet blandas ihop i en enda salig blandning. Det dags att se resultatet av all planering och alla förberedelser. Dagen då allt kan hända!

Elever och lärare kom både till showen och på konserten på kvällen, som var i EFS- kyrkan. Showen blev lyckad och stämningen på konserten var hög. Låtar ifrån Idol, hans tidigare band och nya låtar spelades upp.

Det började för ett år sedan på Credos samlingar på onsdagsmorgnarna. Där samlas vi för att be och äta frukost tillsammans. Med tiden började drömmar och visioner komma fram, som sedan omsattes till planer.

Om vi bara har krossat en fördom, om vi bara har sått ett litet frö i någons hjärta, är det värt hela den här dagen! Så stor är Guds omsorg och kärlek för var och en av oss. Vi vill dela med oss av den kärleken till våra klasskamrater, vår skola och till vårt land. Alla behöver känna hopp och kärlek. Vore det inte egoistiskt att hålla all den kärleken som Gud ger oss, för oss själva?

Vi ville presentera budskapet om Jesus på ett ungdomligt och modernt sätt. Vi ville anpassa presentationen efter eleverna, men aldrig anpassa budskapet om Jesus. Vi vill aldrig kompromissa med sanningen, men vi vill göra Jesus mer lättförståelig för ungdomar.

Det är därför vi gör det här. För Jesus och för människorna som behöver honom i sina liv. Människor som du och jag.

Det är viktigt att möta människor på deras sätt, där de känner sig trygga. Jesus kom ju först till

 EMMA KARLSSON, Ängelholm SOFIA FORSSMAN

Livsdjup på heljarödsgården

Vi som är kristna sedan länge, eller kanske redan från barnsben, behöver pånyttfödans varje dag. Detta är en del i vår fria vilja som vi fått av Skaparen. Lägerhelgen Livsdjup på Heljaröd gav mig möjlighet att avsätta tid till reflektion och att träffa nya troende människor. Helgens bibelstudier varvades med lekar och god mat i en grönskande miljö. Med havet som granne och strålande sol blev det hela inte mycket sämre. Att få bli strandad en helg på en lägergård som denna, gjorde det omöjligt att syssla med alla måsten som annars fyller vår vardag. Med andra ord, ett tillfälle att stanna upp i livet och fråga sig de klassiska frågorna om vem jag är och vad jag gör här, fast på allvar.

I inledningen nämner jag att vi som redan är troende behöver pånyttfödans. Det jag menar är att vår tro är levande och därmed måste näras. När vi vänder oss till Herren och tillber i nåd, blir vi öppna för evangeliet på djupet. När vi vänder oss från honom blir det det världsliga som regerar i våra liv och Guds inflytande minskar. Vi har alltså fri vilja att välja väg närsomhelst.

Pastor Daniel Astgård som undervisade under helgen pekade på att det inte finns något vakuum. Med andra ord: det finns inget tomrum, livet är alltid fyllt av något. Jag tror att det är mycket viktigt

att varje dag påminna sig om att välja vi vad vi vill fylla livet med. Vårt känsloliv kan svänga upp och ner och det kan kännas mer eller mindre angeläget att till exempel be, beroende på vår rådande sinnesstämning. Genom dopet kan vi med förnuftet besluta, att det ändå är den vägen i livet som vi vill följa. Precis som ett äktenskap har sina dalar och toppar har vi också i relationen med Gud. Genom dopet har vi samtidigt valt att leva med Honom, i nöd och lust.

Liksom det finns många olika samfund och församlingar, finns det också många olika människor som tänker på olika sätt. Lägerledare Marie-Louise Nilsson avslutade söndagen med att tala om hur vi - på olika sätt - kan tjäna i Herrens tjänst, beroende på våra nådegåvor samt hur vi kompletterar varandra som människor. Här fick jag en vink om att det som jag trott varit en dålig egenskap faktiskt kan vara en tillgång.

Jag skulle varmt vilja rekommendera ett kommande läger av samma slag. Inte minst med tanke på den mysiga omgivningen som lägergården var belägen i, men också för att lära känna nya sätt att tillbe och umgås med Kristus.

✍ MATTIAS LINDÉN, Malmö 📷 SOFIA FORSSMAN

vittnesbörd

I vintras åkte jag och min bibelskoleklass till Etiopien under en månad, vilket var en underbar och omvälvande resa med många intryck, ändrade perspektiv och nya tankar.

Något som inspirerade mig väldigt mycket under resan var att få se en kyrka som växer otroligt mycket, och människor som satsar allt för Jesus - på riktigt. En dag fick vi besöka ett teologiskt seminarium där de utbildar präster och evangelister, och prata med några av studenterna där. De berättade vad de gör i sina församlingar, hur mycket kyrkan växer, och att många människor blir helade och kommer till tro. Hur levande och verkligt det kristna livet är för dem, och att målet om ett evigt och rättvist liv en gång i himmelen är något man lever för. Sen frågade de oss hur kyrkan ser ut i Sverige, och vad vi gör för att förändra och få kyrkan att växa.

Vi fick även följa med några evangelister ut på landsbygden en dag, och hälsa på i olika församlingar. Vi fick se hur det är på riktigt; hur brinnande de är för Jesus. De berättade om sitt arbete, att de brukar gå ut till en by på landsbygden och prata med lite folk som snabbt samlas och blir fler. Så kan de predika för dem om Jesus. Sen kommer de tillbaka flera gånger och fler kommer till tro, och så småningom bildas en församling som de sen regelbundet besöker. Och de berättade att eftersom de inte har råd med bensin till sin motorcykel, så får de cykla eller gå ut till församlingarna, och till den som ligger längst bort är det sju mil, enkel väg.

Efter den här resan har jag funderat på hur levande min kristna tro egentligen är för mig, hur mycket jag är beredd att satsa och offra för att andra ska få höra om Jesus. Och när studenterna på teologiska seminariet ställde sin raka fråga om vad vi ska göra åt att kyrkan inte växer i Sverige, blev vi tysta och började fundera. Varför tänker vi att det inte går att göra på samma sätt i Sverige? Ställa sig på gator och torg, börja prata med personen bredvid på bussen, och göra Jesus till ett naturligt samtalsämne i våra liv. Är det bara i deras kultur det funkar så, eller hur gör man i Sverige?

✍ BENEDICTE ARTMAN, Örskelljunga

ungdomsbilagan tipsar

14-18 juni HÖLLVIKSSSTRAND.
Sommarläger, från 9 år.

20-29 juni HELJARÖD.
Midsommarljus 2008 - läger.

5 juli ÄNGELHOLM.
KRIK Beachvolleyturnering.

28 juli - 2 augusti GLIMÅKRA.
Blåsarläger.

Våra aktivitetstips hämtar vi främst från kalendern på www.saltsydsverige.nu. Vi vill därför uppmuntra ledare och arrangörer i HELA distriktet att lägga upp er info där, genom att skicka ett mail med all information till webmaster@saltsydsverige.nu. Inget evenemang är för stort eller för litet!

mer info på www.saltsydsverige.nu

psalm 121 - hjälpen finns hos herren

Jag lyfter mina ögon upp till bergen. Varifrån skall min hjälp komma?
Min hjälp kommer från Herren, som har gjort himmel och jord.
Inte skall han låta din fot vackla, inte slumrar han som bevarar dig.
Nej, han som bevarar Israel, han slumrar inte, han sover inte.
Herren bevarar dig, Herren är ditt skydd på din högra sida.
Solen skall inte skada dig om dagen, och inte månen om natten.
Herren skall bevara dig från allt ont,
han skall bevara din själ.
Herren skall bevara
din utgång och din ingång
från nu och till evig tid.

patrullriks informerar...

Läko, lägerkommittén för Patrullriks 2008 har beslutat bjuda in fyra scouter, två tjejer och två killar från Malawi. "Nu hoppas vi att alla scoutgrupper och tonårsgrupper inom Salt startar aktiviteter för att samla in pengar så vi kan finansiera Malawiscouternas resa" säger Nanne Näslund, lägerchef för Patrullriks.

Hon uppger att det inte är första gången ett Patrullriks gästas av scouter från Malawi. "Det har blivit något utav en tradition och det känns bra att få ha det här utbytet". Nanne Näslund. Malawiscouterna kommer att vara i Sverige i tre veckor, varav en vecka är vistelse vid Patrullriks och en vecka besök vid tonårstägret Tejp.

Foldrar till scouterna

Nanne Näslund säger att inom kort kommer en liten folder att skickas ut till scoutgrupperna där de inbjuds att delta i aktiviteter för att betala Malawiscouternas resa. "Vi hoppas förstås att så många som möjligt ställer upp", säger Nanne Näslund.

Till hemsidan

Det är dags att anmäla sig till årets stora lägerhändelse! "Den som vill anmäla sig går till hemsidan www.patrullriks.nu och laddar ned anmälningsblanketterna som ska fyllas i, skrivas under av målsman och sedan lämnas till gruppledaren", säger Bo Eriksson, stabschef för Patrullriks 2008.

Han och platschefen Stig Nilsson pekar också på det som anges på hemsidan: "Lägret behöver funktionärer!"

Ge en gåva

Han ser också gärna att de som vill ge en gåva till det läger som kostar cirka tre miljoner kronor att genomföra, skickar den gåvan till Patrullriks bankkontonummer: 5942-3061

-Vi räknar med att få in cirka två miljoner kronor i lägeravgifter. Resten måste vi finansiera via gåvor och sponsring, säger Bo Eriksson, som ser ljust på det.

Programarbetet fortsätter

Programarbetet inför Patrullriks är också i full gång där programchefen Inga-Britt Johansson leder det arbete som syftar till att ge scouter, tonåringar och ledare en oförglömlig upplevelse vid den lilla sjön Mjösjön i Norrbotten. Det är numera känt att temat är "På Spaning" där det gäller att ha rätt dojor på fötterna. Det gäller för klättringen i berg där det kan dyka upp en och annan rövare och för vandringarna i skogen. "Det blir många spännande upplevelser där vi hoppas på fina möten både mellan människor och Gud" säger Inga-Britt Johansson, som hoppas att sommarens läger ska locka minst 2000 deltagare.

 TOMMY NORIN, Informationschef Patrullriks

tejp - en festpunkt

Det är med stor förväntan som vi inbjuder till världshistoriens femte TEJP-läger! Med TEJP vill vi sätta fokus på den kristna trons huvudperson - Jesus - och på allt det spännande som finns att upptäcka när man lever tillsammans med honom.

På årets TEJP-läger erbjuder vi 30 olika seminarier, 14 olika Active-grenar, två bibelstudiefspår, cafeer, konserter, fritidsaktiviteter, outreach mm. Dessutom satsar vi på tre olika "läger-i-lägret" som vi kallar för TEJPactive, TEJPleadership och TEJP-retreat.

För oss som arrangerar TEJP hör hängivenhet för Gud samman med glädje över livet som han har gett oss. Vi är fascinerade över vad Gud har gjort under de år som har gått och ser med stor förväntan fram emot sommarens TEJP. En särskild inbjudan vill vi ge till dig som är lite äldre: vi menar allvar med 30-årsgränsen, och vi tror inte att du kommer att åka hem besviken!

För mer info, se www.tejp.efs.nu. Du kan också kontakta lägerledningen direkt på tejp@efs.svenskakyrkan.se. Foldrar kan beställas från din distriktsexpedition.

TEJP

Tid och plats: Dekarsön 5-10 augusti 2008
Tema: Guds barn. Ålder: 16-30 år

ungdoms
bilagan

redaktion

IZA MÖLLER
SOFIA FORSSMAN
OSKAR SIMONSSON

Har du frågor? Vill du sitta med i Ungdomsbilagens redaktion, eller vill du hjälpa till med text eller foto? Vi gör Ungdomsbilagan tillsammans! Skicka genast ett mail till ungdomsbilagan@efssyd.org

Årsmöte med EFS i Sydsverige

Årsmötet för EFS i Sydsverige 2008 inleddes med den vanliga procedur fullmaktsgranskning och efterföljande fika. Därpå följde en kort lovsångsstund innan presidiet med Thomas Behrens ordförande, Åsa Dencker vice ordförande och Robert Södertun som sekreterare tog plats på scen. Antalet ombud till detta årsmöte var en bit över hundra vilket visade stort intresse för frågor som skulle behandlas och beslutas.

innebär att gårdsför-
enin-garna ska få ta
över gårdarna. Folke
Persson "försvarade"
sin motion och me-
nade att pengar som
man kunde få för
gårdarna kan använ-
das till t.ex. nysats-

Folke Persson, ny styrelseledamot, röstar (på sig själv)?

ningar. En del inlägg menade att gårdarna fortfarande har en uppgift i vårt distrikt. Det blev ett "rungande" ja till styrelsens förslag vilket innebär att styrelsen och gårdsföreningarna förbereder ett övertagande under en treårsperiod.

Därefter behandlades motioner, budget för 2009 och preliminär budget för 2010, val av revisorer, valberedning och beslut om en verksamhetsplan.

Årsmötet avslutades med mässa och nattvards-
gång ledd av Magnus Lennartsson. En dag med
många positiva beslut gör att vår verksamhet fort-
sätter med bönen "Låt ditt rike komma" som var
temat för årsmötet

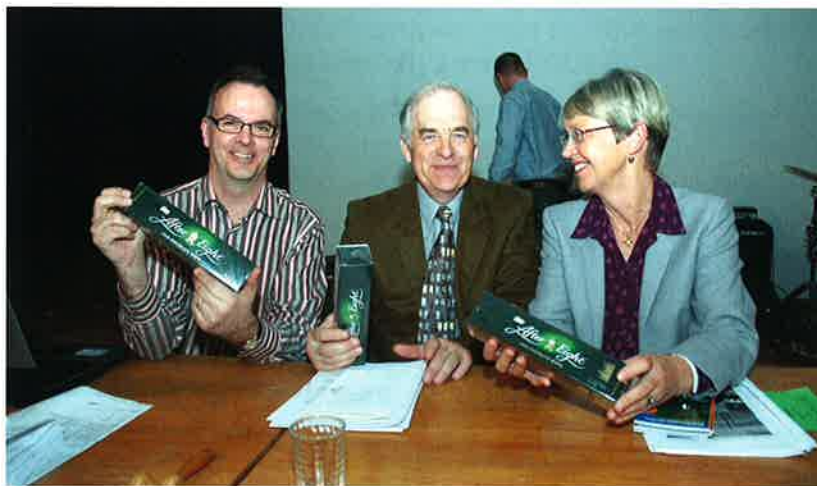
*På årsmötet med kamera och penna:
Per Andersson, Staffanstorp*

Kollekten räknas av Maria Grahm och Jan Ebefeldt

Efter vanliga procedurfrågor med bl.a. val av justeringspersoner och rösträknare kom också resultatet om antalet röstberättigade vilket blev 105 personer plus 11 styrelseledamöter. Styrelsens presentation av verksamheten gjordes av Maria Grahm i ett bildcollage i PowerPoint. Därefter fick Svenne Johansson ordet och presenterade hur det står till med ekonomin. Deltagarna på årsmötet röstade ja på förslagen som lagts fram gällande ekonomi, ansvarsfrihet m.m.

Det som tilldrog sig det största intresset var styrelsens förslag om hur gårdarna i framtiden skall förvaltas. Folke Perssons motion från förra årsmötet utmynnade i en extern utredning med olika förutsättningar för gårdarna. Styrelsen presenterade ett nytt förslag som

Årsmötespresidiet

Vad ska du göra i sommar?

Jag ska vara hemma hos mina föräldrar.
*Evalotta Kjellberg,
Örkeljunga*

Visa utställningen "Made in Asia" i Gamla Uppsala kyrka.
*Per-Anders Sölvén,
Uppsala*

Fader Lundahl i Eritrea

Den 22 oktober 1868 reste EFS-missionären Bengt Petter Lundahl från Stockholm till Massaua i Eritrea, dit han anlände den 14 december. Resan tog alltså nära två månader. I dag tar resan med flyg ca 11 timmar.

Vem var då denne Lundahl? Han föddes 1840 i Fjerrrestads församling i Malmöhus län. Familjen flyttade tidigt till Östra Ljungby i Kristianstads län. Så han var en riktig skåning. När han hade gått ut folkskolan fick han hjälpa sin far som var smed och bonde. Under militärtjänsten fick han tjänstgöra som kantor vid bönestunder. Hans håg stod till studier – han ville bli lärare och gick igenom folkskollärareseminariet i Lund. Han gick till missionsbönerna i domkyrkan och hörde bl.a. missionsmannen Peter Fjellstedt. Då kände han kallelsen att bli missionär och hörde så talas om Johannelunds Missionsinstitut i Stockholm. Efter studier på Johannelund prästvigdes han 1868 och sändes ut till Eritrea. Dit hade EFS första missionärer kommit två år tidigare och de hade fått sin uppgift i Kunama i västra Eritrea. Mellan 1866 och 1870 dog sju missionärer – några drabbades av malaria, några mördades. Det var till Kunama, som Lundahl sändes.

Under hela tiden som missionär i Eritrea tjänstgjorde Lundahl som lärare. Det var det han passade bäst för. Men han var också präst och hade prästerliga uppgifter. I Kunama var han till början av 1870, då missionärerna måste fly till Massaua på grund av oroligheter i Kunama.

Nu fick Lundahl göra det som han tyckte bäst om. Han startade en skola i Massaua där han stannade som lärare till 1879. Ett enkelt hus lät han uppföra. En teckning, gjord av Lundahls fru Gustava, visar hur huset såg ut. Unga slavar från Gallaland i västra Etopien kom i karavaner till Asmara i Eritrea och såldes där till högstbjudande. Konsul Munzinger friköpte en del slavar och överlämnade dem till EFS missionärer. I januari 1871 fick Lundahl via andra missionärer ta emot sina båda första elever – två friköpta gallaynglingar. En av dem hette Nesib. Sedan Lundahl undervisat honom i något mer än ett år, döptes han påskdagen 1872 och fick namnet Onesimus. Han var mycket begåvad och fick gå på Johannelund

1876-81. Efter återkomsten till Eritrea blev han översättare och översatte hela Bibeln till gallaspråket (orominja). Han kom som evangelist till Gallaland 1904.

Missionär i Sahl

I ett brev 1872 skriver Lundahl: ”Då jag nu talat om skolundervisning såsom en viktig sak, vill jag icke förglömma predikan som ju skulle vara själva huvudsaken i missionen.” Lundahl drömmer om att utbilda lärare för Abessinien för att undervisa gallaerna. Det var till Gallaland EFS ville sända sina missionärer 1866, men först 1904 kom den förste EFS-missionären till Addis Abeba och fick där kontakt med gallaer. Många abessinska köpmän besökte Massaua och Lundahl fick då tillfällen att predika för dem. Han lärde sig amhariska, huvudspråket i Abessinien.

År 1874 fick Lundahl besöka Sverige. Han reste runt i landet och berättade om missionen i Eritrea. Två år tidigare hade hans första hustru dött. I Sverige fann han en ny hustru, Emilie Cassel. Efter återkomsten till Massaua skrev han: ”De sista dagarna hade jag varit sjuk av längtan att få se barnen

(eleverna)...”

Samvaron med eleverna dag ut och dag in var till stor glädje för Lundahl. Och som följd av sina predikningar och andliga samtal fick han se den ene efter den andre av resande köpmän uppleva omvändelse. Tre enskilda händelser beredde honom särskilt stor tacksamhet och glädje. Han fick döpa förstlingen av gallafolket – Onesimus, förstlingen av kunamafolket i västra Eritrea och likaså förstlingen av mensafolket i höglandet. Han fick också vara med om att 1877 sända bl.a. tre evangelister - två av dem från hans skola – till Gallaland. Det var den första av sex gallaexpeditioner.

Efter de nio åren i Massaua flyttade Lundahl och hans hustru 1879 till den nyuppförda missionsstationen Monkullo en halv svensk mil från Massaua. Det var ett pampigt

hus, ritat av arkitekten och musikern P. U. Stenhammar, far till komponisten Wilhelm Stenhammar. I huset fanns kapell, barnhem, församlings- och skolsal samt bostäder för missionärerna. Varje familj fick ett rum. Runtom det bastanta huset

byggdes hyddor för olika ändamål.

Det arbete som utfördes på missionsstationen leddes av Lundahl. Han var älskad av eleverna och av de andra missionärsfamiljerna och kallades ofta "fader Lundahl". Glädjen i arbetet förmerkedes av krigstillstånd i landet mellan

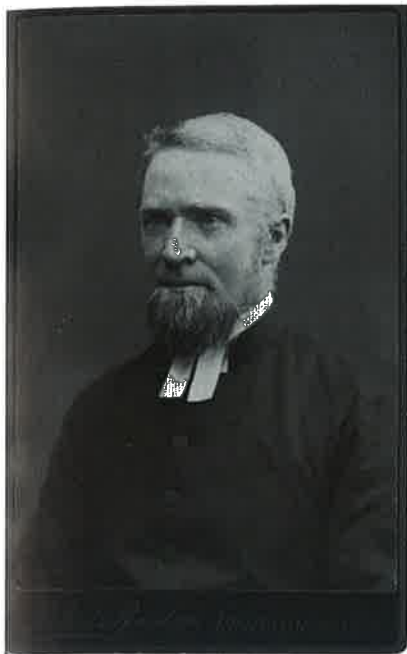
bl.a. abessinare och egyptier. Han hade också fått uppleva att en missionär hade mördats och att andra hade dött av sjukdomar. Ljus och mörker växlade.

Vid sidan av sitt arbete som lärare och präst översatte Lundahl med hjälp av andra Gerlachs kommentar till Matteus och Johannes evangelium till amhariska. Han gav också ut på amhariska psalmer med noter och en sångbok.

Klimatet och det myckna arbetet hade slitit ner Lundahls hälsa men det som ändade hans liv var smittkoppor 1885. Han blev bara 45 år gammal. Hans hustru Emilie levde till 1929. De hade en son tillsammans.

Adolf Kolmodin, EFS missionsföreståndare 1893-1903, skrev en liten bok om Lundahl och hade bl.a. följande att säga om honom: "Sällan påträffar man en man så helt hängiven sin Herres rikssak, så försakande, arbetsam, uthållig, kärleksfull och barmhärtig, ja, så ödmjuk som han."

Allan Hofgren, Bromma

Svenska kyrkan

VÄSBY KYRKLIGA SAMFÄLLIGHET

Arbetsledande

komminister
till Lerbergets kyrka

Lerbergets kyrka är en samlarbetskyrka mellan EFS och Svenska kyrkan inom Väsby samfällighet i Höganäs kommun, Kullabygden.

Lerberget, liksom hela Kullabygden, är en expansiv bygd med mycket inflyttning. Vi vill vara kyrkan mitt i byn som erbjuder glädje, gemenskap och fördjupning i tron. Vår 25-åriga historia har präglats av öppenhet och delaktighet med stort frivilligt engagemang och detta vill vi fortsätta att utveckla.

Snart går en av våra präster i pension och nu söker vi dig som...

- är en god förkunnare och själasörjare
- är en social och utåtriktad person som har lätt för att skapa kontakter
- kan inspirera och samordna frivilliga krafter
- kan förena tradition och förnyelse
- kan vara en god arbetsledare för arbetslaget med barn- och ungdomspräst, musiker, fritidsledare och förskollärare
- är positiv till och gärna har erfarenhet av EFS:s arbete

Du ingår som kugge i pastoratets verksamhet och tjänstgör till viss del i pastoratets övriga kyrkor. Tjänsten är en heltids tillsvidareanställning med tillträde 2008-11-01 eller efter överenskommelse. Välkommen med skriftlig ansökan och meritförteckning senast 2008-05-23

Mer information får du genom vår kyrkoherde Pernilla Håkansdotter-Olsson tel 042-36 06 51 eller ordförande i EFS-föreningen Åsa Dencker tel 042-33 50 08

Fackligt ombud Per Kristiansson, Kyrka A, tel 040 279018

Väsby kyrkliga samfällighet, Box 123, 263 22 Höganäs.

Märk kuvertet med "Komminister Lerberget"

Jabboks vad

om de svåra frågorna

Känsla av skam

Många skamfilade människor tror att de inte har något viktigt eller väsentligt att dela med sig av till andra. De känner sig ovana och osäkra i en situation som sätter dem själva och deras livsberättelse i fokus. De kan bära på föreställningar om att det inte tjänar något till att berätta. Det går inte att bara "lämna det gamla och gå vidare". Gör vi inte upp med vårt förflutna kommer vi att behärskas av det. Skammen kommer att hålla oss i sitt grepp, störa våra tankar, påverka våra känslor och inverka på varje vår handling. Obemärkt styr det vårt liv. Skammen försvinner inte genom att man säger till sig själv att man är värdefull. Det kan ibland bara bli värre. Det är som att måla över en rostig bil. De människor som har skador i sin självuppfattning måste bli kunna lägga av sig sitt gamla liv och ta emot något nytt. *Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit.* 2 Kor 5:17 Hon själv måste konfronteras med sitt mörker och acceptera verkligheten för att ta emot det nya livet. I Joh. 4: 1-42 konfronteras Jesus kvinnan vid Sykars brunn med hennes mörker innan hon blir upprättad. Förlåtelsen och upprättelsen får ingen effekt om det inte finns något att förlåta och upprätta. Känslan av att vara värdelös försvinner inte om jag inte bekräftar den. – "Jag känner mig värdelös. Mitt liv har blivit bestulet från värde och jag kan inte köpa det tillbaka."

1. Tydlighet

När man tydligt lägger sina skamkänslor på korset börjar en helandeprocess ta form. När skammen tas fram i ljuset förlorar den allt mer makt över en människas liv. Gamla förbud och hinder röjs ur vägen. Nya möjligheter banar sig väg. Under allt det som skammen gjort fult, fel,

farligt och förbjudet döljer sig en skattkammare och en glädjekälla.

Markusevangeliet visar tydligt att Jesus kom för att köpa livet tillbaka till oss. Jesus bär bort våra dåliga självkänslor och bilden av vårt sanna värde träder fram. På det sättet blir den brutala tydligheten av skuld och skam en väg ut till helandet. Ju tydligare jag kan precisera skammen ju lättare kan jag ta emot försoningen. *Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, då har vi gemenskap med varandra, och blodet från Jesus, hans son, renar oss från all synd* 1 Joh. 1:7

Med förhoppning om uppmuntran vill jag ge några tecken på Guds tankar om oss, det finns många fler.

2. Gud ville ge mig livet

Gud låter oss förstå att vi inte blev till av en slump. *... min kropp var inte förborgad för dig, när jag formades i det fördolda, när jag flätades samman i jordens djup.* Ps 139:15 Det fanns med i kalkylerna redan från början. Om vi bara kunde förstå att det är Gud som ligger bakom allt. Att det är Han som har velat att skapelsen blev till, så skulle vi bli uppmuntrade och stärkta. När Gud skapade människan sammankallade Han till ett himmelskt möte. Inget annat krävde denna uppmärksamhet. När Gud skapade himmel och jord och allt som finns på den gjorde Han det bara. Men när Gud skapade människan så måste Fadern, Sonen och Anden säga sitt Ja, annars hade det inte blivit av. Han gjorde oss till sin avbild och blåste sin livsande i oss. När Gud skapade och smyckade jorden så skön och rik var det människans välfärd Han hade i tankarna. I skapelsen ligger det så mycket kärlek

och värme, så mycket omsorg och respekt som vittnar om Guds omsorg om oss. Vinden, vattnet, fåglarna, älgarna, dagen, natten, årstiderna ja allt ropar ut: - Du är efterlängtd. - Du är välkommen.

3. Guds kallelse

Jesu ord i Matt 4:19 *Kom och följ mig* är kännetecknande för Jesu inställning till varje individ. Ser du bilden framför dig? Jesus går och handplockar sina efterföljare. Om Jesus ville ha stora skaror fort, borde Han då inte ropa ut i stora folksamlingar? Borde Han då inte utmana hela städer och byar att följa Honom? Men Hans strategi var att handplocka sina efterföljare. Kom och följ mig. Den tyder på ett personligt intresse. Jesus har utvalt var och en av oss personligen till att dela hans gemenskap. Av egen fri vilja pekade Gud ut dig till att dela hans gemenskap. Han kallar oss inte till att bli tjänare eller slavar utan till att bli Hans vänner. *Jag kallar er inte längre tjänare, ty en tjänare vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader.*

I liknelsen om det förlorade fåret (Matt 18:12ff) poängterar Jesus att det i första hand är Gud som söker människan, inte människan som söker Gud. Kristen tro handlar om Guds väg till oss, inte vår väg till Honom. Det är Gud som söker människan och längtar efter hennes svar på Hans inbjudan. Det är Jesus som tar initiativet.

4. Gud höjer rösten

När vi är hungriga förstår vi att vi måste äta. På samma sätt kan våra negativa känslor av rotlöshet och att inte duga vara signaler på att vi behöver öppna oss för Gud. När Han låter oss bli uppmärksamma på tomheten är det som att Gud sätter sig vid volymkontrollen för att vi skall börja lyssna på Honom. Känslan av att sakna samhörighet, brist på mening, är Guds lockrop. Därför är en sund skuldkänsla och skamkänsla ett tecken på att man fortfarande har kontakt med den man egentligen är. Det är ett tecken på att Helig Ande jobbar med dig.

Denna smärftfulla längtan uppstår av att människan - på hebreiska Adam- med bibelns dramatiska uttryck drivs ut ur paradiset. Hon har lämnat livet - på hebreiska Eva- med Gud och irrar nu runt på egen hand. Denna dubbla erfarenhet, sorgen av förlusten av livsmål och det vaga minnet av gemenskap med livets Herre skapar oro. Det kan tolkas som livskris men är samtidigt en aktiv handling från Gud. Det är ett sätt att locka människan fram till en medveten gemenskap med Gud och tillbaka till livet.

Herre ta emot den skam och skuld jag bär inom mig och förnya din bild i mig. Tack för att du köpt mitt liv tillbaka och att jag får kalla dig min vän.

Glenn Sjöberg, Karlskrona

Arilds missionhus

Värt en resa i sommartid – välkommen!

Lörd 5 juli

kl 11-17 Missionhusets dag med Basar

Från kl 11 lotterier, tombolor, basar, servering, sopplunch

Visning av nyrenoverade Arilds kapell (tider se senare annonsering)

kl 12 Visor i sommartid, Jenny Fägerstrand

kl 14 MISSIONSAUKTION, auktionist Lennart Petersson, lotteridragning

Tisdagar ca. kl 21 Eftersamling med servering:

24 juni Att filma för Guds skull, Rolf Hamark

1 juli Gerry Rönnmark: Från Etiopien!

8 juli Kan man göra psalmer på 2000-talet?

Kerstin Hesslefors Persson

15 juli Med Hållands folkhögskola till Indiens mitt, Petter Tyrberg

22 juli Per Gyllenör: Taize – en resa i tid och rum.

29 juli Israel – Palestina – och vi, Jonas Ahlsson.

5 aug Tommy och Gun Svensson: Med sång och spel i utlandskyrkan

Distriktsstyrelsen rapporterar

Distriktets gårdar

Den 19:e april hölls det välbesökta årsmötet för EFS i Sydsverige. EFS-kyrkan i Ängelholm var årets värdar och ordnade allt praktiskt på bästa sätt för oss besökare. Årsmötet som helhet gick i stillhetens tecken och utan överraskningar. En viktig punkt på dagordningen var framtiden för distriktets gårdar. Dessa har ju under senare år inte haft alltför lätt med ekonomin. Efter många och goda inlägg från olika ombud kunde stämman slutligen besluta att ägandeskapet successivt ska övergå till resp. gårdsförening i förhoppning om att närhetsprincipen ska ha en god inverkan på både skötsel och ekonomi.

Överförandet till gårdsföreningarna ska ske under en treårsperiod. Inledningsvis står mycket arbete för dörren med att upprätta avtal mellan distriktet och resp. gårdsförening som i detalj stadgar hur överföringen ska gå till. För detta arbete kommer distriktsstyrelsen att använda sig av kompetensen i den särskilda utredningsgruppen, ev. också av en extern konsult för att allt ska bli rätt.

Distriktstkonulenten

Sedan 7 månader tillbaka är tjänsten som distriktskonulent vakant sedan Helena fick erbjudande om och valde att gå vidare till en ny uppgift. Under denna tid har Malin Henrysson förtjänstfullt vikarierat på tjänsten. Arbetet pågår f.n. med rekrytering av en ny konsulent. Konsulenten är ett viktigt stöd för föreningarna i distriktet och vi hoppas att en ny medarbetare ska vara på plats efter sommaren.

Föreningsbesök

Sedan ett år tillbaka försöker vi i distriktsstyrelsen avsätta tid för att komma ut och besöka er i föreningarna. Någon eller några av ledamöterna i styrelsen kommer på besök till ett föreningsmöte eller annat lämpligt forum för att dels berätta om styrelsens visioner men framförallt för att få möjlighet att samtala med er om hur ni ser på framtiden. Ibland kan det vara lämpligt att vi bjuder in

oss till några närliggande föreningar vid ett och samma tillfälle. Har ni inte redan fått besök kan ni räkna med att småningom bli kontaktade i denna fråga.

Rydsgårds missionsförening

För några dagar sedan besökte distriktsföreståndaren tillsammans med undertecknad och ytterligare en styrelseledamot årsmötet för Rydsgårds missionsförening. Rydsgårds mf har haft verksamhet under 85 år. Under senare år har man dock inte haft så många medlemmar och har nu därför valt att upphöra med föreningen. På årsmötet fattade man det andra och slutgiltiga beslutet därom. På årsmötet presenterades även en fyllig historik kring föreningens verksamhet genom åren. Distriktsstyrelsen riktar ett varmt tack till Rydsgårds missionsförening för en mångårig god missionsverksamhet.

Ekonomi

Distriktets ekonomi är inte översvallande god. Så här långt kan konstateras att influtna gåvomedel under början av året inte fullt ut motsvarar de kostnader som finns. Vi har alltså ett ekonomiskt underskott. Även om det i slutet av varje år någorlunda brukar ordna till sig är det alltid lite "fjärilar i magen" innan vi kommer så långt och kan konstatera att så är fallet. Det är med andra ord inte på något sätt av ondo med en jämnare tillströmning av gåvomedel.

Till hösten hoppas vi att inom ramen för denna ruta kunna ge en något mer detaljerad bild av ekonomin, ev. med hjälp en enkel graf.

Om någon förblir i mig och jag i honom, bär han rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra. Joh. 15:1-2, 5.

Alla föreningar och medlemmar tillönskas en lång, härlig och vilsam sommar

Distriktsstyrelsen gm Jan Ebefeldt

Simon Bertilsson, ny styrelseledamot

Jag är en kille på 20 år, bosatt i Ludvigsborg utanför Hörby och är lastbilschaufför till yrket.

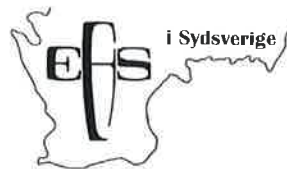
När jag inte sitter bakom ratten spenderar jag gärna tiden med att fotografera och att umgås med mina vänner i kyrkan och dess ungdomsgrupp.

Som styrelsemedlem kommer ungdomsfrågorna att ligga mig lite extra varmt om hjärtat och jag kommer att sträva efter att hålla god kommunikationen med Salt Sydsveriges styrelse.

Jag är väldigt tacksam för förtroendet jag fått och jag ser fram emot att få vara med och påverka EFS Sydsveriges framtid!

Simon Bertilsson, Ludvigsborg

nr/sid

juni

12-5/7	Konfirmandläger Åhus	
14-18	Sommarläger Höllviksstrand	
20-29	Tältmötesserie, Heljarödsgården	2/5
21-22	Vannebergamötet	4/20
24	Kvällsprogram i Arild	4/17

juli

1,8,15,22,29	Kvällsprogram i Arild	4/17
5	Missionshusets dag, Arild	4/17
10-2/8	Konfirmandläger, EFS-gården Åsljunga Sommarcafé Heljarödsgården, söndagseftermiddagar i juli månad	
28	Blåsarläger i Glimåkra	

augusti

5	Kvällsprogram i Arild	4/17
9	Loppmarknad och auktion, EFS-gården Åsljunga	
13-17	Sommarbibelskola, EFS-gården Åsljunga	
30	Jubileum Hörbykretsen, Åhusgården	3/13

september

1-6	Skånska Slott, EFS-gården Åsljunga
5-7	Återträff konfirmander, EFS-gården Åsljunga
20	Syfoeringsupptakt, EFS-gården Åsljunga
26-28	Ashram, EFS-gården Åsljunga

oktober

7-12	Bibel- o gemenskapsvecka, EFS-gården Åsljunga
24-25	OAS-helg i Tollarp

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13

Exp. öppen: tisd, ons, tors

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Mats Hansson, Kramersvägen 6

217 45 Malmö, 040 - 26 44 44

Distriktsföreståndare

Allan Svensson

0451 - 38 80 70

epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent

tf. Malin Henryson

0451-38 80 72

Kanslist

Margareta Cada 0451 - 38 80 70

Inspiratör: Marie-Louise Nilsson

tel: 0451-388073 / 0703-388074

ml.nilsson@efssyd.org

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden.com

Heljarödsgården

Farhultsvägen 383

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 24

www.heljarodsgarden.se

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 070-2828526

jun - aug 040 - 45 12 02

www.hollviksstrand.com

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Enskilda gåvor till Livsluft april-maj 1 580 kr

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

Välkommen till Seniorhelg 22-24 augusti.

Vi möts på **SUNNERBOGÅRDEN** i Ryd, Hamneda

Sunnerbogården ligger ca 30 km norr om Markaryd strax väster om E4-an

Medverkande: **Gunnel Andersson, Ängelholm**, bibelstudium
Torsten och Berit Weister, Åhus, sång och musik

Värdfolk och övrigt programmakeri:

Gunn o Evert Salomonsson och Evy o Alvar Kristiansson

Pris 800:- Frågor och program: Ring 0433-25013, 0372-62360 eller
distriktsexpeditionen 0470-26248, 27248

www.sunnerbogarden.se evert.s@ljungby.nu sunnerbogarden@efs.nu

Arr. EFS i Sydöst-Sverige

Posttidning B

Om adressen är felaktig
-var god sänd rätt adress tillsammans
med adressremsan till Nya Livsluft
c/o EFS i Sydsverige, Vallgatan 9
281 31 Hässleholm

Vannebergamötet

Midsommardagen

- 11.00 Högtidsgudstjänst med Jan Eirestål, Dan-Inge Olsson,
Christer Frostensson m.fl.
14.00 Missionsmöte med Anne Sundberg, Dan-Inge Olsson m.fl.
14.00 Barnmöte med Maria Berglund, Pernilla Mårtensson och
Carina Aronsson
18.00 Sång och Musikgudstjänst med
Bodekulla Gospel & Jazz Orchestra
20.30 Cafégudstjänst. Tonårsgrupp från Kristianstad som
framför musikalen "Äventyret" av Maria Berglund

Söndag

- 11.00 Gudstjänst med Dan-Inge Olsson, Jan Eirestål m.fl.
11.00 Söndagsskola med barnmötestältet

Vad ska du göra i sommar?

Åka till Örnköldsvik och
hälsa på Karin och Jonas med
familj.

Alvi Ohlsson, Åsljunga

Vara hemma och njuta av
svensk sommar, min trädgård
och vänner som hälsar på. Har
dessutom nära till Havsbaden.

Gunnel Andersson, Ängelholm

Föda barn!

Ingemo Bernesson, Åsljunga

RÅDGIVAREN AB

rekommenderar

Villor: www.hem1.se

Garage: www.bjorklidens.com

Kyrkor: www.falkvikskyrkan.se

Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA

5 - 2008

Nya Livsluft

EFS & SALT I SYDSVERIGE

En konfirmandkram i Österrike

Distriktet runt,
Karlskrona
Ledarskapskonferens
i Ängelholm

Redaktören har ordet

Redaktionsruta

Nya Livsluft nr. 5/ 2008
Årgång 1
- tidningen för
EFS & Salt i Sydsverige

Adress: Nya Livsluft, EFS i Sydsverige,
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare: Allan Svensson
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org
robert@kreativabudskap.se

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:

Den 1/9 för nr. 6. Plan.utg.dag 1/10 2008
Den 1/10 för nr.7. Plan.utg.dag 15/11 2008
Livsluft kommer ut med 8 nr/år.
Prenumerationspriset är 220,-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:

Helsida	2.700,-
Halvsida	1.500,-
1/4 sida	900,-
1/8 sida	500,-
1/16 sida	275,-

Tryck: Norra Skåne Offset, Hässleholm
Tel: 0451 - 74 51 11

Redaktionen förbehåller sig
rätten att redigera insänt
material.

En underbar sommar!

I år har jag haft en skön sommar. Den har innehållit resor och äventyr, undervisning och uppbyggelse, umgänge med barnen samt ommålning av huset. Det sistnämnda är inte färdigt ännu.

Jag vet att det inte är alla förunnat att ens få vara med om en enda av sakerna jag räknade upp. Samtidigt vet jag att jag inte kan dela med mig så mycket av just de sakerna till andra.

Det finns dock mycket som du och jag kan dela med andra - vår tid, våra hem, vårt umgänge etc.

Tron på Jesus är något som vi faktiskt inte kan behålla för oss själva. Instängd i oss så förtvinar och dör den. Delad med andra så växer den likt glädjen.

Robert

INNEHÅLL

sid. 3	Horisont	sid. 11	Familjenytt
sid. 4	Konfirmander i Österrike	sid. 12	Ledarskapskonferens i Ängelholm
sid. 6	Helig rot	sid. 14	Hur talar vi om vårt tro?
sid. 7	Gästkrönika	sid. 19	Almanackan
sid. 8	Distriktet runt, Karlskrona	sid. 20	Meditationsbild
sid. 10	UG i Karlskrona		

Kristens resa

Som lärjungar till Jesus Kristus bjuds vi att göra samma vandring som han gjorde. Det var en vandring som innehöll både ljus och mörker, framgång och motgång, kors och härlighet.

Jesu liv innehöll dagar av uppbrott, dagar av kraft, dagar av motstånd, stunder i Faderns härlighet, kampen i Getsemane, påsklördagens tystnad samt påskdagens seger. Var befinner du dig i din vandring med Herren? Var någonstans befinner sig din missionsförening/församling?

Dagar av uppbrott

Kanske var det ett uppbrott den dag du verkligen bestämde dig att följa Jesus? Kanske går du i uppbrottstankar att byta jobb eller inriktning på ditt liv? Kanske skall du snart bryta upp från ett långt arbetsliv och bli pensionär? Dagar av uppbrott kommer för oss alla förr eller senare, inte minst då vi skall bryta upp ifrån denna värld och ta steget in i evigheten. Dessa dagar behöver vi den heliga Birgittas bön: "Herre visa mig din väg och gör mig villig att vandra den".

Dagar av kraft

Guds vind i seglen. Mycket folk i kyrkan. Barn och ungdomsarbetet växer. Guds närvaro känns påtaglig och människor kommer till personlig tro på Kristus. Nya projekt vägas för Guds rikes skull. Tillbedjan bärs fram genom nya och gamla sånger. Människor läser Bibeln och ber till Gud genom ett självtryck inifrån. Arbetet växer och framtidstron är stor.

Dagar av motstånd

Människors personliga läggning spelar dem spratt och missförstånd mellan trossyskon bidrar till utdragna konflikter. Trosatmosfären med kärlek och barmhärtighet känns inte längre lika påtaglig. Efter ett tag kommer felsökarna med sina förslag. Vi behöver nog en ny präst. Någon för fram idén att ta mer intryck från en församling hon besökt. En annan föreslår att det ska vara lite mer som förr. Av någon anledning fylls det inte på med ungdomar underifrån.

Stunder i Faderns härlighet

Budskapet om Jesus som dör och uppstår för oss ljuder klart. Guds Andes närvaro är påtaglig och gör människor mjuka inför varandra och inför den Helige. Människor tar heliga beslut och fördjupas påtagligt i sin personliga Gudsgemenskap. Andliga samtal mellan trossyskon växer. Fokuseringen på Ordet, Sakramenten, Mission och Diakoni blir tydlig.

Kampen i Getsemane

Varför drabbar detta mig? Jag är ju en av Jesu lärjungar. Varför drabbar detta min församling, min familj? Är inte Gud längre den som går med och beskyddar? Om Jesu kamp i Getsemane skriver Martin Lönnebo följande: "Jesus, jag vill vaka i ditt Getsemane, så som du vakar i mitt".

Påsklördagens tystnad

Owe Wikström skriver i sin bok "Det bländande mörkret" följande: "Det finns, hävdar den andliga traditionen, en tomhet som är fylld av närvaro, en tystnad som är fylld av ljud, ett mörker som är bräddfyllt av ett paradoxalt sken".

Varje troende människa kommer på sin livsvandring med Herren någon gång in i en tid av tystnad och mörker.

Påskdagens seger

När allt såg hopplöst ut, då segrade Kristus. Det är på Honom allt beror. Han har för evigt bestämt att fullborda sitt verk - i oss var och en och i sin kyrka. Det kommer till sist att vara den stora räddningen. Det är i sanning till sist på Honom allt beror.

Herren vet precis var någonstans på denna livstrappa du befinner dig för tillfället. Han har bestämt att också hos dig fullborda sitt verk. Detta får du vila i.

Allan Svensson, distriktsföreståndare

Konfirmander i Österrike

För tredje året i rad åkte vi med konfirmander till Schloss Mittersill i Österrike. I år var vi ett gäng som kom från olika sammanhang såsom Svenska kyrkan och EFS, Metodistkyrkan, Missionskyrkan, Pingst och EFK. Det var mycket lovsång, undervisning, förbön, stoj och stök och härlig gemenskap.

Vi hade även med oss 14 faddrar som under vårterminen hade gått en enkel ledarskola. De hjälpte till med hemgrupper, fritidsaktiviteter och kvällsprogram. Genom sin närvaro fick de vara med och prägla gemenskapen på ett väldigt positivt sätt.

Under lägrets andra vecka fick vi besök av tjugotalet gäster på vår gästvecka. Människor i alla

åldrar som kom och bodde på slottet och som deltog på andakter och andra aktiviteter.

Lägret avslutades vid hemkomsten med en fin högtid i Pauli kyrka med en gudstjänst tillsammans med 800 gäster. Ett gott vittnesbörd om Guds makt och härlighet mitt i Malmö.

Vår längtan med lägret var dels att visa på att Gud är på riktigt och dels att varje konfirmand skulle få erfara att den är ofattbart älskad. Gud såg till vår längtan och det blev en fantastisk tid som berörde många på djupet.

*Text: Mikael Göth, Betaniakyrkan i Malmö
Foto: Anna Salomonsson*

HELIG ROT

Att sträva mot det goda sammanhanget

Susanna Wesley

Jag har under våren besökt ett kloster i Italien tillsammans med mina elever på bibelskolan här på Hjälpared. Jag har varit där förr och kommer, om Gud vill, att besöka den platsen igen. Det är en miljö som andas av det viktigaste budet, den uppmärksamma kärleken till Gud och till medmänniskan. Jag behöver dessa platser som jag kan återvända till för att hämta inspiration, platser där jag får prövas inför Guds närvaro. Men dessa platser får inte enbart finnas i Italien, Chicago, Florida eller var de nu finns för dig - dessa miljöer behöver vi i vår vardag och de kan se olika ut. De är din församling, din bönegrupp, de goda relationer du byggt till människor och inte minst familjen. Dessa goda sammanhang som hjälper oss att förverkliga våra liv och möta den gudomliga sanningen, sammanhang som skapar en bekännelse likt den som uttrycks i följande rader: *Jag kommer som jag är. Jag är ditt barn, du är min far. Blott du har rätten till mitt liv. Så tag mitt klivna jag och gör mig hel och gör mig sann, av kärlek fylld var dag.* Hymnen är diktad av Charles Wesley och är ett vittnesbörd som växt fram i en livgivande och kärleksfull relation till Gud. Han har i unga år tillsammans med sin bror John och deras övriga åtta syskon suttit vid fötterna av en andlig vägledare av stora mått, deras mor Susanna Wesley. Deras hem blev under hennes ledning en skola, en församling, en bönegrupp, en kärleksfull familj där barnen varje dag fick leva nära en förebild som kom att präglade deras liv.

En av de skrivna böner som finns bevarade efter Susanna ger oss en god inblick i den teologi som formade henne och som överfördes till barnen: *Hjälp mig, Herre, att minnas att troslivet inte får begränsas till kyrkan, eller kammaren, eller bara utövas genom bön och meditation, utan att jag överallt är inför Dig. Må varje mitt ord och varje min handling ha ett gott innehåll. Må allt det som sker i mitt liv visa sig nyttigt och rätt för mig. Må allting undervisa mig och ge mig tillfälle att göra gott och dagligen lära och växa så att jag blir lik dig. Amen.*

Hennes kallelse var moderskapet, det var som mor i hemmet hon utförde sin tjänst, den tjänst som Gud kallat henne till. Hon fick nitton barn på tjugo år varav nio dog i barndomen. Det var i hennes skola som två av 1700-talets stora förkunnare fick den utbildning som än idag präglar kristenheten. Hon präglades av stort tålmod blandat med kärlek och envishet, som troligtvis präglade barnen för livet. Den bön jag citerat ger ett eko av John Wesleys predikogärning och metodismens grundsanningar. En tro som präglas av en förening av det inre livet och dess yttre manifestationer. John Wesley förkunnade behovet av omvändelse och ett liv i nära relation med Jesus men han talade också om social rättvisa och bekämpade slaveriet. Detta hade hans uppväxt lärt honom. Goda teologer har alltid sprungit fram ur goda sammanhang där de prövats och formats i kärleksfulla relationer. Det är ett verk som tar tid och kräver stort tålmod – ett moderskap.

Reflektera själv över de miljöer som präglat dig. Både goda och dåliga. I uppdraget som kristna kallas vi till att bidra med det som Gud har gett oss för att skapa goda miljöer, relationer. Tillsammans skall vi sträva efter att bygga de goda sammanhang som förkunnar Guds närvaro i våra personliga liv och i samhällets liv.

Gud, hjälp oss alla att lyssna till din kallelse.

Jonathan Andersson, Hjälpared
jonathan.andersson@hjalpared.se

GÄSTKRÖNIKA

Rädslor och rationellt tänkande

Henryk Sienkiewicz skrev 1905 boken *Quo Vadis* vilken han fick Nobelpriset i litteratur för.

Handlingen utspelar sig i Rom under kejsare Neros regeringstid runt år 60 – 64 e. Kr. Församlingen levde under stark förföljelse och stundom tvingades man leva i katakomberna i Roms undre värld. Vissa tider hade man inte tillgång till dopvatten. Man ”döpte” då genom att rita korstecknet i pannan på dopkandidaten. I vissa avseenden var man alltså väldigt kreativ då det gällde att fullfölja missionsuppdraget.

Nu hade Petrus fått rådet att lämna Rom därför att det var för farligt för honom att stanna där. Inget fick ju hända med honom som Kristus skulle bygga sin kyrka på. Om Petrus dog skulle ju klippan vara borta, raserad. Alltså gav sig Petrus iväg, på flykt. Han tog med sig lärjungen Nazarius.

Under dagen mötte Petrus sin mästare Jesus i en syn. Nazarius såg ingenting. Jesus lät Petrus förstå att eftersom Petrus hade övergett församlingen i Rom så måste Jesus gå dit och låta sig korsfästas en andra gång. Detta blev en väckarklocka för Petrus som genast återvände till Rom.

Det som styrde Petrus och hans rådgivare där i Rom kallar jag för rädslor och rationellt tänkande. Dessa två, har jag erfarit, går ofta hand i hand. Man är rädd för något och konstruerar därför rationella argument som blir vägledande för ens handlande.

Det var så Petrus gjorde också när han menade att Jesus inte fick låta sig tillfångatas och dödas. Matt 16:22-23: *Petrus tog honom då avsides och började förebrå honom och sade: "Må Gud bevara dig, Herre. Något sådant skall aldrig hända dig." Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: "Håll dig på din plats, Satan. Du vill få mig på fall, för dina tankar är inte Guds utan människors."*

Det är lätt att hitta argument för att inte följa Guds Ord. Dessa argument är logiska och rationella och har sin plats i ett modernt västerländskt samhälle. Så samverkar rädlorna och det rationella tänkandet till att göra församlingen till något annat än vad Gud tänkt.

Dessa rädslor är, enligt min erfarenhet, en oerhört stark faktor när det gäller församlingens känsla av misslyckande och sätt att välja väg i olika sammanhang.

Idag har vi hamnat i en situation där vi är rädda för att bli färre i församlingen, rädda för att ekonomin inte ska gå ihop, rädda för att få dåligt rykte, rädda för att

inte passa in. Här blir vi ofta rationella och ändrar inte bara språket och yttringarna, vi byter också värderingar till ”världens” värderingar. Denna anpassning bygger på rädsla och är rationella tankar. Vi känner, som så ofta, att vi måste göra något.

Att byta värderingar och livsstil är att följa minsta motståndslag. Det blir inte något kraftfullt evangelium kvar. Kvar blir däremot aktiviteter som ljusständning och kramar.

Lösningen på kyrkans upplevda problem är inte att ändra värderingar eller komma med rationella och förnuftiga argument om varför man ska lämna ideal, visioner och målsättningar för s.k. lågtröskelaktiviteter.

Jag har mött människor som varit besvikna efter en gudstjänst eller en kyrklig samling för att Guds Ord inte förkunnades klart. Man hade en sådan förväntan men den uppfylldes inte.

Många människor utanför kyrkan sätter ändå sitt hopp till Guds Ord när det får komma till tals. När vi som kyrka då sviker, förlorar vi människors respekt och kyrkan marginaliseras.

Vi behöver tro att Gud har en kallelse till sin kyrka om att göra alla folk till lärjungar, dvs. göra människor till fullt överlätna efterföljare av Jesus Kristus.

Vi behöver tro att bakom fasaden har människor en längtan efter ett Gudsmöte.

Vi behöver tro att Guds Ord, som det är oss givet, håller att leva på och håller att dö på samt håller att förkunnas.

Hur gick det till sist för Petrus? Ja, de som var rädda och ville skicka bort honom hade förstås rätt. De rationella tankarna är ju oftast ”de rätta”. Petrus blev korsfäst. Men det sista som Petrus enligt Sienkiewicz sade och gjorde här i jordelivet var följande: *Nu närmade sig soldaterna Petrus för att kläda av honom. Han hade stått böjd i bön, men nu rätade han på sig och sträckte ut sin högra hand. Bödlarna stannade orörliga inför denna befallande gest. De troende vågade knappt andas, ty de trodde att aposteln ämnade tala. Djup tystnad rådde. Men Petrus stod där rak och majestätisk med utsträckt hand. Och så gjorde han korstecknet i sin dödsstund: -Urbi et Orbi! (Över staden och världen!)*

Robert Södertun, EFS-kyrkan på Råå

Distriktet runt

Glimtar från Möllebackskyrkan, Karlskrona

Backen till Möllebackskyrkan är ganska brant och den kan kännas lång och tung om man är trött i benen. I barnens "Söndagsstund" hade de pratat om att man ska tänka på varandra och på dem som är äldre. Barnen kom då på att det behövdes sittplatser på staketet utanför kyrkan så att de som var trötta i benen kunde vila sig. Eftersom Håkan Svensson, deras ledare, påpassligt nog är slöjdlärare, tillverkades några sittplatser som är flitigt använda av dem som bor i kyrkans hus med omnejd. Detta ledde till positiv kontakt mellan barnen och de äldre. Barnen är väldigt glada över att se att sittplatserna används och uppskattas!

Håkans filosofi är att barnen måste känna sig hemma i kyrkan – känna att det är deras kyrka. I kyrkorummet sitter därför målningar och tavlor de gjort. Vid påsk ställer vi ut en stor tupp som barnen gjort, nedanför kyrktrappan. Trycker man på en knapp på tuppen så säger den: "Välkommen till Möllebackskyrkan!"

Söndagsstunden samlas för det mesta under gudstjänsttid. De arbetar länge med samma tema, ofta under en hel termin – t.ex. "Barn i alla länder" eller "Du vet väl om att du är värdefull". Terminens tema har varit "Guds under i naturen". Ibland har barnen och deras föräldrar därför samlats under eftermiddagstid istället och åkt iväg till Verkögården, ett gammalt sommarhem strax utan-

för Karlskrona. Verkögården ligger på en stor och helt underbar naturtomt.

På Verkögården har Håkan och barnen bl.a. snickrat, målat och satt upp fågelholkar – på så sätt känner barnen sig delaktiga även där. Det var förstås spännande att se om några fåglar skulle flytta in! Det dröjde ett tag men nu är åtminstone den ena holken bebodd. Holkarna är så klurigt byggda så man kan öppna en lucka och titta in. För att inte skrämma slag på fåglarna sitter en plexiglasskiva emellan.

Försommarkonsert i Möllebackskyrkan

Stämningen i Möllebackskyrkan är förväntansfull. Blåsorkestern sitter beredd längst fram, lite till vänster. Kyrksalen är välfylld, idag är antalet barnfamiljer ovanligt stort. Under året har kyrkans musiker Maria Lindegren startat en barnkör som redan samlar ett 20-tal deltagare. Det märks tydligt i bänkarna. Barnkören inleder programmet. Till en början är de lite blyga men Maria

får snabbt barnen att känna sig bekväma med de välkända sångerna från terminens övningar. Barnen presenterar sig i namnvisan som följs av en blandad repertoar. Publikens uppskattning går inte att ta miste på.

Under året har det varit ett drygt 10-tal blåsare som deltagit i blåsorkesterns övningar. Jörgen Ådvall, till vardags tubaist i Marinens musikkår, är dirigent och tålmodig musikalisk ledare. Vanligtvis träffas man på onsdagskvällar för att öva och umgås. Det är stor spännvidd i ålder och färdighet bland orkesterns medlemmar. Alla som vill vara med är välkomna. För dagen har man fått förstärkning av ytterligare några musiker från Marinens musikkår.

Eftersom antalet medverkande på konserten ökat inskränker sig orkestern till att spela fyra stycken samt att spela till psalmsången. Kanske lite i minsta laget för blåsentusiasterna men de kompenseras av övriga medverkande.

- Morning has broken var kanske det stycke med blåsorkestern jag tyckte bäst om. Den har så sköna stämmor, säger Håkan Lennerstad från Karlskrona.

Sångsolisten Elisabeth Öjesten, ackompanjerad av Maria Lindgren, höll sig till en modern repertoar med sånger av bland annat Benny Andersson. Hon avslutade på ett fantastiskt sätt med Gabriellas sång.

Pastor Glenn Sjöberg höll en andakt där även barnen kunde hänga med. Efter konserten bjöds samtliga in till kyrkkaffe med jordgubbstårta.

Katekumenatgruppen

*En väg in i kyrkan för vuxna sökare
En plats för att bejaka och utveckla sin kristna tro*

Möllebackskyrkan har under två år i samarbete med Karlskrona stadsförsamling haft katekumenatgrupper. Inbjudan riktar sig till vuxna som söker ett svar på själens längtan. Innehållet kan liknas vid konfirmationsundervisning för vuxna och det utgår från deltagarnas egna frågeställningar och erfarenheter. (En Katekumen är en person som förbereds för dopet genom kristen trosundervisning - ett gammalt uttryck från fornkyrkan).

Deltagare som vandrat länge på trons väg fungerar som medvandrare och samtalsledare. Att som medvandrare få sätta ord på sina erfarenheter och att på ett empatiskt sätt lyssna in andras frågeställningar ger nya möjligheter att fördjupa sin egen tro. På så sätt blir "katekumenatet" en växtplats för samtliga deltagare.

Vi samlas varannan vecka och inleder kvällen med ett gemensamt tema, delar upp oss i små samtalsgrupper och därefter blir det gemensam fika och avslutande andakt.

Till hösten startar nya grupper och även en fördjupningsgrupp med bibelreflektioner. Vi kommer också att över ett veckoslut i augusti anordna en retreatresa till Vadstena Pilgrimscentrum.

Gud bygger sitt rike i och genom människor så fantasifullt och på så många skiftande sätt att det är ett spännande äventyr att få vara med!

Vid penna: Elisabeth Lundell, Åke Olsson och Carina Kjellin Karlsson

UG - Karlskrona

I Möllebackskyrkan har det alltid varit ett livfullt och aktivt ungdomsarbete och många historier har vi hört om den gamla goda tiden i UG. Nu är det den nya tiden och UG har varit vilande i några år tills vi med hjälp av Håkan Svenssons grundplåt

fades var det tillsammans med Mariedalskyrkan på kanothajk i maj månad, ett blött men minnesvärt arrangemang, som uppskattades mycket av de turligt närvarande.

(gåvor till honom på hans 65-årsdag 2007-04-09) till ungdomsrummet på nedervåningen i Möllebackskyrkan kunde måla om och renovera sommaren 2007. Invigning av UG-rummet skedde sedan under hösten 2007 under högtidliga former.

Under våren 2008 har vi träffats vid tre tillfällen och det har varit glada och entusiastiska ungdomar tillsammans med oss frivilliga vuxna som först bowlat och ätit hämtpizza, andra gången träffades vi för samarbetsövningar i olika former däribland baka egna hempizzor som blev väldigt lyckade! Den tredje gången UG träf-

Totalt har vi varit och är en nätt skara på tio ungdomar i åldrarna 12-19 som umgåtts och som umgås kontinuerligt. Vi träffas i Möllebacksblåset och på gudstjänster tillika. Vi ser fram emot ökat samarbete med Mariedalskyrkan och det är någonting som vi alla gläder oss åt i Herren.

*Vid tangenterna,
Christina Hardlund, en utav de frivilliga vuxna
hjälpledarna*

**Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA**

Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA

Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA

Oashelg i Tollarp

24-26 okt 2008

Pingstkyrkan i Tollarp

Medv. Bo Brander, Olof Edsinger,
Kerstin Oderhem, Marie-Louise Nilsson,
Martin Börjesson m. fl.

sensus
STUDIEFÖRBUND

Folder kommer

Frikyrkoförsamlingarna och EFS i Tollarp

Sommardagar

Jag ser någon koppla av
på en solig strand
En hand söker en hand
Allt är så vackert
Ogräset blommar, asplöven dallrar

Någon har somnat
på en gammal veckotidning i en trappuppgång
Ett barn gråter av hunger
Från en kammare hörs en moders bön
Dela ditt bröd, du som lever i överflöd

Någon söker fjolårets lycka
En vän fuktar sin väns febriga panna
En fjärl leker lätt bland blommorna

Någon söker tröst i livets sena höst
En ensam seglare hissar sina segel
för sista gången

Adele Hedström, Helsingborg

Välkommen till retreatar på Heljarödsgården

Lörd 20 sept. Britt Turfjell leder
Lörd 18 okt. Ulla Bengtsson leder
Lörd 15 nov. Barbro Bjerle och
Lennart Nilsson leder
Adventsretreat den 28-30 nov.
Jonathan Andersson leder

Pris endagsretreat från 500 kr.
Anmäl tfn 042 68024(husmor)

Familjenytt

Bella Noomi Jarbo

dotter till Joel och Miriam Jarbo,
döptes den 22 Juni 2008 på Häljarödsgårdens
tältmöte av Magnus Lennartsson.
Fadder är David Jonsson.

Våra älskade barnbarn
ISAK ASPENES, 8/7 Borås KK
Malin och Ragnars son och
SIMON EK, 10/7 Lunds KK
Kristina och Jonas son.
Mor och farföräldrarna
Kerstin och Per Andersson, Staffanstorp

EFS-Kyrka värd för

global konferens

Den 3-4 oktober 2008 står EFS-kyrkan i Ängelholm som en av fem kyrkor i Sverige värd för ledarkonferensen: **"The Global Leadership Summit"**. Med anledning av detta träffade jag ordförande Lennart Albertsson och prästen Magnus Lennartsson för ett samtal.

Vad står begreppet "The Global Leadership Summit" för?

-Jag var på Willow Creeks egen ledarkonferens i Chicago för fyra år sedan, berättar Lennart och fortsätter, och då gick konferensen samtidigt på 50 platser till i realtid. De senaste åren har man istället valt att göra konferensen i efterhand i en mängd olika länder och då valt storbild som sättet att förmedla budskapet. Vi kommer att få ta del av ett urval av alla de olika seminarier och ämnen som belyser ledarskapets roll och funktion. Namnet står för att församlingen Willow Creek nu betjänar församlingar i över 35 länder och 90 samfund.

Hur förbereder ni er?

-Vår ljud och bildtekniker Petter Jarbo har redan varit på utbildning i Chicago och Helena Eriksson kommer att vara på plats den 7-8 augusti för att sedan på hemmaplan kunna utgöra förbindelsen till Willow Creeks egen konferens, berättar Lennart.

Hur ser upplägget ut?

-Konferensen riktar sig både till ledare inom kyrka och näringsliv, berättar Magnus, och därför har vi bl.a. inbjudit företrädare för näringslivet i Ängelholm. Kanske kan vi på detta sätt i vår region bygga broar både mellan olika kyrkor samt mellan kyrka och näringsliv.

-Föreläsningarna blir på storbild textat till svenska och allt ramas in med ett lovsångsteam från Ängelholm samt en ansvarig mötesledare. Meningen är att vi alla tillsammans ska bli uppmuntrade, utmanade och utrustade att fortsätta bygga Guds rike i vår del av detta land, säger Magnus.

Känns inte storbild i efterhand lite främmande?

-Erfarenheten säger att det trots storbild kan få bli en gemensam positiv upplevelse för alla de som är där, säger Magnus. I början kanske det kan kännas konstigt men det har visat sig fungera väldigt väl.

Vad är det speciella med församlingen Willow Creek?

-De lyfter fram ledarens roll i den lokala församlingen på ett mycket konkret sätt, säger Magnus, och Lennart fortsätter, -Ja, undervisningen om ledarens roll är mycket väl genomtänkt och vår ambition är att nu kunna applicera detta in i vår egen tradition.

Det blir, kan jag tänka, en hel del jobb för er?

-Som EFS-förening ser vi framemot en stor arbetsgemenskap dessa dagar och vi är ödmjuka men också glada över att vi har en lokal som passar till detta ändamål, säger Lennart och fortsätter: -Vi känner en stor glädje i att få arrangera denna konferens och ber att den och vi som förening ska få tjäna den region vi lever i.

Hur anmäler man sig till konferensen?

-Jo på webben, genom att gå in på sidan: www.willowcreek.se. Efter den 31 augusti höjs avgiften något. Är man minst 5 personer från samma kyrka så erhålls en viss rabatt.

Magnus avslutar med orden: -Jag tror att denna konferens blir ett fint komplement till den ledarkonferens som distriktet hade på Glimåkra Folkhögskola. Där låg betoningen förtjänstfullt på teologin och här ligger det på att våga vara ledare och leda där man står i sitt lokala sammanhang.

Text och foto Allan Svensson, df

HUR TALAR VI OM VÅR TRO?

Jag har något att bekänna. Igår kväll var jag ute med en gift kvinna. Först var vi och såg en teaterpjäs. Det var Helsingborgsspexet som campusstudenter har satt upp på Dunkers Kulturhus. Mycket trevligt! Sedan gick vi och åt en bit mat på Harrys. Dom hade fantastiskt goda kyckling-spett med sallad och dressing. Efter det körde jag henne hem och så tillbringade vi natten tillsammans.

Kvinnan jag talar om är förresten min fru i första äktenskapet.

Visst har det stor betydelse vilken del av sanningen man berättar och vilka ord man använder.

Tänk om det är likadant när vi ska berätta om vår kristna tro. Vad är det som skiljer dig ifrån de andra 90 – 95 procenten människor i Sverige som också kallas kristna? Hur använder vi ordet kristen? Hur presenterar vi vår tro på / Gud / Jesus? Vi har ju inte vilken tro som helst. Det räcker inte med att säga att man är troende. Vi har inte vilken Gud som helst – de flesta religioner har en gud.

Det som sticker ut från mängden, det är talet om Jesus – vem han är och vad han betyder för mig.

Ibland är det viktigt att vara precis och specifik när man berättar.

Den gifta kvinnan, alltså min fru som jag berättade om, heter Birgitta. Bekännelsen hade låtit annorlunda om jag hade sagt hennes namn, eller hur?

I Mark 8:38 säger Jesus: *Den som skäms för mig och mina ord i detta trolösa och syndiga släkte, honom skall också Människosonen skämmas för, när han kommer i sin faders härlighet med de heliga änglarna.*

Han har också sagt: Apost 1:8 *Men ni skall få kraft när den helige Ande kommer över er, och ni skall vittna om mig i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.*

Apost 4:12 *Hos ingen annan finns frälsningen, och ingenstans bland människor under himlen finns något annat namn som kan rädda oss.*

Gud mäter inte oss efter storleken på vår tro eller hur imponerande vår bekännelse är. Där emot är det viktigt vilken riktning vi har på våra liv. Vi kan vara nära Jesus eller långt från honom, men vilken riktning har vi – vart pekar näsan och vart riktar vi blicken?

Robert Södertun, Ramlösa

RÅDGIVAREN AB

rekommenderar

Villor: www.hem1.se

Garage: www.bjorklidens.com

Kyrkor: www.falkvikskyrkan.se

		nr/sid
augusti		
13-17	Sommarbibelskola, EFS-gården Åsljunga	
30	Jubileum Hörbykretsen, Åhusgården	3/13
september		
1-6	Skånska Slott, EFS-gården Åsljunga	
5-7	Återträff konfirmander, EFS-gården Åsljunga	
20	Syföreningsupptakt, EFS-gården Åsljunga	
20	Retreat Heljarödsgården	5/11
26-28	Ashram, EFS-gården Åsljunga	
oktober		
3-4	Ledarskapskonferens, Ängelholm	
7-12	Bibel- o gemenskapsvecka, EFS-gården Åsljunga	
18	Retreat Heljarödsgården	5/11
24-25	OAS-helg i Tollarp	
november		
15	Retreat Heljarödsgården	5/11
28-30	Retreat Heljarödsgården	5/11

Minnes- och högtidsgåvor

Juni - Juli

Högtidsgåvor :

Elsa Nilssons, Gunnel & Ingvars Åkessons

Minnesgåvor:

*Karin Liljegrens, Mats Svenssons, Erik Åkermans, Edith Åkessons,
Åstorp, Birger I Ohlsons minne*

Totalt inkommet under perioden 2.950 kr

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13
Exp. öppen: tisd, ons, tors
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande
Mats Hansson, Kramersvägen 6
217 45 Malmö, 040 - 26 44 44

Distriktsföreståndare
Allan Svensson
0451 - 38 80 70
epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom
Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent
tf. Malin Henryson
0451-38 80 72

Kanslist

Margareta Cada 0451 - 38 80 70
Inspiratör: Marie-Louise Nilsson
tel: 0451-388073 / 0703-388074
ml.nilsson@efssyd.org

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31
286 72 Åsljunga
Tfn: 0435 - 46 00 54,
46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden.com

Heljarödsgården

Farhultsvägen 383
263 93 Höganäs
Tfn: 042 - 680 24
www.heljarodsgarden.se

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2
236 38 Höllviken
Tfn: sep - maj 070-2828526
jun - aug 040 - 45 12 02
www.hollviksstrand.com

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö
Tfn: 070 - 654 61 85
Fax: 0455 - 460 85
E-post: info@stenbracka.k.se
Hemsida: www.stenbracka.k.se

Åhusgården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tfn: 044 - 24 00 20
E-post: ahusgarden@efssyd.org

Posttidning B

Om adressen är felaktig
-var god sänd rätt adress tillsammans
med adressremsan till Nya Livsluft
c/o EFS i Sydsverige, Vallgatan 9
281 31 Hässleholm

Till sist, en meditationsbild ...

Foto: Per Andersson, Staffanstorp

6 - 2008

Nya Livsluft

EFS & SALT I SYDSVERIGE

Distriktet runt:
Pärup

Medarbetardagar
på Stenbräcka

Läger, läger ...

Sara Starfelt
ny medarbetare

En port på Kungsholms fort -
se artikel sid. 10

Redaktören har ordet

Redaktionsruta

Nya Livsluft nr.6/ 2008
Årgång 1
- tidningen för
EFS & Salt i Sydsverige

Adress: Nya Livsluft, EFS i Sydsverige,
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare: Allan Svensson
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org
robert@kreativabudskap.se

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:

Den 12/10 för nr. 7. Plan.utg.dag 15/11 2008
Den 10/11 för nr.8. Plan.utg.dag 15/12 2008
Livsluft kommer ut med 8 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.700:-
Halvsida 1.500:-
1/4 sida 900:-
1/8 sida 500:-
1/16 sida 275:-

Tryck: Norra Skåne Offset, Hässleholm
Tel: 0451 - 74 51 11

Redaktionen förbehåller sig
rätten att redigera insänt
material.

Så kommer ett nytt nummer av Nya Livsluft. Om ett par veckor ska Tidningsutskottet och Distriktsstyrelsens AU träffas och utvärdera det nya konceptet. Att göra en tidning i fyrfärgstryck kostar mer än en tidning med endast svart tryck. Men håll med om att det blev ett lyft med färg! Om du tycker att tidningen är läsvärd, tala gärna om den för dina vänner och rekommendera dem att prenumerera.

Har du företag och kan tänka dig att ha en stående annons i åtta nummer så är intäkterna för det välkommet.

Stort tack till Oskar Simonsson och Iza Möller för tiden med Saltbilagan! Kanske den kommer igen i någon form.

Tack till alla er som bidrar med artiklar! Utan er blev det ingen tidning.

Robert

INNEHÅLL

sid. 3	Horisont	sid. 12	Loppis i Lerberget, Sommaren i Heljaröd
sid. 4	Jubilate	sid. 13	Familjenytt
sid. 5	Läger i Höllviksstrand	sid. 14	Patrullriks
sid. 6	Helig rot	sid. 15	Välkommen Sara Starfelt
sid. 7	Gästkrönika	sid. 16	Jabboks vad
sid. 8	Distriktet runt, Pärup	sid. 19	Almanackan
sid. 10	Medarbetardagar	sid. 20	Ordspråk

Nästa år i Jerusalem! (Läs Åhusgården 24/1)

Under århundraden i diaspora har det judiska folket hälsat varandra med de förhoppningsfulla orden "Nästa år i Jerusalem". Citatet är hämtat från påskalamsmåltiden där de närvarande, efter det att husfadern talat om att måltiden nu var fullbordad, tillsagt varandra denna hälsning. I Psaltaren möter vi många vallfartssånger som Israels folk sjöng under sina vandringar upp mot Jerusalem med dess olika högtider. Som exempel kan vi nämna Ps 122 där det står: *Jag blev glad när man sade till mig: Kom, vi ska gå till Herrens tempel. Nu står vi i dina portar, Jerusalem. Jerusalem, du välbyggda stad, där husen står tätt tillsammans.*

24/1-09 Konferens på Åhusgården

Varför då denna inledning på Horisont denna gång? Jo, jag tror att också vi som en del av Kristi kyrka på denna jord ibland behöver mötas från olika platser för att lovsjunga Gud, lyssna till Hans ord och be för varandra. Känna att vi är många som "står tätt tillsammans". Nästa konkreta möjlighet för detta blir **lördagen den 24 januari på Åhusgården i Åhus**. Ledarkonferensen i Glimåkra i våras gav mersmak med över 200 deltagare så nu har distriktets missionsnätverk och vuxenutskott tagit initiativet till denna "endagskonferens".

Tre ord blir ledord för dagen, nämligen: *Växthus, mission och nyetablering*. Medverkande från utvecklingsavdelningen på EFS kansli i Uppsala blir Ingrid Lundström och Mikael Martinsson samt, direkt från Tanzania, missionär Stefan Holmström.

Hela EFS ska leva

Ingrid Lundström kommer i sitt seminarium att belysa olika möjligheter för våra etablerade missionsföreningar att växa. På EFS hemsida går det att läsa följande: "Vår önskan är att hela EFS ska leva och utvecklas. EFS utvecklingsavdelning arbetar därför med projektet "Växthuset". Vi vill, tillsammans med distrikten, stödja EFS missionsföreningar och EFS-grupper genom att sprida goda idéer samt satsa på utbildningar och mentorer".

Vad säger Gud just idag?

Mikael Martinsson kommer i sin tur att presentera EFS riksstyrelsens målbild 2020 där ett av inriktningsmå-

len lyder: "EFS vill fortsätta att utveckla arbetsformer för evangelisation, medlemsrekrytering och nyetablering i Sverige". Visst skulle vi kunna säga att EFS tiderna igenom egentligen alltid har nyetablerat! Det har varit ett av våra signum, eller? Jag tänker på när vi som rörelse tog beslut om utlandsmission, startade upp folkhögskolor, etablerade ett eget bokförlag, byggde upp hundratals missionshus etc. Vilka är då Guds tilltal för den tid vi lever i nu?

Teologisk distansutbildning

Stefan Holmström kommer, förutom att han predikar på kvällsgudstjänsten, att ge oss aktuell information om vårt missionsarbete i Tanzania. Stefan arbetar med ett framgångsrikt projekt som går under namnet TEE, teologisk distansutbildning, vilket ger många tanzanier möjlighet till teologisk utbildning via distansstudier. Kanske kan denna modell också appliceras i vårt land? Vi som hade möjlighet att lyssna till Stefan förra året på missionsdagen i Hässleholm blev smått tagna av Stefans olika personporträtt av våra trossyskon i detta afrikanska land. Det blir inte sämre av Stefans outtröttliga entusiasm över att få vara med om att se hur Guds kärlek i ord och handling vinner mark dag för dag. Detta inspirerar oss på hemmaplan att vara trofasta med våra böner och vårt givande.

Skriv nu in den 24 januari i almanackan! Plats: Åhusgården i Åhus. Start kl 10.00 med program hela dagen. Avslutning med lovsångsgudstjänst kl 19.00. Folder med mer information kommer så småningom. Det kommer att bli trångt, härligt trångt med stolar ute i foajén - eller? *Jag blev glad när man sade till mig: Kom, vi ska gå till Herrens tempel.*

Allan Svensson, distriktsföreståndare

JUBILATE med många skratt

En efter en droppade de in på EFS gården i Åhus. Vilka? Jo, 60- och 70-talets UG:are i Hörbykretsen som skulle fira att det är 50 år sedan UngdomsGruppen bildades 1958 i Sebbarps missionshus. Vi blev ett 35-tal "gamla" UG:are som samlades till "JUBILATE". Det blev en dag med spårbanor med kluriga frågor, trevlig samvaro och många skratt när bilder från de gångna åren passerade revy. En superb "Jubilatesupé" intogs också på lördagskvällen.

Frågor på spårbanan vållade lite huvudbry

Under sextioalet när detta UG var som störst och aktivast samlades mellan 40 och 50 ungdomar på lördagskvällarna. Under den perioden var Ann-Mari Ohlin, AMO kallad, uppskattad ledare för ungdomsgruppen. Det fanns en längtan att vara tillsammans. Den var så stor på vissa håll att man, trots att en del bodde och jobbade på andra orter, reste eller åkte till UG i Hörby på lördagskvällen. Då samlades man i UG-lokalen på andra våningen i Hörby missionshus. Lokalen blev färdig 1966 och invigdes på våren samma år. UG:arna hade tillsammans med snickarkunniga föräldrar fixat till lokalen.

UG-programmet hade ett mycket varierat innehåll som aktiverade ungdomarna. Det kunde vara vinter- och sommarvandringar med utgångspunkt från Torpet i Farhult, vilket också var en av UG:arnas samlingspunkter. Här firades midsommar tills solen gick upp i horisonten. Många friluftsmöten hölls också här och UG:arna ansvarade för det mesta för programmet. Men det var inte bara kroppsliga övningar utan också samlingar med andligt innehåll. Vem minns inte bibelstudierna med J.P. Wessmark och Folke Paulsson - intressanta, givande och andligt "stärkande" och en grund att stå på för ett fortsatt liv i Jesu efterföljd.

UG:s julfester var något alldeles särskilt med olika kommittéer som svarade för var sin del i festen. Det fanns

En del valde att spela kubb

ett gäng som stod för förtäringen, ett annat för spexet och ytterligare en kommitté som stod för den andliga delen under festen. Spexen som uppfördes på julfesterna hade utan att skryta gjort dagens "hipp hipp" gröna avund.

UG:arnas pingstutfärder till bl.a. Höllviksstrand, Ringamåla, Tjurkö och Attarp var uppskattade av UG:arna, och ett sätt att stärka gemenskapen.

Under de här åren var det en aktivitet som saknar motstycke. För att nämna fler så anordnades bilrally, föräldraträffar, pappersinsamling m.m. UG hade också under de här åren en sångkör som bland annat medverkade på de så kallade "Framåt för Kristus"-mötena i ett fullsatt

Ann-Mari hade fyllt 80 någon dag innan och uppvaktades av f.d. UG:arna

Kristianstads konserthus. Listan på aktiviteter kunde göras hur lång som helst. Men verksamheten var inte för dess egen skull. Vi lärde oss ta ansvar för olika uppgifter och på så vis mognade vi för större uppdrag i den kristna verksamheten.

En nattvardsstund ledd av Bertil Carlsson avslutade "JUBILATE" och ett 50-årsfirande i härlig och god gemenskap var över för denna gång. Om 5 år är det dags igen, eller hur?

Text och bild: Per Andersson, Staffanstorp

Läger för alla åldrar på Höllviksstrand

Förra sommaren hölls en bibelhelg på Höllviksstrand där deltagarna i huvudsak var av den äldre generationen. Varför kunde man inte ha ett läger för alla åldrar? Under planeringen av sommarprogrammet 2008 på Höllviksstrand växte det fram ett lägerkoncept där alla åldrar kunde vara med, från den allra minste på någon månad och till den äldste.

Lägret startade på onsdagskvällen och varade t.o.m. söndag och hade ett varierat program som skulle passa alla deltagarna på lägret. För den yngre delen av lägret var det väl sört för aktiviteter med lekar, sång och rollspel vilket passade de yngsta deltagarna som också utmanade sina föräldrar på fotboll.

På fredagseftermiddagen fick vi ta del av Gunnels råd på temat "kost och hälsa" då hon gav oss föreskrifter om hur vi skulle bete oss vad gäller vårt leverne och vårt näringsintag.

Kvällen samma dag fick vi lyssna till familjen Dahlqvist från Borås som gladda oss deltagare med sin sång. De sjöng för och med oss i många av de gamla sångerna.

Lördagskvällens föreställning av Eva Nilsson som hette "Evangelii dårar" gav oss en inblick i de första missionärernas strapatser och vedermödor.

Söndagens bibeltimme inleddes med att den yngre delen av lägerdeltagarna spelade upp ett uppskattat rollspel om Josef som Anna Paulsson hade trimmat in under lägerveckan.

Lägret avslutades med en gudstjänst där Lars-Erik predikade.

Av antalet deltagare att döma har detta lägerkoncept definitivt en framtid och återkommer säkert till nästa sommar. Håll utkik på bl.a. Höllviksstrands hemsida så Du inte missar nästa års läger för alla åldrar.

Lek på stranden

Bibeltimmen under lägret leddes av före detta sjukhuspastor Lars-Erik Järlestrand. Ämnet var "Stora gestalter i litet brev" och det handlade om brevet till Filemon som studerades ingående. Det var i stora drag uppdelat i tre olika avsnitt: avsändaren, brevbäraren och mottagaren.

Varje dag hölls också morgonböner med dagens bibelord för dem som var morgonpigga. Dagen avslutades med aftonbön då Hjördis Nilsson plockade fram sin cittra och spelade och sjöng för oss. I övrigt var det mycket fritid som var och en kunde disponera efter behag. Många passade på att göra ett besök på bärnstensmuseet. För badsugna fanns det tillfällen att ta ett dopp i böljan vid Sveriges finaste(?) badstrand.

För dem som ville "pyssla" fanns det möjligheter att bland annat göra en liten ask innehållande bibelord. Aktiviteterna på kvällarna innehöll varierande inslag.

En av kvällarna hade temat "kreativ kväll" och på förslag från Gunnel M. Jönsson hölls det en modevisning av ekologiska kläder. Hon hade lånat kläderna från en affär i Lund som säljer ekologiska kläder. Innan själva mannekänguppvisningen höll Fredrik Bengtsson ett föredrag om hur mycket energi och resurser som vi slösar för att tillverka och transportera icke ekologiska kläder.

Text o bild: Per Andersson, Staffanstorps

Två slår den tredje

HELIG ROT

Trons försvarare

Athanasios av Alexandria

I en undersökning om svenskens trosvanor lagom till millennieskiftet anger 9% av svenskarna att de är bekännande kristna. Det är väl ungefär vad vi kunde gissa oss till. 26% menar sig vara ickekristna och det är ju en anmärkningsvärt låg siffra.

Men det som gör mig själv förvånad är att 63% säger att de är kristna *på sitt eget sätt* (undersökningen har jag läst i Runar Eldebos bok, *Kristen i landet lagom*). Nu finns det ingenting som avslöjar vad detta egna sätt innebär. Vad har dessa människor för uppfattning om Jesus, om frälsningen, om synd och dess konsekvenser för det mänskliga livet? Jag vet inte hur de tänker, men bara det att det går att säga att man är kristen på sitt egna sätt gör mig nyfiken på hur kyrkans förkunnelse ser ut.

Detta är ingen ny fråga och svaret hur vi skall förhålla oss till alla dessa som är kristna på sitt eget sätt är inte helt enkelt, men vi behöver fundera på det.

Athanasios blev biskop i Alexandria i en tid när den kristna tron verkligen behövde både försvaras och formas. Strax efter det första kyrkomötet i Nicea 325 där han hade suttit med som sekreterare åt den tidigare biskopen fick han 33 år gammal ta över ansvaret som herde för en av de mer betydande församlingarna under 300-talet. Den fråga som för honom blev helt avgörande för den kristna tron var hur vi skulle uppfatta Jesus från Nasaret och vilken betydelse han har för vårt andliga liv. Runt omkring sig hade han många människor och rörelser som försökte definiera vad den kristna trons innehåll bestod av.

Vi kan reducera den kristna tron till att vara en filosofisk vägledning om hur livet skall levas då Jesus enbart blir en mänsklig förebild. För Athanasios räckte inte detta. Hos Jesus möter han framför allt Gud själv, livets yttersta verklighet och han förstår Guds ankomst till vår sinnliga värld som någonting helt avgörande för hela mänskligheten. Hur skall människans liv ta form efter det mötet? Om det bara är en människa som möter oss i Jesus hur kan han då förmedla till var och en möjligheten att äga gemenskap med Gud?

Athanasios såg som sin uppgift att hålla stånd mot den förkunnelse som hävdade någonting annat än att Jesus var av samma väsen som Gud och att den som tillbad Kristus tillbad Gud. Kyrkan måste akta sig för att föra

mänskligheten vilse genom en felaktig tillbedjan.

Athanasios kom att sammanfatta sin uppfattning i en sats som kan kännas främmande för oss. *Gud blev mänskliga för att människan skulle bli gudomliggjord.*

Vari ligger kraften att bli frälst? Är Jesus från Nasaret förmedlaren från Gud som ingriper i historien för att människan skall kunna vända åter till Gud eller ligger det i människans förmåga att uppnå förvandling? Eller är det ens nödvändigt med en inre förvandling? Dog Jesus för-gäves eller är Jesu död feltolkad av kyrkan?

Nu ska vi tro Gud om mycket och det finns en enastående mångfald i den kristna kyrkan. Kanske är många av dessa som är *kristna på sitt eget sätt* en påminnelse om att den andliga längtan är stor men att kyrkan inte förmår att möta ett andligt behov. Vår kyrka är tom för att vi inte blir en förmedlare av Kristus utan av mycket annat. Eller är det så att vi släppt taget och låter den kristna tron bli upp till var och en att avgöra innehållet på?

Jonathan Andersson, Hjälmarred
jonathan.andersson@hjalmarred.se

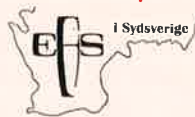
Seminarium om styrelsearbete

Välkommen till en dag riktad till Dig som redan är styrelseledamot i en förening eller skulle vilja bli det

Plats: Sundsgårdens Folkhögskola
Datum: 2008-11-11, kl. 09.00-17.00
Medverkande: Ekon. Dr Peter Nordmark

Utan avgift. Distriktet bjuder på denna dag
Anmälan till distriktsexpeditionen
på tfn 0451-38 80 70 alt. info@efssyd.org

EFS i Sydsverige i samverkan med Sensus

GÄSTKRÖNIKA

Idéernas nödvändighet

Vi lever i dag i en kristenhet vars markörer lanserades för ett hundratal år sedan. Det var då baptismen skapade sig en egen värld utifrån den lutherska kyrkans grepp om svensk mänsklighet. Det var då Evangeliska Fosterlandsstiftelsen upptäckte en värme och ett budskap som statskyrkan då inte maktade att behålla och ge utrymme för. Det var då Svenska Missionsförbundet i försoningsfråga, nattvardsfirande och församlingssyn fann andra vägar att läsa Bibeln och tro än de som tidigare för var handen. Det var då Pingströrelsen fann ett Andens dop och en församlingsordning som inga andra dittills i Sverige hade hört talas om på detta sätt.

I dag har alla dessa samfund och sammanhang rört sig mot mitten. Man har funnit en öppenhet som inkorporerar det man delvis tidigare motsade sig. Man har mognat med åren till en mindre tvärsäkerhet och välkomnats i det ekumeniska samtalet och den allkristna gemenskapen. Det är mycket gott som hänt under Guds hand under tiden.

Samtidigt kan man undra.

Man kan undra vad som förlorats under vägen. Man kan tvivla på bärkraften i en kyrka vars namn är öppenhet. Man kan förvåna sig eller inte förvåna sig att det inte växer som inte bestämt vägar att sätta ner foten för en idé som vill förändra världen.

Jag tänker att alla dessa trossamfund bildades under sin tids stora och verkliga idéfrågor. Det var liv och död som gällde då. Detta märkte kyrkliga prelater, därför hetsen i debatten och uteslutningar och konvulsioner. Detta märkte också människor utanför. Därav församlingstillväxten, attraktionen och platsen i det offentliga rummet.

I dag försöker vi slå samman tidigare bärkraftiga sammanhang. Vi söker ekumeniska lösningar på församlingarnas tillkortakommande att växa av egen kraft. Det pågår en rörelse i mitten av svensk kristenhet mellan Svenska Missionskyrkan, Svenska Baptistsamfundet och Metodistkyrkan i Sverige. Det pågår också försiktiga sonderingar mellan Svenska Alliansmissionen, Evangeliska Frikyrkan och Pingströrelsen.

Samtidigt pågår idérörelser i, med och under alla de tidigare födda trossamfund. Alfarörelsen tänker inte i trossamfund. Klosterrörelsen i Bjärka-Säby tar inte hänsyn till samfundstillhörighet. Lovsångsväckelsen frågar inte var Du firar Din församlingsgudstjänst. AARörelsen arbetar där dörrarna öppnas. OAS-rörelsen kräver inte medlemskort.

Det finns idérörelser också i dagens kristenhet. Frågan är om det inte är där kraften finns att nå folket. Frågan är om inte dessa idérörelser borde söka sina strukturer in i framtiden snarare än att de tidigare samfundet slås ihop och sammanjämkas med en minsta gemensam nämnare. Det är från idéerna som ledare stiger fram. Det är i och med idéerna som människor attraheras. Det är där världen vänds upp och ner och folket finner en partner värd deras längtan.

Runar Eldebo, Teologiska Högskolan, Stockholm

Runar Eldebo har många strängar på sin lyra.

Han är högskolelektor, docent, teol. dr, fil. kand, pastor i Svenska Missionskyrkan m.m. Han verkar sedan drygt 20 år i pastorsutbildning, sedan Teologiska Högskolans start som lärare i homiletik, spiritualitet, ledarskap, evangelisation och församlingsutveckling.

Runar är också författare och har bl.a. skrivit böckerna *Kristen i landet lagom*, *Leva medan livet pågår*, *En gång till*, *Att hitta möjligheter i det jag trodde var förlorat* och *Det är inte livet jag brottas med – det är Gud samt nu senast Tillbaka till Jesus*.

ANMÄL DIG NU!

KONFIRMANDLÄGER 2009
Transtrands fjällgård v.8 Höllviksstrand v.25-26

arrangeras av EFS Betaniakyrkan i Malmö
& EFS sommargård Höllviksstrand
betaniakyrkan.com

Foto: www.fotoakuten.se

Distriktet runt

Pärups missionsförening

- en förening med anor

Exteriör Pärups missionshus

Nya Livslufts föreningsrunda i distriktet har i detta nummer landat i Pärup. Här finns en missionsförening med anor från tidigt 1900-tal och föreningen firade 2003 sitt 100-årsjubileum.

Undertecknad gjorde ett besök i föreningens missionshus och fick en pratstund med Monika och Börje Persson, ordförande i föreningen.

Föreningen är som nämnts över 100 år men missionshuset är av lite yngre datum. Innan huset byggdes var man hänvisad till hemmen där man då hade sina möten. Den första bibelkursen hölls 1920 och har sedan dess hållits varje år och kallas numera för bibeldagar.

- De dagarna satsar vi lite extra kraft på för detta är en viktig del i vår verksamhet eftersom dessa återkommer varje år, menade Börje. Vi försöker att med utåtriktad verksamhet nå människor utanför missionsföreningen men det är svårt, fortsatte Börje.

- Med barn och ungdomsverksamhet är det lite lättare och genom FG-PG når vi en del utanför våra egna sammanhang - men det är glesbygd och avstånden är lite längre här. Det är väl delvis orsaken till svårigheterna att få andra människor inom hörhåll, sa Börje.

En nysatsning har också gjorts i form av en Alpha-kurs för medlemmar som en förberedelse för nya grupper. Ungdomsgruppen i kretsen satsas det också på och de deltar allt som oftast i föreningens gudstjänster. Då kallas någon sånggrupp eller liknande som passar ungdomarna. I övrigt finns några ungdomar i föreningsstyrelsen. Dessa påverkar verksamheten. Som en s.k. nysatsning har Erik Tilling kallats till en konsert den 1 november här i Pärup. Detta har då gjorts i samråd med ungdomarna.

-Förhållandet till Sv. Kyrkan är väl lite trögt, menar Börje, men det är några EFS:are som är engagerade i Sv. Kyrkan bl.a. som kyrkvårdar. Oftast har vi våra gudstjäns-

Altaret i ungdomslokalen

ter kl.10.00 varannan söndag och då kolliderar dessa ibland med kyrkans gudstjänster. Men det händer att kyrkan har sina avslutningar på sin barnverksamhet här i missionshuset så vi är ju inte okända i kyrkans sammanhang, menade

Börje.

Midssommarfirandet är också en viktig del i föreningens verksamhet. Det har pågått under ganska många år. Här tar ungdomarna också del i firandet med sin medverkan i gudstjänsterna. Det är ingen "lövad" loge numera utan det är bara lövad stång som gäller. Traditionellt Valborgsmässofirande hålls också i Pärup varje år. Tidigare alternerade detta på andra platser i kretsen.

-Vi har också en FG-PG grupp här i föreningen berättade Monica som är ledare tillsammans med några ungdomar. Det är cirka 10 barn som samlas regelbundet varje onsdag med traditionellt program för FG-PG med mycket uteaktiviteter, hajk, pyssel m.m. Någon gång har vi idrott och då är vi i gymnahallen i Långaröd, fortsatte Monica.

FG-PG har vid jultid också en auktion tillsammans med föreningen. Då säljs en del av det som barnen har tillverkat under terminen.

Föreningen har idag 33 medlemmar och har på senare tid utökats med ytterligare 4 nya medlemmar. Framtiden ser ljus ut även för en EFS-förening utanför tätorten.

Text och bild: Per Andersson, Staffanstorp

Pärups UG

Klockan sju varje lördagskväll träffas ett trettio-tal förväntansfulla ungdomar i ett av missionshusen i Hörby eller Pärup. Det är dags för UG!

Det var för cirka sju år sedan som Inger Göstasson tillsammans med en liten skara av högstadiel elever tog initiativet att starta upp en ny UG-grupp. Det fanns ingen kristen samlingsplats för tonåringar men behovet var påtagligt. Tidigare hade man gått i FG-PG men när man vuxit ur det var det kyrkans vuxenaktiviteter som gällde.

I början var gruppen liten. Runt fem medlemmar, men med åren hände mycket och idag är man runt 40 medlemmar och sällan färre än tjugo på träffarna.

Andakten med lovsång och undervisning är en central del vid varje träff. Utöver det består samlingen av någon form av programlagd aktivitet. Det kan vara bibelstudie, grillkväll, knytkalas eller filmkväll. Till en av de viktigare bitarna hör den fria tiden där man får tid att umgås, samtala och fika tillsammans. Varannan fredag sportar vi dessutom i Hörbyhallen varpå vi har cafékväll tillsammans med Pingstkyrkan Sion.

Vid årsskiftet startades två smågrupper upp där vi är ca 5-7 stycken som träffas varannan onsdagskväll för att samtala kring lite djupare ämnen och lära känna varandra bättre. Ämnet för kvällen kan handla om allt från livet efter döden till pengar och leder oftast till mycket intressanta diskussioner.

UG:s program hittar du på ug.efshorbykrets.se.

Välkommen!

Simon Bertilsson, Pärup, Hörby

Erik Tilling spelar i EFS missionshus i Pärup

1 november kl. 19

Inträde 50: -

Fika efteråt

Erik Tilling är gitarristen som fångat både publiken och recensenterna med sina fem skivor. Han har etablerat sig med sin lågmälda musik i gränslandet mellan lovsång och bönesånger med inslag av irländska tongångar och med texter om Guds trofasthet trots att livet inte alltid är enkelt.

Erik hämtar många av sina texter från Psaltarens klagopsalmer och från den irländska fromhetstraditionen. Musikaliskt är det en mix av egna sånger – både med text och instrumentala spår, psalmer i nytolkning och översatta sånger av Fernando Ortega.

Vi lyssnade till Gu

Lennart Björk och Holger Lundström i samspråk

Vår distriktsföreståndare Allan Svensson hade engagerat kollegan och vännen Jonas Hallabro för de två dagarna i början på september. Jonas har ju varit pastor i EFS-kyrkan i Helsingborg men är sedan ett antal år bosatt i Örnsköldsvik och är pastor där.

Anledningen till att ha en så långväga gäst på medarbetardagar var att Jonas har gjort en del erfarenheter på det profetiska området. Det profetiska är för många kristna idag ett okänt område men inte desto viktigare. Paulus skriver ju i 1 Kor. 14:1: *Sträva efter kärleken, men sök också vinna de andliga gåvorna, helst gåvan att profetera.*

Vi var ett tjugotal medarbetare som lyssnade till Jonas undervisning. Tyngdpunkten i det han sa var inte de stora orden "Så säger Herren ..." utan det handlade mer om det personliga tilltalet från Gud och att vi kan lyssna efter Guds röst i våra liv. Jonas var mycket ödmjuk i sin undervisning och delade sina erfarenheter på ett levande och kärleksfullt sätt.

Under eftermiddagen gjorde vi en naturvandring på Tjurkö. Vi lärde oss att man brutit mycket sten där och att vegetationen är ganska ung och ytlig ovanpå berget. När vi kom till ett stenbrottsliknande ställe stannade vi upp och satte oss för att lyssna till Jonas. Efter det fick vi tillfälle att öva oss i och pröva på att i stillhet och bön "lyssna" till Gud med papper och penna till hands.

Kvällssamlingen i den lilla kyrkan som ligger vid sidan om lägergården blev dagarnas höjdpunkt. Under stillsamma former fick var och en av deltagarna gå fram till knäfallet vid altaret för att där ta emot förbön, bli smord med olja samt ta emot ett personligt tilltal från Gud. Jo-

Visst låter det spännande! Medarbetardagarna på Stenbräckagården på Tjurkö. För oss västskåningar – ca 25 mil iväg och nästan ut i en öden landsbygd, var en skara pastorer och medarbetare.

Här sitter hela gruppen vid st

Magnus Lennartsson har skaffat hörapparat (avlyssningsutrustning)

nas hade i förväg fått veta vilka som skulle delta under dagarna. Han hade bett och lyssnat till Gud för varje deltagare och hade ett budskap nedskrivet. Vi fick ta med oss det skrivna hem. För egen del tänker jag att Guds tilltal till mig innehöll saker som Jonas inte kan känna till. Jag tror faktiskt att Gud talade och det var uppmuntrande.

Denna kvällssamling varade i ungefär fyra timmar. Stackars Allan! Han satt och spelade gitarr hela kvällen och efter några timmar var han helt färdig i armar och fingrar. En del gick till köket och fikade för att komma tillbaka till kyrkan lite senare. Det var en kväll som andades frid, kärlek och Guds närvaro.

På morgonen efter när vi hade samling vittnade flera av medarbetarna om hur de hade blivit berörda av Gud

d och han talade!

sten 2008 för EFS i Sydsverige hade förlagts till
ar kan detta upplevas som att resa till världens
Men där, fjärran från stressiga miljöer och stor-
inför himmelens Gud.

et och Jonas ska börja undervisa

Simon Jönsson

Håkan Lindberg

på ett livsförvandlande sätt. Självsåg jag och kände Guds närvaro och kraft på ett påtagligt sätt, både hos mig själv och hos andra.

Dag två gjorde vi ett studiebesök på Kungsholms fort på en egen ö utanför Tjurkö. Det är en försvarsfästning som fortfarande är i bruk. Det var ett mycket intressant besök då vi fick inblick i historiska och aktuella företeelser på försvarsområdet. Besöket leddes av Rolf Edwardson som guidade oss på ett förträffligt sätt.

Så brukar jag ju nämna det där med maten. Vilken kulinarisk upplevelse! Vi fick så god mat på Stenbräcka! Stort tack till kökspersonal och vår gårdsföreståndare Björn Pettersson!

Text och bild: Robert Södertun, Ramlösa

Vår guide på Kungsholms fort, Rolf Edwardson

undervisar

Allan Svensson leder lovsång

Några av punkterna i undervisningen vi fick genom Jonas:

- * Fråga inte: "Gud, hur mycket av det profetiska har jag fått?" Fråga istället: "Gud, hur mycket av det profetiska kan jag få?"
- * Det profetiska handlar inte om metod utan om relation.
- * Det behövs teamwork för att kunna utvecklas i det profetiska.
- * Lyssna inte efter Guds enskilda tilltal i ditt liv, lyssna efter Guds eko – något återkommande.
- * Man kan inte tala om för någon annan hur Gud uppenbarar sig i hans / hennes liv.

Loppis i Lerberget

När många hjälps åt och gör något tillsammans kan man också se resultat. När Lerbergets kyrka lördagen den 6 sept. för 26:e året i följd arrangerade loppis var omkring hundra personer engagerade. Regn föll under natten till lördagen och på morgonen såg det hotande ut med tunga moln och regn i luften. När medhjälparna började samlas vid tiotiden hade molnen skingrats och regnet upphört.

Folk strömmade till och fyllde torget utanför kyrkan. De många loppisborden dignade av saker och kommersen var i full gång. Klockan 18 var allt städat och klart och nu började vi summera. Den ena posten lades till den andra: Husgeråd, böcker, armatur, sport och fritid, gardiner, tyger, kläder, skor, väskor, smycken, keramik, diverse lotterier, servering av pepparsås, kaffe och äppelkaka m.m. Och det är ju så, som bekant, att "många bäckar små..." även om det snarare var floder som blev till en bred älv den här dagen. Ett hundranittiotusen stannade räkneverket på. 190.000 kronor!! Glädjen var stor, ja, överväldigande.

Tacksamheten över att få hjälpa och se att det bär frukt när man gör något för andra människor var påtaglig. Behållningen går till två dövskolor, Keren i Eritrea och Nakamte i Etiopien.

Text: Lennart Uddling, Lerberget

Tältmötesserie och Midsommarljus på Heljarödsgården

Liksom många andra somrar var det även denna sommar tältmötesserie och Midsommarljusläger på Heljarödsgården. Samtidigt är det varje sommar en ny tältmötesserie och ett nytt Midsommarljus och jag tror det är med ett öppet hjärta för att nya saker kommer att ske som människor deltar.

Med start på Midsommarafton och nio dagar framåt hade vi tältmötet där vi tillsammans fick gå igenom och få undervisning om bönen "Vår Fader". Parallellt med tältmötesserien anordnades även ungdomsläget Midsommarljus.

För mig är dessa tio dagar en verklig höjdpunkt på sommaren. Det är så härligt när en blandning av gamla, vuxna, unga och barn tillsammans med Gud får vara med och göra dessa tio dagar till vad de är med gudstjänster, barnmöten, gemenskap, fika och mycket mer. Att sedan få tillbringa hela dagarna på läger är något alla borde få vara med om. Vi hann med allt från bibelstudier och lovsångskväll till konstiga lekar och tävlingar jag inte visste fanns. (Jag är imponerad av ledarnas fantasi, kreativitet och nytänkande.) Vi fick även tid att bara koppla av, sola, äta god mat och umgås. På kvällarna var det även café med utbud av glass, paj, milkshake och andra läckerheter.

Tack alla ni som var där och gjorde Tältmötesserien och Midsommarljus till vad det var. Tack Gud för Tältmötesserien och Midsommarljus på Heljarödsgården.

Text: Malin Henrysson

Bild: Iza Möller

In memoriam, Birger I Ohlsson

Birger I Ohlsson, förra läraren men också EFS ordförande i Bjärnum har avlidit, 75 år. Birger var bondsonen från Önnestad som blev Göinge-bygdens store berättare. Han höll mängder av föredrag, kåserier och berättarkvällar på olika håll i Skåne. Det är omöjligt att kort beskriva hans liv och gärning då han var så väldigt mångsidig. Men för oss var Birger först och främst vår ordförande. Åtskilliga är de gånger vi lyssnat till honom både som mötesordförande och som förkunnare. Birgers predikan var inte som andras.

Tomrummet efter Birger Ohlsson kan inte fyllas av någon annan. Ingen kan ta hans plats. Fortfarande är sorgen stark men med tiden ska de vackra minnena med Birger fylla tomrummet.

Varje dag sker det saker som förändrar livet. Oftast är det små händelser som inte påverkar så mycket - men ibland händer saker som får tillvaron att rubbas. Inget blir mer sig likt. Detta är ett sådant tillfälle. Sorgen får liksom tiden att stå stilla men ett är dock vår tröst: *"Ty jag är viss om att varken död eller liv - varken något som finns eller något som kommer - skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre."* Rom 8:38,39. Det vill vi hålla fast vid.

Vi är många som sörjer honom och våra tankar går särskilt till hans familj, samtidigt konstaterar vi att han fick ett rikt liv och genomförde ett gediget livsverk på många områden. Det är en gåva att i honom ha haft en vän och medlem. I tacksamhet bevarar vi hans ljusa minne.

Birger I Ohlsson jordfästes i Norra Åkarps kyrka fredagen den 11 juli. Officiant var kyrkoherde Per Warnholtz. Med mycket sång, musik och spel på harpa tog en stor menighet avsked. Griftetalet tog sin utgångspunkt i Luk 1: 23 *"När dagarna för hans tjänstgöring var slut begav han sig hem."*

Det var kulturarbetare, präster, lärare, elever, missionsvänner och kyrktrogna i mängd som tillsammans med den egna familjen följde honom. Och tron på uppståndelse och ett evigt liv fanns också vid den sorgshögtid som avslutades med minnesstund i Norra Åkarps församlingshem.

EFS missionsförening i Bjärnum genom Stanley Tufvesson, vice ordf.

Familjenytt

Vigda

Vigsel har ägt rum den 28 juni 2008
i Österslövs kyrka mellan
Helena Olsson och Matthew Nowachek
Brudparet har antagit namnet Nowachek

Vigsel har ägt rum den 1 augusti 2008
i Brunnby kyrka mellan
Jennifer Olsson och Viktor Unosson
Brudparet har antagit namnet Vestergård

En dag på Tonår Patrullriks i Mjösjöleden

Reveljen ljuder över området. Vi vaknar snabbt i tälten men många av oss drar snabbt ihop sovsäcken och somnar om. Det blir inte så länge för snart kommer ledarna och tjarar om att det är dags att fixa frukost. Ska det bli någon mat så måste alla hjälpa till. Elda, koka, steka och hämta vatten har nu blivit en vardagssyssla.

Efter frukost är det dags för morgonsamling. Micke, vår kaplan, delar med sig något från Bibeln och ger oss dagens uppmaning. Idag handlar det om att vi hela tiden ska tänka på att Jesus bär oss genom hela livet.

Med detta i tankarna ger vi oss ut på dagens spaning. Den innebär att vi med hjälp av karta och kompass ska spåra oss runt i skogen. Naturligtvis finns det hinder på vägen genom stationer där det krävs mod och samarbete. Hela vårt gäng lyckas mycket bra. Vår styrka är att aldrig ge upp trots att värmen gjort sig påmind hela dagen.

Trötta men nöjda kommer vi hem och då är det dags för härlig fritid. Strålände sol med bad, glass och bara soffa är det ju ingen som tackar nej till. Sedan är det ju ett gyllene tillfälle för att knyta nya kontakter. Det finns ju trots allt scouter från hela landet här.

Innan det är "time" för kvällsaktiviteter är det återigen matdags. Idag ska vi få avnjuta en norrländsk delikatess, pitepalten. Enkelt förklarar består den av en potatis med kött inuti. Vi fuskar lite och steker den istället och tillsammans med salt, peppar, lingon och mjölk smakar det helt ok.

Höjdpunkten på dagen är som vanligt kvällens underhållning. Då får vi träffa ett gäng glada norrländska spexare som har sitt program "På Tapeten". Varje dag är det ett nytt tema och idag är det dags för OS. Därför hängs en gren upp på tapeten! De inleder med att värma upp med den gamla klassikern "Knäna böj och armar uppåt sträck". Därefter avlöser grenarna varandra, den ena tokgigare än den andra. Vi går därifrån med molande värk i magen av allt skrattande.

Med kvällsfika i magen beger vi oss sedan till kvällens aftonbön. Det är alltid lika härligt att få sjunga lovsång och lyssna på goda ord från Bibeln.

Trötta och uppfyllda av dagens händelser är det hög tid att borsta tanden och krypa in i tältet. Ännu en lägerdag är över och vi somnar gott med tankarna på vad som ska hända under morgondagen.

Är ni nyfikna på vad som hände mer under lägret så ta en titt på www.patrullriks.nu

*Reportage: Ulrika Bengtsson
Saltföreningen Hörviks EFS Scout*

Välkommen Sara!

Välkommen Sara!

Så fick vi en distriktskonsulent till slut: Oh, vad skönt att börja hösten med den tjänsten tillsatt. Att det sedan blev Sara Starfelt har från första stund känts rätt.

Sara! Med dessa rader så vill jag på styrelsens uppdrag varmt välkomna dig som konsulent i EFS i Sydsverige. Må Gud använda dig på alla sätt i detta så viktiga arbete bland barn och ungdomar i vårt distrikt.

*Allan Svensson,
distriktsföreståndare*

Vem är jag?

Jag heter Sara Starfelt och är 23 år gammal. Jag har nu börjat arbeta som distriktskonsulent för Salt Sydsverige och EFS i Sydsverige vilket jag tycker är otroligt roligt. Jag är bosatt i Ängelholm tillsammans med min man Simon. I Ängelholm har jag även min hemförsamling i EFS- kyrkan. Det senaste året har jag arbetat med Stockholm Gospelfestival och på IKEA Helsingborg. Tidigare har jag också hunnit med en bibelskola på Glimåkra folkhögskola med inriktning församlingliv och jobbat på Schloss Mittersill i Österrike. På min fritid går jag gärna en Frisbeegolfgrunda eller bakar en onyttig kaka! Trivs absolut bäst tillsammans med vänner och familj! Just nu ser jag fram emot en rafflande ishockeysäsong med Rögle i elitserien.

Varför Distriktskonsulent??

Här får jag arbeta för Guds rike! Och jag kan inte tänka mig ett roligare sätt än att få arbeta med barn- och ungdomsläger och även peppa ledare i vårt distrikt! Jag har alltid haft en tydlig ledarroll vilken jag har gläds åt att använda både i ungdomsgrupper och på läger av alla de slag. Bara att få finnas nära barn och ungdomar gör mig glad.

Om du har några idéer eller tankar om barn och ungdomsläger, så kontakta mig mer än gärna. Man kan nå mig på mail: dk@efssyd.org eller tel: 0703-388064.

Guds Frid!
Sara Starfelt

Recension

Recension av "Vägen uppför" med The Flow

EFS-kyrkan i Ängelholm har gett ut sin andra CD. Gruppen "The Flow" har med albumet "Vägen uppför" tagit upp ämnen som är mycket angelägna men som väldigt sällan berörs i den kristna musikgenren. Det handlar om det kristna livets Via Dolorosa. När livet är smärtsamt, när tvivlet snarare än den jublande trosvissheten är vår följeslagare, när frågorna är fler än svaren, då kan jublande lovsång vara svår att ta till sig. Just där kan "Vägen uppför" ge en upplevelse av igenkännande och förmedla hopp.

Musikaliskt är albumet ganska lågmält. Mycket jazz, lite funk och lite pop. Det hela är mycket välproducerat. Blåssektionen lyfter melodierna och de tre vokalisterna Lotta Lennartsson, Johanna Nordén och Lennart Albertsson kompletterar varandra mycket bra. I synnerhet texterna skrivna av Karin Bengtsson berör starkt och är lätta att känna igen sig i om man har brottats med livet.

Trots att texterna handlar om smärta och frågor så finns ändå hoppet och tacksamheten som en röd tråd genom hela albumet. Upptäckten av att Gud vandrar med oss även i mörkret, att vi när vi faller inte faller ut i intet utan förblir hos Gud.

Söker du en lovsångssamling att sjunga med i för full hals när du sitter i bilen så köp en annan skiva. Söker du en samling livsnära och tankvärda sånger att lyssna till när höstmörkret lägrat sig och du krupit upp i fåtöljen med en kopp te så kommer du inte att bli besviken om du köper "Vägen uppför" med The Flow.

Håkan Lindberg, Hörby

Jabboks vad

om de svåra frågorna

Hjärta för människor

Vad tänker du på just nu? Du kan säga mycket om en person om du vet vad som rör sig i dennes tankar. Om du är förälskad går du med din käreasta ständigt i tanken. Är du förälder kanske du tänker mycket på dina barn. Du kanske gillar prylar och tänker på det eller gillar fester och tankarna kretsar kring nästa helgs begivenhet. Du kanske är hästtokig, bokmal eller sportfrälst?

Eller du kanske är precis som jag, du lägger alltför stor energi på att tänka på dig själv? När jag reflekterar över min självcentrering är jag beredd att ge Luther rätt, vi är verkligen inkränkta i oss själva. Den stora brottningen i mitt liv är att det tenderar att handla för mycket om mig själv.

Om vi kunnat läsa de tankar Jesus tänkte då han vandrade den här jorden som människa, vad hade vi då kunnat läsa av?

Vi hade inte behövt bekymra oss över vad för avslöjande tankar som skulle dyka upp. Jesu tankar skulle inte kretsa kring flickvän, pengar, berömmelse, kläder, prylar eller sig själv. Det skulle helt enkelt vara människor! I Jesu tankar skulle vi hitta unga människor, gamla människor, goda människor, onda människor, rika människor, fattiga människor, populära människor, de ständigt bortglömda, ja, helt enkelt människor, människor, människor. Ingen annan någonsin i historien har varit lika upptagen av människor som Jesus! Ingen!!!

När han vandrade utmed Galileiska sjön fick han se två bröder, Simon som kallas Petrus och hans bror Andreas. De stod vid sjön och fiskade med kastnät, för de var fiskare. Han sade till dem: "Kom och följ mig. Jag skall göra er till människofiskare", Matt 4:18-19. Det är inget fel med att vara i fiskeribranschen. Du kan vara i byggbranschen, pappers-

industrin, bilbranschen eller vad som helst, det är bara det att först och främst måste alla som följer Jesus vara i människobranschen!

Från dag ett i lärjungarnas träning med Jesus handlade det om att lära sig att prioritera om! Ofta satte lärjungarna andra saker i fokus i stället för människor. De planerade schemat, oroade sig över popularitet, pengar, makt, bekvämlighet, m.m. och Jesus fick gång på gång förtydliga att **det handlar om människor!** Om att älska människor! Om att upprätta människor! Om att tjäna människor! Om att leda människor rätt! Om att ge människor ny kraft!

Om och om igen försöker Jesus att få lärjungarna att greppa visionen och förstå att det handlar om människor och få deras tankar att gå till andra. Jesus både undervisar om och exemplifierar sitt fokus på människor konsekvent genom hela sin tjänst. Till och med när det kommer till kritan i Jesus liv då han torteras och avrättas med grymmast möjliga dödsstraff, nämligen korsfästelsen, som innebar brutal fysisk och psykisk tortyr. När han spikas fast på korset vänder sig Jesus till personerna med hammare i sina händer och säger: "Fader förlåt de här människorna, de har ingen aning om vad de gör". Just innan han dör tänker han på sin mor och ser till henne. Den sista tanke som Jesus fokuserar på kan mycket väl ha varit den brottsling som korsfästes vid hans sida. En människa på väg att gå förlorad! Ingen har varit mer upptagen av människor än Jesus! Nu undrar jag: Varför är Jesus så olik mig?

Vad gav Jesus ett sådant fokus på andra människor? Jag har vaskat fram tre svar i evangeliernas berättelser om Jesus som jag vill dela med mig av. För det första: **Jesus kände Faderns hjärta!** Bättre än någon annan människa kände Jesus vad som fanns i faderns hjärta. Så fort någon

försökte förskjuta värdet från människor till något annat uttrycker Jesus på olika sätt att "det är uppenbart att du inte känner min Faders hjärta speciellt väl". I Lukas kapitel 15 gör Jesus klart att inget annat får Faderns hjärta att explodera i glädje som en enda syndare som omvänder sig och kommer hem. Den här insikten skapade en radikal inklusivitet. När Jesus mötte människor var himlens portar vidöppna. Ingen har levt med större öppenhet mot alla och en var än Jesus. **Ingen i historien har haft en större famn.**

För det andra: **Jesus förstod evighetens realitet!** Stor del av Jesus undervisning sprang ur det faktum att evigheten närmar sig och dagarna är räknade. Jesus påminde människor ständigt om tidens natur och att jordisk rikedom stannar på

denna sidan evigheten. Du kan inte ta med dig ditt hem, prylar, bankkonton, titlar och CV, du måste lämna allt sådant.

Det är bara människor som kommer till andra sidan evigheten och evigheten kommer! Jesus undervisar att alla människor ska uppväckas från det döda för att leva i nära gemenskap med Gud i hans rike eller isolerad från Gud i helvetet. Eftersom Jesus mer än någon annan förstod och trodde på denna verklighet som kommer fokuserade han sin fulla uppmärksamhet på den enda skatt som går att föra in i evigheten: Människor! Han utmanar alla sina efterföljare att göra det samma: "Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men måste betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv?" Matt 16:26

Det är som att Jesus vädjar till oss: Jag vill bara att ni ska vara smarta... tänk igenom det ordentligt för du kommer att vara i evigheten mycket längre än du kommer att vara i det här livet! "Samla inte skatter här på jorden, där mal och mask förstör och tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla skatter i himlen, där varken mal eller mask förstör och inga tjuvar bryter sig in och stjälar." Matt 6:19-20

Jesus förkroppsligar en iver och beslutsamhet som har djupa orsaker. Det gäller att samla skatter i himlen.

För det tredje: **Jesus såg människors fulla potential.** En idrottstränare med blick för varje individs unika talang är ovärderlig för att bygga ett lag. Jesus hade en övernaturlig förmåga att se den gömda potentialen i varje männis-

ka. Han såg förbi hinder och begränsningar och förmådde att se vilka de skulle bli om Guds kraft förlöstes i deras liv. Jesus såg en annan verklighet och lockade fram den hos människor. Jag älskar den beskrivning av Gud som Paulus ger oss i Rom 4:17 "Gud, som ger de döda liv och talar om det som ännu inte finns som om det redan fanns."

Vem utom Jesus kunde se en själv-utgivande människövän i den där korrupta utsugaren till skattmas, Sackéus? Vem utom Jesus kunde se en klippa och apostel av stora mått innanför skinnet på den där hetlevrade svikaren Simon? Jesus lät inte syndens realitet skymma människors fulla potential. Han kunde se rakt igenom smutsen och skräpet och se att allt är möjligt genom Guds kraft. Jesus proklamerade och praktiserade att det gamla kan bli nytt, den som fallit kan få upprättelse, de vilsna kan komma hem, de svaga kan få ny kraft, de förlorade kan bli frälsta. Jesus visade att Guds kraft kan förvandla varenda människas liv.

En av de fundamentala trossatserna i Bibeln är att varje efterföljare till Jesus ska formos efter hans förebild. "Ty dem han i förväg har utvalt har han också bestämt till att formos efter hans sons bild, så att denne skulle vara den förstfödde bland många bröder."

Rom 8:29

Vi ska vara som Jesus. Välkommen till mitt "Jabboks vad", min brottnings som måste börja med bön. Välkommen att be med mig:

Jesus Kristus, förbarma dig över mig syndare. Förlåt mig för att jag, trots att jag känt dig så länge, fortfarande i så liten grad liknar dig. Gör mig mer lik dig och lät mig känna Faderns hjärta, förstå evighetens realitet och se människors fulla potential mer som du. Befria mig ur min egoism och räta på mig ur mitt inkrökta läge i mig själv och lät mig förvandlas genom förnyelsen av mina tankar. Tala in i mitt liv om det som ännu inte finns som om det redan fanns. Amen.

Jonas Hallabro, pastor i Örnsköldsvik

I Åsljunga händer det

efsgården
Åsljunga

Några axplock ur höstens bibelvecka 7-12 ok..

- 9 okt. kl. 19.00 **“Ett äventyr väntar - om kallelsen att följa Jesus”**
Stefan Gustavsson, CREDO Akademin
- 10 okt. kl. 16.00 **“Spirande tro i ett sekulariserat samhälle”**
Ingrid Lundström, inspiratör EFS-riks
- 10 okt. kl. 19.00 **“Kallad till frihet - sånger om tro och liv”**
Michael Martinsson, Utvecklingschef EFS-riks, trubadur
- 12 okt. kl. 16.00 **“Det okränkbara människovärdet”**
Tomas Seidal, läkare i Halmstad

På förmiddagarna har vi bibelstudium med Owe Johansson kl. 10.00

För att få hela vårt program ring oss så skickar vi en folder **0435-460054**

- 24 oktober** **Tomas Sjödin, Kompetensutvecklingsdag**
En dag om tillit och hopp och vad som händer när livet gör oss illa.
- 31 okt.-2 nov. **Profetdagar med Rune Månsson och Jan Sköld**
- 8 nov. **Gåsamiddag**, ring och boka bord
- 9 nov. **Gudstjänst och farsdagsmiddag**, ring och boka bord
- 29-30 nov. **Julmarknad**, försäljning av hantverk och delikatesser samt julkonsert med S:t Mikael's kyrkokör 29/11 kl. 17.00
- 13 och 14 dec. **Julbord** med alla julens läckerheter. Vi erbjuder även grupper om minst 20 pers. att boka valfri dag. Är ni färre har vi julbord som catering, fint upplagt, färdigt att servera.

EFS-gården i Åsljunga 0435-460054, info@efsgarden.com

PROGRAM

OASHELG

Fredag 19.30
Olof Edsinger
"Att frukta och älska Gud"

Lördag 19.30
Bo Brander
"Kan jag bli lik Jesus?" del 2

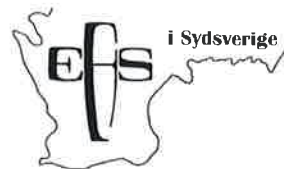
TOLLARP
24 - 26 okt. 2008

Lördag 10.00
Bo Brander
"Kan jag bli lik Jesus?" del 1

Söndag 11.00
Kerstin Oderhem
"Liv och gudsfruktan"

Martin Börjessons stora Lovsångsteam

Plats: Pingstkyrkan, Björkgatan 11

nr/sid

oktober

3-4	Ledarskapskonferens, Ängelholm	
4-5	Barnkörläger 7-12 år, Höllviksstrand	
7-12	Bibel- o gemenskapsvecka, EFS-gården Åsljunga	6/18
18	Retreat Heljarödsgården	5/11
24-25	OAS-helg i Tollarp	6/18
24	Kompetensutvecklingsdag med Tomas Sjödin EFS-gården Åsljunga	6/18
31-2 nov	Profetdagar, EFS-gården i Åsljunga	6/18

november

1	Konsert med Erik Tilling, Pärup	6/9
8	Gåsamiddag, EFS-gården i Åsljunga	6/18
9	Gudstjänst o Farsdagsmiddag, EFS-gården i Åsljunga	6/18
11	Seminarium om styrelsearbete, Sundsgården	6/6
15	Retreat Heljarödsgården	5/11
28-30	Retreat Heljarödsgården	5/11
29-30	Julmarknad, EFS-gården i Åsljunga	6/18

december

13-14	Julbord, EFS-gården i Åsljunga	6/18
-------	--------------------------------	------

2009

24/1	Växthus, mission och nyetablering, Åhusgården
29/7 - 2/8	Sommarkonferens Höllviksstrand

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13
Exp. öppen: tisd, ons, tors
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Mats Hansson, Kramersvägen 6
217 45 Malmö, 040 - 26 44 44

Distriktsföreståndare

Allan Svensson
0451 - 38 80 70
epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent

Sara Starfelt
0451-38 80 72

Kanslist

Margareta Cada 0451 - 38 80 70
EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden.com

Heljarödsgården

Farhultsvägen 383

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 24

www.heljarodsgarden.se

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 070-2828526

jun - aug 040 - 45 12 02

www.hollviksstrand.com

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Minnes- och högtidsgåvor

Augusti

Högtidsgåvor

David Hedlunds 90-års dag

Minnesgåvor

Birger I Ohlssons, Astrid Perssons minne.

Totalt inkommet under perioden: 1200 kr
(varav 200 kr till Salt)

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

Posttidning B
Om adressen är felaktig
-var god sänd rätt adress tillsammans
med adressremsan till Nya Livsluft
c/o EFS i Sydsverige, Vallgatan 9
281 31 Hässleholm

Kärleken regerar utan svärd -
binder utan bojor

Den största svårigheten är inte att få folk att acceptera
nya idéer utan att få dem att överge de gamla.

John M Keynes

Framgång är att få det man vill ha.
Lycka är att vilja ha det man får.

Björn Olsberg

Det kan gå fort för en kristen att kunna se Guds händer men
det kräver tid och stillhet att nå fram till Faderns hjärta.

Låt inte de som säger att det är omöjligt störa
dem som håller på med det omöjliga.

Kinesiskt ordspråk

Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA

RÅDGIVAREN AB
rekommenderar

Villor: www.hem1.se

Garage: www.bjorklidens.com

Kyrkor: www.falkvikskyrkan.se

Mitt i en blomsterträdgård söker vissa kristna
blott dyngan som blommorna växer i.

Dietrich Bonhoeffer

Livet är något som händer medan man
är upptagen med något annat.

John Lennon

7 - 2008

Nya Livsluft

EFS & SALT I SYDSVERIGE

Nyfilken på:

Bertil Rooth

Distriktet runt:

EFS i Helsingborg

Sundsgårdens Folkhögskola,
Öresund och Ven

Redaktören har ordet

Redaktionsruta

Nya Livsluft nr. 7/ 2008
Årgång 1
- tidningen för
EFS & Salt i Sydsverige

Adress: Nya Livsluft, EFS i Sydsverige,
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare: Allan Svensson
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org
robert@kreativabudskap.se

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:

Den 10/11 för nr. 8. Plan.utg.dag 15/12 2008
Den 5/1 för nr.1. Plan.utg.dag 1/2 2009
Livsluft kommer ut med 8 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:

Helsida	2.700:-
Halvsida	1.500:-
1/4 sida	900:-
1/8 sida	500:-
1/16 sida	275:-

Tryck: Norra Skåne Offset, Hässleholm
Tel: 0451 - 74 51 11

Redaktionen förbehåller sig
rätten att redigera insänt
material.

Hej!

Med det här numret har Nya Livsluft funnits i ett år. Med nästa nummer som kommer i december är vi inne på andra året.

Hoppas att du som jag tycker att tidningen fick ett rejält lyft. Inte bara genom att den nummer trycks i färg utan också för innehållet.

Nya Livsluft vill, förutom att rapportera från händelser i distriktet, ge god andlig undervisning, sätta vårt sammanhang i ett större historiskt sammanhang och på olika sätt hålla ihop vårt fina distrikt.

Det har varit en glädje för mig att tillsammans med Tidningsutskottet och distriktsföreståndaren få vara med och utveckla tidningen. Nu går vi vidare och ber om Guds välsignelse och ledning i allt arbete i EFS i Sydsverige!

Robert

INNEHÅLL

sid. 3	Horisont	sid. 14	Styrelsedag på Sundsgården
sid. 4	Nyfiken på Bertil Rooth	sid. 16	Jabboks vad
sid. 6	Helig rot	sid. 18	Nya medlemmar i Karlshamn
sid. 7	Gästkrönika	sid. 19	Almanackan
sid. 8	Global Leadership summit	sid. 20	Kortfråga om favoritpsalmen
sid. 10	Distriktet runt, EFS i Hbg		
sid. 12	Jubileum i Åhus		

Vad skulle du säga?

Tänk om någon sa till dig så här: "Du min vän, jag skall snart dö och jag vet att du är en troende människa. Skulle du vilja berätta en stund för mig vad som för dig är det allra viktigaste, det omistliga i din tro på Gud?"

Jag är övertygad om att du i en sådan stund hade upplevt det totala beroendet av hjälp från den helige Ande. Jag är också säker på att du i djupet av ditt hjärta hade ropat: "Herre förbarma dig nu över mig". Jag tror också att i din då totala hjälplöshet skulle Gud använda dig på ett underbart sätt bara genom några få ord och din fysiska närvaro. I en sådan stund är det inte de många ordens närvaro som är de viktigaste utan "Ordets närvaro", alltså närvaron av Kristus förstärkt genom dig. Men ändå, om du fick lite mer tid på dig, hur skulle du formulera dig?

Tillbaka till det nya

I en tid av rådande finanskris och förväntad djup och lång lågkonjunktur så sprider sig idag oron hos alla kategorier av människor oerhört påtagligt. Kanske kan detta öppna vägen för en bredare längtan i folkhavet om att på nytt söka sig tillbaka till det gamla. Vad det gamla är kan skifta från människa till människa men här har vi som kyrka ett gyllene tillfälle att lyfta fram budskapet om Jesus Kristus som visat sig vara slitstarkt och befriande trendlöst genom århundradena. Trappistmunken Thomas Merton skriver: "Det äldsta är det nyaste, för det är början." Underförstått: sedan blir allting bara äldre.

EFS på himlens agenda

Vad är det då som EFS speciellt förvaltar och som berättigar oss till att vara en missionsorganisation inom Svenska Kyrkan år 2008? Vad är det som gör att himlen har med EFS på sin agenda och i sin missionsstrategi för Sverige och våra missionsländer även i framtiden?

Jag tror att det är viktigt att vi ställer oss de här frågorna därför att ingen kyrka/rörelse kan vara allt! Ingen lokal kyrka kan erbjuda alla former av gudstjänstutformning och former för lovsång, bön, liturgi och diakoni. Därmed inte på något sätt sagt att EFS skulle vara, eller behöva vara, en homogen rörelse, nej långt därifrån. Men frågan är ändå: "Vad skulle kunna vara kännetecknet för EFS från norr till söder? Vad fanns med från början som vi inte på något sätt vill mista?"

Slitstarka formuleringar

Ett försök till sammanfattning på vad EFS teologiskt förvaltar och vill levandegöra även för nutidsmänniskan skulle kunna lyda:

a) Endast Kristus: Jesus Kristus är den ende frälsaren som genom sin död på korset och sin uppståndelse har möjliggjort för oss människor att leva i en förtroendefull relation till Gud.

b) Endast nåden: Denna frälsning, räddningen från ett liv utan Gud, är en Guds gåva som människan av nåd – fritt och oförtjänt – får ta del av.

c) Endast tron: Människan får ta emot frälsningens gåva genom att tro på, dvs. sätta sin personliga tillit till, Jesus Kristus.

d) Endast Skriften: Bibeln är den grundläggande normen för både lära och liv. Den är Guds uppenbarelse som ska tolkas utifrån sitt centrum i Jesus Kristus.

Viktigt tillägg!

Ett viktigt tillägg måste dock göras och det är: Det gäller inte endast att förvalta en rätt teologi, det fordras också i regel fysisk närvaro för att Kristus skall bli levande för en människa. I mörkret är det den utsträckta handen som känns och de få orden som ger tröst, hopp och liv. Gud om någon vet om betydelsen av den fysiska närvaron. "Och Ordet blev människa och bodde bland oss och vi såg Hans härlighet" Joh 1:14

Allan Svensson, distriktsföreståndare

Piano

säljes/skänkes

Nordiska Piano modell Classic

Ljus ek, ca 30 år

Pris 500 kronor till privatperson

Skänkes till Missionsföreningar

Uppllysningar:

Gerd Palmqvist, tel. 0456-51429

gerd.palmqvist@ltblekinge.se

Nyffiken på Bertil Rooth

Jag åkte ut till Sundsgårdens Folkhögskola för att träffa rektor Bertil Rooth och samtala lite om honom själv och om Sundsgården. Han bjöd på kaffe och fralla och sedan satte vi oss på hans expedition för ett samtal.

Du bor med familjen i Ängelholm, eller?

Ja, det stämmer. Vi bor nära S:t Mikael i Ängelholm som vi också går till. Vi trivs jättebra där! Innan den kyrkan byggdes tillhörde vi EFS på Villagatan i Ängelholm.

Har du alltid varit en kristen?

Jag växte upp i en kristen familj i EFS i Klippan. EFS var ju stort där på den tiden. Somrar och läger tillbringades mycket på EFS-gården i Åsljunga med konfirmationsläsning och annat. Så där finns ju en del av mitt hjärta.

Fanns det många kristna ungdomar i Klippan på den tiden?

Ja det gjorde det. Vi var en stor grupp som höll ihop från de olika orterna runt Klippan. Det fanns ju en stor

grupp i Kullabygden och så var det den här femplatsgruppen som var stor också. Alla helger var man ju tillsammans på ett eller annat sätt.

Jag började jobba på Ljungbergs tryckeri. Därefter flyttade jag från Klippan till Ängelholm där jag har bott på några olika ställen. Efter Ljungbergs drev jag en armaturfabrik i ganska många år. Den låg i Källna mitt ute på landet vid Östra Ljungby.

Så du är en entreprenör?

Ja, i själen är jag det, absolut! Det är nya projekt hela tiden och innan avslut är det redan nytt projekt på gång. Det är väl nackdelen med att vara entreprenör. Man sopar inte upp efter sig för det är redan något nytt på gång men det finns ju andra så man kompletterar varandra.

Är du som jag - när man bygger där hemma så är det svårt att få dit den sista listen?

Ja, visst är det så. Vi har bott i vårt hus sedan 1979 och det är saker som fortfarande inte är färdiga. Men jag gör hellre ett nytt projekt. Det är konstigt det där med den sista listen, den är inte intressant på något sätt.

Förutom att vara rektor, har du någon hobby?

Hobby, nja alltså, mitt stora intresse är egentligen hus och fastigheter, ombyggnader och att jobba med det. Jag har några hus på Gotland som jag håller på och jobbar med och som jag hyr ut. Det är ett stort intresse det där med gamla hus. Vi har ett par stycken som är från 1700-talet som vi håller på att renovera.

Är det något du har haft som yrke, att bygga hus?

Nej, jag hade tänkt att jag skulle göra det men det blev inte så. Jag hade gärna gjort det och jag har ju jobbat med byggfrågor här på Sundsgården i alla år. Det har varit mitt stora intresse att bygga och förändra.

Har du idrottat något?

Nej, inte mycket. Min idrottsbana har varit att vara med barnen. Det har jag prioriterat.

Finns det något du drömt om som ännu inte är uppfyllt?

Att resa tycker vi är väldigt roligt. Det har vi ju fått på köpet när vi har följt med vår dotter Maria i hennes ishockeykarriär. Tre OS har vi följt henne till – Japan, Turin och USA. Vi hoppas att vi ska få åka till ett fjärde OS 2010 i Canada. När Maria bodde i USA var vi ju där väldigt mycket också.

Vi är ju en liten ishockeyfamilj, Daniel är journalist på Helsingborgs Dagblad och har hockeyn som sitt huvudområde där. Därför har det blivit mycket hockey genom åren – och så bor vi ju vid sidan om ishallen nära S:t Mikael.

Finns det andra resmål du drömmer om?

Nej, inget särskilt. Det skulle vara att åka ut på missionsfältet, det har alltid fascinerat. Det skulle vara in-

tressant. Det är kvar att uppleva.

Du arbetar som rektor sedan februari men du började som tillförordnad innan dess...

Ja, den 1 augusti.

Hur länge har du arbetat på Sundsgården?

I 31 år sammanlagt. Jag har varit härifrån ett tag men annars är det 31 år som jag har varit anställd. Sundsgården har ju förändrats rejält under den tiden så det är ju inte samma jobb som jag har haft alla de åren. Det är nog skälet till att man kan vara kvar så länge, annars hade man nog tröttnat långt innan.

Det var Alvar Kristiansson som var rektor när jag kom hit. Min huvuduppgift har varit att arbeta med ekonomifrågor.

Faktaruta:

Ålder: 61 år

Bor: Ängelholm

Familj: Fru (Gudrun) och två barn (Daniel och Maria)

Ser gärna på TV: Väldigt lite, nyheter och sport

Läser: Mest faktaböcker av olika slag

Har du lämnat ekonomin nu när du är rektor?

Jag har kvar en hel del av ekonomin. Vi har organiserat om så jag har kvar en del och vissa ekonomifrågor har flyttats längre ner i organisationen.

Du säger att det har förändrats mycket under din tid här. Det verkar som om personalen har det rätt tufft nu för tiden. Är det på Sundsgården det är tufft eller gäller det hela folkhögskolerörelsen?

Jag tror att det är så överlag vilket företag man än är i. Det är en tuffare tid idag mot för 10 – 15 år sedan. Där är inte folkhögskolan unik på något sätt. Vi pressas, det är hårdare krav på att ekonomin ska gå ihop, minskade anslag och kostnaderna fortsätter öka så gapet ökar varje år i och med att statsbidraget blir mindre än vad kostnadsökningen är. Då måste man hitta vägar, dels skära i kostnader men också skaffa nya intäkter. Därför blir det en tuffare miljö.

Var det därför som hela konferenskonceptet kom till?

Ja, det var det. Konferenssidan har vi ju haft i ganska många år men den har ju växt väldigt mycket under de sista 5-6 åren sedan vi byggde till. Då ökade det markant. Det är helt enkelt för att vi ska överleva. Sedan tycker vi att den är bra också. Idag är konferenser en av våra huvudverksamheter. De ger oss mycket PR, vi träffar mycket människor genom konferenserna som vi annars inte hade stött på.

Skulle man annars kunna säga att folkhögskolerörelsen är lite av en krisbranch idag?

En del tycker ju det – och gör man ingenting så kan det bli så. Vi har ju ett utomordentligt läge här i Helsing-

borg. Lever man på andra ställen så är det betydligt svårare att göra de här satsningarna på konferens och annat. Folkhögskolan har ju varit dödsdömd i många år men överlevt. Det är egentligen ingen folkhögskola som lägger ner utan snarare vill fler bli till, t.ex. med filialer.

Men det är tufft på många håll. Vi hade EFS-rektorer här för ett par dagar sedan och man märker att det är tufft med ekonomin. Jag minns när jag började här. Hade man 150 - 200 elever så var också ekonomin klar för det läsåret. Då visste man att med statsbidraget så gick det ihop. Man kan aldrig se det på det sättet idag. Det är en stor skillnad. Ekonomin blir ju en huvudfråga hela tiden. Utan en bra ekonomi så klarar vi inte att köra runt verksamheten.

I det här sammanhanget - hur ser den ideologiska basen ut t.ex. i förhållande till EFS?

Vi har alltid sagt att vi vill att EFS ska utnyttja sina folkhögskolor mycket mer än vad man gör. Vi är ju en liten rörelse med 16 – 17000 medlemmar och vi har 8 folkhögskolor. Det är ju väldigt många skolor för en så liten rörelse. Samtidigt har man ju en otrolig möjlighet att använda sig av skolorna. Det tycker jag att man gör alldeles för lite.

Det är ett önskemål från oss. Samtidigt ligger det ju ett ansvar på oss att ta initiativ och göra något. Vi skulle önska att vi hade mycket mer verksamhet gentemot vår huvudman. Det känns nog också som att det är på gång.

forts. på sidan 9

Dottern Maria sitter på Bertils expeditjonsdörr

HELIG ROT

S:t Patrick av Irland

En av de absolut svåraste uppmaningarna vi stöter på i Bibeln är antagligen det vi möter i bergspredikan – älska era fiender och be för dem som förföljer er.

Jag tror att uppmaningen skall förstås som den står.

Vi blir ofta angripna, inte så ofta fysiskt kanske men på andra sätt. Många gånger kan vi då själva bli angripna, vår vrede väcks och vi uttalar hårda ord om vår motståndare, vår fiende. Tron prövas verkligen när vi i Jesu efterföljd skall älska våra fiender. Det här är en mycket konkret uppmaning till dig som du får rannsaka dig själv över. Detta sker i det fördolda.

En av kyrkans föredömen på detta område är S:t Patrick av Irland som lever under 400-talets första hälft. Han växer upp i västra England som tillhörde det romerska riket som nyligen fått en ny statsreligion, den kristna. Hans far var en välbärgad man och familjen hade överlåtit sig till den kristna tron. Men för Patrick hade det inte satt några djupa spår. Han levde bekvämt och bekymmerslöst, upppassad av familjens tjänare. Men 15 år gammal drabbas hans by av en av de irländska plundringsräderna som ofta drabbade den engelska västkusten. Irland som inte var en del av det romerska riket hade ännu inte kristnats, dit förs nu Patrick som slav.

Under 6 år är han fången bland kelterna på Irland innan han lyckas fly och 22 år gammal återvänder han till sitt hemland som nu inte längre är under romerskt styre.

Men något har hänt den unge mannen under åren i fångenskap, han är inte längre densamme och det är väl kanske inte svårt att förstå. Fast det som hänt honom är inte att han drabbats av hat och bitterhet mot det folk som förde bort honom från hans trygghet. Tvärtom. Under fångenskapen blev tron hans trygghet, det som höll

honom uppe. Det var i fångenskapen som Gud blev levande i hans hjärta. Han uttrycker - Herren öppnade mitt hjärta så att jag blev medveten om min otro. Följeslagaren under åren i fångenskap är den ständiga bönen och i Patricks förståelse är det bönen som öppnar hans hjärta för kärleken. Kärleken till det folk som gjorde honom till slav.

Hans kallelse blev att återvända till sina fiender för att predika evangelium. Ungefär 20 år senare återvänder han till Irland, 20 år fyllda av längtan att få återse det folk som förgripit sig på honom men som ännu inte mött Jesus. Snart drar en våg av väckelse över Irland och Patrick vigs till Irlands förste biskop. Den förre slaven har nu återvänt för att vara förebedjare för sina fiender. Han är fortfarande en slav men nu är han Kristi slav.

Låt oss be om kärlek till våra fiender med S:t Patricks ord.

Kristus med mig, Kristus framför mig,
Kristus bakom mig, Kristus inom mig,
Kristus under mig, Kristus över mig,
Kristus på min högra sida, Kristus på min vänstra sida

Kristus i hjärtat på var och en som tänker på mig,
Kristus i munnen på var och en som talar till mig,
Kristus i varje öga som ser mig,
Kristus i varje öra som hör mig

Jonathan Andersson, Hjälmared
jonathan.andersson@hjalpared.se

GÄSTKRÖNIKA

Alpha en injektion för församlingen?

Först en kort presentation. Jag som skriver denna Gästkrönika heter Anders Marklund och arbetar som pastor och föreståndare för Lidköpings Missionsförsamling, en församling med cirka 400 medlemmar och med ett aktivt Alpha arbete. Från och med 1 september kommer jag att vara anställd som "national director" på 50% för Alpha Sverige. För mig är Alpha en gåva och ett fantastiskt redskap för att nå människor med evangelium om Jesus Kristus.

Tänk er vilket fantastiskt jobb som läggs ner runt omkring i vårt land bara i och genom alla församlingars Alpha arbete.

Varför gör man detta? Det bygger naturligtvis på kallelsen från Guds ord: "Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar."

Detta är uppdraget, att presentera en levande Jesus Kristus som kan förvandla människors liv och lägga in evigheten i den enskilda människans hjärta.

Man pratar ju mycket om mål och metod idag, jag tror att detta är två viktiga ord som vi har stor användning av i Alpha arbetet. Målet är att se människor få upp ögonen för Jesus Kristus och metoden heter i detta fallet Alpha.

Vad är det då som genererar glädje på många områden? För att en Alpha kurs skall fungera så behövs det inte bara en föredragshållare eller bara några samtalsledare. Det behövs ett helt team av människor som på olika sätt utifrån sina gåvor blir involverade i andra människors väg till Gud.

Man brukar säga att i en människas omvändelse så är mellan 5-10 personer inblandade. Ta dig några minuter och fundera över detta, vilka som påverkat din tro där du är idag. Kanske är det föräldrar, vänner, klasskamrater, ledare, sändagsskollärare, en granne, mormor...

Här är ju Alpha en förebild på många sätt för det handlar inte om "one man show", Alpha är ett lagarbete.

Du som lagar mat: tack för att du finns, ditt uppdrag är att öppna upp Alpha kvällens gemenskap. Många upplever det fantastiskt att få komma till ett dukat bord och känna doften av det man skall få äta, här börjar processen, du är en del av den!

Du som är samtalsledare: tänk vad skönt det är att det finns människor idag som är beredda att lyssna på andra,

höra vad som sägs och hur tankarna går, var rädd om den gåvan. En alpha kväll fungerar inte utan just dig.

Du som är föredragshållare: Vilket uppdrag att få slå an tonen av kvällens ämne och att ge evangelium som talare, du är med och väcker nya tankar och funderingar.

Du som är förebedjare: Det är ju bra att tala med människor om Gud, men det är ju helt ovärderligt att tala med Gud om människor, tack för din insats.

Nu har jag säkert glömt någon, men min tanke med detta är att du skall se dig själv som en del i en fantastisk process där alla bitarna behövs och är lika viktiga.

Vi är ju olika vi människor, vi har olika gåvor och jag hoppas att du känner att dina gåvor kommer till sin rätt någonstans i Alpha arbetet.

I Sverige står vi inför en fantastisk utmaning, 2% av befolkningen är gudstjänstbesökare så vårt arbetsfält är enormt.

Jag tror att det folkliga behövs idag, en plats där vi som människor just får vara dom vi är med dom frågor vi har och funderingarna som finns. Jag hoppas att du skall uppleva att Alpha är en sådan miljö för så är det tänkt.

Jag tillhör gruppen "obotliga optimister" och ser att i Alpha arbetet så finns det så många härliga utmaningar. Det som behövs är uthållighet och frimodighet. Alpha är en positiv injektion i och för församlingen. Nu är arbetet med höstens kurser igång. Jag vill önska er en riktigt spännande höst i era Alpha kurser!

Missa inte Alpha Sveriges konferenser under hösten dom är till för att utrusta och inspirera dig som ledare och dig som funderar på det där med Alpha.

*Med en önskan om Guds välsignelse:
Anders Marklund för Alpha Sverige*

PS. Jag skulle gärna vilja ha kontakt med dig om du har några funderingar, skicka ett mail på den här adressen: anders.mk@lidkoping.org så hörs vi. DS.

Global Leadership Summit – Ängelholm

Församlingen Willow Creek i Chicago har under en följd av år anordnat stora konferenser som behandlat frågor om ledarskap. Huvudinriktningen har varit kyrkligt ledarskap men man har också tagit upp mer allmängiltiga aspekter på detta att vara ledare.

Eftersom alla inte har möjlighet att resa till Chicago en gång om året så började församlingen efter påstötningar från flera håll i världen för några år sedan att arrangera globala ledarskapskonferenser. Precis samma undervisning gavs i många olika länder och på många olika platser. Detta åstadkom man genom att spela in undervisningen på DVD och visa den på de olika platserna.

För mig var det tredje gången jag deltog i en sådan konferens. Två gånger i Jönköping och nu i EFS-kyrkan i Ängelholm som för första gången stod som arrangör för en sådan här konferens.

-
1. Vilka/vilken av dessa har utmärkt mitt ledarskap fram till idag?
 2. Vilka fungerar jag i idag?
 3. Vilka behöver jag utveckla?
 4. Vad är dina 3 första steg för att utveckla ditt ledarskap när du kommer hem?

Först som sist ska sägas att arrangörerna gjorde ett fantastiskt arbete på alla plan, från guidningen genom undervisningen från podiet, ledning av lovsång, service och servering. Gör ni om detta nästa år så är vi säkert många som återvänder och många nya som kommer till.

Men är det då inte ett underligt upplägg att se föredrag och undervisning på en stor skärm på väggen? Blir det inte väldigt passivt, som att sitta hemma i TV-soffan och konsumera? Det tar ett litet tag att vänja sig men man glömmar det ganska fort. Som Marie-Louise Nilsson, pastor i Ängelholm och konferensens guide, flera gånger sa: ”- Det som sker här i salen är ’live’”. Med andra ord: Den beröring och det tilltal som undervisningen förmedlar sker i oss, verkliga fysiska människor, som var där.

Och berörd blev man verkligen av undervisningen. Den helige Ande gav många tankeställare till många av oss och för egen del åkte jag hem till mitt lokala sammanhang mycket inspirerad men samtidigt ganska skakad. Skakad på ett positivt sätt, så som man blir när Guds

Ande rört om i ens inre och pekat på saker som man aldrig tidigare tänkt på.

Det går inte i detta sammanhang att ge en rättvisande bild av hela undervisningens innehåll. Men jag vill dela två av de citat som bet sig fast och några korta tankar kring dem:

1. ”Jesus har inte kallat oss till att vara trygga. Han har kallat oss till att vara modiga.”

Detta citat blir otydligare på svenska än på engelska. Tryggheten i att vara ett Guds barn har Jesus förvisso kallat oss till. Men engelskans ”safe” som vi översätter med ”trygghet”, handlar inte om det. Det handlar istället om att ha det lugnt och skönt och leva ett riskfritt och ombonat liv. Det har inte Jesus kallat oss till som kristna. Vårt uppdrag att nå människor med det glada och befriande budskapet kostar på. Och priset är just vår ombonade gemenskap och trygghet. Jesus kallar oss att vara modiga och trampa vägar som vi inte känner till och ge upp vår egen bekvämlighet. Och frågan som pockar på blir då: Gör jag det?

2. ”Om vi vill nå människor som ingen annan når, måste vi göra saker som ingen annan gör. Och om vi ska göra saker som ingen annan gör, så kan vi inte samtidigt göra allt det som alla andra gör.”

Här handlar det om vikten av att vara medveten om vilket fokus man har i sin förenings eller församlings arbete och om det svåra och ofta smärtsamma arbetet med att begränsa sin verksamhet. Att skala bort sådant som man huvudsakligen gör för att det alltid har varit så och så frigöra resurser till att nå nya människor med evangeliet.

Vårt samhälle idag är fullt av människor som inte har

någon relation till kyrka eller kristen tro, människor som uppenbarligen aldrig kommit inom hörhåll för evangeliet. Vad gör vi för att nå dessa människor genom den verksamhet vi har? Finns det saker vi behöver omprioritera?

Slutligen ett tröstens ord. I ett av undervisningspassen talades om hur vi ofta stirrar oss blinda på våra egna tämligen små resurser, både individuellt och som förening eller församling. Föredragshållaren använde sig då av berättelsen om brödundret för att ge oss ett nytt perspektiv.

Lärjungarna kommer till Jesus efter en lång dag av undervisning och ber honom skicka hem folket så att de kan äta. Men Jesus säger åt dem att själva ge folket mat så att de kan stanna kvar. Och lärjungarna säger till honom att de ju inte har så mycket mat, att det han ber om är omöjligt. Jesus frågar dem vad de har och de hittar fem bröd och två fiskar. De visar dessa för Jesus för att visa hur omöjligt det är. Men Jesus säger bara till dem (lite parafraaserat): "Ge mig det ni har, så ska jag stå för miraklet." Det gäller också oss. I hans händer kan våra små resurser resultera i långt mycket mer än vi kan föreställa oss!

Jag vill uppmuntra våra olika missionsföreningar att köpa eller låna DVD:n med denna konferens föredrag, anordna en samling eller flera och visa något eller några av föredragen och samtala om innehållet. Det skulle säkerligen befrukta ert arbete positivt.

Text: Håkan Lindberg, Hörby

Foto: Petter Jarbo

forts. från sidan 5

På vilken nivå är din naturligaste kontaktyta med EFS?

Det är centralt, alltså på riksnivå. Vi har inte så mycket kontakt med distriktet. Tidigare var ju distriktsföreståndaren med i styrelsen men nu hinner han inte vara med på alla styrelsemöten utan vi ska istället kalla honom till något möte. Det tror jag är riktigt. En distriktsföreståndare ska inte bara sitta på möten.

Vi har ju en speciell situation med alla våra distriktsgårdar som är väldigt aktiva. Det naturliga samarbetet blir ofta med gården istället för med skolan. Vi har startat ett samarbete med EFS-gården i Åsljunga där vi lägger ut en del kurser. Vi får se vad det kan ge för framtiden.

Hyllie Park i Malmö har ju ett nära samarbete med Örebro Missionsskola. Kan man tänka sig något liknande med Johannelund för Sundsgårdens del?

Nej, jag tror inte det. Ett samarbete med Johannelund blir ju närmast med Hagaberg i så fall eftersom den skolan ligger i stockholmsområdet.

Annars tror jag att vi ska utveckla sådana här samarbeten för vi behöver varandra.

Har ni någon kontakt med t.ex. Hyllie Park i Malmö eller andra folkhögskolor?

Vi har kontakt, alla skolorna i Skåne och träffas från alla sjutton flera gånger om året. Sedan finns det andra typer av kontakter, t.ex. de som har musiklinje har ett eget nätverk. Vi ser inte de andra skolorna som konkurrenser utan vi samarbetar.

Om du nu får chans att sälja in Sundsgården till läsarna, vem tycker du ska läsa på Sundsgården och varför?

Ja, vem ...? Vi har en väldigt blandning på elever från ca 70 år och ner till 18. Vi har också en väldigt spridning på linjer så det finns inte bara en kategori människor vi vänder oss till. Här finns musiker, assistenter och människor med funktionshinder som utgör en stor del av vår verksamhet. Mer än hälften av våra elever har någon form av funktionshinder. Så det går inte att säga med ett par ord att just DU ska gå här. Alla är välkomna!

Det har ju tidigare funnits en bibellinje här, vart tog den vägen?

Jag skulle kunna tycka att det vore bra om vi hade en bibellinje men just nu är det inte utrymme för en sådan. Det behovet finns inte, skulle jag vilja säga. Vi får ju in många på teaterlinjen och där finns ju en koppling till Bibel och tro. Det är mer naturligt för oss att jobba så.

Alla folkhögskolor kan inte ha alla linjer utan skolor går samman om en linje på ena skolan och någon annan linje på den andra skolan. Det är ett sätt att få det att gå ihop.

Vi är ju en skola som har väldigt många linjer, 11 stycken och egentligen är det för dyrt för oss. Varje linje kostar en hel del.

Bertil, du är 61 år, några år till pension, vad ska du göra då?

Jag ska syssla med fastigheter på något sätt. Jag skulle mycket väl kunna tänka mig att köpa hus, renovera och sälja. Bara för att jobba med gamla hus framför allt.

Tack, Bertil för samtalet och fikat!

Text och bild: Robert Södertun, Ramlösa

Distriktet runt

Ska vi ta fram muggar eller kaffekoppar med EFS på Bruksgatan i Helsingborg

Pastor Barbro Bjerle och Iza Möller

Det är onsdagskväll. I kyrkan sitter fem småbarnsföräldrar och försöker pussla med söndagsskolschemat. Kaffet är påsatt men det finns ingen mjölk i kylskåpet. Kanske har ungdomsgruppen tagit slut på det som var över sedan söndagen? Någon har bakat en ljuvligt god äpplekaka och innan planeringen riktigt har börjat får man chansen att bara småprata om det ena och det andra. Söndagsskolan är en viktig del för oss som sitter där. Det är våra barn det handlar om och alla är överens om att Söndagsskolan måste bli en mer tydlig del i församlingens gudstjänst.

Söndagsskolan är bara en liten del av det arbete som pågår på Bruksgatan i Helsingborg men kännetecknar mycket av det som vår församling står för. Vi hör ihop i vår församling, antingen det är som familj eller som nära eller nyvunna vänner. De olika delarna är beroende av varandra och behövs för att församlingen ska bli hel. Tisdagsbön, hemgrupper, öppen kyrka, tisdagskretsen, ungdomsgruppen, lovsångsteam, diakoniarbete, Alphakurs, städdag... Och så gudstjänsten

förstås som på något sätt är alltings början och alltings slut. Det är här vi får dela det som hänt i veckan med varandra, vi får lyssna till Guds ord och be för det som ligger framför.

Engagemang och gemenskap

EFS i Helsingborg vill vara "en i Kristus levande växande församling med olika gemenskapsformer, aktivt ledarskap, engagemang och med gudstjänsten i centrum." Det är vad som står på vår hemsida. Och kanske är det precis det här vi är också. Ätminstone för en del. För andra kanske vi istället är en viloplats i en annars ganska hektisk tillvaro eller kanske en plats där man får tillfälle att prata och träffa dem man tycker om. Kanske ett ställe där man tillåts vara precis som man är och där någon faktiskt bryr sig om en.

En av de gemenskapsformer vi har i vår församling är ungdomsgruppen, ett 10-tal ungdomar i 15-16 årsåldern som träffas i kyrkan varje torsdag. Vissa har anknytning till kyrkan, andra känner någon som känner någon och har bara av nyfikenhet kommit dit. En helt fantastisk möjlighet och utmaning att möta för ledarna. Under gemenskap, aktiviteter och bibelundervisning möter de både frågor om och kanske ifrågasättanden av den kristna tron och kyrkan.

På tisdagarna träffas tisdagskretsen, en annan trogen liten skara med eftermiddagslediga damer som träffas för god gemenskap och medan kaffet

"Minnessten", från Jakobs dröm, familjegudstjänst

at? ngborg

Text: Linda Gustafsson,
medlem i EFS på Bruksgatan
i Helsingborg

serveras i finporslinet samtalar utifrån Bibeln, för tillfället Johannesevangeliet. Också en helt fantastisk del av vår församling som inte bara har betydelse för dem som är där utan också för oss som inte är med men som ser att varje pusselbit har sin plats i kyrkan.

Bra läge för en kyrka?

EFS i Helsingborg ligger nästan mitt i centrum. Själva kyrkorummet ligger in mot en bakgård så från framsidan ser kyrkan i stort sett ut som ett vanligt hyreshus. Vi har från och till pratat just om det fantastiska läget som vi har när det t.ex. gäller att göra andrummet tillgängligt för den passerande men också hur otillgänglig kyrkan kan vara just för att den inte ser ut som en kyrka.

Samtal efter och kanske också om gudstjänsten

Lokalerna på Bruksgatan är rätt gamla och visst hade det varit roligt att göra allt lite bättre och mer praktiskt. Hur ska vi få plats med alla omaka assietter och varför måste stolarna vara så svåra att stapla? Kyrktorget är stort och luftigt och de två kaffestugor vi har är varma och trevliga med sina fina lanneskåp och gamla tavlor. Under lång tid har föreningen ägt hela fastigheten, även hyreslägenheterna som hyrts ut, men efter långa och många diskussioner har vi nu beslutat att sälja till annan ägare och hyra lokalerna.

Att växa inåt och utåt

Vi försöker vara en öppen kyrka, vi vill att det ska vara lätt att titta in och vi har faktiskt rätt ofta

nya ansikten här som är nyfikna på oss och det vi gör. Det känns otroligt peppande för att fortsätta verka och växa. Vi skojar också om "minst en ny medlem om året" i småbarnsföräldragruppen, för så har det sett ut en tid. Växande magar och trängsel av barnvagnar i vestibulen. Men att växa som församling behöver kanske inte alltid handla om antalet människor som kommer dit även om vi naturligtvis vill att ännu fler kommer till oss.

Vi har liksom många andra församlingar arbetat med visioner för vår församling. Under ledning av styrelsen har flera olika visionsgrupper

"Var inte rädda, en Frälsare har fötts åt er"

satts igång där medlemmar från församlingen ingår. En av visionsgrupperna heter *Vi vill växa som församling inåt och utåt*. Här handlar växa delvis om att vara en fungerande kyrka som mår bra. Att uppmuntra varandras gåvor, skapa utrymme och klimat för visionärer och evangelister. Att vara lyhörda i bönen och inför varandra. Det handlar också om att vara en hel församling, umgås som församling och skapa naturliga kopplingar mellan de olika grupperna och över generationsgränserna.

För det är något speciellt med gemenskapen i en hel och levande församling. Det är inte många andra sorters föreningar som har den typen av samvaro. Människor i alla åldrar med olika intressen och olika behov som ändå har så mycket gemensamt. Att ta hand om den gemenskapen tycker jag att vi i EFS på Bruksgatan i Helsingborg är bra på. Vi är bra på att duka fram både muggar och kaffekoppar med fat.

Föreningen Åhuslägret 40 årsjubileum

Lördagen den 20 september firade föreningen Åhuslägret 40 år. Det är det integrerade läger mellan handikappade och icke handikappade som Sten Hallonsten i Lund ansvarat för under hela tiden.

Nu samlades 475 personer på Åhusgården till en jubileumsdag för att fira detta med sång-musik-tal-spex-skivutgivning-lunch-kaffe och jubileumsmässa i Åhus kyrka.

Människor överallt på Gården som trängdes, njöt och gladdes i höstsolen tillsammans. Begrepp som tillsammans, gemenskap och att ingen ska gå ensam är viktiga för hela denna lägeridé. Av den stora skaran stannade omkring 140 personer kvar för ett lägerdygn på Gården.

På Gården var vi ett dussin personer som serverade och såg till att alla fick mat och kaffe. Utspisningen skedde vid fyra olika stationer i såväl matsal som tält och utomhus. En verkligt inspirerande och glädjefylld dag.

Bertil Carlsson, Åhus

Personalförändringar i distriktet

Daniel Svensson har utökat sin tjänstgöring som ungdomsledare i EFS Ängelhom och arbetar heltid fr.o.m. 1 juni.

Christer Borg slutade sin pastorstjänst i EFS Jämjö den 30 juni.

Patrik Bratt anställdes som predikant 25% i EFS Jämjö den 1 augusti.

Marie-Louise Nilsson slutade sin inspiratörstjänst på distriktsexpeditionen den 30 juni och är fr.o.m den 1 juli föräldraledig från sin pastorstjänst i EFS Ängelholm.

Familjenytt

Födda

Välkommen Isabella!

Vår dotter föddes den 15/9 på Varbergs sjukhus Maria Bemark Samuelsson och Fredrik Samuelsson

Välkommen Melker!

Inas lillebror
Per och Ingemo Bernesson
Hbg BB 2008 08 02

Tre bilder från missions- och syföreningsdag på EFS-gården i Åsljunga

Höllviksstrand inbjuder.....

Dej

.....som i någon form gjort frivilliga insatser på Höllviksstrand, som lägerledare, städning, gräsklippning, varit med på arbetsvecka, är och har varit med i "gubbdagiset" eller dyl.

Lördagen den 29 november kl.13 är Du välkommen på en enkel måltid och en stunds gemenskap på gården som TACK för ditt engagemang

Anmälan till Eva Andersson tel.046 25 31 66 senast den 25 november

VÄLKOMMEN hälsar Höllviksstrands styrelse!

En dag för bättre styrelsearbete

Peter Normark

Sundsgården var platsen för ett 30-tal styrelsefunktionärer som fått inbjudan att delta i ett seminarium för att förkovra sig och få tips om hur man kan förstyrelsearbetet.

Ekon. dr. Peter Normark ledde kursen och gav tips och råd hur man bäst kan höja standarden på relsearbetet. Peter menade att ett väl fungerande styrelsearbete utgår ifrån uppdraget, styrningen, hantverket, rollerna i styrelsearbetet, strategin och blicken framåt.

Här drogs paralleller med företag, föreningar och vårt EFS i Sydsveriges situation. Allt kan inte överföras till vårt EFS i Sydsverige men en del kan vi dra nytta av.

Efter ett inledande föredrag av Peter delades de församlade upp i olika grupper med antal från 3 deltagare till 7 i grupperna. Här

diskuterades bl.a.

-vilka ekonomiska risker ser vi i vår verksamhet?

-varför?

-vad kan vi göra?.

Ett annat "plock" i materialet gällde styrelsens optimala storlek. Här menade Peter att den optimala styrelsen bör inte innehålla mer än 5 till 7 personer. Om man försöker hålla denna linje så menade Peter att då kan man få:

-snabbhet i beslut

-möjlighet att uppnå bra beslut

-möjlighet att ha beslutskraft för genomförandet

-möjlighet att snabbt nå ut med info kring olika områden.

Hur mäter man framgångar i en förening och då främst i våra sammanhang? Här kom det förslag på t.ex. pengar, stor uppslutning på samlingar m.m.

Det allra viktigaste för styrelsearbetet i en förening är rätt person på rätt plats. Här har valberedningen en viktig funktion, kanske speciellt i våra sammanhang.

Detta var ett axplock av vad som behandlades under dagen och som förhoppningsvis förbättrar vårt styrelsearbete.

Text o bild:

Per Andersson, Staffanstorps

Delar av styrelsen i EFS-kyrkan på Råå

Julkonsert med Röke Blås

**Annandag Jul kl. 18.00
Norra Åkarp's kyrka**

**Solister
Elin Bemark – sång
Mattias Vad Jensen - piano
Samuel Westin – saxofon
Andakt**

Biljetter 80 kr från 5 år. Biljettsläpp 29/11.
Ica Olof Nils, Bjärnum (ej tel.bokning!)
eller boka på
tel. 0706-072497
Insläpp 17.30
Hämtning bokade biljetter kl. 17.30-17.50

Budskapet om Jesus får aldrig tystna!

endagskonferens

Åhusgården i Åhus lördagen den 24 januari 2009

En dag för att lyssna in Guds röst En dag för gemenskap och glädje
En dag för tillbedjan och förbön En dag speciellt upplagd för EFS i Sydsverige

Program/Tider

09.00 – 10.00 Kaffe & fralla
10.00 Stefan Holmström
12.00 Middag
13.30 Ingrid Lundström
15.00 Kaffe
16.00 Mikael Martinsson
17.30 Kvällsmat
19.00 Stefan Holmström och
Gospel Company från Malmö

Medverkande

Stefan Holmström
missionssekreterare

Ingrid Lundström och
Mikael Martinsson, EFS kansli i Uppsala
Gospel Company
EFS i Sydsveriges präster och personal

Anmälan senast 20 januari, Ring: 0451-38 80 70 eller maila till info@efssyd.org

Enhetspris för hela dagen inklusive konferensavgift är 280:-/person

Halvdag – två måltider, inklusive konferensavgift är 200:-/person

Betalas kontant vid ankomst.

RÅDGIVAREN AB

rekommenderar

Villor: www.hem1.se

Garage: www.bjorklidens.com

Kyrkor: www.falkvikskyrkan.se

Lördag 6 dec kl. 16.00
JULBORD och KONSERT
med Åhus Swing Orkester
Pris 170:-
Anmälan till ÅhusGården
044- 24 00 20

Sönd. 21 dec kl. 07.30
JULHÄLSNING
Sång-musik-andakt
Julkaffel

ÅhusGården

Jabboks vad

om de svåra frågorna

När kramptron möter stortron

Smärtfylld längtan

Vi bär på en längtan efter en stark och trygg tro som bär och som går att vila i. Vår erfarenhet handlar inte så sällan om det motsatta. Tron kan kännas både svag och osäker.

I spänning mellan vår längtan och vår erfarenhet växer ofta en smärta. Tankar om oandlighet och mindervärde är inte långt borta.

Vår brottnings reflektas i Mark 9:14ff. Låt oss slå följe med människorna där för att se om dom kan hjälpa oss! Hur ser tron ut för dom?

Kamp och kramptro

För pappan är kanske hopplöshet det ord som ligger närmast. Livet har låst sig. Sedan pojken var liten har det sett ut så här. Det är så här det ser ut. Punkt slut! De av oss som varit där han är vet att man kan tappa tron på att det kan bli annorlunda. Samtidigt uttrycker han en tro som både han och vi skulle kunna kalla en kramptro.

Jesus överraskar med sin attityd. Det gör han rätt ofta. Han verkar trött på all otro. ”Hur länge måste jag stå ut?” Det är tuffa ord. Kanske kan vi fatta lite av den tröttheten om vi ser på lärjungarna.

Lärjungarna undrar ”Varför kunde inte vi göra det?” Vi kan ana ett synsätt. Nu skall vi göra som Jesus! Det är sant att Jesus hade gett dem möjlighet att så att säga repetera hans gärningar. Men här finns en hårfin gräns. På ena sidan finns tro och på den andra faktiskt otro. Till det kommer vi tillbaka.

Stortron

Den här berättelsen handlar om den gränsen men också om att det inte alltid är så lätt att veta vad som är

tro och vad som inte är det. Stortron har ibland ett överraskande utseende.

Om pappan skall beskriva sin tro så håller han nog med om det vi sa inledningsvis. ”Min tro var ynkligt liten. Fastlåst av livet.” Vet du vad det är att se sitt barn brytas ner, att varje dag leva med rädslan? Vad skall ske idag? ”Om du förmår....” Det fanns inga andra ord för livet hade fått mig att tro att inget eller ingen kunde förändra situationen. Min tro hade efter många år av kamp blivit till kramp.

Men den var större än jag trodde. Det var han som fick mig att upptäcka det. ”Om jag kan? Allt är möjligt för den som tror.” Den tuffa utmaningen öppnade upp för en upptäckt.

Jag tror, trots allt!

I hans bön ”Hjälp min otro” kan de flesta kämpande människor känna igen sig. Tron upplevs som sin motsatts. Men verkligheten är en annan än upplevelsen. Tron finns där. Men den är i grund och botten något annat än både pappan, lärjungarna och vi har tänkt oss.

Trons första och största kännetecken är inte övertygelsen och vissheten. ”Det kommer att gå bra.” Dess stora särmärke är riktningen. Det avgörande är vart den tar vägen och vart den vänder sig.

Det finns tro i den här berättelsen. Den visar sig i att pappan är där. Han kommer till Jesus med sin situation. Den rymmer ingen bergfast övertygelse om allt kommer att vända. Han tvingar inte sig själv att tro något som han inte kan. Ärligheten hör till tron.

Men han är hos Jesus med sin kamp- och kramptro. Där har du den egentliga definitionen av tro. ”Jag är här nu Jesus – hos dig – med all min förtvivlan, tvekan oro, rädsla.”

Otron

Kanske att det var här lärjungarna gick fel. Vi anar det i Jesu svar. Sådana här situationer går bara att förändra med bön och fasta. Bön är en enda sak. Att vända sig till Jesus. Fasta är att skala bort saker ur sitt liv för att mera helhjärtat, mera totalt, fokusera sitt liv på en relation. Den till Jesus. Tro handlar inte om att bära på si eller så mycket övertygelse och visshet om att nu vänder det, nu förändras det. Trons djupaste väsen är att vända sig till Jesus.

Kanske det är så att lärjungarna har fastnat i ett tekniktänkande. Om vi gör som förra gången så kommer det att fungera igen. Och utan att dom märker det så sker det en förskjutning från att göra en sak i beroende av Jesus till att behärska en sak. Det är inte tro. Tro är och förblir att finnas där inför Jesus, tillsammans med Jesus, inte så sällan med sin kamp och kramp.

Vem är Jesus?

Han är den som längtar efter tro hos oss, att vi skall komma till honom med våra liv. Inte att vi skall vänta tills vi kan tro på en förändring. Kom som den du är, inte som den (du tycker att) du borde vara.

Han är inte mirakelmannen. Han gör inte mirakler. Han ser människan.

Pappan får berätta. Smärtan får en plats i det som händer. Sorgen får ord. Pappan får berätta och Jesus lyssnar. Så är det för oss människor.

Jesus hjälper pappan att upptäcka något i sitt liv. Tron. Den finns där mitt i tvivlet (det som han upplever som otro- men hade det varit otro så hade han inte varit där). Jesus vill gärna föra oss längre in i tron.

Han är den som kan! Det är inte så enkelt att förstå det där med demoner och andar i NT. Man ser på sjukdomen som en besättelse. Det är ett onskans intrång i livet. Varje gång Jesus utmanar onskan, vilken form den

än har, så är det en proklamation av Guds rike. Det är ett rike som det segrande. Det är i djupet sant - ingenting är omöjligt för Gud. Där gränsen går för oss människor går den inte för Gud.

Vem blir jag, du i ljuset av den här berättelsen?

Kom som den du är. Är du en som kämpar och krampar livet? Kom då med din kramp, smärta, rädsla och uppgivenhet. Ställ dig där inför Jesus (kanske ordlös för så totalt kan det gå i baklås.) Du upplever det antagligen som otro. Men det är tro! Stortro!

I själavården finns en möjlighet att sätta ord på smärtan. Det förändrar kanske inte själva situationen. Men du förändras och därmed situationen. Det finns en djup hemlighet i att två eller tre människor sitter ner i Jesu namn! Där är Jesus. En dimension i att komma till Jesus är att sätta sig ner tillsammans med en syster eller bror.

Sammanfattning

Det finns alltid en möjlighet föras djupare in i trons värld. Mer än något annat handlar det om att se mer av vem Jesus är.

Han är den....

- .. som kan förändra. För Gud är inget omöjligt.
- .. som ser hela situationen. Han är den som var och är och kommer.
- .. som därför handlar med sådan suverän precision.
- .. som kan göra mer än vi kan tänka eller bedja.
- .. som älskar mig så utsägligt.
- .. som är den samme idag som då!
- .. som ser mig sådan jag är.
- .. som säger: "Kom som den du är".

Stefan Johansson, Glimåkra

**Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA**

Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA

Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA

Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA

Nya medlemmar i Karlshamn

Näst sista helgen i augusti var det stort kalas i Karlshamn! Då firades 10-åringen Kristofferkyrkan med musik, god mat och mycket choklad.

Vi började dagen med lunch från suveräna Gourmet Grön (ni minns kanske den goda maten på årskonferensen 2007?) för att sedan fortsätta in till jubileumsgudstjänst. Gunnel Jakobsson-Kritz talade och Liselott Håkansson förrättade mässa. Carlshamn Gospel Choir och Projektkören sjöng bl.a. från musikalen "Befriad". Taizéteamet med blockflöjtskvartetten spelade och sjöng till mässan.

Efter gudstjänsten blev det tårta och kakor innan det åter blev dags för musik: den här gången kon-

sert med Bodekull Gospel & Jazz Orchestra.

Och chokladen då? Fråga David L. om han var nöjd med sina vinster. Men vinsterna var många, så även andra fick del av (choklad)kakan!

På bilden: David Liljedahl, Magdalena Eriksson, Charlotta Nordström, Viktor Öström, Karola Eriksson, Håkan Eriksson och Tobias Harms. Anna Olsén skulle också ha välkomnats, men blev tyvärr sjuk.
(Bilden tagen med en mobilkamera)

Många nya medlemmar i Kristofferkyrkan

I september var det dags för den högtidliga medlemsintagningen. Detta år var det åtta som ville bli medlemmar och de välkomnades med en ros av föreningens ordförande Lars-Olof Larsson.

*Amelie och Tobias Harms
Kristofferkyrkan, Karlshamn*

Kallelse till årsmöte för EFS i Sydsverige

EFS i Sydsverige håller årsmöte lördagen den 18 april 2009 i Betaniakyrkan i Malmö

Enligt stadgarna gäller följande för representation vid årsmötet:

1.1.1 Ansluten missionsförening äger rätt att vara representerad vid årsmötet genom ett ombud för varje påbörjat 50-tal medlemmar upp till 200 medlemmar och därutöver med ett ombud för varje påbörjat 100-tal medlemmar.

Med medlemsantal avses här summan av direkta medlemmar och medlemmar i aktiviteter enligt senaste rapport. Ombuden väljs av de direkta medlemmarna och kan endast utses bland dessa.

1.1.2 Annan ansluten förening äger rätt att vara representerad genom ett ombud

1.1.3 Medarbetarnas fackliga distriktsorganisation äger rätt att vara representerad med ett ombud för varje påbörjat 20-tal tillsvidareanställda medarbetare.

7.7 Motion skall inges till styrelsen senast fyra månader före årsmötet, obs. den 18 dec 2008. Styrelsen skall avge yttrande över varje motion.

Program och tider presenteras i senare nummer av Nya Livsluft och sänds ut med handlingar till föreningarna.

Mats Hansson, Ordf. distriktsstyrelsen EFS i Sydsverige

nr/sid

november

1	Konsert med Erik Tilling, Pärup	6/9
8	Gåsamiddag, EFS-gården i Åsljunga	6/18
9	Gudstjänst o Farsdagsmiddag, EFS-gården i Åsljunga	6/18
15	Retreat Heljarödsgården	5/11
28-30	Retreat Heljarödsgården	5/11
29-30	Julmarknad, EFS-gården i Åsljunga	6/18
29	Personaldag Höllviksstrand	7/13
29	EFS-kyrkan Ängelholm kl 19:00 "the best of Human Touch" - humorföreläsning	

december

6	Releasekonsert för skivan "Swingin' Christmas" på restaurang Gourmet Grön i Karlshamn med Bodekull Gospel & Jazz Orhestra i toppform!	
6	Julbord och konsert, Åhusgården	15/7
13-14	Julbord, EFS-gården i Åsljunga	6/18
14	Julkonsert "Swingin' Christmas" på Stadsteatern i Karlshamn med Bodekull Gospel & Jazz Orhestra och solister.	
21	Julhälsning Åhusgården	15/7
26	Julkonsert Röke Blås i Norra Åkarps kyrka	14/7
2009		
24/1	Växthus, mission och nyetablering, Åhusgården	15/7
29/7 - 2/8	Sommarkonferens Höllviksstrand	
18/4	Distriktets årsmöte	18/7

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13

Exp. öppen: tisd, ons, tors

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Mats Hansson, Kramersvägen 6

217 45 Malmö, 040 - 26 44 44

Distriktsföreståndare

Allan Svensson

0451 - 38 80 70

epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Boel Rönblom 0451 - 38 80 74

Distriktsskonsulent

Sara Starfelt

0451-38 80 72

Kanslist

Margareta Cada 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden.com

Heljarödsgården

Farhultsvägen 383

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 24

www.heljarodsgarden.se

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 070-2828526

jun - aug 040 - 45 12 02

www.hollviksstrand.com

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Minnes- och högtidsgåvor

September - Oktober

Högtidsgåvor

Lennart Peterssons 70-års dag

Minnesgåva

Birger I Ohlsson, Bjärnum.

Totalt inkommet under perioden: 300 kr

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

Posttidning B

Om adressen är felaktig
-var god sänd rätt adress tillsammans
med adressremsan till Nya Livsluft
c/o EFS i Sydsverige, Vallgatan 9
281 31 Hässleholm

Vilken är din favoritpsalm/sång?

Sions Toner nr 337, "O djup av barmhärtighet, Herre hos dig..." Sängen förmedlar hela frälsningsupplevelsen. Läs särskilt sista versen om nåden som varar ända in i evigheten. ... "Och ännu, när stoftet i graven är lagt, Högt jublar min själ om din frälsaremakt..."

Magda Tyrberg, Hässleholm

Psalm 180, "Var dag är en sällsam gåva, en skimrande möjlighet..."

Karin Stensmar, Hässleholm

Vilken svår fråga. Det finns så många psalmer som jag tycker om. En av dem är psalm 245 "Jag nu den säkra grunden vunnit ..."

Läs den så ska du finna att den har så rikt innehåll och kan ge oss tröst i många olika situationer i livet.

Holger Lundström, Sölvesborg

Psalm 217, "Gud för dig är allting klart, allt det dolda uppenbart..."

Den psalmen säger mycket om relationen till Gud.

Bertil Hyllstam, Hässleholm

Det finns många men just nu psalm 606 "Det gungar så fint när han bär dig, mitt barn ..."

Hillevi Nilsson, Bjärnum

Psalm 647, "Jag lyfter ögat mot himmelen och knäpper hop mina händer..."

Den andas och ger trygghet.

Karin Mårtensson, Hässleholm

Psalm 89, "Se jag vill bära ditt budskap, Herre...."

Den ska sjungas på min begravning!

Stig Andersson, Hässleholm

Det är så många, men en bönesång kommer alltid till mej ända sedan ungdomen, Psalm

783, "Lär mig din väg, o Gud..."

Jag har en tacksägelsepsalm också, psalm

261, "Tack, min Gud, för vad som varit!

Tack för allt vad du beskär...."

Rosa Råwall, Råå

"EFS signatur": Psalm 720, "Med Gud och hans vänskap, hans Ande och ord...."

Margit Axelsson, Råå

Psalm 172, "De skall gå till den heliga staden, de skall samlas i himlen en gång..."

Den passar i både glädje och sorg.

Inge Hallabro, Hässleholm

Jag tycker Elis Malmströms psalm är så fin, nr 217, "Gud för dig är allting klart, allt det dolda uppenbart..."

Birgit Björk, Bjärnum

Psalm 249, "Blott en dag, ett ögonblick i sänder...."

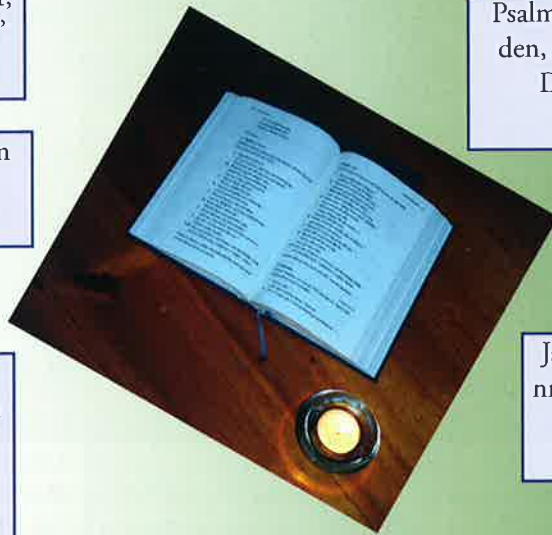
Gunvor Wikenmo, Helsingborg

"Hela vägen går han med mig, vad kan jag väl önska mer..." Psalm 252

Annie Nilsson, Löberöd

Psalm 249, "Blott en dag, ett ögonblick i sänder..." Den håller i alla lägen.

Alvi Ohlsson, Åsljunga

8 - 2008

Nya Livsluft

EFS & SALT I SYDSVERIGE

Artikel om
Betlehemsstjärnan

Nyfiken på
Martin Börjesson

Distriktet runt:

Österängs kyrka, Kristianstad

Bild: Per Andersson, Staffanstorp

Redaktören har ordet

Redaktionsruta

Nya Livsluft nr. 8/ 2008
Årgång 1
- tidningen för
EFS & Salt i Sydsverige

Adress: Nya Livsluft, EFS i Sydsverige,
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare: Allan Svensson
Tel: 0451 - 38 80 70

Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org
robert@kreativabudskap.se

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:

Den 5/1 för nr. 1. Plan.utg.dag 1/2 2009
Den 10/2 för nr.2. Plan.utg.dag 15/3 2009
Livsluft kommer ut med 8 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:

Helsida	2.700:-
Halvsida	1.500:-
1/4 sida	900:-
1/8 sida	500:-
1/16 sida	275:-

Tryck: Norra Skåne Offset, Hässleholm
Tel: 0451 - 74 51 11

Redaktionen förbehåller sig
rätten att redigera insänt
material.

Vänner!

Så har det gått ett år med Nya Livsluft. Tidningen är inte så ny längre. Därför tar vi bort ordet "Nya" fr.o.m. nummer 1 2009.

Vi byter Jonathan Anderssons Helig Rot mot Håkan Lindbergs artikelserie om EFS rötter och väckelsehistoria.

Tack, Jonathan, för dina bidrag under 2008. De har varit mycket givande!

Så vill jag önska alla nya och gamla läsare av Livsluft en riktigt God Jul! Ja, jag menar Dig också!

Robert Södertun, redaktör

INNEHÅLL

sid. 3	Min barndoms jul	sid. 12	Martin Börjesson
sid. 4	Horisont	sid. 14	Johnsson ersatte Tilling
sid. 6	Helig rot	sid. 15	Fest på Höllviksstrand
sid. 7	Kraftlägret	sid. 16	Bilder från Åsljunga
sid. 8	Blinka lilla stjärna där ...	sid. 18	Jabboks vad
sid. 10	Distriktet runt, Österängs kyrka Kristianstad	sid. 19	Almanackan
		sid. 20	Kortfråga om julklappar

Min barndoms jul

Barndomen minns jag med glädje och tacksamhet - ett gott hem och goda föräldrar. Mor och Far, jag, min två år yngre bror och min lillasyster. Vi bodde i en lägenhet med ett rum och kök i utkanten av Malmö. Mor var hemmafru: skötte allt, matlagning, städning, bakning m.m och fanns alltid tilhands. Far var möbelsnickare och arbetade på en verkstad, som tillverkade fina möbler till fint folk. Alla möbler i vårt hem jag fick i julklapp en gång. min kära sekretär, som Vardagen var enkel, vi hade ganska fattigt men ledningen nöd. JULEN såg vi barn fram emot med stor förväntan. Då blev det fest. Fisk och gröt, pepparkakor och hemlagat godis, gran med glitter och levande ljus. Och julklappar! Mest mjuka paket men visst fick vi roliga saker också. Far gjorde dockskåp till mig, docksäng till min syster och bondgård till min bror. Och Mor sydde dockkläder. På julafton kom alltid Mormor och Farmor. Man anade ofta i förväg vad deras paket innehöll - hemstickade "kliiga" strumpor från Farmor och en blank tvåkrona från Mormor, in-slagen i ett stort färgglatt paket. Speciellt minns jag, när jag fick min första "riktiga" sago-bok, vi hade inte många barnböcker på den tiden. "Guldslottet" hette den där första, pris 1 krona stod det på baksidan. Far hade köpt den på ett Antikvariat i stan. Jag läste om och omigen - dessa underbara sagor. Boken har jag kvar - sönderläst - ett kärt minne.

Att läsa julevangeliet eller gå i kyrkan hörde inte till vanorna. Men vi gick i söndagsskola, som de flesta barn gjorde på den tiden. Vi gick i Kirsebergskyrkan på Rostorp. Där fick man vara med och sjunga julpsalmer och höra om Jesusbarnet - lyssna till det underbara julevangeliet. Fest ibland kanske godispåsen och jultidningen hägrade mest.

När jag var i 10-årsåldern flyttade vi in till centrala Malmö. Vid jul det året gick min Far till julotta i Sankt Petri kyrka, där han blivit konfirmerad. Och jag fick följa med! Det var lite kusligt spännande att vid sedan stiga genom stan i den mörka, kalla morgontimman. Att sedan stiga in i denna jättestora katedral, som strålade av ljus och värme, var fantastisk. Kyrkan var mer än fullsatt, orgel-tonerna brusade, psalmsången steg jublande mot taket, det doftade stearin - vilken upplevelse för tioåringen. När sedan Prästen i sin högtidsskrud steg upp i predikstolen högt över våra huvuden, - ja då trodde jag ett ögonblick att det var Gud själv. Prästen började med orden: "Är detta jul, är detta verkligen jul?" - sedan minns jag inte mer av den långa predikan . . .

När vi hade flyttat in till stan måste jag byta söndags-skola. Det blev Betaniakyrkan. Där fick jag också börja i juniorföreningen. Vilken underbar tid - och vilka underbara julfester. En jul blev jag ombedd att läsa julevangeliet. Jag blev så glad, att jag lärde mig hela texten utantill. Då lovade jag mig själv, att när jag blev vuxen, skulle julevangeliet läsas i mitt hem varje jul. Men det är en annan historia.

HORISONT

Stenarna talar om Guds ingripande!

Ingen bok i världslitteraturen är så prövad och nagelfaren som Bibeln. Håller den rent historiskt? Kan vi lita på att Bibelns berättelser verkligen ägt rum? Nedan följer lite adverts- och julläsning som jag hoppas ska få ge näring och frimodighet till din förtröstan på Gud. Visst var det Jesus som sa att stenarna skulle tala.....

Abrahams födelsestad UR – funnen!

I 1 Mos 11:31 står det att Ur var Abrahams födelsestad. Vetenskapen förnekade omkring år 1900 att det någonsin funnits en stad med detta namn men utgrävningar i början av 1920-talet visade på annat. Arkeologen Sir Leonard Wolley kunde genom sitt arbete påvisa att de fynd man gjort i södra Irak gav säkra belegg för att Ur på Abrahams tid var en stor huvudstad i det sumeriska riket. Här har man bl.a. funnit mång gudens Sins tempel, en väldig tegelkoloss som man kan se på flera kilometers avstånd.

Namnet Goliat – historiskt daterat!

Tel Aviv i nov. 2005: En pytteliten krukskärva kastar nytt ljus över en biblisk jättekändis. Israeliska arkeologer har för första gången hittat en inskription med namnet Goliat. Det bevisar inte att filistéernas tungviktare verkligen existerat – men visar att namnet förekom vid den tid han ska ha gått sin match mot den unge David. Fyndet dateras till 900–1000 f.Kr., ungefär samtidigt som konfrontationen mellan David och Goliat ska ha ägt rum enligt den bibliska kronologin. Det är den äldsta filisteiska inskriften arkeologer har funnit. Skärvan hittades vid utgrävningarna i Tel es-Safi i södra Israel, det bibliska Gat som var jätten Goliats hemstad. – Fyndet är ett genombrott. Här har vi ett mycket bra bevis för att namnet Goliat i Bibelns berättelse ... inte är en litterär skapelse från senare tid, säger professor Aren Maeir från Bar Ilan-universitetet som ledde utgrävningen.

Folkslaget Hettiterna – ingen legend!

I 2 Kon 7:6 omnämns ett folkslag vid namn hettiterna. För inte så länge sedan trodde kritikerna att hettiterna var en biblisk legend, ända tills man fann deras huvudstad och berättelser nedgrävda vid Bogazkoy i Turkiet. Idag är forskarna eniga om att återupptäckten av hettiterna är ett av de märkligaste resultaten av arkeologiskt arbete i

främre orienten. På 2,5 timmars avstånd från Ankara kan vi idag besöka det som en gång var hettiternas huvudstad, Hattusas.

Eblafyndet styrker Moseböckerna!

Upptäckten av Ebla i norra Syrien på 1970-talet har visat att det som Bibeln skriver om patriarkerna är möjligt att styrka. Dokument som har skrivits på lertavlor från omkring år 2300 före Kristus visar hur personnamn och platsangivelser i patriarkernas berättelser är genuina. Namnet "Kanaan" användes i Ebla, ett namn som kriti-

kerna en gång påstod inte var i bruk så tidigt och som alltså felaktigt skulle funnits med i de första kapitlen i Bibeln. Ordet "tehom" ("djupet") i Första Moseboken sa man var ett sent ord som visade att skapelseberättelsen var en efterkonstruktion. "Tehom" var en del av ordförrådet i Ebla och användes alltså ungefär 800 år före Mose tid. Antika seder som beskrivs under patriarktiden har också funnits beskrivna på lertavlor från Nuzi och Mari.

Gravar i Nasaret ger värdefull upplysning!

Evangelierna säger att Jesus växte upp i Nasaret. Arkeologiska utgrävningar i staden har visat att den var mycket liten på Jesu tid. Ja, den var så liten att den snarare borde kallas en by. Endast ca 150 personer bodde där. Att Josef och Maria fick bege sig till Betlehem för att skattskrivnas verkar därför rimligt. Man skulle knappast upprätta ett kontor för skattskrivning i ett så litet samhälle som Nasaret. Man har under utgrävningarna funnit gravar från den här tiden och alla gravar var av judisk typ. Dessutom

har man hittat inskriptioner som visar att de som bodde i Nasaret var av "Beit David", dvs. Davids hus (ätt). Bibeln säger att Josef och Maria och Jesus bodde i Nasaret och att Jesus var av kung Davids ätt. Alla dessa fynd styrker Bibelns berättelser om Jesu uppväxt. Tillsammans med mängder av andra indicier talar dessa fynd emellertid för att evangeliernas berättelser om Jesus är tillförlitliga och inte kan avfärdas som sagor.

Berättelsen i Jes 37 - historisk!

Under ledning av den Assyriske storkonungen Sanherib drog en armé fram i Juda omkring år 700 f.Kr. Den intog och lade under sig en lång rad städer. Bland dem ingick Lakish, den största staden i Juda efter Jerusalem.

Det var den största militära bedriften Sanherib åstadkom varför han lät dekorera sitt nyuppförda palats i Nineve med reliefer inhuggna i sten som skildrar hur erövringen av Lakish gick till. Sanherib lät även sina bedrifter tecknas ner med kilskrift på ett sexkantigt prisma. Dessa brukar kallas Sanheribs annaler och där berättas att han intog 46 städer i Juda under sitt härtåg. Vad som är anmärkningsvärt är att Jerusalem inte finns med i uppräknningen.

Däremot finns en fotnot inhuggen i sten där det står: "Jag hade kung Hiskia som fågeln i en bur". Bibeln berättar att Jerusalem på ett mirakulöst sätt klarade sig vilket bekräftas av dessa reliefer.

Relieferna från Sanheribs palats i Nineve finns sedan 1850-talet i London och kan beskådas i British Museum. Att han var tvungen att avbryta sin belägring av Jerusalem utan att ha knäckt försvararnas stridsmoral och försvarsförmåga håller han inne med. Men det vet eftervärlden genom Bibelns uppgifter i Jes 37, 2 Krön 32 samt 2 Kung 18 som därmed helt bekräftas av detta material.

Till sist ett vittnesbörd från aposteln Petrus.

"Det var inte några skickligt hopdiktade sagor jag byggde på när jag för er förkunnade vår herre Jesus Kristi makt och hans ankomst, utan jag hade med egna ögon sett honom i hans majestät.

"Detta är min älskade son, honom har jag utvalt." Den rösten hörde jag själv komma från himlen när jag var med honom på det heliga berget". 2 Petr 1:16

Allan Svensson, distriktsföreståndare

Välkommen Patrik, ny medarbetare i Jämjö!

Mitt namn är Patrik Bratt. Sedan första augusti arbetar jag som predikant i EFS, Jämjö. Jag är gift med Ann och vi har en son som heter Gabriel. För tillfället delar jag min tjänst mellan Jämjö EFS och Fågelmara missionskyrka. Jag har min bakgrund inom Helgelseförbundet (HF) som 1997 gick samman med Örebromissionen och bildade Evangeliska frikyrkan (EFK).

Karriären som pastor började med att jag gick HF:s treåriga pastorsutbildning på Götabro utanför Kumla. Min första pastorstjänst var i Folkärna Missionskyrka i Fors. Efter fyra år flyttade vi till Örebro där jag studerade två år på Örebro missionsskola. Därifrån bar det iväg söderut till Fågelmara och Jämjö där vi finns idag. Jag ser Blekinge som ett viktigt men kanske lite bortglömt missionsfält. Det ligger lite avses och glöms ofta bort. Detta är tråkigt på ett så fint och vackert landskap med underbara människor.

Jag ser en tydlig kontrast mellan Östra Blekinge och min uppväxts Habo, två mil nordväst om Jönköping, Smålands Jerusalem. Det är två helt olika platser. Här upplever jag att vi behöver varandra på ett påtagligt sätt. Vi är inte så många men vi vill mycket. Jag är väldigt tacksam för det samarbete som vi har i Jämjö kyrkorna emellan. Detta har gjort det möjligt för oss att anställa en kamratstödare på högstadiet i Jämjö. Nästa stora utmaning och dröm som vi har i EFS Jämjö är att starta en Alphakurs. Var gärna med och be för oss och att det skall bli av. Vi vet att det är många här i området som är i behov av att lära känna Jesus och finna sin väg in i gemenskapen.

Patrik Bratt, Jämjö

HELIG ROT

Ja, livet blev synligt

Aposteln Johannes är verkligen evangelisten vi skall läsa så här i jultider. Även om han inte har med någon av barnomsberättelserna är han den som tydligast reflekterar över inkarnationen, det som vi får meditera över under advent och den påföljande jultiden. Ja, livet blev synligt skriver han nästan konstaterande i sitt första brev. I prologen till sitt evangelium spär han på sin uppfattning om inkarnationens djupa mysterium, berättelsen om hur Gud blir människa och kommer att därefter uppehålla sig ibland oss.

En som fördjupar förståelsen av detta stora begrepp är apostelns namne, Johannes Cassianus. Han föds och växer upp under 300-talets andra hälft i den del av världen som idag heter Rumänien. Tidigt känner han sig lockad av ett monastiskt liv och tillsammans med sin vän Germanus ger han sig ut på en resa som så många andra. Den första, självklara anhalten, är det heliga landet. Men snart kom han, driven av sin längtan, till fäderna i den egyptiska öknen. Under resorna samlar han på sig kunskap och insikter som han delar med sig av i åtskilliga böcker och han kom att bli en av de mest lästa författarna i sin tid. Än idag kan vi njuta av hans vägledning. Också du, även om du inte vet om det. Det är från Cassianus vi har den ursprungliga undervisningen om de sju dödssynderna även om han kallade dem för de sju lasterna.

Hans undervisning om dessa sju laster och kampen emot dem har med inkarnationen att göra. Evangeliets pärla, att de renhjärtade skall få skåda Gud, blir hans drivkraft och personliga längtan. Detta var det "enkla" syftet med att Gud blev människa. Att livet blev synligt för var och en.

Johannesprologen beskriver det och fortsätter med vad som hände när livet blev synligt. Inte alla uppfattade det som något gott, några tog inte emot det trots att det var ett liv ifrån Gud som avslöjades. Det som presenteras för oss är inte ett alternativ, det är det sanna livet. Inkarnationen för Cassianus får en omvänd rörelse, människan förstörd av synden, inbjuds till en förvandling efter det som vi ser möter oss i Kristus.

För Cassianus börjar detta i ett moraliskt arbete. För det är det rena hjärtat som skall få se Gud, det som är det kristna livets mål. Den kristna människan måste gå i närkamp mot lasterna, det som handikappar en människa och som driver henne bort ifrån Gud.

Detta är den andliga vägledningens ordning, men också gudstjänstens. Rening, upplysning, förening.

Johannes Cassianus driver en kamp emot det tyranneri som förgör människor och skapelsen. Julens evangelium inspirerar honom. I Jesus möter han världens frälsare som är här för att öppna våra ögon så att vi kan skåda livet.

Må Gud beskydda dig och ge dig frid.

Jonathan Andersson, Hjälmed
jonathan.andersson@hjalmed.se

Hälsning från Salt Sydsverige!

Den 7-9 november var det full aktivitet på Åhusgården. Salt Sydsverige arrangerade höstens KRAFT-läger där 45 ungdomar fanns som deltagare! Det var även ett ledarteam med främst ledare från sommarens konfirman-lägers samt ett härligt lovsångsteam som ledde i lovsång på kvällsgudstjänsterna!

Vad är det bästa med att vara på läger? När frågan ställdes till deltagarna den sista dagen var det vanligaste svaret "att få träffa nya och gamla vänner". Men det kom många svar som undervisningen, att få lära känna Gud mer, skratten och att få vara sig själv. Att vara lägerchef på detta läger var en fröjd. Att få se ungdomarna både släppa loss och vara sig själva samtidigt som de längtar efter att få komma närmare Gud. Att dessutom ha ett ledarteam som verkligen älskar ungdomarna berör!

knöts och det kändes gott att få uppmuntra våra ungdomsledare i distriktet.

På lördagen var det dessutom en ungdomsledardag där ett 20-tal ungdomsledare fanns med i sina team. Kerstin Oderhem höll i ledarskapsundervisningen som berörde oss alla. De fick i sina team jobba med att analysera sitt arbete och visionera framåt. Salt Sydsverige fanns även med under dagen. Det var en viktig dag där nya band

Nu väntar vi med förväntan på att vårt stora nyårsläger LIVSKRAFT på Sundsgården ska dra igång den 28 december! Detta och mycket mer kan ni läsa mer om på Salts hemsida: www.salt-sydsverige.se

Vid pennan: Sara Starfelt, distriktskonsulent

**Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA**

Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA

Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA

Svenskproducerade
Blommor från
KG HANSSONS
Handelsträdgård
BILLEBERGA

Blinka lilla stjärna där, hur jag undrar OM du är ...

Varje år vid jultid har många planetarier utställningar och shower med Betlehemsstjärnan som tema. Denna stjärna som hänger i fönstret i nästan varje svenskt hem i advent och jul tar vi för självklar i vårt firande. Den sprider ett romantiskt sken i rummet och mysfaktorn ökar väsentligt. Men hur är det egentligen med stjärnan? Har den verkligen funnits som ledsagare för vise män? Är inte hela den historien en romantiserad legend som skall skänka tröst i vintermörkret? Vetenskapsmännen säger något annat ...

Det har skrivits en hel del om "Betlehemsstjärnan" genom århundradena. Teorierna har varit många och mer eller mindre seriösa och välgrundade. Sedan 40-talet har planetarier runt om i västvärlden presenterat shower kring fenomenet vid jultid. Man har lärt av varandra och felaktigheter har spridit sig och blivit vedertagna som sanning. Med felaktiga fakta i ämnet är det lätt till att tro att allt om stjärnan, vise män och Jesu födelse är bluff och båg. Många människor har ju inte den historiska insikten om dessa saker. "Är det inte sant det som sägs om stjärnan så är det nog inte sant om Jesu födelse heller!" Men här är historiska fakta ställda utom allt tvivel. I den här artikeln håller vi oss emellertid till det som rör Betlehemsstjärnans vara eller icke vara.

I tidskriften *The Planetarian* har John Mosley, Program Supervisor vid Griffith Observatory, Los Angeles California, försökt att komma till rätta med dessa felaktigheter. Han har stöd också i andra artiklar, t.ex. "Star Witness" av Ph.D. Henry M. Morris vid Institute for Creation Research, El Cajon CA.

Mosley har samlat ihop ett antal felaktiga påståenden och argumenterar för en vetenskaplig syn vilken här skall redovisas. Jag vill dock inte fästa uppmärksamheten vid de felaktiga påståendena. För den intresserade hänvisar jag till Mosleys artikel i *The Planetarian*, Third Quarter 1981. I stället kommer här en sammanställning av Mosleys forskningsresultat när det gäller det fenomen på himlavalvet som vi brukar kalla BETLEHEMSSTJÄRNAN.

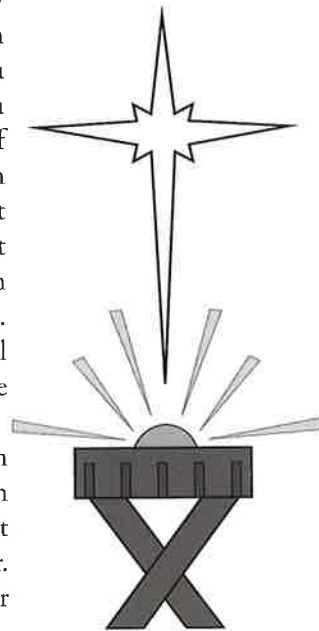
Johann Kepler, en erkänd astronom, uppmärksammade i december 1603 en enstaka visuell sammanslagning (eng. conjunction) av Jupiter och Saturnus. Det betyder att de båda planeterna stod "bakom" varandra

och "smälte samman" för åskådaren. Denna händelse anses historiskt viktig och följdes den kommande hösten av en trefaldig ansamling (eng. massing) av Mars, Jupiter och Saturnus. Denna gång stod alltså planeterna inte helt bakom varandra alla tre, men låg i åskådarens synfält väldigt nära varandra. Som astronomisk händelse överträffades detta endast av om en komet skulle uppträda på himlen. Många astrologer förutsåg 1603 att en komet skulle bildas p.g.a. planeternas närhet till varandra. Detta skulle, menade man, ske året efter, 1604.

Dessa visuella sammanslagningar av Jupiter och Saturnus inträffar vart tjugonde år, varje gång med en förskjutning på 117 grader på himlavalvet. Efter ca 800 år inträffar händelsen i samma position igen och en ny cykel börjar. Således inträffade detta fenomen ca 1600 år före 1603.

Ansamlingen av Mars, Jupiter och Saturnus 1604 var väntad och efterlängtd. Mars "smälte samman" med Saturnus den 26 september, och sedan med Jupiter den 9 oktober. Detta var ansamlingen (the massing) hösten efter, 1604. Kepler själv missade den sista ansamlingen p.g.a. molnighet men andra i Europa såg planeterna och noterade inga avvikelser. Den 10 oktober sågs en ny stjärna mellan Jupiter och Saturnus – lysande som Jupiter. Jupiter och Saturnus stod endast 9 grader från varandra. Kepler observerade den nya stjärnan noga ända tills den gled in i det starka solljuset året därpå. Senare skrev han en bok om detta – "De Stella Nova in Pede Serpentarii" (Om den Nya Stjärnan i Ormens Fot).

När Kepler skrev denna bok kom han i kontakt med ett verk av Laurence Suslyga från Polen som menade att Kristus var född år 4 f.Kr. Kepler noterade genast att detta var alldeles efter en trefaldig konjunktion som, en-

ligt hans beräkningar, inträffade år 7 f.Kr. Han undrade om det fanns något samband. 1614 publicerade han sina slutsatser. Den trefaldiga konjunktionen år 7 f.Kr. följdes av en ansamling av Mars, Jupiter och Saturnus året efter, 6 f.Kr. Precis som konjunktionen och ansamlingen år 1603/4 hade producerat en ny stjärna, så hade hän-

Betlehemsstjärnan kan ha varit en s.k. supernova. Den klassas som en riktig stjärna, även om den uppstår på ett annat sätt och har en mycket kort livslängd.

delserna år 7/6 f.Kr. producerat en mirakulös nova. Den Novan var BETLEHEMSSTJÄRNAN.

Kepler menade att stjärnan över Betlehem var en nova, placerad på himlen för att vägleda vise män, duktiga stjärntydare från öster.

Enstaka konjunktioner, dvs. att två planeter står samman, inträffar vart tjugonde år, medan trefaldiga konjunktioner som den år 7 f.Kr. inte är periodiska.

En del menar att det ord som står för 'stjärna' i Matteusevangeliet kap 2 och vers 2, 7, 9, 10 kan betyda både stjärna och stjärnor. Detta skulle antyda att det som syntes på himlen kunde vara ansamlingen och inte en specifik stjärna. Detta stämmer dock inte. Det grekiska ordet 'aster', 'astera', som finns i bibeltexten, betyder stjärna i singular och kan inte ha en plural betydelse.

Stjärntydarna från öster måste ha vetat vad de såg. De hade ju sin profession och var vetenskapsmän. Vad de än såg som de tolkade som ett tecken så var det inte en samling av planeter/stjärnor utan en enda specifik stjärna.

När det i övrigt gäller dateringen för Jesu födelse och Supernovans uppträdande på himlen så finns det många andra källor än de astronomiska att gå till. Vi har ett rikt historiskt material från den tiden och de trakterna. Det råder inga som helst vetenskapligt historiska tvivel om att Jesus föddes i Betlehem vid denna tiden (förf.anm.).

Det är dock inte det som är ämnet att diskutera i denna artikel, utan endast förhållandena kring Betlehemsstjärnan, utifrån ett astronomiskt perspektiv.

Här har jag alltså utelämnat synpunkter från historisk vetenskap, teologin, arkeologin etc.

Den som vill läsa vidare kan hitta rikt material bl.a. i följande artiklar:

Mosley, John
Common Errors in "Star of Bethlehem" Planetarium Shows,
The Planetarian, third quarter 1981

Bidelman, William P. Dr
The Bimillenary of Christ's Birth: The Astronomical Evidence
The Planetarian, september 1991

Pratt, John P.
Yet Another Eclipse for Herod
The Planetarian, vol 19 dec 4 1990

Chester, Craig
The Star of Bethlehem
Imprimis, december 1996

Morris, Henry M. Ph.D.
Impact No. 150, Star Witness
Institute for Creation Research
Vital Articles on Science/Creation
dec 1985

Artiklar I New Scientist
dec 2001
dec 1995

Österängs kyrka i Kristianstad

Kyrkan byggdes år 1975 i ett nytt stadsdelsområde, Österäng. År 1985 blev det en samarbetskyrka mellan Heliga Trefaldighets församling och EFS.

Som komminister arbetar idag Sven Hahne. Agneta Almqvist är anställd av EFS som barn- och ungdomsledare på 20 procent. Huvuddelen av hennes arbete är lagt på arbete med olika körer.

Musikalen Pappa Panov kommer att spelas upp med några av församlingens körer den 7 december kl.16.00.

Varje vecka samlas ett stort gäng och äter torsdags-soppa. Detta kan vara inkörsporren till att komma med i kyrkans andra verksamheter.

Kyrkokören samlar ett 40-tal deltagare, såväl "kyrkvana" som mindre "kyrkvana". Kyrkans organist heter Ulf Åkesson-Lefler.

Den 7 september hade vi "upptaktsdag". Gudstjänsten präglades av mycket sång och musik. Många av de trogna kyrkobesökarna hade inte sett varandra under sommaren. Därför blev "upptaktsdagen" en verklig nystart inför hösten. Efter gudstjänsten äts en härlig lunchbuffé.

Under eftermiddagen valde var och en en smågrupp att arbeta i.

Grupp 1: Gudstjänstgruppen. Där diskuterade man förnyelse av gudstjänsten, barn- och ungdomsgudstjänster m.m.

Grupp 2: Film-och bokgruppen. I denna grupp kom man fram till att det är dags för bokförsäljning och/eller bokbytarbord. Gruppen har också planer på att visa film några gånger under hösten.

Grupp 3: Utsmyckningsgruppen. Denna grupp vill med enkla medel fräscha upp i bl.a. församlingssalen.

Grupp 4: Tellusgruppen. Vad är det? Tellus är ett församlingsblad som delas ut till alla hushåll i Heliga Trefaldighets församling. I bladet är det meningen att all verksamhet som sker i Österängs kyrka ska finnas med i fortsättningen.

Grupp 5: Lovsångsgruppen. Denna grupp ska stötta upp med sång vid nattvardsgudstjänster och vara ett stöd i psalmsång och annan typ av lovsång.

Grupp 6: IT-och datagruppen. I denna grupp diskuterades hemsidan och PowerPoint-presentation av sånger.

Grupp 7: Övrigtgruppen. Där diskuterades alla andra frågor som rör vår kyrka.

Dagen avslutades med en konsert med klassisk musik.

KOM GÄRNA OCH DELTA I VÅR GEMENSKAP!
VARJE SÖNDAG FIRAS GUDSTJÄNST KL.10.00!

*Text och bilder inskickat av:
Birgitta och Paul Olsson, Kristianstad*

Nyffiken på Martin Börjesson

Jag blev ombedd att intervju Martin Börjesson i samband med oaskonferensen i Tollarps i slutet av oktober. Eftersom helgen var intensiv och Martins hals inte var helt kurant, blev det en intervju per telefon veckan efter i stället.

Martin Börjesson, du är ett välkänt ansikte för många inom EFS i Sydsverige men kanske finns det en del som inte vet vem du är. Berätta lite om dig själv och vem du är!

Jag är född i skånska Glimåkra och bodde där till 1986 då vi flyttade till Örkelljunga. Jag var då tolv år. I Örkelljunga gick jag på kristna skolan och fortsatte sedan på gymnasiet i Klippan.

Vår familj var med i EFS Betania, men valde så småningom att gå med i Helande gemenskap som då var en fristående församling.

Efter att bland annat ha gått på ITM (Institutet för

Musiken har alltid varit en naturlig del av mitt liv. Min mamma är pianist och leder sången i församlingen hemma i Örkelljunga. Själv började jag spela trummor redan när jag var 7 år och fortsatte med det tills så småningom pianospelandet tog över.

Många av oss har ju träffat på dig som lovsångsledare på olika OAS-konferenser i sydsverige. Vad är det som är så speciellt med just lovsång och lovsångsledning?

Även om lovsången har en stor plats, hinner jag även med att spela annan musik. Jag spelar bland annat i olika coverband och har även spelat med New Born Soul. Men visst, lovsången betyder allra mest för mig.

När jag var 14-15 år, i slutet av 80-talet, började man prata om lovsång som begrepp. Jag tilltalades starkt av det faktum att man sjöng till Gud och inte bara om Honom.

Lovsång är inte som man ibland hör, en genre, utan en livsstil. Hela grundtanken är tillbedjan, att ge tillbaka av det jag har fått av Gud, eller som Martin Smith i det sverigeaktuella lovsångsbandet Delirious säger; "Lovsång är att leva ordet TACK!". Lovsång är inte bundet till vissa åldrar eller samfund utan något som förrenar alla oss kristna i vår läng-

tan att få ge tillbaka det vi fått av Gud.

Jag kommer ihåg att jag som tonåring till och med fick en egen nyckel till Betania i Örkelljunga och ofta satt där själv och spelade och sjöng. Sånger som "Fyll hela jorden med lovsång", "Din trofasta kärlek aldrig oss lämnar", "Fäst dina ögon på Jesus" o s v. Jag fick också förtroendet att leda lovsången i UG och så småningom även på församlingens gudstjänster. Och jag är så oerhört tacksam för att ha fått denna uppväxt och fostran. Det var enormt utvecklande att få växa upp i en miljö där man fick förtroendet och möjligheten att växa in i att leda lovsången i församlingen, men också att få

Tro och Musik) i Huskvarna och sedan musiklärarlinjen på Musikhögskolan i Göteborg, gick jag med i församlingen Vineyard, också i Göteborg. Numera har jag en 75-procentig tjänst som musikledare på Nimbus, Öckerö Missionsförsamling på Öckerö. De resterande 25 procenten frilansar jag som musiker, kapellmästare och lovsångsledare (bland annat på OAS-konferenserna i sydsverige). Jag trivs mycket bra på Nimbus och ser många likheter med EFS och känner mig hemma i det.

Jag är gift med Sofia som kommer just från Öckerö. Vi bor i Amhult utanför Torslanda där vi har nära till Öckerö men också till centrala Göteborg och Sofias arbete på hotell Scandic. Vi väntar vårt första barn i februari 2009.

kompa bl. a. ungdomskören Reflex som fanns på den tiden i Örkelljunga.

Jag har hört att du håller på att spela in en skiva. Berätta!

Jag har under flera år recenserat musik i olika tidningar. Ung Tro (numera IKON1931), Trons Värld och framöver även i Dagen. Eftersom jag därigenom ständigt kommer i kontakt med nya skivor, givetvis av varierande kvalitet, kände jag att fler borde få ta del av de som är bra! Det fick mig att börja fundera på att översätta sånger från dessa skivor. Så nu under 1½ år tillbaka har jag arbetat med att översätta sånger som jag sedan skickat till David Media för auktorisering. De har också ordnat med allt det praktiska kring tillstånd från sångförfattare och utländska skivbolag.

Efter att ha sållat bort en hel del, har jag nu tretton nyöversatta sånger från engelska och amerikanska hymner, psalmer och lovsånger som just nu håller på att spelas in till en fullängds-CD. De som känner mig vet att jag älskar den gamla sångskatten men också blandar in nyare lovsånger. Därför har jag blandat både gammalt och nytt material på skivan också. De nya sångerna är bland annat skrivna av Tim Hughes, Chris Tomlin och Ben Cantelon. Med på skivan kommer även två sånger av den kanadensiske sångförfattaren Brian Doerksen. Han har skrivit många lovsånger som översatts till svenska, bland annat "Tid att tillbe" och "Gör mitt hjärta rent". Jag hade förmänen att få träffa honom på Lovsång-08 i Linköping för några helger sedan och trots att det var ont om tid hann vi med en tur till Clas Vårdstedts studio där han sjöng in sin sång "Our Father in heaven" - titelspåret på min skiva. Så om allt faller på plats och Brians skivbolag tillåter det, kommer han alltså att vara med och sjunga på min CD!

Att det blev just "Vår Fader" som blev titelspåret föll sig ganska naturligt eftersom denna bön förenar alla oss kristna runt om i världen oavsett samfund, åldrar och kulturskillnader.

Förhoppningsvis blir det en skiva som kan tilltala både yngre och äldre lyssnare. För mig är det viktigt att de sånger jag översätter och spelar in berör och att lyssnaren kan använda dem i sitt eget sammanhang.

Inspelningen är som sagt i full gång nu och vi håller som bäst på med att lägga all sång. Ett kul men krävande jobb! Vi spelar in i Göteborg, i en studio i Sjömanskyrkans lokaler men även i min inspelningstekniker Magnus Boqvists lägenhet. Dessutom har vi fått förmänen att använda Hagakyrkans fantastiska flygel till några av sångerna.

Skivan släpps som en Davids Hjärta-skiva i februari

och i samband med det kommer det att bli någon form av releasekonserter eller lovsångskvällar runt om i Sverige. Förmodligen framåt mars-april efter att vårt barn kommit till världen! Givetvis siktar jag på en eller flera releasekvällar i Skåne också. Det är bara att höra av sig om man som församling är intresserad!

Varför väljer du att ge ut skivan i Davids Hjärta-serien?

När man släpper en lovsångs-CD idag kan man välja att antingen ge ut den helt själv eller samarbeta med ett redan etablerat förlag.

Jag fick tidigt en väldigt bra kontakt med Lasse Petersson som är ansvarig för David Media. Han har stor erfarenhet av den kristna musikbranschen och har bland annat tidigare arbetat som ansvarig på EFS skivbolag Cantio.

Tre gånger per år släpper David Media det prenumrationsbaserade lovsångsmaterialet "Davids Hjärta" på DVD med inspelade sånger, tillhörande noter och annat matnyttigt undervisningsmaterial. En stor och värdefull resurs för lovsångsledare och enskilda individer som på ett eller annat sätt är involverade i lovsång och tillbedjan. CD:n vi nu håller på att spela in är alltså en del av detta.

Fördelen med David Media är att de redan har distributionskanalerna. Jag slipper greja med det! Då en sång översatts ordnar de så att översättningen blir auktoriserad och godkänd. När sedan skivan är klar har de en given kundkrets och en bra struktur för hur man får ut materialet till så många som möjligt.

Du bor utanför Göteborg och arbetar i en missionsförsamling där. Vad är det som får dig att komma tillbaka till EFS och sydsveriges oashelger?

Nätverket för Förnyelse, Evangelisation och Enhet och oashelgerna står för mycket av det jag uppskattar och vill förmedla i lovsången, nämligen enheten i Kristus. Förnyelse, evangelisation och enhet är viktigt om vi som kyrka ska kunna växa vidare, kunna bryta ner de murar vi byggt upp. Utöver min längtan att hjälpa människor in i tillbedjan vill jag försöka vara en länk i detta.

Vi tackar Martin för att han vill låta sig användas av Gud och med sin lovsång leda oss närmare Honom.

Intervju: Maria Grahn, Tollarp

Johnsson ersatte Tilling

Ett 60-tal åhörare hade kommit till Pärups missionshus för att lyssna och delta i konserten med Eric Tilling. Tyvärr hade Tilling lämnat återbud på grund av sjukdom. Mikael Johnsson från Göteborg fick rycka in istället.

Inger Göstasson inledde med ett par bibelord hämtade från Joh. 1:12 och Rom 10:9.

Efter unison sång, "O store Gud...", var det dags för Mikael att ta till ord och ton.

-Jag har inte varit i Pärup tidigare och det är med förväntan som jag står här och skall ersätta Tilling. Jag har åkt ganska långt och det ska bli skönt att "sjunga" av sig, menade Mikael

Det blev naturligtvis mycket sång under konserten, då främst av Mikael, både till piano och gitarr, men också mycket sång där åhörarna fick delta.

Mikael berättade att han under besök i Köpenhamn mötte en av de utslagna på gatan där. - Vad ska jag göra med den utslagne? Jag går vidare, men kan inte släppa tanken på den människa jag mött. Jag fick vända om och hjälpa honom sa Mikael. Efter denna händelse fick jag orden till en av mina sånger.

Jag fick påminna mej om att Jesus tänker på oss, fortsatte Mikael.

Konserten avslutades med att vi som var där tillsammans under Mikael's ledning fick sjunga

"Bara i dej har min själ sin ro" och "I min Gud har jag funnit styrka".

Efter konserten fortsatte samvaron vid fikaborden.

Text: Per Andersson, Staffanstorp

RÅDGIVAREN AB
rekommenderar

Villor: www.hem1.se

Garage: www.bjorklidens.com

Kyrkor: www.falkvikskyrkan.se

Frivilliga festade på Höllviksstrand

Styrelsen för gårdsföreningen på Höllviksstrand tyckte att det var dags att "belöna" och tacka för allt frivilligt arbete som utförts på gården. Det är många som frivilligt ställer upp som lägerledare, som mötesansvariga och med praktiskt arbete i form av det så kallade "gubbdagiset", städning, fönsterputsning m.m. Listan på frivilliga insatser kan göras hur lång som helst.

Styrelsen beslutade då att inbjuda alla dessa till en dag i gemenskap och en enkel måltid som visade sig vara ett dagnande buffébord. Inbjudan gick ut till alla som ställt upp och hjälpt till vid olika tillfällen. När anmälningstiden hade gått ut var det närmare ett 70-tal i alla åldrar som anmält att man ville komma och dela gemenskapen.

Buffén som inledde festen var av det mer exklusiva slaget och gästerna lät sig väl smaka av anrättningen. Det blev en trevlig och gemytlig stund där skratten var många när de inbjudna tog plats vid bordet.

Efter måltiden samlades deltagarna i gudstjänstlokalen. Här inledde konstnären Arne Gleerup som sedan många år har sin höstutställning på Höllviksstrand. Arne har också frivilligt ställt upp och öppnat för gäster under den tid som gården är obemannad.

Han inledde med att ta oss med på en så kallad fiktiv resa med cykel på Cypern där Arne tillbringar sin tid under vinterhalvåret. Han berättade om människor han mött och om sina besök i olika kyrkor på ön som under muslimernas tid där hade fått skador. Bland annat hade en målning av Kristus fått ögonen utstuckna. Arne visade också en tavla målad på Cypern som föreställde

Arne Gleerup visar tavlan med Jesus och Pilatus

Jesus och Pilatus men där Pilatus hade fått en mer undanskymd plats.

Därefter visades en kavalkad med bilder från sommarens aktiviteter vilket var uppskattat.

Man kunde också under hela eftermiddagen se på ett bildspel stående i caféet med bilder från gångna års sommarläger.

En blomma till Kirsten och Jerker Sörensson som tack för stuga

Under samlingen framfördes också ett tack till Kirsten och Jerker Sörensen för att de har skänkt den så kallade Dalbystugan till Höllviksstrand. Denna är nu i gårdsföreningens ägo. Stugan har gjort att standarden på gårdens stugbestånd har höjts avsevärt.

Efter en stunds mingel var det dags för eftermiddagens kaffetår och som tilltugg serverades kladdkaka och cheesecake.

Birgitta Gudmundsson avslutade med att påminna om innehållet i Psaltaren 36 med tyngdpunkt på vers 9 och 10.

Din nåd är dyrbar, o Gud i dina vingars skugga finner människorna tillflykt. De får njuta av överflödet i ditt hus, i din glädjes strömmar stillas deras törst. Ty hos dig är livets källa, i ditt ljus ser vi ljus.

Gårdens framtid ligger i Guds händer och vi får vila i detta.

Bild och text: Per Andersson, Staffanstorp

Jul på EFS-gården i Åsljunga ...

Julkonsert med kör från S:t Mikaels kyrka i Ängelholm

med julmarknad, jultallrik,
kaffeservering och julkonsert.
Foto: Karin Olsson, Hässleholm

Gunnel Andersson välkomnar

Margareta Fredriksson

Lotteri. Gunnel Robertsson, Ulla Johansson och Kerstin Oderhem

JULHÄLSNING

Söndag 21 dec. kl. 07.30
Medverkan av Åhus Blåsorkester,
RiverHousekören, Rune Svensson,
Stefan Svensson, Bertil Carlsson, m.fl.
* Kollekt. Servering. Välkomna!

Oashelg
28-29 feb 2009

Åhusgården

Medverkande:
Hans Weichbrodt m.fl.
Martin Börjessons lovsångsteam

Arrangörer:
EFS i Sydsverige, OAS-rörelsen Sensus studieförbund

Kandidater till distriktsstyrelsen

efterlyses!!

Tipsa valberedningens
ordförande Bengt Jacobsson
axelboda@bredband.net
eller 044-24 38 75

Vill Du vara med och investera i Guds rike?

EFS i Sydsverige och Salt Sydsverige är två organisationer med samma mål: att leda människor till Jesus och hjälpa dem att leva nära Honom. EFS arbetar med vuxen – och konfirmandverksamhet medan Salt arbetar med barn- och ungdomsverksamhet och genom din gåva kan du stödja detta arbete.

Gåvor till Salt sätts in på bankgiro:

5275-8786

Gåvor till EFS sätts in på bankgiro:

196-7900

Nu har du även möjlighet att bli en regelbunden givare till EFS i Sydsveriges eller till Salt Sydsveriges givarkonton genom att göra en stående överföring (ett belopp dras automatiskt från ditt konto t.ex. en gång/månad). Överföringen lägger du själv in i din internetbank. Har du inte internetbank kan din bank hjälpa dig att registrera överföringen.

Konto för stående överföringar till Salt:

8069-7, 213 574 534-3

Konto för stående överföringar till EFS:

8069-7, 213 574 443-7

Vill du vara anonym skriver du bara "Gåva" i meddelanderutan, vill du att din gåva ska tillgodoräknas en förening skriver du föreningens namn eller föreningsnummer.

Jabboks vad

om de svåra frågorna

Det lättsinniga urvalet av präster

En av de allra första böckerna som skrevs i ämnet kristet ledarskap utkom i Antiochia på 300-talet. Den författades av stadens ledande predikant vid den tiden, Johannes Chrysostomos, och finns utgiven på svenska under titeln Om prästämbetet. Johannes, som kom att bli en av sin samtids främsta förkunnare, hade själv levt som eremit i bergen ovanför Antiochia.

När han återvänt till staden börjar rykten göra gällande att man vill se honom som pastor i stadens kyrka. "När talet nådde mina öron greps jag både av fruktan och osäkerhet", berättar han. En av hans vänner, Basileios, blir irriterad över att han vill dra sig undan. Johannes svarar att det är av kärlek till Jesus som han tvekar.

"Vad är nu detta", invänder vännen, "K Kristus har befallt dem som älskar honom att vårda hans får men du säger att du inte kan vårda fåren för att du älskar honom som har befallt denna sak."

Johannes svarar att om han verkligen hade förutsättningar att åta sig uppdraget och ändå flydde, då kunde man med rätta protestera mot hans tvekan. "Men om min själs svaghet har gjort mig olämplig till denna tjänst, behöver då mina ord någon förklaring?"

Basileios skakar på huvudet. Den allmänna uppfattningen var ju att Johannes var mer lämpad än någon annan. "Den som vill föra fram någon som lämplig att leda", kontrar Johannes, "får inte nöja sig med den allmänna

meningen utan bör dessutom framför allt annat själv undersöka honom. Eller varifrån kommer all oreda i församlingarna? Jag vet ingen annan orsak än att prövningen och urvalet av pastorer sker lättsinnigt och slumpvis."

*

Hur skall man då veta att någon är lämpad att vara ledare? På den frågan har Johannes ett enkelt svar. Viktigast av allt är att den man väljer till ledare är "ren från all åtrå efter saken".

Men har då inte självaste Paulus sagt att den som önskar bli ledare eftersträvar ett viktigt arbete? Jodå, Johannes har tänkt på de orden. "Jag sade inte att det var längtan efter gärningen utan begäret efter ställningen och makten som var farlig."

För övrigt är det just Paulus som framhållit att när ledare skall letas är det karaktären som bör vägas. Karaktär, menade man i antiken,

innefattar en människas förhållningssätt till sina begär.

Kompetens och karisma i all ära. Men när den kristne ledaren, den potentielle prästen eller pastorn, skall prövas är det framför allt i ett avseende: Är han, eller hon, fri från begäret att vara ledare?"

Peter Halldorf, Bjärka Säby

nr/sid

december

21	Julhälsning Åhusgården	15/7
26	Julkonsert med Röke Blås i Norra Åkarps kyrka	14/7
28-1	Livskraft på Sundsgården	

2009

januari

24	Växthus, mission och nyetablering, Åhusgården	15/7
31-1	Wintercampen på Göransborg (scout)	

februari

13-21	Skidresa till Åre	
20-22	Livsväg i Göteborg	
27-28	Lärjungaskola del I på Heljarödsgården	

mars

14	Ledardag (0-13år) i Jönköping	
27-28	Lärjungaskola del II på Heljarödsgården	
28-29	Barnkörläger i Åsjunga	

april

18	Salt Sydsverige årsmöte i Betania Malmö	
18	Distriktets årsmöte	

maj

8-9	Lärjungaskola del III på Heljarödsgården	
21-24	Salt läger (6an till 8an)	

juni

13-17	Barnläger på Höllviksstrand	
19-28	Midsommarljus	
14-16/7	Saltläger på Solvik (7-11år)	
29/7 - 2/8	Sommarkonferens Höllviksstrand	
27/7-1/8	Blåsarläger på Glimåkra folkhögskola	

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13

Exp. öppen: tisd, ons, tors

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Mats Hansson, Kramersvägen 6
217 45 Malmö, 040 - 26 44 44

Distriktsföreståndare

Allan Svensson

0451 - 38 80 70

epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent

Sara Starfelt

0703-388064

sara.starfelt@efssyd.org

Kanslist

Margareta Cada 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden.com

Heljarödsgården

Farhultsvägen 383

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 24

www.heljarodsgarden.se

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 070-2828526

jun - aug 040 - 45 12 02

www.hollviksstrand.com

Stenbräckgården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

Åhusgården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Minnes- och högtidsgåvor

November

Minnesgåva

Till Lisa Paulssons minne

Totalt inkommet under perioden: 200 kr

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

Posttidning B
Om adressen är felaktig
-var god sänd rätt adress tillsammans
med adressremsan till Nya Livsluft
c/o EFS i Sydsverige, Vallgatan 9
281 31 Hässleholm

Kortfråga: Vem / vilka vill du gärna ge en julklapp?

Dom som jobbar med barn och
ungdomar och satsar sin egen fritid!

Ulla Johansson, Ängelholm

Min man!

Kerstin Oderhem, Åsljunga

Min gode vän och medarbetare
under många år – Lennart Uddling - som
tack för god kollegial gemenskap och stöd!

Allan Svensson, Munka Ljungby

Vännerna i Tanzania!

Ingemo Bernesson, Åsljunga

Till Göran Hägglund
för att han står för sin sak!

Robert Södertun, Råå

Muffins – min hamster!

Matilda Johansson, Bjärnum

Jag ger en julklapp till Bjärka Säby
och Peter Halldorf för att dom finns!

Håkan Lindberg, Hörby

Dom som har en uthållig inställning
på saker som kan förändras!

Gunnel Andersson, Ängelholm

Barnbarnen!

Tore Nilsson, Bjärnum

Till alla som är ensamma och som
inte får någon annan julklapp!

Gunnel Robertsson, Råå